



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-143-26

Druk nr 3146
Warszawa, 23 września 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej



U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, 646, 815, 821, 864 i 1123) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Współdziałanie obejmuje także przeprowadzanie szkoleń na zasadach wzajemnie ustalonych.”;
- 2) w art. 3a w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9–13 w brzmieniu:
„9) pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego do spraw komunikacji z Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej, zwaną dalej „Agencją Frontex”, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylenia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz. Urz. UE L 295 z 14.11.2019, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) 2019/1896”;
- 10) pełnienie funkcji krajowego ośrodka koordynacji, o którym mowa w art. 21 rozporządzenia (UE) 2019/1896;
- 11) gromadzenie, przetwarzanie oraz przekazywanie do Agencji Frontex informacji na potrzeby przeprowadzania oceny narażenia, o której mowa w art. 32 rozporządzenia (UE) 2019/1896, a także koordynowanie tego procesu;
- 12) pełnienie funkcji centralnego organu krajowego, o którym mowa w art. 3 decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/1567 z dnia 26 października 2020 r. w sprawie wsparcia finansowego na rzecz rozwoju stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Dz. Urz. UE L 358 z 28.10.2020, str. 59), odpowiedzialnego za zarządzanie wsparciem finansowym zgodnie z art. 61 rozporządzenia (UE) 2019/1896;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej, ustawę z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji oraz ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

- 13) pełnienie funkcji członka zarządu Agencji Frontex oraz wyznaczanie swojego zastępcy na czas nieobecności.”;
- 3) w art. 5b w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie:
- „b) delegowaniem lub przedłużeniem delegowania do pełnienia służby poza granicami państwa na okres przekraczający 30 dni lub wykonywaniem zadań poza granicami państwa na okres przekraczający 30 dni, z wyłączeniem delegowania, przedłużenia delegowania lub wykonywania zadań poza granicami państwa:
- do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie Straży Granicznej, o którym mowa w art. 147c pkt 3a,
 - do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, o której mowa w art. 147o ust. 1,
 - związanego z obsługą sprzętu technicznego, udostępnianego Agencji Frontex, o której mowa w art. 147p ust. 2,
 - do wykonywania obowiązków służbowych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w art. 147s,”;
- 4) w art. 10a w ust. 11 po wyrazach „ustawowych zadań” dodaje się wyrazy „oraz danych osobowych, o których mowa w art. 89 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1896”;
- 5) w art. 40:
- a) w ust. 2:
- w pkt 1 po wyrazach „państwa członkowskiego Unii Europejskiej” dodaje się wyrazy „lub państwa, które w pełni stosuje dorobek Schengen,”,
 - w pkt 2 po wyrazach „Rzeczpospolitą Polską” dodaje się wyrazy „lub wynikających z udziału Straży Granicznej w programach lub projektach, w szczególności finansowanych ze środków finansowych pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub innych źródeł zagranicznych”;
- b) w ust. 4 w pkt 1 w lit. b po wyrazach „państw członkowskich Unii Europejskiej” dodaje się wyrazy „lub państwa, które w pełni stosuje dorobek Schengen,”;
- c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:
- „6a. Do delegowania funkcjonariuszy w ramach działań przeprowadzanych, w tym inicjowanych, koordynowanych lub wspieranych przez Agencję Frontex, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1896, stosuje się wysokość stawek diet dziennych określonych w przepisach Unii Europejskiej, odpowiadających pełnej wysokości diet dziennych przewidzianych w przypadku podróży służbowych

urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej w państwach członkowskich, w przypadku zapewnienia ich finansowania przez Agencję Frontex.

6b. Funkcjonariuszowi, który w związku z delegowaniem odbywającym się na zasadach, o których mowa w ust. 6a, pełni służbę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, przysługuje świadczenie finansowe w celu zapewnienia wspólnego wyjazdu za granicę z małżonkiem oraz dziećmi: własnymi, małżonka, przysposobionymi oraz wziętymi na utrzymanie i wychowanie w ramach rodzin zastępczych, rodzinnych domów dziecka – w wieku do 18 lat bądź będącymi w wieku określonym odrębnymi przepisami, dotyczącymi zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych – w wysokości określonej przepisami Unii Europejskiej, w przypadku zapewnienia finansowania tego świadczenia przez Agencję Frontex.”;

- 6) w art. 89d w ust. 1 po wyrazach „instytucie polskim” dodaje się wyrazy „albo zatrudnionym w Agencji Frontex w charakterze personelu statutowego stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej”;

- 7) w art. 117a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do zagranicznych podróży służbowych odbywanych przez funkcjonariuszy w ramach działań przeprowadzanych, w tym inicjowanych, koordynowanych lub wspieranych przez Agencję Frontex, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1896, stosuje się wysokość stawek diet dziennych określonych w przepisach Unii Europejskiej, odpowiadających pełnej wysokości diet dziennych przewidzianych w przypadku podróży służbowych urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej w państwach członkowskich, w przypadku zapewnienia ich finansowania przez Agencję Frontex.”;

- 8) tytuł rozdziału 14b otrzymuje brzmienie:

„Udział Straży Granicznej w działaniach Agencji Frontex”;

- 9) art. 147o otrzymuje brzmienie:

„Art. 147o. 1. Komendant Główny Straży Granicznej tworzy krajową rezerwę ekspertów, składającą się z funkcjonariuszy oraz pracowników Straży Granicznej, którzy mogą zostać delegowani do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, w celu udziału w:

- 1) projektach pilotażowych, wspólnych operacjach i szybkich interwencjach na granicy,

- 2) operacjach i interwencjach powrotowych lub innych działaniach operacyjnych związanych z wykonywaniem zadań związanych z powrotami,
- 3) innych działaniach w państwach członkowskich, w szczególności w zespołach wspierających zarządzanie migracjami, w tym na obszarach hotspotów, lub w państwach trzecich

– na zasadach określonych w rozporządzeniu (UE) 2019/1896.

2. Komendant Główny Straży Granicznej określa, w drodze decyzji, skład krajowej rezerwy ekspertów, o której mowa w ust. 1.

3. Komendant Główny Straży Granicznej deleguje albo odmawia delegowania funkcjonariusza lub pracownika Straży Granicznej do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej.

4. Do funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 3, nie stosuje się przepisów art. 40 ust. 2 pkt 2 w zakresie uzyskania pisemnej zgody oraz art. 40 ust. 3 i 3a.

5. Komendant Główny Straży Granicznej opiniuje plany operacyjne dla organizowanych lub koordynowanych przez Agencję Frontex działań poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

- 10) w art. 147p ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komendant Główny Straży Granicznej wnosi wkład do rezerwy wyposażenia technicznego oraz udostępnia Agencji Frontex sprzęt techniczny będący w zarządzie Straży Granicznej, w celu wykorzystania w trakcie wspólnych działań koordynowanych i organizowanych przez Agencję Frontex, na zasadach określonych w rozporządzeniu (UE) 2019/1896, w tym poza granicami państwa.”;

- 11) po art. 147p dodaje się art. 147pa i art. 147pb w brzmieniu:

„Art. 147pa. Komendant Główny Straży Granicznej deleguje albo odmawia delegowania funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej jako ekspertów krajowych lub urzędników łącznikowych do Agencji Frontex.

Art. 147pb. 1. Pracownik, o którym mowa w art. 147o oraz art. 147pa, w okresie delegowania zachowuje wynagrodzenie przysługujące mu na zajmowanym stanowisku służbowym oraz należności i świadczenia wynikające ze stosunku pracy.

2. Do pracownika Straży Granicznej delegowanego do pracy poza granicami państwa w zakresie przysługujących mu w okresie delegowania należności i świadczeń stosuje się odpowiednio przepisy art. 40 ust. 6a i 6b oraz przepisy wydane na podstawie art. 40 ust. 5.

3. Wynagrodzenie oraz należności i świadczenia wynikające ze stosunku pracy wypłaca jednostka organizacyjna Straży Granicznej zatrudniająca pracownika Straży Granicznej.”;

12) w art. 147r:

- a) w ust. 1 po wyrazach „państwa członkowskiego Unii Europejskiej” dodaje się wyrazy „albo państwa trzeciego”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do delegowanych pracowników Straży Granicznej przepisy art. 147h ust. 2 i art. 147j ust. 2–2f stosuje się odpowiednio.”,
- c) uchyla się ust. 3.

Art. 2. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2026 r. poz. 919) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) „Granica państwa” – na granicy państwowej stanowiącej granicę wewnętrzną w rozumieniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „kodeksem granicznym Schengen”;;

2) art. 17c otrzymuje brzmienie:

„Art. 17c. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej, w przypadkach określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylecia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz. Urz. UE L 295 z 14.11.2019, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem (UE) 2019/1896”, może wystąpić do:

- 1) Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, zwanej dalej „Agencją Frontex”, o uruchomienie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej szybkiej interwencji na granicy, realizowanej przez zespoły Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, w sposób określony w art. 39 rozporządzenia (UE) 2019/1896, lub
- 2) Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 40 rozporządzenia (UE) 2019/1896, o zapewnienie wzmocnienia technicznego i operacyjnego ze strony zespołów

wspierających zarządzanie migracjami na obszarze hotspotu, o którym mowa w art. 2 pkt 23 rozporządzenia (UE) 2019/1896.”;

- 3) po art. 17c dodaje się art. 17ca w brzmieniu:

„Art. 17ca. Komendant Główny Straży Granicznej może wystąpić do Agencji Frontex z wnioskiem o uruchomienie albo o zakończenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wspólnych operacji lub projektów pilotażowych.”;

- 4) art. 17d–17f otrzymują brzmienie:

„Art. 17d. Funkcjonariusze straży granicznych i inni członkowie personelu państw członkowskich Unii Europejskiej oraz personel statutowy stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej wykonują zadania na granicy państwowej stanowiącej granicę zewnętrzną w rozumieniu przepisów kodeksu granicznego Schengen w ramach:

- 1) projektów pilotażowych, wspólnych operacji i szybkich interwencji na granicy,
- 2) zespołów wspierających zarządzanie migracjami

– na zasadach określonych w rozporządzeniu (UE) 2019/1896, w tym dotyczących użycia broni i środków przymusu bezpośredniego.

Art. 17e. 1. Komendant Główny Straży Granicznej uzgadnia plan operacyjny, o którym mowa w art. 42 ust. 4 lit. b rozporządzenia (UE) 2019/1896, oraz plany operacyjne wspólnych operacji, szybkich interwencji na granicy i projektów pilotażowych oraz pakiet wzmocnienia technicznego i operacyjnego podczas działań na obszarze hotspotu.

2. Komendant Główny Straży Granicznej udziela zgody na udział obserwatorów w działaniach organizowanych i koordynowanych przez Agencję Frontex, w przypadkach i na zasadach określonych w art. 78 rozporządzenia (UE) 2019/1896.

3. Komendant Główny Straży Granicznej współdziała z Agencją Frontex w sprawach delegowania przez Agencję urzędnika łącznikowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1896.

Art. 17f. Do funkcjonariuszy straży granicznych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz personelu statutowego stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej wykonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, za zgodą właściwych organów Rzeczypospolitej Polskiej, o ile jest wymagana, zadania określone w przepisach prawa Unii Europejskiej, w zakresie transportowania, przewozu oraz przesyłania broni i amunicji, stosuje się przepisy prawa powszechnie obowiązującego dotyczące funkcjonariuszy Straży Granicznej.”;

5) uchyla się art. 17g.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 529) w art. 11a w ust. 3 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej w związku z planowanym oddelegowaniem lub przedłużeniem oddelegowania do pełnienia służby lub wykonywaniem zadań poza granicami kraju na okres przekraczający 30 dni, z wyłączeniem przypadków oddelegowania lub przedłużenia oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa lub wykonywania zadań poza granicami państwa:

- w kontyngencie policyjnym, o którym mowa w art. 145a ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji,
- w kontyngencie Straży Granicznej, o którym mowa w art. 147c pkt 3a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej,
- do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, o której mowa w art. 147o ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej,
- związanego z obsługą sprzętu technicznego, udostępnianego Agencji Frontex, o której mowa w art. 147p ust. 2 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej,
- do wykonywania obowiązków służbowych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w art. 147s ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej,
- w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. f ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa,
- w grupie ratowniczej, o której mowa w art. 49b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1312 i 1366 oraz z 2026 r. poz. 252, 646, 821 i 1123),”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w pkt 37 po wyrazach „Straż Graniczną,” dodaje się wyrazy „Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej,”;
- 2) w art. 53 w ust. 1 po pkt 10g dodaje się pkt 10h w brzmieniu:
„10h) Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, zwanej dalej „Agencją Frontex”,”;
- 3) w art. 63 w ust. 4 i 7, w art. 66 w ust. 1b w pkt 1 i w ust. 7 oraz w art. 72 w ust. 2 w pkt 3 po wyrazach „Straży Granicznej,” dodaje się wyrazy „Agencji Frontex,”;
- 4) w art. 66a:
 - a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Starosta właściwy w sprawach rejestracji pojazdu albo organy, o których mowa w art. 73 ust. 3 i 3b, wydają decyzję o nadaniu cech identyfikacyjnych w przypadku pojazdu.”;
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Umieszczone cechy identyfikacyjne starosta lub organy, o których mowa w art. 73 ust. 3 i 3b, wpisują w dowodzie rejestracyjnym.”;
 - c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. Organy, o których mowa w art. 73 ust. 3 i 3b, wydają decyzję o wyrażeniu zgody na wykonanie i umieszczenie tabliczki znamionowej zastępczej w przypadku:
 - 1) utraty aktualności treści tabliczki znamionowej w zakresie określenia cech identyfikacyjnych pojazdu;
 - 2) braku, utraty lub zniszczenia tabliczki znamionowej pojazdu.”;
- 5) w art. 73 po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:
„3b. Agencja Frontex dokonuje rejestracji pojazdów należących do jej mienia i wykorzystywanych do wykonywania jej zadań statutowych oraz wydaje dowód rejestracyjny i zalegalizowane tablice (tablicę) rejestracyjne, chyba że dla danego pojazdu tablice (tablica) rejestracyjne nie są wymagane, a numer rejestracyjny umieszcza się bezpośrednio na pojeździe.”;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 820, 1006, 1676, 1734, 1843 i 1872 oraz z 2026 r. poz. 180, 875, 982 i 1073.

- 6) w art. 76:
- a) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:
- „2b. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz ministrem właściwym do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb rejestracji oraz wzór dowodu rejestracyjnego i wzory tablic rejestracyjnych pojazdów Agencji Frontex, o których mowa w art. 73 ust. 3b.”,
- b) w ust. 5 w pkt 4 po wyrazach „Straży Granicznej” dodaje się wyrazy „, Agencji Frontex”;
- 7) w art. 80a w ust. 3, w art. 80ba w ust. 1 w pkt 6 i 9 oraz w art. 80c w ust. 2 po wyrazach „art. 73 ust. 3” dodaje się wyrazy „i 3b”;
- 8) w art. 83a ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Starosta lub organy, o których mowa w art. 73 ust. 3 i 3b, mogą wyrazić zgodę na umieszczanie nadanych cech identyfikacyjnych pojazdu przez stację kontroli pojazdów.”;
- 9) w art. 86 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Do pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Ochrony Państwa, Straży Granicznej i Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanych przez Służbę Celno-Skarbową, których dotyczą warunki i tryb rejestracji określone w art. 73 ust. 3 oraz w art. 76 ust. 4 pkt 1, pojazdów Agencji Frontex, o których mowa w art. 73 ust. 3b, oraz pojazdów należących do obcych sił zbrojnych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów międzynarodowych, o których mowa w art. 73 ust. 2b, a także do pojazdów Państwowej Straży Pożarnej, mają zastosowanie przepisy art. 83 ust. 1.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2024 r. poz. 485, z 2025 r. poz. 1795 oraz z 2026 r. poz. 187) w art. 3 po pkt 2c dodaje się pkt 2d w brzmieniu:

„2d) broni i amunicji stanowiących uzbrojenie personelu statutowego stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie

Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylenia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz. Urz. UE L 295 z 14.11.2019, str. 1);”.

Art. 6. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) po pkt 5a dodaje się pkt 5aa w brzmieniu:

„5aa) interwencja powrotowa – działania, o których mowa w art. 2 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylenia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz. Urz. UE L 295 z 14.11.2019, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) 2019/1896”;

b) po pkt 10a dodaje się pkt 10b w brzmieniu:

„10b) operacja powrotowa – działania, o których mowa w art. 2 pkt 27 rozporządzenia (UE) 2019/1896”;

2) po art. 329a dodaje się art. 329b w brzmieniu:

„Art. 329b. 1. Komendant Główny Straży Granicznej może wystąpić z wnioskiem do Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, zwanej dalej „Agencją Frontex”, o koordynację lub organizację operacji powrotowej lub innego działania operacyjnego związanego z powrotami, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1896.

2. Komendant Główny Straży Granicznej wyraża zgodę na przeprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z inicjatywy Agencji Frontex działań, o których mowa w ust. 1.

3. Komendant Główny Straży Granicznej, w przypadkach określonych w rozporządzeniu (UE) 2019/1896, może wystąpić z wnioskiem do Agencji Frontex o zapewnienie Rzeczypospolitej Polskiej odpowiedniej pomocy technicznej i operacyjnej w postaci interwencji powrotowej.

4. Komendant Główny Straży Granicznej udziela zgody na udzielenie Rzeczypospolitej Polskiej z inicjatywy Agencji Frontex pomocy technicznej i operacyjnej w postaci szybkiej interwencji powrotowej.

5. Funkcjonariusze straży granicznych i inny personel państw członkowskich Unii Europejskiej oraz personel statutowy stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, będący członkami zespołów składających się z personelu realizującego

zadania w dziedzinie powrotów, w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2019/1896, wykonują zadania w ramach operacji powrotowych i interwencji powrotowych lub innych działań operacyjnych związanych z powrotami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach określonych w rozporządzeniu (UE) 2019/1896, w tym dotyczących użycia broni i środków przymusu bezpośredniego.

6. Komendant Główny Straży Granicznej uzgadnia plany operacyjne oraz plany powrotowe organizowanych lub koordynowanych przez Agencję Frontex na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej operacji powrotowych oraz interwencji powrotowych lub innych działań operacyjnych związanych z powrotami.”.

Art. 7. 1. Do czasu uzyskania przez Agencję Frontex dostępu do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 48 ust. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1209), rejestracji pojazdów, o których mowa w art. 73 ust. 3b ustawy zmienianej w art. 4, dokonuje starosta właściwy ze względu na siedzibę Agencji Frontex, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Organ ten wydaje dowód rejestracyjny i zalegalizowane tablice (tablicę) rejestracyjne, chyba że dla danego pojazdu tablice (tablica) rejestracyjne nie są wymagane, a numer rejestracyjny umieszcza się bezpośrednio na pojeździe.

2. Agencja Frontex niezwłocznie informuje właściwego starostę o uzyskaniu dostępu do systemu teleinformatycznego.

Art. 8. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 63 ust. 7, art. 66a ust. 5, art. 80b ust. 2, art. 80bb ust. 4 i art. 86 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 4 zachowują moc.

Art. 9. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 66 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 180) zachowują moc.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 66 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 4, utrzymane w mocy na podstawie art. 5 ustawy z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw, mogą być zmieniane na podstawie art. 66 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 66 ust. 7 ustawy zmienionej w art. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel uchwalenia projektowanej regulacji

Projekt ustawy ma na celu zapewnienie stosowania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylenia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz. Urz. UE L 295 z 14.11.2019, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/1896”, które weszło w życie w dniu 4 grudnia 2019 r.

Rozporządzenie 2019/1896 zawiera kompleksowe rozwiązania w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami. Rozszerza również w sposób istotny zakres działania Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, zwanej dalej „Agencją Frontex”, jako podmiotu, który ma dysponować znacznie większymi niż dotychczas zasobami kadrowymi i sprzętowymi.

Rozporządzenie 2019/1896, w ramach rozszerzania mandatu Agencji Frontex, tworzy stałą służbę Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, aby skuteczniej wspierać państwa członkowskie w zakresie ochrony granic zewnętrznych, walki z przestępczością transgraniczną oraz zwiększać skuteczność i trwały charakter powrotów migrantów o nieuregulowanym statusie.

Aktem prawnym, w którym uszczegółowiono zarówno zadania i uprawnienia Agencji Frontex, jak również państw członkowskich w zakresie przekazywania danych i informacji w obszarze EUROSUR, jest rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/581 z dnia 9 kwietnia 2021 r. w sprawie obrazów sytuacji europejskiego systemu nadzorowania granic (EUROSUR).

W związku z powyższym główne obszary wymagające dostosowania dotyczą kwestii związanych ze stałą służbą Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej (personel statutowy oraz oddelegowani funkcjonariusze Straży Granicznej), EUROSUR (ramy prawne wymiany informacji i współpracy między państwami członkowskimi i Agencją Frontex), obrazem sytuacji (dane georeferencyjne oraz pochodzące od różnych organów przetwarzane w celu wspierania zdolności reagowania wzdłuż i na granicach zewnętrznych, w ich pobliżu oraz w strefie przygranicznej) oraz oceną narażenia (obejmującą ocenę wyposażenia, infrastruktury, personelu, budżetu i zasobów finansowych państw członkowskich oraz ich planów awaryjnych w celu przeciwdziałania ewentualnym kryzysom na granicach zewnętrznych).

W celu zapewnienia stosowania rozporządzenia 2019/1896 w projekcie ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw zaproponowano następujące zmiany:

- 1) w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, z późn. zm.) w zakresie:
 - wskazania Komendanta Głównego Straży Granicznej jako organu właściwego do realizacji zadań i pełnienia funkcji określonych w rozporządzeniu 2019/1896,
 - wskazania Komendanta Głównego Straży Granicznej jako administratora danych osobowych przetwarzanych przez Straż Graniczną w celu realizacji ustawowych zadań oraz danych osobowych, o których mowa w art. 89 ust. 1 rozporządzenia 2019/1896,
 - wyłączenia funkcjonariuszy Straży Granicznej delegowanych do kategorii 2–4 stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej z obowiązkowej weryfikacji (art. 11a ust. 3 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych), analogicznie do kontyngentów Straży Granicznej (art. 5b pkt 3 lit. b ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej),
 - okresu delegowania funkcjonariuszy Straży Granicznej, pisemnej zgody na delegowanie poza granice Rzeczypospolitej Polskiej, państw, na których terytorium funkcjonariusze mogą zostać delegowani, oraz delegowania urzędników łącznikowych,
 - stworzenia przepisów umożliwiających delegowanie pracowników Straży Granicznej do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz w charakterze ekspertów krajowych lub urzędników łącznikowych,
 - aktualizacji pojęć, odesłań i publikatorów;
- 2) w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2026 r. poz. 919) w zakresie:
 - możliwości uruchomienia i przyjmowania przez Polskę pomocy technicznej i operacyjnej,
 - wskazania Komendanta Głównego Straży Granicznej jako organu właściwego w zakresie delegowania przez Agencję Frontex urzędnika łącznikowego,
 - regulacji dotyczącej transportowania, przewozu oraz przesyłania broni przez członków personelu statutowego w stałej służbie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej,
 - aktualizacji siatki terminologicznej, odesłań i publikatorów;
- 3) w ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 529) w zakresie wydłużenia okresu delegowania lub przedłużenia delegowania oraz rozszerzenia kategorii funkcjonariuszy zwolnionych z weryfikacji;

- 4) w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.) w szczególności w zakresie rejestracji pojazdów będących mieniem Agencji Frontex;
- 5) w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2024 r. poz. 485, z późn. zm.) w zakresie wyłączenia z regulacji broni i amunicji członków personelu statutowego w stałej służbie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej;
- 6) w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079, z późn. zm.) w zakresie organizowania lub koordynowania przez Agencję Frontex operacji i interwencji powrotowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) dodanie przepisu przejściowego, który umożliwi zachowanie ciągłości w rejestracji pojazdów Agencji Frontex wykorzystywanych do realizacji jej zadań statutowych przez właściwego starostę, do momentu uzyskania akredytacji systemu teleinformatycznego przez Agencję Frontex;
- 8) zamieszczenie w art. 8 i art. 9 projektu ustawy przepisów o charakterze przejściowym, których celem jest zapewnienie ciągłości obowiązywania przepisów wykonawczych wydanych na podstawie ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz zachowanie spójności systemu prawa w okresie wprowadzania zmian ustawowych.

II. Zakres projektowanej regulacji

Art. 1 projektu zawiera propozycje zmian do ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej

- 1) **pkt 1** – dodanie projektowanego przepisu ma na celu doprecyzowanie, że współdziałanie Straży Granicznej z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej oraz innych państw, a także organizacjami międzynarodowymi, polega też na prowadzeniu szkoleń. Agencja Frontex jest jednym z podmiotów, z którym Straż Graniczna prowadzi taką współpracę. Przepisy art. 55 ust. 3 oraz art. 62 ust. 3 rozporządzenia 2019/1896 przewidują, że organizowane przez Agencję Frontex szkolenia dla członków stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej odbywać się mają, na podstawie umów zawieranych z państwami członkowskimi, w ich wyspecjalizowanych placówkach zajmujących się szkoleniem i kształceniem. Przepis ten m.in. ma stanowić krajową podstawę prawną do zawierania przez Agencję Frontex umów z ośrodkami szkolenia Straży Granicznej;
- 2) **pkt 2** – wskazanie Komendanta Głównego Straży Granicznej jako:
 - krajowego punktu kontaktowego, za którego pośrednictwem odbywa się komunikacja w sprawach dotyczących Agencji Frontex – ma na celu zapewnienie stosowania art. 13

- rozporządzenia 2019/1896, który nakłada na państwa członkowskie obowiązek wyznaczenia krajowego punktu kontaktowego,
- krajowego ośrodka koordynacji, który służy koordynacji i wymianie informacji w zakresie kontroli granic zewnętrznych – ma na celu zapewnienie stosowania art. 21 rozporządzenia 2019/1896, który nakłada na państwa członkowskie obowiązek wyznaczenia, prowadzenia i utrzymania takiego ośrodka, który będzie działał dwadzieścia cztery godziny na dobę przez siedem dni w tygodniu, a następnie powiadomienie Komisji o jego utworzeniu. Dotychczas przepis powierzający Komendantowi Głównemu Straży Granicznej wykonywanie zadań Krajowego Ośrodka Koordynacji do Spraw EUROSUR znajdował się w art. 17g ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej. Projektowana zmiana jest konsekwencją zmiany podstawy prawnej ustanawiającej zintegrowane ramy wymiany informacji i współpracy operacyjnej w ramach Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, służące poprawie znajomości sytuacji i zwiększeniu zdolności reagowania do celów zarządzania granicami – EUROSUR oraz ma na celu uporządkowanie przepisów kompetencyjnych. Jednym z zadań krajowego ośrodka koordynacji jest przekazywanie informacji do Agencji Frontex w ramach EUROSUR, które odbywa się zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/581 z dnia 9 kwietnia 2021 r. w sprawie obrazów sytuacji europejskiego systemu nadzorowania granic (EUROSUR) (Dz. Urz. UE L 124 z 12.04.2021, str. 3),
 - organu właściwego w sprawach gromadzenia, przetwarzania i przekazywania do Agencji Frontex danych na potrzeby przeprowadzania oceny narażenia, o której mowa w art. 32 rozporządzenia 2019/1896,
 - centralnego organu krajowego, o którym mowa w art. 3 decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/1567 z dnia 26 października 2020 r. w sprawie wsparcia finansowego na rzecz rozwoju stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Dz. Urz. UE L 358 z 28.10.2020, str. 59), zwanej dalej „decyzją wykonawczą 2020/1567”, odpowiedzialnego za zarządzanie wsparciem finansowym, zgodnie z art. 61 rozporządzenia 2019/1896. Rozporządzenie 2019/1896 ustanowiło system finansowy umożliwiający państwom członkowskim otrzymywanie rocznego finansowania przeznaczonego na wsparcie rozwoju zasobów kadrowych w celu zabezpieczenia wkładów do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Szczegółowe zasady funkcjonowania tego systemu reguluje decyzja wykonawcza 2020/1567. Obliguje ona państwa członkowskie również do wyznaczenia centralnego organu krajowego i powiadomienia Agencji Frontex przed wystąpieniem o pierwszą płatność,

– członka Zarządu Agencji Frontex oraz upoważnionego do wyznaczania swojego zastępcy na czas nieobecności – ma na celu realizację art. 101 rozporządzenia 2019/1896. Przedmiotowy przepis określa skład zarządu Agencji Frontex oraz kadencje członków. Dotychczas powierzanie pełnienia funkcji członka zarządu oraz wyznaczanie jego zastępcy odbywało się zgodnie z „Zasadami zgłaszania osób do prac w grupach przygotowawczych i eksperckich Komisji Europejskiej, Rady oraz agencjach Unii Europejskiej” (dokumentem przyjętym przez Członków Komitetu do Spraw Europejskich w trybie obiegowym w dniu 11 września 2020 r.), przez wskazanie z imienia i nazwiska Zastępcy Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz Dyrektora Biura Spraw Międzynarodowych Komendy Głównej Straży Granicznej, na podstawie zatwierdzenia przez Komitet do Spraw Europejskich w trybie obiegowym. Projektowany przepis ma przesądzić, który organ krajowy ma pełnić przedmiotową funkcję, oraz ułatwić i przyspieszyć procedurę wyznaczania członka Zarządu Agencji Frontex oraz jego zastępcy;

- 3) **pkt 3** – nadanie nowego brzmienia projektowanemu art. 5b pkt 3 lit. b umożliwia zwolnienie funkcjonariuszy Straży Granicznej delegowanych do kategorii 2–4 stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, obsługi sprzętu technicznego, udostępnianego Agencji Frontex oraz do wykonywania obowiązków służbowych na terytorium innego państwa członkowskiego UE, analogicznie do delegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencji Straży Granicznej, z objęcia ich przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego weryfikacją, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Przedmiotowa zmiana podyktowana jest względami praktycznymi, związanymi w szczególności z koniecznością realizowania obowiązku terminowego delegowania funkcjonariuszy.

Ponadto planowane wydłużenie terminu delegowania (lub jego przedłużenia) z 14 na 30 dni dla ww. funkcjonariuszy Straży Granicznej, którzy byliby objęci zwolnieniem z weryfikacji, jest uzasadnione względami organizacyjno-finansowymi. Proces uzyskania stanowiska Biura Nadzoru Wewnętrznego MSWiA jest poprzedzony sprawdzeniami dokonywanymi przez Biuro Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej, co często utrudnia proces organizacji podróży służbowej z odpowiednim wyprzedzeniem, w konsekwencji narażając formację na wyższe koszty m.in. na skutek zakupu biletów lotniczych w bardzo krótkim czasie przed rozpoczęciem podróży. Delegowanie funkcjonariuszy Straży Granicznej na okres do 30 dni ma charakter szkoleniowy, operacyjny lub wynika z doraźnych potrzeb służbowych, a zadania realizowane poza granicami kraju są

analogiczne do tych realizowanych w miejscu stałego pełnienia służby. Ryzyko związane z delegowaniem za granicę jest znacząco niższe niż w przypadku delegowań długookresowych, co uzasadnia wyłączenie z procedury sprawdzającej;

- 4) **pkt 4** – doprecyzowanie, że Komendant Główny Straży Granicznej jest administratorem danych osobowych, o których mowa w art. 89 ust. 1 rozporządzenia 2019/1896 – służy nie tylko wypełnieniu obowiązku nałożonego przez ww. rozporządzenie, polegającego na wyznaczeniu organu krajowego, który ponosi główną odpowiedzialność za przetwarzanie danych osobowych przez dane państwo członkowskie, ale również wraz z projektowanym art. 3a pkt 11 stworzeniu kompleksowej regulacji w zakresie EUROSUR, tj. zintegrowanych ram wymiany informacji i współpracy operacyjnej w ramach Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, służących poprawie znajomości sytuacji i zwiększeniu zdolności reagowania do celów zarządzania granicami;
- 5) **pkt 5** – rozszerza katalog państw, na których terytorium mogą być delegowani funkcjonariusze Straży Granicznej. Agencja Frontex realizuje swoje działania nie tylko na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw trzecich, ale również na terytorium państw stosujących w pełni dorobek Schengen – niebędących członkami Unii Europejskiej. Projektowana zmiana ma więc doprecyzować procedury delegowania do ww. państw.

Zmiana brzmienia art. 40 ust. 2 pkt 2 ma na celu zapewnienie stosowania art. 77 rozporządzenia 2019/1896 przez umożliwienie delegowania funkcjonariuszy Straży Granicznej na terytorium państw trzecich w charakterze urzędników łącznikowych, w ramach wykonywania zadań wynikających z udziału Straży Granicznej w programach lub projektach, w szczególności finansowanych ze środków finansowych pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub innych źródeł zagranicznych. Przepis w dotychczasowym brzmieniu ogranicza możliwość delegowania funkcjonariuszy Straży Granicznej na terytorium państw nienależących do Unii Europejskiej wyłącznie do przypadków wykonywania zadań określonych w umowach międzynarodowych wiążących Rzeczpospolitą Polską. Przedmiotowa zmiana jest związana w szczególności z uczestnictwem Polski w projekcie EURLO (*European Return Liaison Officer*) będącego inicjatywą Belgijskiego Urzędu Imigracyjnego. Państwa uczestniczące w projekcie w ramach wkładu własnego uzyskują dostęp do Europejskich Oficerów Łącznikowych do spraw Powrotów pełniących służbę w krajach, gdzie identyfikacja i organizacja powrotów przymusowych jest szczególnie utrudniona. Funkcjonariusze delegowani do pełnienia służby poza granicami państwa w ramach programu przede wszystkim potwierdzają

tożsamość cudzoziemców oraz uzyskują stosowną dokumentację umożliwiającą wykonanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu.

Projektowane w art. 40 dodanie ust. 6a i 6b mają na celu dostosowanie uregulowań dotyczących uprawnień funkcjonariuszy delegowanych w ramach działań przeprowadzanych, w tym inicjowanych, koordynowanych lub wspieranych przez Agencję Frontex, zgodnie z rozporządzeniem 2019/1896, do unormowań finansowych, jakie są stosowane w przypadku zabezpieczenia tych działań przez Agencję Frontex. Dodawany przepis art. 40 ust. 6a przewiduje, iż do rozliczania ww. delegowania funkcjonariuszy stosuje się pełną wysokość stawek dziennego utrzymania określonych w przepisach Unii Europejskiej, przewidzianych w przypadku podróży służbowych urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej w państwach członkowskich, w przypadku zapewnienia ich finansowania przez Agencję. Powyższe ma na celu przyznanie funkcjonariuszowi delegowanemu do pełnienia służby poza granicami państwa uprawnienia do ryczałtu na pokrycie kosztów wyżywienia i zakwaterowania, w miejscu pełnienia służby poza granicami państwa, w pełnej jego wysokości. Obecnie bowiem powyższy ryczałt, zgodnie z rozporządzeniem wydanym na podstawie art. 40 ust. 5 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, stanowi równowartość:

- a) w pierwszym miesiącu służby poza granicami państwa – 100%,
- b) w następnych miesiącach służby poza granicami państwa – 60%

– diet na pokrycie kosztów wyżywienia i na inne drobne wydatki oraz limitów na pokrycie kosztów noclegu, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277, z późn. zm.). Projektowane rozwiązanie jest korzystne dla funkcjonariuszy delegowanych poza granice państwa w ramach działań przeprowadzanych przez Agencję Frontex, bowiem umożliwi, w przypadku zapewnienia ich finansowania przez Agencję, przyznanie ryczałtu z budżetu Agencji, z uwzględnieniem progu stawek przewidzianych w przypadku podróży służbowych urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej w państwach członkowskich.

Wysokość stawek diet w przypadku podróży służbowych w Unii Europejskiej jest określona w przepisach rozporządzenia Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 56 z 04.03.1968, str. 1), w szczególności w art. 112 ust. 2 Regulaminu pracowniczego oraz w art. 13 załącznika VII do Regulaminu pracowniczego.

Komisja Europejska w drodze aktów delegowanych aktualizuje stawki tych diet. Ostatnio w drodze rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2025/693 z dnia 26 lutego 2025 r. w sprawie przeglądu wysokości stawek w przypadku podróży służbowych urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej w państwach członkowskich (Dz. Urz. UE L 2025/693 z 12.05.2025).

Natomiast w przypadku podróży służbowych do państw trzecich wysokość stawek jest określona w decyzji Komisji C (2002)98 z dnia 24 stycznia 2002 r. określającej wysokość diet dziennych oraz maksymalne limity zwrotu kosztu zakwaterowania w hotelu w przypadku misji realizowanych poza terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej.

Dodanie w art. 40 nowego ust. 6b jest podyktowane potrzebą skonstruowania kompleksowych warunków delegowania funkcjonariuszy Straży Granicznej na stanowiska EURLO w ramach Agencji Frontex. Biorąc pod uwagę, iż jest to służba z jednej strony wymagająca znacznego zaangażowania i obciążająca delegowanego, a z drugiej strony, wiążąca się z długotrwałą rozłąką z najbliższą rodziną, zasadne jest wprowadzenie w projektowanym przepisie możliwości przeprowadzenia się delegowanego do nowego miejsca pełnienia służby wraz z członkami najbliższej rodziny – małżonkiem oraz z dziećmi.

Agencja Frontex umożliwia finansowanie również przeprowadzki i utrzymania członków rodziny osoby delegowanej, przewidując stosowne zasady finansowania. Szczegóły związane z delegowaniem EURLO przez Agencję Frontex, w tym kwestie organizacyjne i finansowe, są szczegółowo opisane w dokumencie wewnętrznym Agencji pn. „Modus Operandi for the deployment of European Return Liaison Officers (EURLO)”. Jednocześnie projektowany przepis przewiduje, iż świadczenia finansowe związane z przyjazdem do miejsca delegacji małżonka i dzieci będą przysługiwały jedynie w przypadkach, gdy Agencja Frontex takie świadczenie finansuje.

Projektowany przepis w sposób znaczący zwiększy atrakcyjność stanowiska EURLO przy Agencji Frontex, które jest kluczowe dla zapewnienia współpracy z państwami trzecimi przy czynnościach powrotowych nie tylko Polski, ale również całej Unii Europejskiej;

- 6) **pkt 6** – zmiany w art. 89d ust. 1 mają na celu stworzenie funkcjonariuszowi Straży Granicznej, który wyjeżdża za granicę wspólnie z małżonkiem zatrudnionym w Agencji Frontex w charakterze personelu statutowego, możliwości wnioskowania o urlop bezpłatny na czas trwania tej służby albo pracy, analogicznie do rozwiązania przyjętego dla

funkcjonariusza, który wyjeżdża za granicę wspólnie z małżonkiem przeniesionym do pełnienia służby albo pracy w przedstawicielstwie dyplomatycznym, misji dyplomatycznej, urzędzie konsularnym, organach i instytucjach Unii Europejskiej lub instytucie polskim;

- 7) **pkt 7** – nadanie nowego brzmienia art. 117a ust. 3 ma charakter porządkujący. Zmieniła się podstawa prawna prowadzenia działań przez Agencję Frontex. Ponadto skrót „Agencja Frontex” został już wprowadzony w projektowanym art. 3a pkt 9.

Pojęcie działań przeprowadzanych przez Agencję zostało doprecyzowane przez wskazanie, iż są to również działania inicjowane, koordynowane lub wspierane przez Agencję. Powyższe ma na celu umożliwienie zastosowania wysokości stawek diet dziennych przewidzianych w przypadku podróży służbowych urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej w państwach członkowskich, w przypadku zapewnienia ich finansowania przez Agencję do wszystkich działań, bez względu na rolę, jaką Agencja odgrywa w danym działaniu;

- 8) **pkt 8** – nadanie nowego brzmienia tytułowi rozdziału 14b ma charakter porządkujący wynikający bezpośrednio z zakresu przedmiotowego projektowanych w nim przepisów;
- 9) **pkt 9** – nadanie nowego brzmienia art. 147o odzwierciedla nie tylko zmiany podstawy prawnej prowadzonych przez Agencję Frontex działań, ale również nazwy tych działań, a przede wszystkim rozszerzenie katalogu związane z rozwojem Agencji oraz powstaniem stałej służby – art. 54 rozporządzenia 2019/1896.

Zmieniany art. 147o ust. 1 w zakresie dotyczącym krajowej rezerwy ekspertów stwarza podstawę prawną do udziału w działaniach Agencji Frontex również pracowników Straży Granicznej. Rozwiązanie ma na celu zwiększenie potencjału formacji i ułatwienie realizacji nałożonych na Straż Graniczną kwot w postaci obowiązku wniesienia wkładu do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej zgodnie z załącznikami II, III i IV rozporządzenia 2019/1896.

Ponadto art. 147o ust. 1 został rozbudowany o operacje i interwencje powrotowe lub inne działania operacyjne związane z wykonywaniem zadań związanych z powrotami oraz o inne działania w państwach członkowskich, w szczególności realizowane przez zespoły wspierające zarządzanie migracjami, w tym na obszarach hotspotów lub w państwach trzecich.

W art. 147o dodano ust. 3 i 5, wskazując Komendanta Głównego Straży Granicznej jako organ właściwy w sprawie delegowania funkcjonariuszy oraz pracowników Straży Granicznej do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz

uprawniając Komendanta Głównego Straży Granicznej do opiniowania planów operacyjnych dla organizowanych lub koordynowanych przez Agencję Frontex działań poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (zgodnie z art. 38 ust 2 i 4 rozporządzenia 2019/1896).

W art. 147o w ust. 4 stworzono normę szczególną w stosunku do art. 40, polegającą na rezygnacji z wymogu pisemnej zgody wyrażanej przez funkcjonariuszy Straży Granicznej delegowanych do pełnienia służby w ramach stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej do państw trzecich. Projektowane rozwiązanie jest spowodowane koniecznością realizacji zobowiązań, jakie nakłada na państwa członkowskie rozporządzenie 2019/1896, a w szczególności art. 54–58 w zakresie zapewnienia wkładu osobowego do kategorii 2–4 stałej służby. Wskazanych funkcjonariuszy nie będzie również obowiązywać określony w art. 40 ust. 3 i 3a zmienianej ustawy dozwolony okres delegowania;

- 10) **pkt 10** – nowe brzmienie art. 147p ust. 1 jest konsekwencją zmiany podstawy prawnej prowadzonych przez Agencję Frontex działań, w tym zmiany terminologii w stosunku do obecnie powołanego w przepisach ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, a nieobowiązującego już rozporządzenia Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiającego Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 349 z 25.11.2004, str. 1);

- 11) **pkt 11** – dodano art. 147pa oraz art. 147pb.

Art. 147pa wskazuje Komendanta Głównego Straży Granicznej jako organ właściwy w sprawie delegowania funkcjonariuszy oraz pracowników Straży Granicznej jako ekspertów krajowych lub urzędników łącznikowych do Agencji Frontex.

Art. 147pb stanowi kompleksową regulację umożliwiającą delegowanie pracowników Straży Granicznej do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej albo jako ekspertów krajowych lub urzędników łącznikowych do Agencji Frontex.

Umożliwienie pracownikom cywilnym udziału w działaniach Agencji Frontex oraz ubiegania się o stanowiska ekspertów krajowych lub urzędnika łącznikowego w Agencji Frontex jest dodatkowym czynnikiem motywacyjnym stymulującym rozwój zawodowy w powiązaniu z perspektywicznymi korzyściami dla formacji.

Projektowany przepis przesądza ponadto, jakie należności i świadczenia przysługują pracownikowi w okresie delegowania oraz jaki podmiot jest właściwy do ich wypłaty. Ma to szczególne uzasadnienie w świetle postanowień decyzji nr 12/2017 Rady

Zarządzającej Agencji Frontex z dnia 30 marca 2017 r. w sprawie delegowania ekspertów krajowych do Frontex, która uzależnia przyjęcie delegowanego pracownika od zobowiązania pracodawcy do kontynuowania wypłacania wynagrodzenia oraz innych należności i świadczeń w okresie oddelegowania. Jednocześnie projektowane rozwiązanie polegające na odpowiednim stosowaniu przepisów w zakresie przysługujących w okresie delegowania należności i świadczeń nie będzie wymagało nowelizacji rozporządzenia w związku z jego zastosowaniem do pracowników;

- 12) **pkt 12** – dodanie w art. 147r wyrazów „albo państwa trzeciego” wynika z brzmienia rozporządzenia 2019/1896, a w szczególności art. 10 określającego zadania Agencji Frontex. Mandat Agencji obejmuje prowadzenie działań nie tylko w państwach członkowskich, ale również w państwach trzecich. Projektowana zmiana, uwzględniając postanowienia art. 43. rozporządzenia 2019/1896, doprecyzowuje przełożonych, których polecenia funkcjonariusze Straży Granicznej będą wykonywać w czasie delegowania. Dodawany art. 147r ust. 2a ma na celu objęcie delegowanych pracowników Straży Granicznej przepisami art. 147h ust. 2 (należności pieniężne związane z delegowaniem) oraz art. 147j ust. 2–2f (skierowanie na bezpłatny turnus leczniczo-profilaktyczny), analogicznie jak to zostało przewidziane w art. 147r ust. 2 dla delegowanych funkcjonariuszy. Uchylenie art. 147r ust. 3 ma charakter porządkowy i jest konsekwencją kompleksowego uregulowania w art. 147pb delegowania pracowników Straży Granicznej.

Art. 2 projektu zawiera propozycje zmian do ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej

- 1) **pkt 1** – nadanie nowego brzmienia ma charakter porządkowy i aktualizuje odwołanie do podstawy prawnej kodeksu granicznego Schengen;
- 2) **pkt 2** – nowe brzmienie art. 17c jest bezpośrednio związane z rozwojem Agencji Frontex. Odzwierciedla nie tylko zmiany podstawy prawnej prowadzonych przez Agencję działań, w tym szybkich interwencji na granicy, ale również stwarza ramy prawne do wystąpienia przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych do Komisji Europejskiej z wnioskiem o zapewnienie wzmocnienia technicznego i operacyjnego ze strony zespołów wspierających zarządzanie migracjami, o którym mowa w art. 40 rozporządzenia 2019/1896;
- 3) **pkt 3** – przepis art. 17ca, umożliwiając Komendantowi Głównemu Straży Granicznej występowanie do Agencji Frontex z wnioskiem o uruchomienie na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej wspólnych operacji lub projektów pilotażowych oraz występowanie o ich zakończenie, tworzy spójną całość z projektowanym art. 147o ust. 5 ustawy o Straży Granicznej, gdzie dodano uprawnienie dla Komendanta Głównego Straży Granicznej do opiniowania planów operacyjnych dla organizowanych lub koordynowanych przez Agencję Frontex działań poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 38 ust. 2 rozporządzenia 2019/1896);

- 4) **pkt 4** – nowe brzmienie art. 17d–17f odzwierciedla nie tylko zmiany podstawy prawnej prowadzonych przez Agencję Frontex działań, ale również zmiany nazwy tych działań, a przede wszystkim rozszerzenie ich katalogu związane z rozwojem Agencji oraz powstaniem stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej.

Projektowany art. 17d uwzględnia w wykonywaniu działań na granicy państwowej prócz funkcjonariuszy straży granicznych i innych członków personelu państw członkowskich personel statutowy stałej służby oraz realizację zadań w formie zespołów wspierających zarządzanie migracjami (art. 40 rozporządzenia 2019/1896). Uprawnienia przysługujące członkom zespołów w trakcie wykonywania ww. zadań są szczegółowo określone w art. 82 rozporządzenia 2019/1896. Natomiast zakres uprawnień wykonawczych jest każdorazowo określany w planie operacyjnym – art. 38 rozporządzenia 2019/1896. Projektowany art. 17d w zakresie użycia broni i środków przymusu bezpośredniego jest więc tylko dopełnieniem regulacji z art. 2ba ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji oraz art. 17f ustawy o ochronie granicy państwowej.

W art. 17e uregulowano kwestie związane z udziałem obserwatorów w działaniach Agencji Frontex oraz współdziałanie Komendanta Głównego Straży Granicznej z Agencją Frontex w sprawach delegowania urzędnika łącznikowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 31 rozporządzenia 2019/1896). W nowym brzmieniu przepisu wskazano również Komendanta Głównego Straży Granicznej jako właściwego w sprawach dotyczących organizacji na terytorium RP wspólnych operacji, szybkich interwencji na granicy i projektów pilotażowych (przez uzgadnianie planu operacyjnego), rozmieszczenia zespołów wspierających zarządzanie granicami (przez uzgadnianie pakietu wzmocnienia technicznego i operacyjnego), w tym działań narzuconych przez organy Unii Europejskiej, o których mowa w art. 42 rozporządzenia 2019/1896.

W projektowanym art. 17f rozszerzono stosowanie przepisów obowiązujących wobec funkcjonariuszy Straży Granicznej w zakresie transportowania, przewozu oraz przesyłania broni i amunicji również na członków personelu statutowego stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, co wraz ze zmianami w ustawie z dnia 21 maja 1999 r.

o broni i amunicji stworzy kompleksową regulację w zakresie uzbrojenia członków personelu statutowego stałej służby. Obok wskazanej zmiany do obecnie obowiązującego przepisu dodano wyrazy „o ile jest wymagana” w odniesieniu do zgody właściwych organów Rzeczypospolitej Polskiej na wykonywanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określonych zadań przez funkcjonariuszy straży granicznych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz personelu statutowego stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Powyższe uwzględnia fakt, że zgodnie rozporządzeniem 2019/1896 niektóre działania Agencji Frontex mogą być prowadzone z jej własnej inicjatywy i za zgodą zainteresowanego państwa członkowskiego (motyw 49, art. 7 ust. 2 oraz art. 50 i art. 53 rozporządzenia 2019/1896);

- 5) **pkt 5** – uchylenie art. 17g ma na celu uporządkowanie przepisów kompetencyjnych. Zgodnie z art. 21 rozporządzenia 2019/1896, który nakłada na państwa członkowskie obowiązek wyznaczenia, prowadzenia i utrzymania krajowego ośrodka koordynacji, a następnie powiadomienie Komisji o jego utworzeniu, w art. 1 pkt 3 projektu ustawy (art. 3a pkt 10 ustawy) Komendant Główny Straży Granicznej został wskazany jako krajowy ośrodek koordynacji. W związku z powyższym dotychczasowy przepis powierzający Komendantowi Głównemu Straży Granicznej wykonywanie zadań Krajowego Ośrodka Koordynacji do Spraw EUROSUR stał się zbędny.

Art. 3 projektu zawiera propozycje zmian do ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Nadanie nowego brzmienia art. 11a ust. 3 pkt 2 lit. b tej ustawy umożliwia zwolnienie funkcjonariuszy Straży Granicznej delegowanych do kategorii 2–4 stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, obsługi sprzętu technicznego, udostępnianego Agencji Frontex oraz do wykonywania obowiązków służbowych na terytorium innego państwa członkowskiego UE, analogicznie do delegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie Straży Granicznej, z objęcia ich weryfikacją przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego. Zmiana ta jest podyktowana względami praktycznymi, w szczególności koniecznością realizowania obowiązku terminowego delegowania funkcjonariuszy.

Ponadto projektowane wydłużenie terminu delegowania (lub jego przedłużenia) z 14 na 30 dni dla ww. funkcjonariuszy Straży Granicznej, którzy byłiby objęci zwolnieniem z weryfikacji, jest uzasadnione względami organizacyjno-finansowymi. Proces uzyskania stanowiska Biura Nadzoru Wewnętrznego MSWiA, poprzedzony sprawdzeniami dokonywanymi przez Biuro

Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej, często się wydłuża, co utrudnia proces organizacji podróży służbowej z odpowiednim wyprzedzeniem, w konsekwencji narażając formację na wyższe koszty m.in. na skutek zakupu biletów lotniczych w bardzo krótkim czasie przed rozpoczęciem podróży. Delegowanie funkcjonariuszy Straży Granicznej na okres do 30 dni ma charakter szkoleniowy, operacyjny lub wynika z doraźnych potrzeb służbowych, a zadania realizowane poza granicami kraju są analogiczne do tych realizowanych w miejscu stałego pełnienia służby. Ryzyko związane z delegowaniem za granicę jest znacząco niższe niż w przypadku delegowań długookresowych, co uzasadnia wyłączenie z procedury sprawdzającej.

Art. 4 projektu zawiera propozycje zmian do ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

Proponowane przepisy mają na celu przyznanie Agencji Frontex możliwości rejestracji pojazdów wykorzystywanych do wykonywania zadań statutowych Agencji przez właściwy organ tej jednostki, na zasadach tożsamyh dla służb krajowych. Aktualnie Agencja Frontex wykorzystuje posiadaną w Polsce osobowość prawną w celu rejestracji pojazdów przez właściwego starostę albo na podstawie art. 73 ust. 4 ustawy – Prawo o ruchu drogowym przez wojewodę mazowieckiego, na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych, na tablicach dyplomatycznych, w związku z art. 8 ust. 2 Umowy w sprawie siedziby między Rzeczpospolitą Polską a Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex). Nie zapewnia to jednak przywilejów i immunitetów typowych dla pojazdów organów ścigania, które posiadają wewnętrzny rejestr pojazdów operacyjnych (Centralna Ewidencja Pojazdów Służbowych), a samochody Agencji Frontex znajdują się w ogólnym rejestrze CEPiK obejmującym centralną ewidencję pojazdów (CEP). Zgodnie z art. 63 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2019/1896, w przypadku gdy Agencja Frontex nabywa lub bierze w najem lub dzierżawę istotne wyposażenie techniczne, takie jak statki powietrzne, pojazdy służbowe lub jednostki pływające, Agencja Frontex uzgadnia z jednym państwem członkowskim, że zapewni ono rejestrację wyposażenia jako pozostającego w służbie rządowej zgodnie z prawem mającym zastosowanie w tym państwie członkowskim, w tym przywileje i immunitety dotyczące tego rodzaju wyposażenia technicznego na podstawie prawa międzynarodowego.

Proponowane zmiany umożliwią Agencji Frontex rejestrację pojazdów na zasadach określonych dla służb krajowych i zapewnią dostosowanie przepisów krajowych do rozporządzenia 2019/1896. Projektowane przepisy regulują ponadto:

- warunki i tryb rejestracji oraz wzór dowodu rejestracyjnego i tablic rejestracyjnych pojazdów należących do mienia Agencji Frontex, a także jednostki organizacyjne właściwe w tych sprawach, przez przepis delegujący do wydania w tej sprawie rozporządzenia ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- rozszerzenie definicji pojazdów używanych do celów specjalnych o pojazdy należące do Agencji Frontex,
- rozszerzenie katalogu pojazdów uprzywilejowanych w ruchu drogowym o pojazdy należące do Agencji Frontex,
- inne kwestie odnoszące się do pojazdów należących do Agencji Frontex na wzór regulacji dotyczących pojazdów organów ścigania, np. dotyczące badań technicznych tych pojazdów.

Należy przy tym zaznaczyć, iż aktualnie kwestia rejestracji pojazdów służbowych Agencji Frontex jest częściowo uregulowana w Umowie w sprawie siedziby między Rzeczpospolitą Polską a Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex), podpisanej w Warszawie dnia 9 marca 2017 r. (Dz. U. poz. 1939). Zgodnie z postanowieniami tej Umowy, pojazdy przeznaczone do użytku służbowego Agencji Frontex podlegają rejestracji zgodnie z zasadami rejestracji pojazdów, z których korzystają misje dyplomatyczne akredytowane w Rzeczypospolitej Polskiej. Oznacza to, że rejestracji dokonuje wojewoda mazowiecki, na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych, zgodnie z postanowieniami art. 73 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

Projektowana zmiana ustawy nie uchyla tej możliwości, lecz ją uzupełnia. Nadal niektóre pojazdy Agencji Frontex będą rejestrowane na numerach dyplomatycznych – w szczególności pojazdy reprezentacyjne, wykorzystywane przez osoby objęte statusem dyplomatycznym. Projektowana zmiana ustawy reguluje natomiast rejestrację pojazdów służbowych, które będą wykorzystywane do działalności statutowej Agencji Frontex, w tym do operacyjnych działań w zakresie ochrony granic zewnętrznych Unii Europejskiej.

Projektowane zmiany zakładają:

- 1) **pkt 1** – dodanie projektowanego przepisu ma na celu doprecyzowanie definicji pojazdu używanego do celów specjalnych przez uwzględnienie w niej pojazdów Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Agencja Frontex używa do realizacji swoich celów statutowych pojazdów, o których mowa w powyższej definicji, zatem konieczne jest rozszerzenie definicji o pojazdy Agencji Frontex;

- 2) **pkt 2** – przepis nadaje pojazdom Agencji Frontex status pojazdu uprzywilejowanego – pojazdy operacyjne Agencji wyposażone są w sygnalizację świetlną i dźwiękową i wykorzystywane są przez funkcjonariuszy Agencji Frontex do prowadzenia działań operacyjnych, w trakcie których będą korzystać z takich samych przywilejów w ruchu drogowym jak pojazdy innych służb;
- 3) **pkt 3:**
- zmiana art. 63 ust. 4 umożliwi Agencji Frontex zwolnienie z ogólnych zasad dotyczących przewozu osób, analogicznie jak w przypadku służb krajowych,
 - w wyniku zmiany art. 63 ust. 7 delegacja ustawowa zostaje rozszerzona o Agencję Frontex, co umożliwia uwzględnienie pojazdów Agencji Frontex, wykorzystywanych do wykonywania zadań statutowych, w przepisach wykonawczych dotyczących warunków przewozu osób, analogicznie jak w przypadku pojazdów Policji, Straży Granicznej, Służby Więziennej oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej,
 - nowe brzmienie art. 66 ust. 1b pkt 1 dotyczy wyłączenia z obowiązku wyposażenia w ogranicznik prędkości pojazdów kategorii M2 i M3 użytkowanych przez Agencję Frontex. Agencja używa do realizacji swoich celów pojazdów różnej kategorii, więc zasadne jest wyłączenie z obowiązku wyposażenia w ogranicznik prędkości pojazdów kategorii M2 i M3, analogicznie jak w przypadku polskich służb krajowych,
 - w wyniku zmiany art. 66 ust. 7 delegacja ustawowa zostaje rozszerzona o Agencję Frontex, co umożliwia objęcie pojazdów Agencji Frontex wykorzystywanych do wykonywania zadań statutowych takimi samymi warunkami technicznymi właściwymi dla pojazdów specjalnych i pojazdów używanych do celów specjalnych, jak w przypadku pojazdów m.in. Policji czy Straży Granicznej,
 - zmiana brzmienia art. 72 ust. 2 pkt 3 ma na celu odstąpienie od wymogu przedłożenia dowodu rejestracyjnego do rejestracji pojazdu nabytego od Agencji Frontex (analogicznie jak w przypadku pojazdów innych służb krajowych) i zapewni jednolite rozwiązania dotyczące pojazdów Agencji w zakresie rejestracji po ich zbyciu;
- 4) **pkt 4** – zaproponowana w art. 66a zmiana ma charakter porządkowy, zapewniający możliwość optymalnej realizacji procesów rejestracji oraz użytkowania pojazdów pozostających w dyspozycji m.in. Straży Granicznej. W aktualnym stanie prawnym w przypadku konieczności nadania cech identyfikacyjnych pojazdów lub potrzeby wykonania i umieszczenia tabliczki znamionowej zastępczej w pojazdach Straży Granicznej organy rejestrujące Straży Granicznej zmuszone są każdorazowo, w przypadkach wskazanych w projektowanych powyżej przepisach, występować

do właściwych starostów, którzy nie stanowią organów właściwych do rejestracji pojazdów służbowych formacji, ze stosownymi wnioskami o wydanie decyzji o nadaniu cech identyfikacyjnych lub wykonaniu tabliczki znamionowej zastępczej pojazdu. Powyższe obok utrudnień może także budzić dodatkowe wątpliwości, w szczególności w aspekcie wyodrębnionego z CEPiK zbioru danych o pojazdach organów, o których mowa w art. 73 ust. 3 ustawy;

- 5) **pkt 5** – dodanie art. 73 ust. 3b ma na celu uregulowanie kwestii rejestracji pojazdów Agencji Frontex należących do jej mienia i wykorzystywanych do wykonywania jej zadań statutowych. Zmiana ta zapewni Agencji autonomię w zakresie rejestracji pojazdów wykorzystywanych do działalności statutowej, analogicznie do służb krajowych;
- 6) **pkt 6** – w art. 76:
 - dodanie ust. 2b umożliwia określenie sposobu i trybu rejestracji pojazdów Agencji Frontex należących do jej mienia i wykorzystywanych do wykonywania jej zadań statutowych oraz wzorów dowodu rejestracyjnego i tablic rejestracyjnych w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
 - zmiana w ust. 5 w pkt 4 ma na celu doprecyzowanie zakresu wykorzystania pojazdów Agencji Frontex w kontekście wykonywania zadań statutowych, analogicznie do krajowych służb specjalnych i porządkowych;
- 7) **pkt 7:**
 - zmiana w art. 80a ust. 3 ma na celu zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa teleinformatycznego dla danych o pojazdach Agencji Frontex, przez ich umieszczenie w odrębnym środowisku informatycznym, zgodnym z ustawą z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1209),
 - zmiany w art. 80ba mają na celu wyłączenie pojazdów Agencji Frontex z obowiązków informacyjnych stacji kontroli pojazdów oraz punktów demontażu, co odpowiada standardom stosowanym wobec pojazdów służb krajowych,
 - zmiana w art. 80c ust. 2 ogranicza dostęp do danych o pojazdach Agencji Frontex wyłącznie do uprawnionych podmiotów, co jest zgodne z zasadą ochrony informacji niejawnych;
- 8) **pkt 8** – zmiana art. 83a ust. 7 jest konsekwencją zmian wprowadzanych w art. 66a ust 2. Na skutek proponowanej zmiany organy, o których mowa w art. 73 ust. 3 (tj. uprawnione do samodzielnej rejestracji swoich pojazdów), obok starosty, będą uprawnione do wydania decyzji o nadaniu cech identyfikacyjnych oraz do wyrażania zgody na umieszczanie

nadanych cech identyfikacyjnych pojazdu przez stację kontroli pojazdów. Projektowane brzmienie tworzy kompleksową regulację wraz z projektowanym pkt 4;

9) pkt 9:

- zmiana w art. 86 ust. 1 ma na celu dodanie do zakresu przedmiotowego pojazdów Agencji Frontex, o których mowa w art. 73 ust. 3b. Pojazdy Agencji Frontex wykorzystywane do wykonywania zadań statutowych powinny być objęte przepisem art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym dotyczącym zakresu badań technicznych pojazdów przeprowadzanych odpowiednio w podstawowej albo okręgowej stacji kontroli pojazdów, tak jak pojazdy m.in. Policji czy Straży Granicznej,

Art. 5 projektu zawiera propozycje zmian do ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji.

Dodanie w art. 3 pkt 2d ma na celu wyłączenie stosowania przepisów ww. ustawy do broni i amunicji stanowiących uzbrojenie członków personelu statutowego stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów rozporządzenia 2019/1896 analogicznie do uzbrojenia funkcjonariuszy straży granicznych państw członkowskich Unii Europejskiej w związku z wykonywaniem zadań określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej (art. 3 pkt 2b). Rozporządzenie 2019/1896 w sposób jasny i precyzyjny reguluje kwestie noszenia i używania broni przez członków personelu statutowego stałej służby. Nie ma więc konieczności tworzenia ram prawnych na gruncie prawa krajowego, z wyjątkiem projektowanego art. 17f ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej, który rozszerza stosowanie przepisów obowiązujących funkcjonariuszy Straży Granicznej w zakresie transportowania, przewozu oraz przesyłania broni i amunicji również do członków personelu statutowego stałej służby.

Art. 6 projektu zawiera propozycje zmian do ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach

- 1) **pkt 1** – zaproponowano rozszerzenie katalogu pojęć użytych w ustawie o interwencję powrotową oraz operację powrotową, których dotyczy zasadnicza część zmiany ww. ustawy. Zgodnie z art. 2 pkt 27 i 28 rozporządzenia 2019/1896 są to działania powrotowe mające na celu udzielenie przez Agencję Frontex państwom członkowskim wsparcia technicznego i operacyjnego w dziedzinie powrotów przymusowych lub dobrowolnych, niezależnie od środków transportu;
- 2) **pkt 2** – projektowany art. 329b stwarza ramy prawne do zorganizowania operacji lub interwencji powrotowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Operacja powrotowa oznacza działanie organizowane lub koordynowane przez Agencję Frontex i obejmujące wsparcie techniczne i operacyjne zapewniane jednemu lub większej liczbie państw członkowskich, w ramach którego osoby powracające z jednego lub większej liczby państw członkowskich są odsyłane, niezależnie od środka transportu. Agencja Frontex udziela pomocy państwom członkowskim także w związku z dobrowolnymi powrotami, a od 1 kwietnia 2022 r. także w zakresie reintegracji.

Interwencja powrotowa natomiast oznacza działanie Agencji Frontex uruchamiane w sytuacji, gdy państwo członkowskie staje w obliczu dużego obciążenia powrotami. Agencja Frontex może je uruchomić na wniosek danego państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy za zgodą danego państwa członkowskiego.

Komendant Główny Straży Granicznej został wskazany jako organ właściwy do wnioskowania i wyrażenia zgody na operacje powrotowe, interwencje powrotowe lub inne działania operacyjne związane z powrotami. Powyższe jest związane z faktem, iż jest jedynym organem krajowym, który może ocenić potrzeby oraz możliwości skorzystania z pomocy Agencji Frontex w dziedzinie powrotów. Ponadto zastępca Komendanta Głównego Straży Granicznej jest członkiem Zarządu Agencji Frontex, a przedstawiciel Zarządu do spraw Cudzoziemców KGSG jest członkiem HLRT on return (High Level Round Table on Return), co gwarantuje Komendantowi Głównemu Straży Granicznej bieżącą wiedzę nt. działań Agencji.

Ponadto wskazano, że zadania w ramach operacji i interwencji powrotowych wykonują funkcjonariusze straży granicznych i inni członkowie personelu państw członkowskich Unii Europejskiej oraz personelu statutowego stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej.

Uprawnienia przysługujące członkom zespołów w trakcie wykonywania ww. zadań są szczegółowo określone w art. 82 rozporządzenia 2019/1896. Natomiast zakres uprawnień wykonawczych jest każdorazowo określany w planie operacyjnym – art. 38 rozporządzenia 2019/1896. Projektowany art. 329b ust. 5 w zakresie użycia broni i środków przymusu bezpośredniego jest więc tylko dopełnieniem regulacji z art. 3 pkt 2d ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji oraz art. 17f ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej.

Uzgadnianie planów operacyjnych oraz planów powrotowych operacji powrotowych oraz interwencji powrotowych lub innych działań operacyjnych związanych z powrotami powierzono Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.

Art. 7 projektu zawiera przepis przejściowy odnoszący się do rejestracji pojazdów Agencji Frontex przez właściwego starostę na zasadach dotychczasowych do momentu uzyskania przez Agencję dostępu do systemu teleinformatycznego. Aktualnie Agencja Frontex wykorzystuje posiadaną w Polsce osobowość prawną w celu rejestracji pojazdów przez właściwego starostę ze względu na swoją siedzibę. Przepis ma na celu zapewnienie możliwości rejestracji pojazdów Agencji Frontex w Polsce w okresie przejściowym, tj. przed uzyskaniem przez Agencję Frontex dostępu do systemu bezpieczeństwa systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 48 ust. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych. Uzyskanie dostępu do systemu jest warunkiem uruchomienia własnych procedur rejestracyjnych w systemie teleinformatycznym, który będzie spełniał wymogi bezpieczeństwa w zakresie przetwarzania informacji niejawnych. Do czasu spełnienia tego warunku konieczne jest zastosowanie rozwiązania zastępczego, które umożliwi rejestrację pojazdów należących do Agencji i wykorzystywanych do realizacji jej zadań statutowych. Okres 18 miesięcy został określony jako wystarczający do uzyskania dostępu i wdrożenia procedur przez Agencję Frontex oraz aneksowania akredytacji dla systemu obsługującego wyodrębniony zbiór pojazdów służb – w związku z nowym podmiotem uprawnionym do rejestracji pojazdów w ramach wyodrębnionego zbioru centralnej ewidencji pojazdów, podlegającego przepisom o ochronie informacji niejawnych. Wprowadzenie obowiązku niezwłocznego poinformowania starosty o uzyskaniu dostępu ma na celu zakończenie stosowania rozwiązania tymczasowego w najkrótszym możliwym czasie.

Art. 8 i art. 9 – przepisy mają charakter przepisów przejściowych, których celem jest zapewnienie ciągłości obowiązywania przepisów wykonawczych wydanych na podstawie zmienianych przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, jak również umożliwienie dokonania nowelizacji, w zakresie zmiany odnoszącej się do Agencji Frontex, aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 66 ust. 7 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, który został utrzymany w mocy na podstawie art. 5 ustawy z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 180). Przepis przewiduje, że nowelizacja taka będzie możliwa nie później niż do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 66 ust. 7 w brzmieniu nadanym przez przepisy ustawy z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw. Przepisy mają na celu zachowanie spójności systemu prawa w okresie wprowadzania zmian ustawowych.

III. Wejście w życie projektowanej regulacji

Przewiduje się wejście w życie ustawy po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Proponowany termin wejścia w życie uwzględnia wymogi w zakresie terminów zapewnienia stosowania prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Wejście w życie ustawy nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.

Projektowana ustawa nie ma wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936). Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Projektowany akt prawny nie podlega procedurze notyfikacji określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowany akt prawny nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom UE, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt nie podlega dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Maciej Duszczyk – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Paweł Dąbrowski Dyrektor Departamentu Spraw Międzynarodowych i Migracji MSWiA tel. +48 47 728 41 06, e-mail: sekretariat.dsmim@mswia.gov.pl płk SG Marcin Własnowolski Dyrektor Biura Prawnego Komendy Głównej Straży Granicznej tel. (0-22) 500-40-16 ; e-mail: marcin.wlasnowolski@strazgraniczna.pl	Data sporządzenia 03.09.2026 Źródło: Prawo UE Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylecia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz. Urz. UE L 295 z 14.11.2019, str. 1) Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych RM: UC126
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylecia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz. Urz. UE L 295 z 14.11.2019, str. 1), zwane dalej „rozporządzeniem 2019/1896”, weszło w życie w dniu 4 grudnia 2019 r.

Rozporządzenie 2019/1896 zawiera kompleksowe rozwiązania w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami, w tym EUROSUR, jak również rozszerza w sposób znaczący zakres działania Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, zwanej dalej „Agencją Frontex”, jako podmiotu, który ma dysponować znacznie większymi niż dotychczas zasobami kadrowymi, jak i sprzętowymi.

Rozporządzenie 2019/1896 w ramach rozszerzania mandatu Agencji Frontex tworzy stałą służbę Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, aby skuteczniej wspierać państwa członkowskie w zakresie ochrony granic zewnętrznych, walki z przestępczością transgraniczną oraz zwiększać skuteczność i trwałość charakter powrotów migrantów o nieuregulowanym statusie.

Aktem prawnym, w którym uszczegółowiono zarówno zadania i uprawnienia Agencji Frontex, jak również państw członkowskich w zakresie przekazywania danych i informacji w obszarze EUROSUR, jest rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/581 z dnia 9 kwietnia 2021 r. w sprawie obrazów sytuacji europejskiego systemu nadzorowania granic (EUROSUR), zwane dalej „aktem wykonawczym 2021/581”.

W związku z powyższym główne obszary wymagające dostosowania dotyczą kwestii związanych ze stałą służbą Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej (personel statutowy oraz oddelegowani funkcjonariusze Straży Granicznej), EUROSUR (ramy prawne wymiany informacji i współpracy między państwami członkowskimi i Agencją Frontex), obrazem sytuacji (dane georeferencyjne oraz pochodzące od różnych organów, przetwarzane w celu wspierania zdolności reagowania wzdłuż i na granicach zewnętrznych, w ich pobliżu oraz w strefie przygranicznej) oraz oceną narażenia (obejmującą ocenę wyposażenia, infrastruktury, personelu, budżetu i zasobów finansowych państw członkowskich oraz ich planów awaryjnych w celu przeciwdziałania ewentualnym kryzysom na granicach zewnętrznych).

Celem zapewnienia stosowania rozporządzenia 2019/1896 w projekcie ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw zaproponowano zmiany:

- 1) w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, z późn. zm.) w zakresie:
 - wskazania Komendanta Głównego Straży Granicznej jako organu właściwego do realizacji zadań i pełnienia funkcji określonych w rozporządzeniu 2019/1896,
 - wskazania Komendanta Głównego Straży Granicznej jako administratora danych osobowych przetwarzanych przez Straż Graniczną w celu realizacji ustawowych zadań oraz danych osobowych, o których mowa w art. 89 ust. 1 rozporządzenia 2019/1896,
 - wyłączenia funkcjonariuszy Straży Granicznej delegowanych do kategorii 2–4 stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej z obowiązkowej weryfikacji (art. 11a ust. 3 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych) analogicznie do kontyngentów Straży Granicznej (art. 5b pkt 3 lit. b ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej),
 - okresu delegowania funkcjonariuszy Straży Granicznej, pisemnej zgody na delegowanie poza granice Rzeczypospolitej Polskiej, katalogu państw, na których terytorium funkcjonariusze mogą zostać delegowani, oraz delegowania urzędników łącznikowych,
 - stworzenia przepisów umożliwiających delegowanie pracowników Straży Granicznej do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz w charakterze ekspertów krajowych lub urzędników łącznikowych,

- aktualizacji pojęć, odesłań i publikatorów;
- 2) w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2026 r. poz. 919) w zakresie:
 - możliwości uruchomienia i przyjmowania przez Polskę pomocy technicznej i operacyjnej,
 - wskazania Komendanta Głównego Straży Granicznej jako organu właściwego w zakresie delegowania przez Agencję Frontex urzędnika łącznikowego,
 - regulacji dotyczących transportowania, przewozu oraz przesyłania broni przez członków personelu statutowego w stałej służbie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej,
 - aktualizacji siatki terminologicznej, odesłań i publikatorów;
- 3) w ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 529) w zakresie wydłużenia okresu delegowania lub przedłużenia delegowania oraz rozszerzenia kategorii funkcjonariuszy zwolnionych z weryfikacji;
- 4) w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.) w zakresie rejestracji pojazdów będących mieniem Agencji Frontex;
- 5) w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2024 r. poz. 485, z późn. zm.) w zakresie wyłączenia z regulacji członków personelu statutowego w stałej służbie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej;
- 6) w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079, z późn. zm.) w zakresie organizowania lub koordynowania przez Agencję Frontex operacji i interwencji powrotowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) dodanie przepisu przejściowego umożliwi zachowanie ciągłości w rejestracji pojazdów Agencji Frontex wykorzystywanych do realizacji jej zadań statutowych przez właściwego starostę, do momentu uzyskania akredytacji systemu teleinformatycznego przez Agencję Frontex;
- 8) przepisy art. 8 i art. 9 projektu ustawy mają charakter przepisów przejściowych i dostosowujących, których celem jest zapewnienie ciągłości obowiązywania przepisów wykonawczych wydanych na podstawie ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz zachowanie spójności systemu prawa w okresie wprowadzania zmian ustawowych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest wprowadzenie do porządku prawnego następujących rozwiązań prawnych:

- **w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej:**

- 1) dodanie przepisu mającego na celu doprecyzowanie, że współdziałanie Straży Granicznej z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej oraz innych państw, a także organizacjami międzynarodowymi, polega też na prowadzeniu szkoleń. Agencja Frontex jest jednym z podmiotów, z którym Straż Graniczna prowadzi taką współpracę. Przepisy art. 55 ust. 3 oraz art. 62 ust. 3 rozporządzenia 2019/1896 przewidują, że organizowane przez Agencję Frontex szkolenia dla członków stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej odbywać się mają, na podstawie umów zawieranych z państwami członkowskimi, w ich wyspecjalizowanych placówkach zajmujących się szkoleniem i kształceniem. Przepis ten stanowić ma m.in. krajową podstawę prawną do zawierania przez Agencję Frontex umów z ośrodkami szkolenia Straży Granicznej;
- 2) umożliwienie Straży Granicznej pozyskiwania informacji od innych organów wykonujących zadania objętych zakresem Europejskiego Zintegrowanego Zarządzania Granicami i następnie przekazania ich do Agencji Frontex m.in. w celu realizacji przewidzianego w art. 12 rozporządzenia 2019/1896 ogólnego obowiązku wymiany informacji z Agencją Frontex oraz na potrzeby opracowania przez Agencję zgodnie z art. 29 i art. 32 rozporządzenia 2019/1896 analizy ryzyka i oceny narażenia. Celem projektowanego przepisu jest również umożliwienie wykonywania zadań krajowego ośrodka koordynacji określonych w art. 21 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2019/1896;
- 3) wskazanie Komendanta Głównego Straży Granicznej jako:
 - a) krajowego punktu kontaktowego, za którego pośrednictwem odbywa się komunikacja w sprawach dotyczących Agencji Frontex – w celu zapewnienia stosowania art. 13 rozporządzenia 2019/1896, który nakłada na państwa członkowskie obowiązek wyznaczenia krajowego punktu kontaktowego,
 - b) krajowego ośrodka koordynacji, który służy koordynacji i wymianie informacji w zakresie kontroli granic zewnętrznych – w celu zapewnienia stosowania art. 21 rozporządzenia 2019/1896, który nakłada na państwa członkowskie obowiązek wyznaczenia, prowadzenia i utrzymania takiego ośrodka, który będzie działał dwadzieścia cztery godziny na dobę przez siedem dni w tygodniu, a następnie powiadomienie Komisji o jego utworzeniu. Dotychczas przepis powierzający Komendantowi Głównemu Straży Granicznej wykonywanie zadań Krajowego Ośrodka Koordynacji do Spraw EUROSUR znajdował się w art. 17g ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej. Projektowana zmiana jest konsekwencją zmiany podstawy prawnej ustanawiającej zintegrowane ramy wymiany informacji i współpracy operacyjnej w ramach Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, służące poprawie znajomości sytuacji i zwiększeniu zdolności reagowania do celów zarządzania granicami – EUROSUR oraz ma na celu uporządkowanie przepisów kompetencyjnych. Jednym z zadań krajowego ośrodka koordynacji jest przekazywanie informacji do Agencji Frontex w ramach EUROSUR, które odbywa się zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego Komisji

(UE) 2021/581 z dnia 9 kwietnia 2021 r. w sprawie obrazów sytuacji europejskiego systemu nadzorowania granic (EUROSUR) (Dz. Urz. UE L 124 z 12.04.2021, str. 3),

- c) organu właściwego w sprawach gromadzenia, przetwarzania i przekazywania do Agencji Frontex danych na potrzeby przeprowadzania oceny narażenia, o której mowa w art. 32 rozporządzenia 2019/1896,
 - d) centralnego organu krajowego, o którym mowa w art. 3 decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/1567 z dnia 26 października 2020 r. w sprawie wsparcia finansowego na rzecz rozwoju stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Dz. Urz. UE L 358 z 28.10.2020, str. 59), zwanej dalej „decyzją wykonawczą 2020/1567”, odpowiedzialnego za zarządzanie wsparciem finansowym, zgodnie z art. 61 rozporządzenia 2019/1896. Rozporządzenie 2019/1896 ustanowiło system finansowy umożliwiający państwom członkowskim otrzymywanie rocznego finansowania przeznaczonego na wsparcie rozwoju zasobów kadrowych w celu zabezpieczenia wkładów do Stałej Służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Szczegółowe zasady funkcjonowania tego systemu reguluje decyzja wykonawcza 2020/1567. Obliguje ona państwa członkowskie również do wyznaczenia centralnego organu krajowego i powiadomienia Agencji Frontex przed wystąpieniem o pierwszą płatność,
 - e) członka Zarządu Agencji Frontex oraz upoważnionego do wyznaczania swojego zastępcy na czas nieobecności, w celu realizacji art. 101 rozporządzenia 2019/1896. Przedmiotowy przepis określa skład zarządu Agencji Frontex oraz kadencje członków. Dotychczas powierzanie pełnienia funkcji członka zarządu oraz wyznaczanie jego zastępcy odbywało się zgodnie z „Zasadami zgłaszania osób do prac w grupach przygotowawczych i eksperckich Komisji Europejskiej, Rady oraz agencjach Unii Europejskiej” (dokumentem przyjętym przez Członków Komitetu do Spraw Europejskich w trybie obiegowym w dniu 11 września 2020 r.), przez wskazanie z imienia i nazwiska Zastępcy Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz Dyrektora Biura Spraw Międzynarodowych Komendy Głównej Straży Granicznej, na podstawie zatwierdzenia przez Komitet do Spraw Europejskich w trybie obiegowym. Projektowany przepis ma przesądzić, który organ krajowy będzie pełnił przedmiotową funkcję, oraz ułatwić i przyspieszyć procedurę wyznaczania członka Zarządu Agencji Frontex oraz jego zastępcy;
- 4) umożliwienie zwolnienia funkcjonariuszy Straży Granicznej delegowanych do kategorii 2–4 stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, obsługi sprzętu technicznego, udostępnianego Agencji Frontex oraz do wykonywania obowiązków służbowych na terytorium innego państwa członkowskiego UE analogicznie do delegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencji Straży Granicznej, z objęcia ich przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego weryfikacją, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Przedmiotowa zmiana podyktowana jest względami praktycznymi, związanymi w szczególności z koniecznością realizowania obowiązku terminowego delegowania funkcjonariuszy. Ponadto planowane wydłużenie terminu delegowania (lub jego przedłużenia) z 14 na 30 dni dla ww. funkcjonariuszy Straży Granicznej, którzy byliby objęci zwolnieniem z weryfikacji, jest uzasadnione względami organizacyjno-finansowymi. Proces uzyskania stanowiska Biura Nadzoru Wewnętrznego MSWiA poprzedzony jest sprawdzeniami dokonywanymi przez Biuro Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej, co często utrudnia proces organizacji podróży służbowej z odpowiednim wyprzedzeniem, w konsekwencji narażając formację na wyższe koszty m.in. na skutek zakupu biletów lotniczych w bardzo krótkim czasie przed rozpoczęciem podróży. Delegowanie funkcjonariuszy Straży Granicznej na okres do 30 dni ma charakter szkoleniowy, operacyjny lub wynika z doraźnych potrzeb służbowych, a zadania realizowane poza granicami kraju są analogiczne z tymi realizowanymi w miejscu stałego pełnienia służby. Ryzyko związane z delegowaniem za granicę jest znacząco niższe niż w przypadku delegowań długookresowych, co uzasadnia wyłączenie z procedury sprawdzającej;
- 5) doprecyzowanie, że Komendant Główny Straży Granicznej jest administratorem danych osobowych, o których mowa w art. 89 ust. 1 rozporządzenia 2019/1896 – służy nie tylko wypełnieniu obowiązku nałożonego przez ww. rozporządzenie polegającego na wyznaczeniu organu krajowego, który ponosi główną odpowiedzialność za przetwarzanie danych osobowych przez dane państwo członkowskie, ale również stworzeniu kompleksowej regulacji w zakresie EUROSUR, tj. zintegrowanych ram wymiany informacji i współpracy operacyjnej w ramach Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, służących poprawie znajomości sytuacji i zwiększeniu zdolności reagowania do celów zarządzania granicami;
- 6) rozszerzenie katalogu państw, na których terytorium mogą być delegowani funkcjonariusze Straży Granicznej. Agencja Frontex realizuje swoje działania nie tylko na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw trzecich, ale również na terytorium państw stosujących w pełni dorobek Schengen – niebędących członkami Unii Europejskiej.

Projektowana zmiana doprecyzowuje więc procedury delegowania do ww. państw, w tym:

- a) zapewnia stosowanie art. 77 rozporządzenia 2019/1896 przez umożliwienie delegowania funkcjonariuszy Straży Granicznej na terytorium państw trzecich w charakterze urzędników łącznikowych, w ramach wykonywania zadań wynikających z udziału Straży Granicznej w programach lub projektach, w szczególności finansowanych ze środków finansowych pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub innych źródeł

zagranicznych. Przepis w dotychczasowym brzmieniu ogranicza możliwość delegowania funkcjonariuszy Straży Granicznej na terytorium państw nienależących do Unii Europejskiej wyłącznie do przypadków wykonywania zadań określonych w umowach międzynarodowych wiążących Rzeczpospolitą Polską. Przedmiotowa zmiana jest związana w szczególności z uczestnictwem Polski w projekcie EURLO (*European Return Liaison Officer*) będącym inicjatywą Belgijskiego Urzędu Imigracyjnego. Państwa uczestniczące w projekcie w ramach wkładu własnego uzyskują dostęp do Europejskich Oficerów Łącznikowych do spraw Powrotów pełniących służbę w krajach, gdzie identyfikacja i organizacja powrotów przymusowych jest szczególnie utrudniona. Funkcjonariusze delegowani do pełnienia służby poza granicami państwa w ramach programu przede wszystkim potwierdzają tożsamość cudzoziemców oraz uzyskują stosowną dokumentację umożliwiającą wykonanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu,

b) przewiduje rezygnację z wymogu pisemnej zgody wyrażanej przez funkcjonariuszy Straży Granicznej delegowanych do pełnienia służby w ramach stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej do państw trzecich (proponowany przepis wynika z konieczności realizacji zobowiązań, jakie nakłada na państwa członkowskie rozporządzenie 2019/1896, a w szczególności art. 54–58 w zakresie zapewnienia wkładu osobowego do kategorii 2–4 stałej służby. Funkcjonariuszy nie będzie również obowiązywać określony w przepisach dozwolony okres delegowania;

7) dostosowanie uregulowań dotyczących uprawnień funkcjonariuszy delegowanych w ramach działań przeprowadzanych, w tym inicjowanych, koordynowanych lub wspieranych przez Agencję Frontex, zgodnie z rozporządzeniem 2019/1896, do unormowań finansowych, jakie są stosowane w przypadku zabezpieczenia tych działań przez Agencję Frontex. Zmieniany przepis przewiduje, iż do rozliczania ww. delegowania funkcjonariuszy stosuje się pełną wysokość stawek dziennego utrzymania określonych w przepisach Unii Europejskiej, przewidzianych w przypadku podróży służbowych urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej w państwach członkowskich, w przypadku zapewnienia ich finansowania przez Agencję. Powyższe ma na celu przyznanie uprawnienia funkcjonariuszowi delegowanemu do pełnienia służby poza granicami państwa do ryczału na pokrycie kosztów wyżywienia i zakwaterowania, w miejscu pełnienia służby poza granicami państwa, w pełnej jego wysokości. Obecnie bowiem przedmiotowy ryczałt, zgodnie z rozporządzeniem wydanym na podstawie art. 40 ust. 5 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, stanowi równowartość:

- a) w pierwszym miesiącu służby poza granicami państwa – 100%,
- b) w następnych miesiącach służby poza granicami państwa – 60%

– diet na pokrycie kosztów wyżywienia i na inne drobne wydatki oraz limitów na pokrycie kosztów noclegu, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy. Projektowane rozwiązanie jest korzystne dla funkcjonariuszy delegowanych poza granice państwa w ramach działań prowadzonych przez Agencję Frontex, bowiem umożliwi, w przypadku zapewnienia ich finansowania przez Agencję, przyznanie przedmiotowego ryczału z budżetu Agencji, z uwzględnieniem progu stawek przewidzianych w przypadku podróży służbowych urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej w państwach członkowskich;

8) stworzenie funkcjonariuszowi Straży Granicznej, który wyjeżdża za granicę wspólnie z małżonkiem zatrudnionym w Agencji Frontex w charakterze personelu statutowego, możliwości wnioskowania o urlop bezpłatny na czas trwania tej służby albo pracy, analogicznie do rozwiązania przyjętego dla funkcjonariusza, który wyjeżdża za granicę wspólnie z małżonkiem przeniesionym do pełnienia służby albo pracy w przedstawicielstwie dyplomatycznym, misji dyplomatycznej, urzędzie konsularnym, organach i instytucjach Unii Europejskiej lub instytucji polskim;

9) uwzględnienie zmiany podstawy prawnej prowadzonych przez Agencję Frontex działań, a także nazw tych działań, a przede wszystkim rozszerzenia ich katalogu związanych z rozwojem Agencji oraz powstaniem stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej (art. 54 rozporządzenia 2019/1896):

a) stworzenie podstawy prawnej do udziału w działaniach Agencji Frontex również pracowników Straży Granicznej. Projektowane rozwiązanie ma celu zwiększenie potencjału formacji i ułatwienie realizacji nałożonych na Straż Graniczną kwot w postaci obowiązku wniesienia wkładu do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej zgodnie z załącznikami II, III, IV rozporządzenia 2019/1896.

Ponadto przepisy zostaną rozbudowane o operacje i interwencje powrotowe lub inne działania operacyjne związane z wykonywaniem zadań związanych z powrotami oraz o inne działania w państwach członkowskich, w szczególności realizowanych przez zespoły wspierające zarządzanie migracjami, w tym na obszarach hotspotów lub w państwach trzecich,

b) dodanie przepisów uprawniających Komendanta Głównego Straży Granicznej do uzgadniania planów operacyjnych dla organizowanych lub koordynowanych przez Agencję Frontex działań poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do wyrażania zgody na udział obserwatorów w działaniach organizowanych i koordynowanych przez Agencję Frontex oraz wskazanie, że jest on organem właściwym w sprawie delegowania funkcjonariuszy oraz pracowników Straży Granicznej do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej;

- 10) wskazanie Komendanta Głównego Straży Granicznej jako organu właściwego w sprawie delegowania funkcjonariuszy oraz pracowników Straży Granicznej jako ekspertów krajowych lub urzędników łącznikowych do Agencji Frontex oraz stworzenie kompleksowej regulacji umożliwiającej delegowanie pracowników Straży Granicznej do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej albo jako ekspertów krajowych lub urzędników łącznikowych do Agencji Frontex.

Umożliwienie pracownikom cywilnym udziału w działaniach Agencji Frontex oraz ubiegania się o stanowiska ekspertów krajowych lub urzędnika łącznikowego w Agencji Frontex jest dodatkowym czynnikiem motywacyjnym stymulującym rozwój zawodowy w powiązaniu z perspektywicznymi korzyściami dla formacji. Projektowany przepis przesądza ponadto, jakie należności i świadczenia przysługują pracownikowi w okresie delegowania oraz jaki podmiot jest właściwy do ich wypłaty. Ma to szczególne uzasadnienie w świetle postanowień decyzji nr 12/2017 Rady Zarządzającej Agencji Frontex z dnia 30 marca 2017 r. w sprawie delegowania ekspertów krajowych do Frontexu, która uzależnia przyjęcie delegowanego pracownika od zobowiązania pracodawcy do kontynuowania wypłacania wynagrodzenia oraz innych należności i świadczeń w okresie oddelegowania;

- 11) uwzględnienie, że mandat Agencji Frontex wynikający z przepisów rozporządzenia 2019/1896 (w szczególności art. 10) obejmuje prowadzenie działań nie tylko w państwach członkowskich, ale również w państwach trzecich. Ponadto projektowana zmiana, uwzględniając postanowienia art. 43 rozporządzenia 2019/1896, doprecyzowuje przełożonych, których polecenia funkcjonariusze Straży Granicznej będą wykonywać w czasie delegowania. Ponadto wprowadza się regulacje, zgodnie z którymi przepisy dotyczące delegowania funkcjonariuszy będą miały zastosowanie również do delegowania pracowników Straży Granicznej w zakresie odnoszącym się do należności pieniężnych związanych z delegowaniem oraz skierowania na bezpłatny turnus leczniczo-profilaktyczny.

- **w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej:**

- 1) stworzenie ram prawnych do wystąpienia przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych do Komisji Europejskiej z wnioskiem o zapewnienie wzmocnienia technicznego i operacyjnego ze strony zespołów wspierających zarządzanie migracjami, o którym mowa w art. 40 rozporządzenia 2019/1896;
- 2) umożliwienie Komendantowi Głównemu Straży Granicznej występowania do Agencji Frontex z wnioskiem o uruchomienie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wspólnych operacji lub projektów pilotażowych oraz występowanie o ich zakończenie, a także udzielanie zgody na udział obserwatorów w działaniach Agencji (art. 37, art. 46 i art. 78 rozporządzenia 2019/1896) – regulacja tworzy spójną całość z projektowanym przepisem ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, gdzie dodano uprawnienie dla Komendanta Głównego Straży Granicznej do uzgadniania planów operacyjnych dla organizowanych lub koordynowanych przez Agencję Frontex działań poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 38 rozporządzenia 2019/1896);
- 3) uwzględnienie rozszerzonego katalogu działań – w związku z rozwojem Agencji oraz powstaniem stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej.

Projektowane przepisy uwzględniają w wykonywaniu działań na granicy państwowej oprócz funkcjonariuszy straży granicznych i innych członków personelu państw członkowskich personel statutowy stałej służby oraz realizację zadań w formie zespołów wspierających zarządzanie migracjami (art. 40 rozporządzenia 2019/1896). Uprawnienia przysługujące członkom zespołów w trakcie wykonywania ww. zadań są szczegółowo określone w art. 82 rozporządzenia 2019/1896. Natomiast zakres uprawnień wykonawczych jest każdorazowo określany w planie operacyjnym – art. 38 rozporządzenia 2019/1896. Projektowane przepisy w zakresie użycia broni i środków przymusu bezpośredniego będą dopełnieniem regulacji w ustawie o broni i amunicji oraz w ustawie o ochronie granicy państwowej.

W projektowanych przepisach wskazano Komendanta Głównego Straży Granicznej jako właściwego w sprawach dotyczących organizacji na terytorium RP wspólnych operacji, szybkich interwencji na granicy (przez uzgadnianie planu operacyjnego), rozmieszczenia zespołów wspierających zarządzanie granicami (przez uzgadnianie pakietu wzmocnienia technicznego i operacyjnego), w tym działań narzuconych przez organy Unii Europejskiej, o których mowa w art. 42 rozporządzenia 2019/1896.

Zaproponowano również rozszerzenie stosowania przepisów obowiązujących funkcjonariuszy Straży Granicznej w zakresie transportowania, przewozu oraz przesyłania broni i amunicji również na członków personelu statutowego stałej służby, co wraz ze zmianami w ustawie o broni i amunicji stworzy kompleksową regulację w zakresie uzbrojenia członków personelu statutowego stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej.

- **w ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych:**

Projektowana zmiana zakłada umożliwienie zwolnienia funkcjonariuszy Straży Granicznej delegowanych do kategorii 2–4 stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, obsługi sprzętu technicznego, udostępnianego Agencji Frontex, oraz wykonywania obowiązków służbowych na terytorium innego państwa członkowskiego UE analogicznie do delegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencji Straży Granicznej, z objęcia ich weryfikacją przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego. Przedmiotowa zmiana

podyktowana jest względami praktycznymi, w szczególności koniecznością realizowania obowiązku terminowego delegowania funkcjonariuszy.

Ponadto projektowane wydłużenie terminu delegowania (lub jego przedłużenia) z 14 na 30 dni dla ww. funkcjonariuszy Straży Granicznej, którzy byłoby objęci zwolnieniem z weryfikacji, jest uzasadnione względami organizacyjno-finansowymi. Proces uzyskania stanowiska Biura Nadzoru Wewnętrznego MSWiA, poprzedzony sprawdzeniami dokonywanymi przez Biuro Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej, często się wydłuża, co utrudnia proces organizacji podróży służbowej z odpowiednim wyprzedzeniem, w konsekwencji narażając formację na wyższe koszty m.in. na skutek zakupu biletów lotniczych w bardzo krótkim czasie przed rozpoczęciem podróży. Delegowanie funkcjonariuszy Straży Granicznej na okres do 30 dni ma charakter szkoleniowy, operacyjny lub wynika z doraźnych potrzeb służbowych, a zadania realizowane poza granicami kraju są analogiczne z tymi realizowanymi w miejscu stałego pełnienia służby. Ryzyko związane z delegowaniem za granicę jest znacząco niższe niż w przypadku delegowań długookresowych, co uzasadnia wyłączenie z procedury sprawdzającej.

- **w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym:**

Proponowane przepisy mają na celu przyznanie Agencji Frontex możliwości rejestracji pojazdów wykorzystywanych do wykonywania zadań statutowych Agencji przez właściwy organ tej jednostki, na zasadach tożsamyh dla służb krajowych. Aktualnie Agencja Frontex wykorzystuje posiadaną w Polsce osobowość prawną w celu rejestracji pojazdów przez właściwego starostę. Nie zapewnia to jednak przywilejów i immunitetów typowych dla pojazdów organów ścigania, które posiadają wewnętrzny rejestr pojazdów operacyjnych (Centralna Ewidencja Pojazdów Służbowych), a samochody Agencji Frontex znajdują się w ogólnym rejestrze CEPiK obejmującym centralną ewidencję pojazdów (CEP). Zgodnie z art. 63 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2019/1896, w przypadku gdy Agencja nabywa lub bierze w najem lub dzierżawę istotne wyposażenie techniczne, takie jak statki powietrzne, pojazdy służbowe lub jednostki pływające, Agencja uzgadnia z jednym państwem członkowskim, że zapewni ono rejestrację wyposażenia jako pozostającego w służbie rządowej zgodnie z prawem mającym zastosowanie w tym państwie członkowskim, w tym przywileje i immunitety dotyczące tego rodzaju wyposażenia technicznego na podstawie prawa międzynarodowego.

Proponowane zmiany umożliwią Agencji Frontex rejestrację pojazdów na zasadach określonych dla służb krajowych i zapewnią dostosowanie prawa krajowego do rozporządzenia 2019/1896. Projektowane przepisy regulują ponadto:

- 1) określenie warunków i trybu rejestracji oraz wzorów dowodu rejestracyjnego i tablic rejestracyjnych pojazdów należących do mienia Agencji Frontex, a także jednostek organizacyjnych właściwych w tych sprawach;
- 2) rozszerzenie definicji pojazdów używanych do celów specjalnych o pojazdy używane przez Agencję Frontex;
- 3) przyznanie możliwości pojazdom samochodowym Agencji Frontex bycia pojazdem uprzywilejowanym w ruchu drogowym;
- 4) inne kwestie związane z przyznaniem Agencji Frontex przywilejów typowych dla pojazdów organów ścigania, w tym dotyczące badań technicznych tych pojazdów.

Należy przy tym zaznaczyć, iż aktualnie kwestia rejestracji pojazdów służbowych Agencji Frontex jest częściowo uregulowana w Umowie w sprawie siedziby między Rzeczpospolitą Polską a Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex), podpisanej w Warszawie dnia 9 marca 2017 r. (Dz. U. poz. 1939). Zgodnie z postanowieniami tej Umowy, pojazdy przeznaczone do użytku służbowego Agencji podlegają rejestracji zgodnie z zasadami rejestracji pojazdów, z których korzystają misje dyplomatyczne akredytowane w Rzeczypospolitej Polskiej. Oznacza to, że rejestracji dokonuje wojewoda mazowiecki, na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych, zgodnie z postanowieniami art. 73 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym. Projektowana zmiana ustawy nie uchyla tej możliwości, lecz ją uzupełnia. Nadal niektóre pojazdy Agencji będą rejestrowane na numerach dyplomatycznych – w szczególności pojazdy reprezentacyjne, wykorzystywane przez osoby objęte statusem dyplomatycznym. Projektowana zmiana ustawy reguluje natomiast rejestrację pojazdów służbowych, które będą wykorzystywane do działalności statutowej Agencji, w tym do operacyjnych działań w zakresie ochrony granic zewnętrznych Unii Europejskiej.

Ponadto, proponowana w art. 66a zmiana ma charakter porządkowy, zapewniający możliwość optymalnej realizacji procesów rejestracji oraz użytkowania pojazdów pozostających w dyspozycji Straży Granicznej.

Natomiast zmiana art. 83a ust. 7 jest konsekwencją zmian wprowadzanych w art. 66a ust. 2. Na skutek zaproponowanej zmiany organy, o których mowa w art. 73 ust. 3 (tj. uprawnione do samodzielnej rejestracji swoich pojazdów), obok starosty, będą uprawnione do wydania decyzji o nadaniu cech identyfikacyjnych oraz do wyrażania zgody na umieszczanie nadanych cech identyfikacyjnych pojazdu przez stację kontroli pojazdów.

- **w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji:**

Zmiany mają na celu wyłączenie stosowania przepisów ustawy do broni i amunicji stanowiących uzbrojenie członków personelu statutowego stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów rozporządzenia 2019/1896 analogicznie

do uzbrojenia funkcjonariuszy straży granicznych państw członkowskich Unii Europejskiej w związku z wykonywaniem zadań określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej. Rozporządzenie 2019/1896 w sposób jasny i precyzyjny reguluje kwestie noszenia i używania broni przez członków personelu statutowego stałej służby. Nie ma więc konieczności tworzenia ram prawnych na gruncie prawa krajowego, z wyjątkiem projektowanego art. 17f ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej, który rozszerza stosowanie przepisów obowiązujących funkcjonariuszy Straży Granicznej w zakresie transportowania, przewozu oraz przesyłania broni i amunicji również do członków personelu statutowego stałej służby.

• **w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach:**

- 1) zaproponowano rozszerzenie katalogu pojęć użytych w ustawie o interwencję powrotową oraz operację powrotową, których dotyczy zasadnicza część zmiany ww. ustawy. Zgodnie z art. 2 pkt 27 i 28 rozporządzenia 2019/1896 są to działania powrotowe mające na celu udzielenie przez Agencję Frontex państwom członkowskim wsparcia technicznego i operacyjnego w dziedzinie powrotów przymusowych lub dobrowolnych, niezależnie od środków transportu;
- 2) zakłada się stworzenie ram prawnych do zorganizowania operacji lub interwencji powrotowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Operacja powrotowa oznacza działanie organizowane lub koordynowane przez Agencję Frontex i obejmujące wsparcie techniczne i operacyjne zapewniane jednemu lub większej liczbie państw członkowskich, w ramach którego osoby powracające z jednego lub większej liczby państw członkowskich są odsyłane, niezależnie od środka transportu. Agencja Frontex udziela pomocy państwom członkowskim także w związku z dobrowolnymi powrotami, a od 1 kwietnia 2022 r. także w zakresie reintegracji.

Interwencja powrotowa oznacza działanie Agencji Frontex, uruchamiane, w sytuacji gdy państwo członkowskie staje w obliczu dużego obciążenia powrotami. Agencja może je uruchomić na wniosek danego państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy za zgodą danego państwa członkowskiego.

Komendant Główny Straży Granicznej został wskazany jako organ właściwy do wnioskowania i wyrażenia zgody na operacje powrotowe, interwencje powrotowe lub inne działania operacyjne związane z powrotami. Powyższe jest związane z faktem, iż jest on jedynym organem krajowym, który może ocenić potrzeby oraz możliwości skorzystania z pomocy Agencji Frontex w dziedzinie powrotów. Ponadto zastępca Komendanta Głównego Straży Granicznej jest członkiem Zarządu Agencji Frontex, a przedstawiciel Zarządu do spraw Cudzoziemców jest członkiem HLRT on return (High Level Round Table on Return), co gwarantuje Komendantowi Głównemu Straży Granicznej bieżącą wiedzę odnośnie do działań Agencji.

Ponadto wskazano, że zadania w ramach operacji i interwencji powrotowych wykonują funkcjonariusze straży granicznych i inni członkowie personelu państw członkowskich Unii Europejskiej oraz personelu statutowego stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej.

Uprawnienia przysługujące członkom zespołów w trakcie wykonywania ww. zadań są szczegółowo określone w art. 82 rozporządzenia 2019/1896. Natomiast zakres wykonawczych uprawnień jest każdorazowo określany w planie operacyjnym – art. 38 rozporządzenia 2019/1896.

Uzgadnianie planów operacyjnych, planów powrotowych, operacji powrotowych oraz interwencji powrotowych lub innych działań operacyjnych związanych z powrotami powierzono Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W większości państw członkowskich Unii Europejskiej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylenia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 jest stosowane bezpośrednio. W nielicznych przypadkach (np. FI, CH, LV, HU) wdrażane są przepisy uzupełniające do ustawodawstwa krajowego (np. dotyczące zadań i kompetencji organów krajowych, uprawnień wykonawczych krajowej straży granicznej i policji, współpracy z Agencją Frontex oraz stałej służby) lub na poziomie wewnętrznych instrukcji i wytycznych (SLO).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Komendant Główny Straży Granicznej	1	Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej	Wskazanie Komendanta Głównego Straży Granicznej jako: – krajowego punktu kontaktowego, za którego pośrednictwem odbywa się komunikacja w sprawach dotyczących Agencji Frontex – art. 13 rozporządzenia 2019/1896, – krajowego ośrodka koordynacji, który służy koordynacji i wymianie informacji w zakresie kontroli granic zewnętrznych – art. 21 rozporządzenia 2019/1896,

			– organu właściwego w sprawach koordynacji gromadzenia, przetwarzania i przekazywania danych na potrzeby procesów oceny narażenia – art. 32 rozporządzenia 2019/1896, – centralnego organu krajowego odpowiedzialnego za zarządzanie wsparciem finansowym – art. 61 rozporządzenia 2019/1896, – członka Zarządu Agencji Frontex oraz upoważnionego do wyznaczania swojego zastępcy na czas nieobecności – art. 101 rozporządzenia 2019/1896.
Funkcjonariusze Straży Granicznej	16 645	Limit zatrudnienia funkcjonariuszy w Straży Granicznej	445 funkcjonariuszy Straży Granicznej – członków Krajowej Rezerwy Ekspertów (decyzja Komendanta Głównego Straży Granicznej nr 174 z dnia 31 lipca 2024 r. w sprawie krajowej rezerwy ekspertów) oraz przewidywanych do delegowania jako obsługa sprzętu technicznego, ekspertów krajowych, oficerów łącznikowych oraz EURLO-2.
Pracownicy Straży Granicznej	3503	Limit zatrudnienia pracowników w Straży Granicznej	Projektowane przepisy będą oddziaływały na pracowników Straży Granicznej – członków Krajowej Rezerwy Ekspertów oraz przewidywanych do delegowania jako obsługa sprzętu technicznego, ekspertów krajowych albo oficerów łącznikowych.
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów, Szef Krajowej Administracji Skarbowej	1	Ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131, z późn. zm.)	Przekazywanie informacji i danych, podejmowanie działań na potrzeby realizacji zadań wskazanych w rozporządzeniu 2019/1896 oraz w akcie wykonawczym 2021/581, w tym m.in. w zakresie ujawnionych towarów pochodzących z przestępstwa.
Komendant Główny Policji	1	Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636, z późn. zm.)	Przekazywanie informacji i danych, podejmowanie działań na potrzeby realizacji zadań wskazanych w rozporządzeniu 2019/1896 oraz w akcie wykonawczym 2021/581, w tym m.in. w zakresie: – ujawnionych towarów pochodzących z przestępstwa, – przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów, – przestępstw handlu ludźmi, – przestępczości samochodowej, – ujawnionej broni, amunicji i materiałów wybuchowych, – akcji poszukiwawczo-ratowniczych, – innych przestępstw o charakterze transgranicznym.
Minister Obrony Narodowej	1	Ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1275, z późn. zm.)	Przekazywanie informacji i danych, podejmowanie działań na potrzeby realizacji zadań wskazanych w rozporządzeniu 2019/1896 oraz w akcie wykonawczym 2021/581, w tym m.in. w zakresie ochrony granicy powietrznej i monitorowania ruchu lotniczego.
Prezes Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej	1	Ustawa z dnia 8 grudnia 2006 r. o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1267)	Przekazywanie informacji i danych, podejmowanie działań na potrzeby realizacji zadań wskazanych w rozporządzeniu 2019/1896 oraz w akcie wykonawczym 2021/581, w tym

			m.in. w zakresie ochrony granicy powietrznej i monitorowania ruchu lotniczego.
Dyrektor Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa	1	Ustawa z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2026 r. poz. 529)	Przekazywanie informacji i danych, podejmowanie działań na potrzeby realizacji zadań wskazanych w rozporządzeniu 2019/1896 oraz w akcie wykonawczym 2021/581, w tym m.in. w zakresie działań poszukiwawczo-ratowniczych na morzu.
Dyrektor Urzędu Morskiego	2	Ustawa z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1125, z późn. zm.)	Przekazywanie informacji i danych, podejmowanie działań na potrzeby realizacji zadań wskazanych w rozporządzeniu 2019/1896 oraz w akcie wykonawczym 2021/581, w tym m.in. w zakresie ochrony granicy morskiej i monitorowania ruchu statków na morzu.
Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego	1	Ustawa z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2026 r. poz. 937, z późn. zm.)	Przekazywanie informacji i danych, podejmowanie działań na potrzeby realizacji zadań wskazanych w rozporządzeniu 2019/1896 oraz w akcie wykonawczym 2021/581, w tym m.in. w zakresie ochrony granicy morskiej i monitorowania ruchu statków na morzu.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936). Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Projekt został przekazany do Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy Straży Granicznej, Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pracowników Administracji Rządowej, Związku Zawodowego Pracowników Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Publicznej. Stanowisko o braku uwag przekazał Wiceprezes Federacji Porozumienia Zielonogórskiego. Pozostałe podmioty nie przedstawiły stanowiska w terminie, co zostało potraktowane jako brak uwag do projektu.

Ze względu na zakres przedmiotowy, projektowana ustawa została skierowana do zaopiniowania przez Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, który nie zgłosił uwag do projektu.

Ponadto projekt został skierowany do konsultacji publicznych, z terminem 30 dni na zajęcie stanowiska, do następujących podmiotów:

- 1) Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka;
- 2) Konsorcjum Migracyjnego;
- 3) Stowarzyszenia Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- 4) Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji (IOM).

Wyniki konsultacji zostały przedstawione w Raporcie z konsultacji publicznych i opiniowania.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2025 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0.1											0.1

Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)		-0.1										-0.1
Źródła finansowania		Brak jest bezpośredniego wpływu projektowanej regulacji na wydatki sektora finansów publicznych w część 42 – Sprawy wewnętrzne w ramach środków przewidzianych na funkcjonowanie Straży Granicznej. Wejście w życie regulacji nie wywoła skutków finansowych dla wydatków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego w rozumieniu art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, z późn. zm.) i nie będzie stanowiło podstawy do ubiegania się o zwiększenie planu wydatków. Wydatki związane z dostosowaniem systemu CEPiK zostaną pokryte ze środków Funduszu Celowego – Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców – w ramach wydatków ujętych w planie finansowym Funduszu CEPiK – bez konieczności ubiegania się o dodatkowe środki na ten cel z budżetu państwa.										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		W odniesieniu do wydatków sektora finansów publicznych: Wszelkie wydatki związane z delegowaniem kadrowym zostaną sfinansowane ze środków pochodzących z Agencji Frontex. Nie przewiduje się powstania dodatkowych wydatków związanych z delegowaniem funkcjonariuszy i pracowników poza granice państwa, o których mowa w niniejszej nowelizacji ustawy, wymagających zabezpieczenia w ramach budżetu Straży Granicznej. Tym samym wszystkie koszty, jakie powstaną w wyniku wejścia w życie regulacji w związku z delegowaniem funkcjonariuszy oraz pracowników Straży Granicznej jako ekspertów krajowych lub urzędników łącznikowych do Agencji Frontex, zostaną zabezpieczone ze środków Agencji Frontex. Koszty dostosowania systemu CEPiK, w części dotyczącej wydzielonego zbioru pojazdów, o którym mowa w art. 80a ust. 3 – do możliwości ewidencjonowania i rejestracji oraz dostępu do danych pojazdów należących do Agencji Frontex przez tę Agencję nie powinny przekroczyć kwoty 100 000 zł. Kwota ta jest szacowana jako maksymalna przy założeniu, że funkcjonalność systemu będzie analogiczna jak dla pojazdów rejestrowanych przez Straż Graniczną, a Agencja Frontex będzie korzystała z lokalizacji wykorzystywanych przez Straż Graniczną. Szacowany koszt może ulec zmianie w przypadku zidentyfikowania dodatkowych wymagań do implementacji w aplikacji. Nie przewiduje się konieczności modyfikacji innych niż CEPiK polskich rejestrów i baz danych niezbędnych do realizacji zadań i uprawnień Agencji Frontex.										
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt ustawy z uwagi na swój charakter nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.).										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Odnosząc się do wpływu uprawnień personelu Agencji Frontex na polskich obywateli oraz na cudzoziemców przebywających na terytorium RP, wskazać należy, iż zarówno uprawnienia Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, jak i ich zakres, są określone bezpośrednio w rozporządzeniu 2019/1896. Są to w szczególności uprawnienia do przeprowadzania kontroli granicznych oraz wykonywania zadań związanych z powrotami, jednak										

		realizowane, zgodnie z art. 82 ust. 4 rozporządzenia 2019/1896, mogą być przez funkcjonariuszy Agencji Frontex, co do zasady, przy udziale funkcjonariuszy Straży Granicznej – zatem brak jest bezpośredniego wpływu uprawnień funkcjonariuszy Agencji Frontex na obywateli polskich oraz na cudzoziemców przebywających na terytorium RP.
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz: Projekt przewiduje rozwiązania wykraczające poza cel zapewnienia stosowania prawa Unii Europejskiej w postaci zmian wprowadzanych do ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Projektowana zmiana zakłada, w przypadkach określonych w projekcie, zwolnienie funkcjonariuszy Straży Granicznej delegowanych do kategorii 2–4 stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, obsługi sprzętu technicznego, udostępnianego Agencji Frontex oraz wykonywania obowiązków służbowych na terytorium innego państwa członkowskiego UE analogicznie do delegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencji Straży Granicznej, z objęcia ich weryfikacją przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego. Odnosząc się do skali zmniejszenia obciążeń administracyjnych związanego ze zwolnieniem wybranych funkcjonariuszy z procedury weryfikacyjnej, należy wskazać, iż będzie ona wprost proporcjonalna do skali zaangażowania osobowego Straży Granicznej w działania Agencji Frontex poza granicami RP. Sama procedura weryfikacyjna pozostanie bez zmian. Znacząco zmniejszy się jednak liczba przypadków stosowania tej procedury, co pociągnie za sobą zmniejszenie liczby przygotowywanych i opracowywanych dokumentów. Skróceniu ulegnie również czas przygotowania funkcjonariuszy SG do udziału w operacjach Agencji Frontex poza granicami RP. Odnosząc się natomiast do skali obciążeń informacyjnych polskich podmiotów wskazanych w projekcie ustawy jako zobowiązanych do udostępniania Agencji Frontex informacji na potrzeby realizacji jej zadań – na tym etapie prac wskazać można, iż wejście w życie przedmiotowej regulacji pozostanie bez wpływu na dotychczasowe obowiązki informacyjne podmiotów wskazanych w projekcie zobowiązanych do udostępniania informacji na potrzeby realizacji zadań Agencji Frontex. Dokonanie oceny pracochłonności procesu przekazywania danych będzie możliwe w toku uzgodnień międzyresortowych przez podmioty wskazane w projekcie.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na ww. obszary. Wprowadzenie przedmiotowych zmian do ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej nie wpłynie na procesy przetwarzania danych osobowych w Straży Granicznej. Projektowana ustawa nie reguluje kwestii dotyczących ochrony danych osobowych, realizuje jedynie obowiązek wyznaczenia organu krajowego, o którym mowa w art. 89 ust. 1 rozporządzenia.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ze względu na charakter wprowadzanej regulacji nie jest planowana ewaluacja efektów projektu, a tym samym nie przewiduje się stosowania mierników ewaluacji.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Tabela – Średnie roczne koszty refundowane Straży Granicznej przez Agencję Frontex związane z utrzymaniem i funkcjonowaniem oficerów łącznikowych Straży Granicznej ds. powrotów EURLO (na podstawie stanowisk w Wietnamie i Uzbekistanie).	

**Średnie roczne koszty refundowane Straży Granicznej przez Agencję Frontex
związane z utrzymaniem i funkcjonowaniem oficerów łącznikowych SG ds. powrotów EURLO
(na podstawie stanowisk w Wietnamie i Uzbekistanie)**

Kategoria budżetowa	Średni miesięczny koszt delegowania do państwa trzeciego	Średni roczny koszt delegowania do państwa trzeciego
A. Staff costs (koszty personelu m.in. dodatkowe należności zagraniczne na pokrycie wyżywienia i zakwaterowania)	€ 3 534,62	€ 42 415,43
B. Travel and subsistence costs (koszty podróży tj. bilety lotnicze, koszty hotelu i DSA - dzienne koszty utrzymania)	€ 734,68	€ 8 816,16
C. Real estate (koszty za wynajem biura, środki czystości i artykuły spożywcze do biura, tonery)	€ 2 846,36	€ 34 156,28
D. Other direct costs (inne dodatkowe koszty tj. wysyłka dokumentów, tłumacz/asystent, bussiness lunch, doładowanie karty telefonicznej i karty taxi)	€ 1 385,45	€ 16 625,36
SUMA	€ 8 501,10	€ 102 013,22

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania
projektu ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw
Numer w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów – UC126

Zgodnie z § 36 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) projekty ustaw lub projekty rozporządzeń przedstawia się do konsultacji publicznych, w tym konsultacji z organizacjami społecznymi lub innymi zainteresowanymi podmiotami albo instytucjami w celu przedstawienia ich stanowiska. Poniżej zostały przedstawione informacje dotyczące realizacji powyższego obowiązku.

1. Przebieg konsultacji publicznych i opiniowania.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw (UC126) został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936).

W ramach konsultacji publicznych zwrócono się o przedstawienie stanowiska do następujących podmiotów:

- 1) Helsińska Fundacja Praw Człowieka,
- 2) Konsorcjum Migracyjne,
- 3) Stowarzyszenie Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć,
- 4) Międzynarodowa Organizacji ds. Migracji (IOM),
- 5) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Funkcjonariuszy Straży Granicznej,
- 6) Ogólnopolski Związek Zawodowy Pracowników Administracji Rządowej,
- 7) Związek Zawodowy Pracowników Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Publicznej.

W ramach opiniowania zwrócono się o zajęcie stanowiska do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

2. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw został skierowany do konsultacji publicznych w dniu 28 listopada 2025 r. z terminem 21 dni na zgłoszenie uwag, a do związków zawodowych z terminem 30 dni na zajęcie stanowiska.

Stanowisko w ramach konsultacji publicznych przedstawił Wiceprezes Federacji Porozumienia Zielonogórskiego (pismo z dnia 22 grudnia 2025 r. nr BFPZ/763/12/2025), który nie zgłosił uwag do projektu. Pozostałe podmioty, do których przekazano projekt, nie przedstawiły stanowiska w sprawie, co zostało potraktowane jako brak uwag do projektu.

Projekt ustawy został skierowany do zaopiniowania w dniu 28 listopada 2025 r. z terminem 21 dni do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, który nie zgłosił uwag.

Ze względu na to, że regulacja nie dotyczy jednostek samorządu terytorialnego, projekt nie został przedstawiony do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

3. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia go właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

4. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku.

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

TYTUŁ PROJEKTU		Ustawa o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylenia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz. Urz. UE L 295 z 14.11.2019, str. 1)			
JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KO N. W DR OŻ. T/ N*	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU/ PRZEPISÓW PROJEKTU	UZASADNIENIE
Art. 1	Przedmiot Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się Europejską Straż Graniczną i Przybrzeżną, aby zapewnić europejskie zintegrowane zarządzanie granicami na granicach zewnętrznych w celu skutecznego zarządzania tymi granicami przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych oraz w celu zwiększenia skuteczności unijnej polityki w zakresie powrotów. Niniejsze rozporządzenie dotyczy wyzwań związanych z migracją oraz potencjalnych przyszłych wyzwań i zagrożeń na granicach zewnętrznych. Zapewnia ono wysoki poziom bezpieczeństwa wewnętrznego w Unii przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych, gwarantując jednocześnie swobodny przepływ osób w Unii. Przyczynia się ono do wykrywania, zapobiegania i zwalczania przestępczości transgranicznej na granicach zewnętrznych.	N			
Art. 2	Definicje Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: 1) „granice zewnętrzne” oznaczają granice zewnętrzne zdefiniowane w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2016/399; 2) „przejście graniczne” oznacza przejście graniczne zdefiniowane art. 2 pkt 8 rozporządzenia (UE) 2016/399;	T	Art. 6 pkt 1 (dot. art. 3 pkt 5aa i 10 b ustawy o cudzoziemcach	Art. 6. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3:	Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych. Biorąc pod uwagę budowę ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, przepis ten uzupełnia tzw. słowniczek ustawy (przepis merytoryczny ogólny zawierający wyjaśnienie użytych w ustawie pojęć oraz skrótów) o pojęcia operacji i interwencji powrotowych

3) „kontrola graniczna” oznacza kontrolę graniczną zdefiniowaną art. 2 pkt 10 rozporządzenia (UE) 2016/399; 4) „odprawa graniczna” oznacza odprawę graniczną zdefiniowaną w art. 2 pkt 11 rozporządzenia (UE) 2016/399; 5) „ochrona granicy” oznacza ochronę granicy zdefiniowaną w art. 2 pkt 12 rozporządzenia (UE) 2016/399; 6) „ochrona granicy powietrznej” oznacza nadzór nad lotami załogowych lub bezzałogowych statków powietrznych i ich pasażerami lub ładunkiem na terytorium państw członkowskich lub z tego terytorium, niebędących lotami wewnętrznymi zgodnie z definicją w art. 2 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2016/399; 7) „znajomość sytuacji” oznacza zdolność monitorowania, wykrywania, identyfikowania, śledzenia i rozumienia nielegalnej działalności transgranicznej, pozwalającą znaleźć uzasadnione powody zastosowania środków reakcji na podstawie łączenia nowych informacji z aktualną wiedzą oraz umożliwiającą zmniejszenie liczby ofiar śmiertelnych wśród migrantów na zewnętrznych granicach, wzdłuż tych granic lub w ich pobliżu; 8) „zdolność reagowania” oznacza zdolność przeprowadzania działań mających na celu zwalczanie nielegalnej działalności transgranicznej na zewnętrznych granicach, wzdłuż tych granic lub w ich pobliżu, w tym środki i harmonogramy pozwalające właściwie reagować; 9) „EUROSUR” oznacza ramy wymiany informacji i współpracy między państwami członkowskimi i Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej; 10) „obraz sytuacji” oznacza zgrupowanie danych georeferencyjnych przedstawionych w czasie zbliżonym do rzeczywistego oraz informacji pochodzących od różnych organów, z różnych czujników, platform oraz z innych źródeł, które to informacje są przekazywane		a) po pkt 5a dodaje się pkt 5aa w brzmieniu: „5aa) interwencja powrotna – działania, o których mowa art. 2 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylenia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz. Urz. UE L 295 z 14.11.2019, str.1), zwanym dalej „rozporządzeniem (UE) 2019/1896;”; b) po pkt 10a dodaje się pkt 10b w brzmieniu: „10b) operacja powrotna – działania, o których mowa w art. 2 pkt 27 rozporządzenia (UE) 2019/1896;”;	przez odesłanie do właściwych przepisów rozporządzenia 2019/1896.
--	--	--	--

zabezpieczonymi kanałami komunikacyjnymi i informacyjnymi oraz mogą być przetwarzane i w sposób wybiórczy wyświetlane i przekazywane innym odpowiednim organom w celu uzyskania znajomości sytuacji i wspierania zdolności reagowania na granicach zewnętrznych, wzdłuż tych granic lub w ich pobliżu oraz w strefie przedgranicznej; 11) „odcinek granicy zewnętrznej” oznacza całość lub część zewnętrznej granicy państwa członkowskiego określonej w prawie krajowym lub wskazanej przez krajowy ośrodek koordynacji lub dowolny inny właściwy organ krajowy; 12) „przestępczość transgraniczna” oznacza wszelkie poważne przestępstwa o charakterze transgranicznym, które popełniono lub usiłowano popełnić na granicach zewnętrznych, wzdłuż tych granic lub w ich pobliżu; 13) „strefa przedgraniczna” oznacza obszar geograficzny poza granicami zewnętrznymi, który jest istotny ze względu na zarządzanie granicami zewnętrznymi za pomocą analizy ryzyka i znajomości sytuacji; 14) „zdarzenie” oznacza sytuację związaną z nielegalną imigracją, przestępczością transgraniczną lub zagrożeniem życia migrantów na granicach zewnętrznych, wzdłuż tych granic lub w ich pobliżu; 15) „personel statutowy” oznacza personel zatrudniony przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej zgodnie z regulaminem pracowniczym urzędników Unii Europejskiej (zwanym dalej „regulaminem pracowniczym”) i warunkami zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (zwanymi dalej „warunkami zatrudnienia”), określonymi w rozporządzeniu Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68; 16) „personel operacyjny” oznacza funkcjonariuszy straży granicznej, eskorty powrotu, specjalistów ds. powrotów i inny odpowiedni personel wchodzący w skład stałej służby Europejskiego Korpusu Straży Granicznej i Przybrzeżnej zgodnie z czterema			
--	--	--	--

kategoriami określonymi w art. 54 ust. 1, działających w charakterze członków zespołów mających, w stosownych przypadkach, uprawnienia wykonawcze, oraz członków personelu statutowego odpowiedzialnych za funkcjonowanie centralnej jednostki europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), którzy nie mogą być rozmieszczani w charakterze członków zespołów; 17) „członek zespołów” oznacza członka stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, rozmieszczono w ramach zespołów zarządzania granicami, zespołów wspierających zarządzanie migracjami i zespołów powrotowych; 18) „zespoły zarządzania granicami” oznaczają zespoły utworzone ze stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej rozmieszczane podczas wspólnych operacji na granicach zewnętrznych oraz w ramach szybkich interwencji na granicy w państwach członkowskich i państwach trzecich; 19) „zespoły wspierające zarządzanie migracjami” oznaczają zespoły ekspertów, które zapewniają państwom członkowskim wzmocnienie techniczne i operacyjne, w tym na obszarach hotspotów, w skład których wchodzi członkowie personelu operacyjnego, eksperci z Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu (EASO) oraz Europolu, a także, w stosownym przypadku, eksperci z Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA), innych organów i jednostek organizacyjnych Unii oraz z państw członkowskich; 20) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, w którym mają miejsce lub z którego terytorium uruchamiane są: wspólna operacja lub szybka interwencja na granicy, operacja powrotowa lub interwencja powrotowa lub w którym rozmieszczany jest zespół wspierający zarządzanie migracjami; 21) „rodzime państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, z którego członek personelu został			
---	--	--	--

rozmieszczony lub oddelegowany do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej; 22) „uczestniczące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie uczestniczące we wspólnej operacji, szybkiej interwencji na granicy, operacji powrotowej, interwencji powrotowej lub w rozmieszczeniu zespołu wspierającego zarządzanie migracjami poprzez zapewnienie wyposażenia technicznego lub personelu stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, a także państwo członkowskie uczestniczące w operacjach powrotowych lub interwencjach powrotowych przez zapewnienie wyposażenia technicznego lub personelu, nie będące jednak przyjmującym państwem członkowskim; 23) „obszar hotspotu” oznacza obszar utworzony na wniosek przyjmującego państwa członkowskiego, na którym przyjmujące państwo członkowskie, Komisja, odpowiednie agencje Unii i uczestniczące państwa członkowskie współpracują w celu zarządzania istniejącym lub potencjalnym wyjątkowo trudnym wyzwaniem związanym z migracją, które charakteryzuje się znacznym wzrostem liczby migrantów przybywających na granice zewnętrzne; 24) „powrót” oznacza powrót zdefiniowany w art. 3 pkt 3 dyrektywy 2008/115/WE; 25) „decyzja nakazująca powrót” oznacza decyzję administracyjną, orzeczenie sądowe lub akt, w których stwierdza się lub uznaje, że obywatel państwa trzeciego przebywa w państwie członkowskim nielegalnie, oraz nakłada na niego lub stwierdza wobec niego zobowiązanie do powrotu, która to decyzja, orzeczenie lub akt spełniają wymogi dyrektywy 2008/115/WE; 26) „osoba powracająca” oznacza nielegalnie przebywającego obywatela państwa trzeciego, którego dotyczy wykonalna decyzja nakazująca powrót; 27) „operacja powrotowa” oznacza operację zorganizowaną lub koordynowaną przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej, obejmującą				
---	--	--	--	--

	wzmocnienie techniczne i operacyjne zapewniane na rzecz jednego lub większej liczby państw członkowskich, w ramach której osoby powracające z jednego lub większej liczby państw członkowskich powracają w trybie przymusowym lub dobrowolnie, niezależnie od środków transportu; 28) „interwencja powrotowa” oznacza działanie Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej polegające na udzielaniu państwom członkowskim poszerzonej pomocy technicznej i operacyjnej obejmującej rozmieszczenie zespołów powrotowych i organizację operacji powrotowych; 29) „zespoły powrotowe” oznaczają zespoły utworzone w ramach stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej rozmieszczane podczas operacji powrotowych, interwencji powrotowych w państwach członkowskich lub podczas innych działań operacyjnych związanych z wykonywaniem zadań związanych z powrotami; 30) „urzędnik łącznikowy ds. imigracji” oznacza urzędnika łącznikowego ds. imigracji zdefiniowanego w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1240				
Art. 3	Europejskie zintegrowane zarządzanie granicami 1. Europejskie zintegrowane zarządzanie granicami składa się z następujących elementów: a) kontroli granicznej, w tym środków ułatwiających legalne przekraczanie granic oraz, w stosownych przypadkach: środków związanych z zapobieganiem i wykrywaniem przestępczości transgranicznej na granicach zewnętrznych, w szczególności przemytu migrantów, handlu ludźmi i terroryzmu, a także mechanizmów i procedur dotyczących identyfikacji osób wymagających szczególnego traktowania i małoletnich bez opieki oraz identyfikacji osób, które potrzebują ochrony międzynarodowej lub zamierzają się o nią ubiegać, udzielania informacji takim osobom oraz kierowania dalej takich osób;				

b) akcji poszukiwania i ratowania osób znajdujących się w niebezpieczeństwie na morzu, podejmowanych i prowadzonych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 656/2014 oraz prawem międzynarodowym, mających miejsce w sytuacjach, które mogą powstać podczas operacji ochrony granic morskich; c) analizy ryzyka dla bezpieczeństwa wewnętrznego oraz analizy zagrożeń, które mogą wpłynąć na funkcjonowanie lub bezpieczeństwo granic zewnętrznych; d) wymiany informacji i współpracy między państwami członkowskimi w dziedzinach objętych zakresem niniejszego rozporządzenia, a także wymiany informacji i współpracy między państwami członkowskimi a Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej, w tym wsparcia koordynowanego przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej; e) współpracy międzyagencyjnej między organami krajowymi w poszczególnych państwach członkowskich, które są odpowiedzialne za kontrolę graniczną lub inne zadania wykonywane na granicach, jak również między organami odpowiedzialnymi za powroty w poszczególnych państwach członkowskich, w tym regularnej wymiany informacji za pomocą istniejących narzędzi wymiany informacji, w tym w stosownych przypadkach współpracy z organami krajowymi odpowiedzialnymi za ochronę praw podstawowych; f) współpracy między odpowiednimi instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii w dziedzinach objętych zakresem niniejszego rozporządzenia, w tym przez regularną wymianę informacji; g) współpracy z państwami trzecimi w dziedzinach objętych zakresem niniejszego rozporządzenia, koncentrującej się w szczególności na sąsiadujących państwach trzecich i tych państwach trzecich, które w wyniku analizy ryzyka wskazano jako państwa			
--	--	--	--

	pochodzenia lub państwa tranzytu w odniesieniu do nielegalnej imigracji; h) środków technicznych i operacyjnych w obrębie strefy Schengen związanych z kontrolą graniczną i służących skuteczniejszemu rozwiązywaniu problemu nielegalnej imigracji oraz skuteczniejszemu zwalczaniu przestępczości transgranicznej; i) powrotów obywateli państw trzecich, którzy podlegają wydanym przez państwo członkowskie decyzjom nakazującym powrót; j) stosowania najnowszej technologii, w tym wielkoskalowych systemów informacyjnych; k) mechanizmu kontroli jakości, w szczególności mechanizmu oceny Schengen, oceny narażenia i ewentualnych mechanizmów krajowych, w celu zapewnienia wdrażania prawa Unii w dziedzinie zarządzania granicami; l) mechanizmów solidarnościowych, w szczególności unijnych instrumentów finansowania. 2. Prawa podstawowe, kształcenie i szkolenia, jak również badania i innowacje stanowią nadrzędne elementy wdrażania europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami.				
Art. 4	Europejska Straż Graniczna i Przybrzeżna Organy krajowe państw członkowskich odpowiedzialne za zarządzanie granicami, w tym straże przybrzeżne w zakresie realizowanych przez nie zadań kontroli granicznej, organy krajowe odpowiedzialne za powroty oraz Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej (zwana dalej „Agencją”) tworzą Europejską Straż Graniczną i Przybrzeżną.				
Art. 5	Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej 1. Agencja podlega przepisom niniejszego rozporządzenia. 2. Agencja obejmuje stałą służbę Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej (zwaną dalej „stałą służbą”),	N			

	o której mowa w art. 54, licząc do 10 000 członków personelu operacyjnego, zgodnie z załącznikiem I. 3.W celu zapewnienia spójnego europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami Agencja ułatwia stosowanie unijnych środków dotyczących zarządzania granicami zewnętrznymi, w szczególności rozporządzenia (UE) 2016/399, oraz środki unijne dotyczące powrotów. 4.Agencja przyczynia się do ciągłego i jednolitego stosowanie prawa Unii, w tym dorobku Unii w dziedzinie praw podstawowych, w szczególności Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”), na granicach zewnętrznych. Działania Agencji w tym zakresie obejmują wymianę dobrych praktyk.				
Art. 6	Rozliczalność Agencja odpowiada przed Parlamentem Europejskim i Radą zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.	N			
Art. 7	Wspólna odpowiedzialność 1. Europejska Straż Graniczna i Przybrzeżna wdraża europejskie zintegrowane zarządzanie granicami w ramach wspólnej odpowiedzialności Agencji oraz organów krajowych odpowiedzialnych za zarządzanie granicami, w tym straży przybrzeżnych w zakresie realizowanych przez nie operacji ochrony granic morskich i wszelkich innych zadań kontroli granicznej. Państwa członkowskie nadal są w pierwszym rzędzie odpowiedzialne za zarządzanie swoimi odcinkami granic zewnętrznych. 2. Agencja udziela pomocy technicznej i operacyjnej we wdrażaniu środków dotyczących powrotów, o których mowa w art. 48 niniejszego rozporządzenia, na wniosek danego państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy i za zgodą zainteresowanego państwa członkowskiego. Na państwach członkowskich nadal spoczywa wyłączna odpowiedzialność za wydawanie decyzji nakazujących powrót i za przyjmowanie				

środków dotyczących środków detencyjnych wobec osób powracających zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE. 3. Państwa członkowskie zapewniają zarządzanie swoimi granicami zewnętrznymi i wykonywanie decyzji nakazujących powrót, w ścisłej współpracy z Agencją, w swoim własnym interesie i w interesie wspólnym wszystkich państw członkowskich, przy zachowaniu pełnej zgodności z prawem Unii, w tym z poszanowaniem praw podstawowych, i zgodnie z wieloletnim cyklem polityki strategicznej w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami, o którym mowa w art. 8. 4. Agencja wspiera stosowanie środków unijnych odnoszących się do zarządzania granicami zewnętrznymi i wykonywania decyzji nakazujących powrót przez wzmacnianie, ocenę i koordynację działań państw członkowskich oraz przez udzielanie pomocy technicznej i operacyjnej w zakresie wprowadzania tych środków w życie oraz w kwestii powrotów. Agencja nie wspiera żadnych środków ani nie uczestniczy w żadnych działaniach związanych z kontrolą na granicach wewnętrznych. Agencja jest w pełni odpowiedzialna i rozliczalna za wszelkie podejmowane przez siebie decyzje oraz wszelkie swoje działania, które należą do jej wyłącznej kompetencji na mocy niniejszego rozporządzenia. 5. Państwa członkowskie mogą współpracować na poziomie operacyjnym z innymi państwami członkowskimi lub państwami trzecimi, jeżeli współpraca ta jest zgodna z zadaniami Agencji. Państwa członkowskie powstrzymują się od wszelkich działań, które mogłyby zagrozić funkcjonowaniu Agencji lub osiągnięciu jej celów. Państwa członkowskie informują Agencję o takiej współpracy operacyjnej z innymi państwami członkowskimi lub państwami trzecimi na granicach zewnętrznych oraz w dziedzinie powrotów. Dyrektor wykonawczy regularnie, nie rzadziej jednak niż raz w roku, informuje zarząd o takich kwestiach.			
--	--	--	--

Art. 8	Wieloletni cykl polityki strategicznej w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami 1. Komisja i Europejska Straż Graniczna i Przybrzeżna zapewniają skuteczność europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami za pomocą wieloletniego cyklu polityki strategicznej przyjmowanego zgodnie z procedurą określoną w ust. 4. 2. Wieloletnia polityka strategiczna w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami określa sposób spójnego, zintegrowanego i systematycznego podejścia do wyzwań w dziedzinie zarządzania granicami i powrotów. Określa ona priorytety polityczne oraz wskazuje wytyczne strategiczne na okres pięciu lat w odniesieniu do elementów określonych w art. 3. 3. Wieloletni cykl polityki strategicznej w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami składa się z czterech etapów określonych w ust. 4–7. 4. W oparciu o strategiczną analizę ryzyka dotyczącą europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami, o której mowa w art. 29 ust. 2, Komisja przygotowuje dokument strategiczny określający wieloletnią politykę strategiczną w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami. Komisja przedkłada ten dokument strategiczny Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do przedyskutowania. Po przedyskutowaniu dokumentu Komisja przyjmuje komunikat ustanawiający wieloletnią politykę strategiczną w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami. 5. W celu wdrożenia wieloletniej polityki strategicznej w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami Agencja, decyzją zarządu podejmowaną na podstawie wniosku dyrektora wykonawczego przygotowanego w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i Komisją, ustanawia strategię techniczną i operacyjną w zakresie europejskiego				
--------	---	--	--	--	--

zintegrowanego zarządzania granicami. W uzasadnionych przypadkach Agencja bierze pod uwagę specyficzną sytuację państw członkowskich, w szczególności ich położenie geograficzne. Strategia techniczna i operacyjna musi być zgodna z art. 3 i wieloletnią polityką strategiczną w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami. Wspiera ona i wspomaga wdrażanie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami we wszystkich państwach członkowskich. 6. W celu wdrożenia wieloletniej polityki strategicznej w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami państwa członkowskie ustanawiają krajowe strategie w zakresie zintegrowanego europejskiego zarządzania granicami w drodze ścisłej współpracy wszystkich organów krajowych odpowiedzialnych za zarządzanie granicami zewnętrznymi i powroty. Te krajowe strategie muszą być zgodne z art. 3, wieloletnią polityką strategiczną w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami oraz strategią techniczną i operacyjną. 7. Cztery lata od przyjęcia wieloletniej polityki strategicznej w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami Komisja przeprowadza dokładną ocenę jej wdrożenia. Wyniki tej oceny uwzględnia się przy przygotowaniu kolejnego wieloletniego cyklu polityki strategicznej. Państwa członkowskie i Agencja przekazują Komisji w odpowiednim terminie niezbędne informacje na potrzeby przeprowadzenia tej oceny. Komisja przekazuje wyniki tej oceny Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. 8. W przypadku gdy sytuacja na granicach zewnętrznych lub w zakresie powrotów wymaga zmiany priorytetów polityki, Komisja zmienia zgodnie z procedurą określoną w ust. 4 wieloletnią politykę strategiczną w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami lub jej odpowiednie części.			
---	--	--	--

	W przypadku dokonania przez Komisję zmiany wieloletniej polityki strategicznej zgodnie z akapitem pierwszym dostosowuje się, w razie potrzeby, strategię techniczne i operacyjne oraz strategię krajowe.				
Art. 9	Zintegrowane planowanie 1. Na podstawie wieloletniego cyklu polityki strategicznej w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami Europejska Straż Graniczna i Przybrzeżna ustanawia proces zintegrowanego planowania w zakresie zarządzania granicami i powrotów, w tym procesy planowania operacyjnego, planowania awaryjnego i planowania rozwoju zdolności. Ten proces zintegrowanego planowania jest ustanawiany zgodnie z ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu. 2. Państwa członkowskie i Agencja przyjmują plany operacyjne dotyczące zarządzania granicami i powrotów. Plany operacyjne państw członkowskich odnoszące się do odcinków granicznych o wysokim i krytycznym poziomie ryzyka są koordynowane z sąsiednimi państwami członkowskimi oraz z Agencją w celu wdrożenia niezbędnych środków transgranicznych i udzielenia wsparcia ze strony Agencji. W odniesieniu do działań Agencji procesy planowania operacyjnego na kolejny rok określa się w załączniku do jednolitego dokumentu programowego, o którym mowa w art. 102. W odniesieniu do poszczególnych działań operacyjnych wynikiem procesów planowania operacyjnego są plany operacyjne, o których mowa w art. 38 i 74 ust. 3. Plany operacyjne lub ich część mogą być, w odpowiednim przypadku, opatrzone klauzulą tajności zgodnie z art. 92. 3. Każde państwo członkowskie przyjmuje plan awaryjny na potrzeby zarządzania swoimi granicami i powrotami. Zgodnie z krajową strategią zintegrowanego zarządzania granicami plany awaryjne zawierają opis wszelkich niezbędnych środków i zasobów na potrzeby ewentualnego wzmocnienia zdolności, w tym logistyki				

i wsparcia, zarówno na poziomie krajowym, jak i ze strony Agencji. Zainteresowane państwo członkowskie oraz Agencja, w ścisłej koordynacji z sąsiednimi państwami członkowskimi, wspólnie przygotowują tę część planów awaryjnych, która wymaga dodatkowego wsparcia ze strony Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. 4. Państwa członkowskie przyjmują krajowe plany rozwoju zdolności w zakresie zarządzania granicami i powrotów zgodnie z ich krajowymi strategiami zintegrowanego zarządzania granicami. W tych krajowych planach rozwoju zdolności opisuje się średnio- i długoterminową ewolucję zdolności krajowych w zakresie zarządzania granicami i powrotów. W krajowych planach rozwoju zdolności uwzględnia się zmiany każdego z elementów europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami, w szczególności polityki zatrudniania i szkolenia funkcjonariuszy straży granicznej i specjalistów ds. powrotów, nabywania i konserwacji wyposażenia, niezbędnych działań badawczo-rozwojowych oraz odpowiednich wymogów w zakresie finansowania i źródeł finansowania. 5. Plany awaryjne oraz krajowe plany rozwoju zdolności, o których mowa w ust. 3 i 4, opierają się na scenariuszach wynikających z analizy ryzyka. Scenariusze te odzwierciedlają możliwy rozwój sytuacji na granicach zewnętrznych oraz w obszarze nielegalnej imigracji, a także wyzwania określone w wieloletnim cyklu polityki strategicznej w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami. Te scenariusze określa się w dotyczących ich planach awaryjnych i krajowych planach rozwoju zdolności. 6. Metodyka i procedura sporządzania planów, o których mowa w ust. 3 i 4, są przyjmowane na podstawie wniosku dyrektora wykonawczego przez zarząd, po konsultacji z państwami członkowskimi.			
---	--	--	--

	7. Agencja przygotowuje przegląd krajowych planów rozwoju zdolności oraz wieloletnią strategię nabywania wyposażenia Agencji, o którym mowa w art. 63, a także wieloletnie planowanie profili członków personelu stałej służby. Agencja przekazuje ten przegląd państwom członkowskim i Komisji w celu określenia możliwych synergii i możliwości współpracy w różnych dziedzinach objętych krajowymi planami rozwoju zdolności, w tym w zakresie wspólnych zamówień. W oparciu o określone synergie Agencja może zaprosić państwa członkowskie do udziału w działaniach następczych dotyczących współpracy. 8. Zarząd spotyka się co najmniej raz w roku w celu omówienia i zatwierdzenia planu działania w zakresie zdolności Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Wniosek dotyczący planu działania w zakresie zdolności jest przedkładany przez dyrektora wykonawczego na podstawie przeglądu krajowych planów rozwoju zdolności z uwzględnieniem, między innymi, wyników analizy ryzyka i ocen narażenia przeprowadzonych zgodnie z art. 29 i 32 oraz własnych planów wieloletnich Agencji. Po zatwierdzeniu przez zarząd plan działania w zakresie zdolności załącza się do strategii technicznej i operacyjnej, o której mowa w art. 8 ust. 5.				
Art. 10	Zadania Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej 1. Agencja realizuje następujące zadania: a) monitorowanie ruchów migracyjnych i przeprowadzanie analizy ryzyka w odniesieniu do wszystkich aspektów zintegrowanego zarządzania granicami; b) monitorowanie potrzeb operacyjnych państw członkowskich związanych z realizacją powrotów, w tym poprzez zbieranie danych operacyjnych; c) przeprowadzanie oceny narażenia, w tym oceny zdolności i gotowości państw członkowskich do	N			

stawienia czoła zagrożeniom i wyzwaniom na granicach zewnętrznych; d) monitorowanie zarządzania granicami zewnętrznymi za pośrednictwem urzędników łącznikowych Agencji w państwach członkowskich; e) monitorowanie przestrzegania praw podstawowych we wszystkich swoich działaniach na granicach zewnętrznych i w operacjach powrotowych; f) wspieranie rozwoju i funkcjonowania EUROSUR-u; g) wspomaganie państw członkowskich w sytuacjach wymagających zwiększonej pomocy technicznej i operacyjnej na granicach zewnętrznych poprzez koordynację i organizację wspólnych operacji, z uwzględnieniem faktu, że niektóre sytuacje mogą obejmować nadzwyczajne sytuacje humanitarne i ratownictwo na morzu zgodnie z prawem Unii i prawem międzynarodowym; h) wspomaganie państw członkowskich w sytuacjach wymagających zwiększonej pomocy technicznej i operacyjnej na granicach zewnętrznych poprzez uruchamianie szybkich interwencji na granicach zewnętrznych tych państw członkowskich, które zmagają się ze szczególnymi i wyjątkowo trudnymi wyzwaniami, z uwzględnieniem faktu, że niektóre sytuacje mogą obejmować nadzwyczajne sytuacje humanitarne i ratownictwo na morzu zgodnie z prawem Unii i prawem międzynarodowym; i) udzielanie pomocy technicznej i operacyjnej państwom członkowskim i państwom trzecim, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 656/2014 oraz prawem międzynarodowym, poprzez wsparcie akcji poszukiwania i ratowania osób znajdujących się w niebezpieczeństwie na morzu, które to akcje mogą być podejmowane podczas operacji ochrony granic morskich; j) rozmieszczanie stałej służby w ramach zespołów zarządzania granicami, zespołów wspierających zarządzanie migracjami i zespołów powrotowych			
---	--	--	--

(zwanymi dalej łącznie „zespołami”) w czasie wspólnych operacji oraz szybkich interwencji na granicy, operacji powrotowych i interwencji powrotowych; k) tworzenie rezerwy wyposażenia technicznego obejmującej rezerwę wyposażenia na potrzeby szybkiego reagowania rozmieszczanej na potrzeby wspólnych operacji, szybkich interwencji na granicy oraz w ramach zespołów wspierających zarządzanie migracjami, a także na potrzeby operacji powrotowych i interwencji powrotowych; l) tworzenie i zarządzanie, przy wsparciu wewnętrznego mechanizmu kontroli jakości, własnymi zdolnościami kadrowymi i technicznymi w celu wnoszenia wkładu do stałej służby, w tym w zatrudnianiu i szkoleniu członków personelu działających w charakterze członków zespołów, oraz w rezerwie wyposażenia technicznego; m) w ramach zespołów wspierających zarządzanie migracjami na obszarach hotspotów: (i) rozmieszczanie personelu operacyjnego i wyposażenia technicznego w celu udzielenia pomocy w sprawdzaniu, prowadzeniu rozmów, identyfikacji i pobieraniu odcisków palców; (ii) ustalanie, we współpracy z EASO i właściwymi organami krajowymi, procedury służącej udzielaniu wstępnych informacji i kierowaniu dalej osób, które potrzebują ochrony międzynarodowej lub zamierzają się o nią ubiegać, w tym procedury identyfikacji grup wymagających szczególnego traktowania; n) udzielanie pomocy na wszystkich etapach procesu powrotu bez dokonywania kontroli merytorycznej decyzji nakazujących powrót, które pozostają w wyłącznej właściwości państw członkowskich, pomaganie w koordynacji i organizacji operacji powrotowych, a także udzielanie wsparcia technicznego i operacyjnego w realizacji zobowiązania osób powracających do powrotu oraz wsparcia technicznego i operacyjnego w operacjach i interwencjach			
--	--	--	--

powrotowych, w tym w okolicznościach wymagających zwiększonej pomocy; o) tworzenie zasobu obserwatorów przymusowych powrotów; p) rozmieszczanie zespołów powrotowych w czasie interwencji powrotowych; q) współpracowanie z Europolem i Eurojustem, w ramach mandatów przyznanych tym agencjom, oraz wspieranie państw członkowskich w sytuacjach wymagających zwiększonej pomocy technicznej i operacyjnej na granicach zewnętrznych w walce z przestępczością transgraniczną i terroryzmem; r) współpracowanie z EASO, w ramach swych odpowiednich mandatów, w szczególności w celu ułatwiania stosowania środków w przypadku obywateli państw trzecich, których wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej zostały odrzucone w drodze ostatecznej decyzji i którzy są zobowiązani do powrotu; s) współpracowanie z FRA, w ramach swych odpowiednich mandatów, w celu zapewnienia ciągłego i jednolitego stosowania dorobku prawnego Unii w zakresie praw podstawowych; t) współpracowanie z Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa (EFCA) oraz Europejską Agencją Bezpieczeństwa Morskiego (EMSA), w ramach swych odpowiednich mandatów, w celu wsparcia organów krajowych pełniących funkcje straży przybrzeżnej, zgodnie z art. 69, w tym ratujących życie na morzu, przez zapewnienie usług, informacji, wyposażenia i szkoleń oraz koordynację operacji wielofunkcyjnych; u) współpracowanie z państwami trzecimi w dziedzinach objętych niniejszym rozporządzeniem, w tym w drodze ewentualnego operacyjnego rozmieszczania zespołów zarządzania granicami w państwach trzecich; v) wspomaganie państw członkowskich i państw trzecich w kontekście współpracy technicznej i operacyjnej między nimi w dziedzinach objętych zakresem niniejszego rozporządzenia;			
--	--	--	--

w) wspomaganie państw członkowskich i państw trzecich w szkoleniu krajowych funkcjonariuszy straży granicznej, innego odpowiedniego personelu i ekspertów w dziedzinie powrotów, w tym przez ustanawianie wspólnych standardów i programów szkoleniowych, obejmujących prawa podstawowe; x) uczestnictwo w rozwoju badań i innowacji i w zarządzaniu badaniami i innowacjami mającymi znaczenie dla kontroli granic zewnętrznych, w tym dla stosowania zaawansowanych technologii ochrony, oraz tworzenie własnych projektów pilotażowych, w razie potrzeby, w celu realizacji działań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu; y) opracowywanie standardów technicznych wymiany informacji; z) wspieranie opracowywania standardów technicznych wyposażenia w obszarze kontroli granicznej i powrotów, w tym na potrzeby wzajemnych połączeń systemów i sieci, oraz w stosownych przypadkach wspieranie opracowywania wspólnych minimalnych standardów ochrony granic zewnętrznych, zgodnie z odpowiednimi kompetencjami państw członkowskich i Komisji; aa) tworzenie i utrzymywanie sieci komunikacyjnej, o której mowa w art. 14; ab) opracowywanie i wdrażanie, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1725, systemów informacyjnych umożliwiających płynną i niezawodną wymianę informacji na temat pojawiających się zagrożeń w dziedzinie zarządzania granicami zewnętrznymi, nielegalnej imigracji i powrotów, w ścisłej współpracy z Komisją, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii, a także z Europejską Siecią Migracyjną ustanowioną na mocy decyzji Rady 2008/381/WE (36); ac) w stosownych przypadkach zapewnianie niezbędnej pomocy przy opracowywaniu wspólnego środowiska wymiany informacji, w tym w zakresie współdziałania systemów;				
--	--	--	--	--

	ad) przestrzeganie wysokich standardów w zakresie zarządzania granicami, umożliwiających przejrzystość i kontrolę publiczną przy pełnym poszanowaniu obowiązującego prawa i zapewniających poszanowanie, ochronę i promowanie praw podstawowych; ae) zarządzanie systemem FADO (fałszywe i autentyczne dokumenty on-line), o którym mowa w art. 79, i obsługa tego systemu oraz wspieranie państw członkowskich poprzez ułatwianie wykrywania przypadków fałszowania dokumentów; af) wypełnianie zadań i obowiązków powierzonych Agencji na mocy rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 (37) i zapewnienie utworzenia jednostki centralnej ETIAS i obsługa tej jednostki zgodnie z art. 7 tego rozporządzenia; ag) wspomaganie państw członkowskich w ułatwianiu osobom przekraczania granic zewnętrznych. 2. Agencja informuje na temat kwestii wchodzących w zakres jej mandatu. Agencja podaje do publicznej wiadomości rzetelne, szczegółowe, terminowe i wyczerpujące informacje o swoich działaniach. Takie informowanie nie może stać na przeszkodzie wypełnianiu zadań, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w szczególności nie może dotyczyć informacji operacyjnych, których podanie do wiadomości publicznej zagroziłoby osiągnięciu celu operacji. Agencja informuje z zastrzeżeniem art. 92 i zgodnie z odpowiednimi planami informowania i rozpowszechniania informacji przyjętymi przez zarząd oraz, w stosownych przypadkach, w ścisłej współpracy z innymi organami i jednostkami organizacyjnymi.				
Art. 11	Obowiązek współpracy w dobrej wierze Agencja i organy krajowe odpowiedzialne za zarządzanie granicami, w tym strażę przybrzeżną w zakresie realizowanych przez nie zadań kontroli granicznej, oraz organy krajowe odpowiedzialne				

	za powroty mają obowiązek współpracy w dobrej wierze oraz obowiązek wymiany informacji.				
Art. 12	Obowiązek wymiany informacji 1. W celu realizacji zadań powierzonych im na mocy niniejszego rozporządzenia Agencja, organy krajowe odpowiedzialne za zarządzanie granicami, w tym straże przybrzeżne w zakresie realizowanych przez nie zadań kontroli granicznej, oraz organy krajowe odpowiedzialne za powroty terminowo i rzetelnie dzielą się wszelkimi niezbędnymi informacjami, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i innymi odpowiednimi przepisami prawa Unii i prawa krajowego dotyczącymi wymiany informacji. 2. Agencja podejmuje właściwe środki w celu ułatwienia wymiany informacji istotnych dla jej zadań z Komisją i państwami członkowskimi. Jeżeli informacje są istotne do wykonywania jej zadań, Agencja wymienia się informacjami z innymi odpowiednimi organami i jednostkami organizacyjnymi Unii do celów analizy ryzyka, zbierania danych statystycznych, oceny sytuacji w państwach trzecich, szkoleń i udzielania państwom członkowskim wsparcia w zakresie planowania awaryjnego. W tym celu organy i jednostki organizacyjne Unii opracowują niezbędne narzędzia i struktury. 3. Agencja podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu ułatwienia wymiany informacji istotnych dla jej zadań z Irlandią i Zjednoczonym Królestwem, jeżeli informacje te dotyczą działań, w których te państwa uczestniczą zgodnie z art. 70 i art. 100 ust. 5.				
Art. 13	Krajowe punkty kontaktowe 1. Każde państwo członkowskie wyznacza krajowy punkt kontaktowy, za którego pośrednictwem odbywa się komunikacja z Agencją we wszelkich kwestiach dotyczących działań Agencji, bez uszczerbku dla roli krajowych ośrodków koordynacji. Krajowe punkty kontaktowe są stale dostępne i zapewniają terminowe	T	Art. 1 pkt 2, 11 oraz pkt 12 lit. c (dot. art. 3a pkt 9, art. 147pa,	Art. 1. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, 646, 815, 821, 864 i 1123) wprowadza się następujące zmiany:	Projektowany przepis art. 3a pkt 9 wyznacza Komendanta Głównego Straży Granicznej jako krajowy punkt kontaktowy, za którego pośrednictwem odbywa się komunikacja w sprawach dotyczących Agencji Frontex.

	rozpowszechnienie wszystkich informacji pochodzących od Agencji do wszystkich odpowiednich organów danego państwa członkowskiego, w szczególności członków zarządu i krajowego ośrodka koordynacji. 2. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć maksymalnie dwóch członków personelu reprezentujących ich krajowe punkty kontaktowe, którzy są kierowani do Agencji jako urzędnicy łącznikowi. Urzędnicy łącznikowi ułatwiają komunikację między krajowym punktem kontaktowym a Agencją i mogą, w razie potrzeby, uczestniczyć w istotnych spotkaniach. 3. Agencja zapewnia urzędnikom łącznikowym niezbędne pomieszczenia w swojej siedzibie oraz odpowiednie wsparcie w wykonywaniu ich obowiązków. Wszystkie pozostałe koszty powstałe w związku z wysyłaniem urzędników łącznikowych są pokrywane przez państwo członkowskie. Zarząd określa zasady i warunki wysyłania oraz zasady zapewnienia odpowiedniego wsparcia.		art. 147pb i art. 147r ust. 3 ustawy o SG) 2) w art. 3a w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9–13 w brzmieniu: „9) pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego, do spraw komunikacji z Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej, zwaną dalej „Agencją Frontex”, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylecia rozporządzeń (UE) nr 1052/ 2013 i (UE) 2016/1624 (Dz. Urz. UE L 295 z 14.11.2019, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) 2019/1896” 11) po art. 147p dodaje się art. 147pa i art. 147pb w brzmieniu: „Art. 147pa. Komendant Główny Straży Granicznej deleguje albo odmawia delegowania funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej jako ekspertów krajowych lub urzędników łącznikowych do Agencji Frontex. Art. 147pb. 1. Pracownik, o którym mowa w art. 147o oraz art. 147pa, w okresie delegowania zachowuje wynagrodzenie przysługujące mu na zajmowanym stanowisku służbowym oraz należności i	Nowy art. 147pa wskazuje Komendanta Głównego Straży Granicznej jako organ właściwy w sprawie delegowania funkcjonariuszy oraz pracowników Straży Granicznej jako ekspertów krajowych lub urzędników łącznikowych do Agencji Frontex. Przepis art.147pb stanowi kompleksową regulację umożliwiającą delegowanie pracowników cywilnych Straży Granicznej do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej albo jako ekspertów krajowych lub urzędników łącznikowych do Agencji Frontex. Projektowany przepis przesądza ponadto, jakie należności i świadczenia przysługują pracownikowi w okresie delegowania oraz jaki podmiot jest właściwy do ich wypłaty. Ma to szczególne uzasadnienie w świetle postanowień decyzji nr 12/2017 Rady Zarządzającej Agencji Frontex z dnia 30 marca 2017 r. w sprawie
--	---	--	---	--

				świadczenia wynikające ze stosunku pracy. 2. Do pracownika Straży Granicznej delegowanego do pracy poza granicami państwa w zakresie przysługujących mu w okresie delegowania należności i świadczeń stosuje się odpowiednio przepisy art. 40 ust. 6a i 6b oraz przepisy art. 40 ust. 5. 3. Wynagrodzenie oraz należności i świadczenia wynikające ze stosunku pracy wypłaca jednostka organizacyjna Straży Granicznej zatrudniająca pracownika Straży Granicznej.”; 12) w art. 147r: c) uchyla się ust. 3	delegowania ekspertów krajowych do Frontex, która uzależnia przyjęcie delegowanego pracownika od zobowiązania pracodawcy do kontynuowania wypłacania wynagrodzenia oraz innych należności i świadczeń w okresie oddelegowania. Uchylenie art. 147r ust. 3 ma charakter porządkowy i jest konsekwencją kompleksowego uregulowania w art. 147pb delegowania pracowników Straży Granicznej
Art.14	Sieć komunikacyjna 1. Agencja tworzy i utrzymuje sieć komunikacyjną w celu zapewnienia łączności i narzędzi analitycznych oraz umożliwienia wymiany szczególnie chronionych informacji jawnych oraz informacji niejawnych między krajowymi ośrodkami koordynacji w sposób bezpieczny i w czasie zbliżonym do rzeczywistego. Każdy system lub każda aplikacja wykorzystujące sieć komunikacyjną muszą być zgodne z prawem Unii dotyczącym ochrony danych w całym cyklu swojego życia. Sieć komunikacyjna działa dwadzieścia cztery godziny na dobę przez siedem dni w tygodniu i umożliwia: a) dwustronną i wielostronną wymianę informacji w czasie zbliżony do rzeczywistego; b) organizowanie konferencji audio i wideo; c) bezpieczne postępowanie ze szczególnie chronionymi informacjami jawnymi oraz przechowywanie, przekazywanie i przetwarzanie takich informacji;				

	d) bezpieczne postępowanie z informacjami niejawnymi UE opatrzonymi klauzulą tajności do poziomu CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub do poziomu opatrzonego równoważną krajową klauzulą tajności oraz przechowywanie, przekazywanie i przetwarzanie takich informacji przy zapewnieniu postępowania z informacjami niejawnymi, ich przechowywania, przekazywania i przetwarzania w ramach odrębnej i należycie akredytowanej części sieci komunikacyjnej 2. Agencja udziela pomocy technicznej i zapewnia, aby sieć komunikacyjna była stale dostępna i kompatybilna z systemem teleinformatycznym zarządzanym przez Agencję.				
Art. 15	Systemy wymiany informacji i aplikacje zarządzane przez Agencję 1. Agencja może podjąć wszelkie niezbędne środki w celu ułatwienia wymiany informacji istotnych dla jej zadań z Parlamentem Europejskim, Radą, Komisją i państwami członkowskimi oraz, w stosownych przypadkach, z innymi instytucjami Unii, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii oraz organizacjami międzynarodowymi wymienionymi w art. 68 ust. 1 oraz państwami trzecimi, o których mowa w art. 71. 2. Agencja opracowuje, wdraża i obsługuje system informacyjny umożliwiający wymianę informacji poufnych i szczególnie chronionych informacji jawnych z podmiotami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz wymianę danych osobowych, o których mowa w art. 86–91, zgodnie z art. 92. 3. W stosownych przypadkach Agencja wdraża systemy informacyjne, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w ramach sieci komunikacyjnej, o której mowa w art. 14.				
Art. 16	Standardy techniczne wymiany informacji Agencja opracowuje standardy techniczne we współpracy z państwami członkowskimi w celu:				

	a) wzajemnego połączenia sieci komunikacyjnej, o której mowa w art. 14, z sieciami krajowymi wykorzystywanymi do tworzenia krajowych obrazów sytuacji, o których mowa w art. 25, oraz z innymi odpowiednimi systemami informacyjnymi do celów niniejszego rozporządzenia; b) tworzenia i sprzęgania odpowiednich systemów wymiany informacji i oprogramowania stosowanych przez Agencję i państwa członkowskie do celów niniejszego rozporządzenia; c) transmisji obrazów sytuacji oraz, w stosownych przypadkach, szczególnych obrazów sytuacji, o których mowa w art. 27, oraz zapewnienia komunikacji między odpowiednimi jednostkami i ośrodkami właściwych organów krajowych, a także zespołami rozmieszczonymi przez Agencję za pomocą różnych środków komunikacji, takich jak łączność satelitarna i sieć radiowa; d) informowania o pozycji środków własnych w celu jak najlepszego możliwego wykorzystania rozwoju technologicznego systemu nawigacji satelitarnej ustanowionego w ramach programu Galileo zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1285/2013				
Art. 17	Zabezpieczenie informacji Państwa członkowskie, za pośrednictwem swoich krajowych ośrodków koordynacji i pod nadzorem właściwych organów krajowych, zapewniają, aby ich organy krajowe i jednostki organizacyjne, korzystając z sieci komunikacyjnej, o której mowa w art. 14, i systemów wymiany informacji Agencji: a) miały odpowiedni i ciągły dostęp do odpowiednich systemów i sieci Agencji lub systemów i sieci połączonych z nią; b) stosowały odpowiednie standardy techniczne, o których mowa w art. 16; c) stosowały przepisy i normy bezpieczeństwa równoważne z tymi, jakie stosuje Agencja przy przetwarzaniu informacji niejawnych;				

	d) wymieniały, przetwarzały i przechowywały szczególnie chronione informacje jawne i niejawnie w sposób zgodny z art. 92.				
Art. 18	EUROSUR W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się EUROSUR jako zintegrowane ramy wymiany informacji i współpracy operacyjnej w ramach Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, służące poprawie znajomości sytuacji i zwiększeniu zdolności reagowania do celów zarządzania granicami, w tym wykrywania, zapobiegania i zwalczania nielegalnej imigracji i przestępczości transgranicznej, a także przyczyniania się do zapewnienia ochrony i ratowania życia migrantów.				
Art. 19	Zakres EUROSUR-u 1. EUROSUR wykorzystuje się do odprawy granicznej na wyznaczonych przejściach granicznych oraz do ochrony zewnętrznych granic lądowych, morskich i powietrznych, w tym monitorowania, wykrywania, identyfikowania, śledzenia i przechwytywania niedozwolonego przekraczania granic oraz zapobiegania mu, do celów wykrywania i zwalczania nielegalnej imigracji i przestępczości transgranicznej oraz zapobiegania tym zjawiskom, a także przyczyniania się do zapewnienia ochrony i ratowania życia migrantów. 2. EUROSUR-u nie wykorzystuje się na potrzeby żadnych środków prawnych ani administracyjnych zastosowanych w sytuacji, gdy właściwe organy jednego z państw członkowskich przechwyciły transgraniczną działalność przestępczą lub niedozwolone przekraczanie granic zewnętrznych przez osoby.				
Art. 20	Komponenty EUROSUR-u 1. Państwa członkowskie i Agencja korzystają z EUROSUR-u do celów wymiany informacji i współpracy w dziedzinie ochrony granic, z uwzględnieniem istniejących mechanizmów wymiany				

	informacji i współpracy. EUROSUR składa się z następujących elementów: a) krajowych ośrodków koordynacji, o których mowa w art. 21; b) krajowych obrazów sytuacji, o których mowa w art. 25; c) europejskiego obrazu sytuacji, o którym mowa w art. 26, w tym informacji na temat odcinków granicy zewnętrznej wraz z odpowiadającymi im poziomami ryzyka; d) szczególnych obrazów sytuacji, o których mowa w art. 27; e) połączonych usług EUROSUR-u, o których mowa w art. 28; f) zintegrowanego planowania, o którym mowa w art. 9. 2. Krajowe ośrodki koordynacji dostarczają Agencji, za pośrednictwem sieci komunikacyjnej, o której mowa w art. 14, i odpowiednich systemów, informacje pochodzące z ich krajowych obrazów sytuacji oraz, w stosownych przypadkach, szczególnych obrazów sytuacji, które to informacje są niezbędne do utworzenia i utrzymania europejskiego obrazu sytuacji. 3. Agencja zapewnia krajowym ośrodkom koordynacji, za pośrednictwem sieci komunikacyjnej, nieograniczony całodobowy dostęp przez siedem dni w tygodniu do szczególnych obrazów sytuacji oraz do europejskiego obrazu sytuacji.				
Art. 21	Krajowe ośrodki koordynacji 1. Każde państwo członkowskie wyznacza, prowadzi i utrzymuje krajowy ośrodek koordynacji, który służy koordynacji i wymianie informacji między wszystkimi organami prowadzącymi działania w zakresie kontroli granic zewnętrznych na poziomie krajowym, a także z pozostałymi krajowymi ośrodkami koordynacji oraz z Agencją. Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o utworzeniu swojego krajowego ośrodka koordynacji, a następnie Komisja przekazuje tę	T	Art. 1 pkt 2 oraz art. 2 pkt 5 (dotyczy art. 3a pkt 10 ustawy o SG oraz art. 17g ustawy o ochronie granicy	Art. 1. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, 646, 815, 821, 864 i 1123) wprowadza się następujące zmiany: 2) w art. 3a w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9–13 w brzmieniu: „10) pełnienie funkcji krajowego ośrodka koordynacji o którym	Przepis ten wyznacza Komendanta Głównego Straży Granicznej jako: - krajowy ośrodek koordynacji, który służy koordynacji i wymianie informacji w zakresie kontroli granic zewnętrznych, o którym mowa art. 21 rozporządzenia (UE) 2019/1896.

informację pozostałym państwom członkowskim i Agencji. 2. Z zastrzeżeniem art. 13 i w ramach EUROSUR-u krajowy ośrodek koordynacji stanowi pojedynczy punkt kontaktowy służący wymianie informacji i współpracy z innymi krajowymi ośrodkami koordynacji i z Agencją. 3. Krajowe ośrodki koordynacji: a) zapewniają terminową wymianę informacji i terminową współpracę między wszystkimi organami krajowymi odpowiedzialnymi za kontrolę granic zewnętrznych na poziomie krajowym oraz z innymi krajowymi ośrodkami koordynacji i z Agencją; b) zapewniają terminową wymianę informacji z działającymi na poziomie krajowym organami zajmującymi się poszukiwaniem i ratownictwem, organami ścigania oraz organami właściwymi w sprawach imigracji i azylu i zarządzają upowszechnianiem stosownych informacji na poziomie krajowym; c) przyczyniają się do skutecznego i efektywnego zarządzania zasobami i personelem; d) tworzą i utrzymują krajowy obraz sytuacji zgodnie z art. 25; e) wspierają koordynację, planowanie i wdrażanie krajowej kontroli granicznej; f) koordynują krajowe systemy kontroli granicznej zgodnie z prawem krajowym; g) uczestniczą w regularnej ocenie skutków krajowych działań w zakresie kontroli granicznej do celów niniejszego rozporządzenia; h) koordynują środki operacyjne z pozostałymi państwami członkowskimi i państwami trzecimi, bez uszczerbku dla kompetencji Agencji i pozostałych państw członkowskich; i) wymieniają się stosownymi informacjami z krajowymi urzędnikami łącznikowymi ds. imigracji swych państw członkowskich – o ile zostali wyznaczeni – za pośrednictwem odpowiednich struktur ustanowionych	państwowej)	mowa w art. 21 rozporządzenia (UE) 2019/1896;” Art. 2. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2026 r. poz. 919) wprowadza się następujące zmiany: 5) uchyla się art. 17g	Aktualnie przepis powierzający Komendantowi Głównemu Straży Granicznej wykonywanie zadań Krajowego Ośrodka Koordynacji do Spraw EUROSUR znajduje się w art. 17g ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej. Z uwagi na powyższe istnieje potrzeba uchylecia tego przepisu.
---	--------------------	--	--

	na poziomie krajowym, w celu przyczyniania się do realizacji europejskiego obrazu sytuacji i wspierania operacji kontroli granicznej; j) pod nadzorem właściwych organów krajowych – przyczyniają się do zabezpieczania informacji krajowych systemów informacyjnych i systemów informacyjnych Agencji. 4. Państwa członkowskie mogą powierzyć organom regionalnym, lokalnym, funkcyjnym lub innym, które mają możliwość podejmowania decyzji operacyjnych, zadanie zapewnienia znajomości sytuacji oraz zdolności reagowania w ramach odpowiednich obszarów ich kompetencji, w tym zadania i kompetencje wymienione w ust. 3 lit. c), e) i f). 5. Decyzja państwa członkowskiego o powierzeniu zadań zgodnie z ust. 4 nie wpływa na możliwość prowadzenia przez krajowy ośrodek koordynacji współpracy i wymiany informacji z innymi krajowymi ośrodkami koordynacji i Agencją. 6. W uprzednio zdefiniowanych przypadkach wskazanych na poziomie krajowym krajowy ośrodek koordynacji może upoważnić organ, o którym mowa w ust. 4, do komunikowania się i wymiany informacji z regionalnymi organami lub krajowym ośrodkiem koordynacji innego państwa członkowskiego lub właściwymi organami państwa trzeciego, pod warunkiem że taki upoważniony organ będzie regularnie informował swój krajowy ośrodek koordynacji o takim komunikowaniu się i wymianie informacji. 7. Krajowy ośrodek koordynacji działa dwadzieścia cztery godziny na dobę przez siedem dni w tygodniu.				
Art. 22	Podręcznik EUROSUR 1. Komisja, w ścisłej współpracy z Agencją i wszelkimi innymi odpowiednimi organami i jednostkami organizacyjnymi Unii, przyjmuje i udostępnia praktyczny podręcznik dotyczący wdrażania EUROSUR-u i zarządzania tym systemem (zwany dalej „podręcznikiem EUROSUR-u”). Podręcznik				

	EUROSUR-u zawiera wytyczne techniczne i operacyjne, zalecenia oraz najlepsze praktyki, w tym dotyczące współpracy z państwami trzecimi. Komisja przyjmuje podręcznik EUROSUR-u w formie zalecenia. 2. Po konsultacji z państwami członkowskimi i Agencją Komisja może postanowić o nadaniu częściom podręcznika EUROSUR-u klauzuli tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED zgodnie z zasadami ustanowionymi w regulaminie wewnętrznym Komisji.				
Art. 23	Monitorowanie EUROSUR-u 1. Agencja i państwa członkowskie zapewniają stosowanie procedur monitorowania funkcjonowania EUROSUR-u pod względem technicznym i operacyjnym w kontekście realizacji celów dotyczących uzyskania odpowiedniej znajomości sytuacji oraz zdolności reagowania na granicach zewnętrznych. 2. Agencja w sposób ciągły monitoruje jakość usług oferowanych przez sieć komunikacyjną, o której mowa w art. 14, oraz jakość danych udostępnianych w ramach europejskiego obrazu sytuacji. 3. Agencja przekazuje informacje zebrane w ramach monitorowania, o którym mowa w ust. 2, krajowym ośrodkom koordynacji oraz odpowiednim strukturom dowodzenia i kontroli wykorzystywanym do celów działalności Agencji w ramach połączonych usług EUROSUR-u. Informacjom takim nadaje się klauzulę tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED.				
Art. 24	Obrazy sytuacji 1. Krajowe obrazy sytuacji, europejski obraz sytuacji oraz szczególne obrazy sytuacji opracowuje się poprzez zbieranie, ocenianie, zestawianie, analizowanie, interpretowanie, generowanie, wizualizowanie i rozpowszechnianie informacji. Obrazy sytuacji, o których mowa w akapicie pierwszym, składają się z następujących warstw informacji:				

	a) warstwy zdarzeniowej, obejmującej wydarzenia i zdarzenia związane z przypadkami niedozwolonego przekraczania granicy i z przestępczością transgraniczną oraz, jeżeli są dostępne, informacje na temat niedozwolonego wtórnego przemieszczania się w celu zrozumienia tendencji migracyjnych, liczebności i szlaków; b) warstwy operacyjnej, zawierającej informacje na temat operacji, w tym planu rozmieszczenia, obszaru operacji oraz pozycji, czasu, statusu i rodzaju środków zaangażowanych zgodnie z planem operacyjnym; c) warstwy analitycznej, zawierającej przeanalizowane informacje istotne dla celów niniejszego rozporządzenia i w szczególności dla przypisania poziomów ryzyka odcinkom granicy zewnętrznej, takie jak obrazy i dane geograficzne, kluczowe zmiany i wskaźniki, sprawozdania analityczne i inne istotne informacje uzupełniające. 2. Obrazy sytuacji, o których mowa w ust. 1, umożliwiają identyfikację i śledzenie wydarzeń, operacji i odpowiadających im analiz dotyczących sytuacji, w których zagrożone jest życie ludzkie. 3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegóły warstw informacyjnych obrazów sytuacji oraz zasady tworzenia szczególnych obrazów sytuacji. W akcie wykonawczym określa się rodzaj przekazywanych informacji, podmioty odpowiedzialne za zbieranie, przetwarzanie, archiwizowanie i przekazywanie poszczególnych informacji, maksymalne terminy dotyczące zgłaszania, zasady dotyczące bezpieczeństwa i ochrony danych oraz związane z nimi mechanizmy kontroli jakości. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 122 ust. 2.				
Art. 25	Krajowe obrazy sytuacji 1. Każdy krajowy ośrodek koordynacji tworzy i utrzymuje krajowy obraz sytuacji, aby dostarczyć wszystkim organom odpowiedzialnym za kontrolę				

granic zewnętrznych na poziomie krajowym skutecznych, dokładnych i aktualnych informacji. 2. Na krajowy obraz sytuacji składają się informacje zebrane z następujących źródeł: a) krajowy system ochrony granicy, zgodnie z prawem krajowym; b) stacjonarne i ruchome czujniki obsługiwane przez krajowe organy odpowiedzialne za ochronę granic zewnętrznych; c) patrole chroniące granice oraz inne misje obserwacyjne; d) lokalne i regionalne ośrodki koordynacji oraz ośrodki koordynacji innego rodzaju; e) inne odpowiednie organy i systemy krajowe, obejmujące urzędników łącznikowych ds. imigracji, ośrodki operacyjne i punkty kontaktowe; f) odprawa graniczna; g) Agencja; h) krajowe ośrodki koordynacji w innych państwach członkowskich; i) organy państw trzecich, na podstawie umów dwustronnych lub wielostronnych i w ramach sieci regionalnych, o których mowa w art. 72; j) systemy zgłaszania statków morskich zgodnie z określającymi je odpowiednimi podstawami prawnymi; k) inne odpowiednie organizacje europejskie i międzynarodowe; l) inne źródła. 3. Każdy krajowy ośrodek koordynacji przypisuje każdemu zdarzeniu w warstwie zdarzeniowej krajowego obrazu sytuacji jeden orientacyjny poziom ryzyka, który można określić jako „niski”, „średni”, „wysoki” lub „bardzo wysoki”. Wszystkie zdarzenia udostępnia się Agencji. 4. Każdy krajowy ośrodek koordynacji może podjąć decyzję – na wniosek właściwych organów krajowych – o ograniczeniu dostępu do informacji dotyczących			
---	--	--	--

	bezpieczeństwa narodowego, w tym środków wojskowych, zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu. 5. Krajowe ośrodki koordynacji w sąsiadujących państwach członkowskich mogą udostępniać sobie nawzajem, bezpośrednio i w czasie zbliżonym do rzeczywistego, obraz sytuacji sąsiadujących odcinków granicy zewnętrznej zawierający informacje dotyczące pozycji, statusu i rodzaju środków własnych działających na sąsiadujących odcinkach granicy zewnętrznej.				
Art. 26	Europejski obraz sytuacji 1. Agencja tworzy i utrzymuje europejski obraz sytuacji, aby dostarczyć krajowym ośrodkom koordynacji i Komisji skutecznych, dokładnych i aktualnych informacji i analiz dotyczących granic zewnętrznych, strefy przedgranicznej i niedozwolonego wtórnego przemieszczania się. 2. Na europejski obraz sytuacji składają się informacje zebrane z następujących źródeł: a) krajowe ośrodki koordynacji oraz krajowe obrazy sytuacji oraz informacje i sprawozdania otrzymane od urzędników łącznikowych ds. imigracji, w zakresie wymaganym w niniejszym artykule; b) Agencja, w tym informacje i sprawozdania przekazywane przez jej urzędników łącznikowych zgodnie z art. 31 i 77; c) delegatury Unii oraz misje i operacje w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), zgodnie z art. 68 ust. 1 akapit drugi lit. j) ; d) inne odpowiednie organy i jednostki organizacyjne Unii oraz organizacje międzynarodowe wymienione w art. 68 ust. 1; e) organy państw trzecich, na podstawie umów dwustronnych lub wielostronnych i w ramach sieci regionalnych, o których mowa w art. 72, oraz porozumień roboczych, o których mowa w art. 73 ust. 4; f) inne źródła. 3. Warstwa zdarzeniowa europejskiego obrazu sytuacji zawiera informacje dotyczące:				

	a) zdarzeń i innych wydarzeń objętych warstwą zdarzeniową krajowych obrazów sytuacji; b) zdarzeń i innych wydarzeń objętych szczególnymi obrazami sytuacji, zgodnie z art. 27; c) zdarzeń na obszarze operacyjnym wspólnej operacji lub szybkiej interwencji koordynowanej przez Agencję lub na obszarze hotspotu. 4. Warstwa operacyjna europejskiego obrazu sytuacji zawiera informacje na temat wspólnych operacji i szybkich interwencji koordynowanych przez Agencję oraz obszarów hotspotów i obejmuje opisy misji, lokalizacje, status, czasu trwania, informacje na temat zaangażowanych państw członkowskich i innych podmiotów, codzienne i cotygodniowe raporty sytuacyjne, dane statystyczne oraz pakiety informacyjne dla mediów. 5. Informacjom dotyczącym środków własnych objętych warstwą operacyjną europejskiego obrazu sytuacji można w stosownych przypadkach nadać klauzulę tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED. 6. W europejskim obrazie sytuacji Agencja uwzględnia poziomy ryzyka przypisane konkretnym zdarzeniom w krajowych obrazach sytuacji przez krajowe ośrodki koordynacji. Każdemu zdarzeniu w strefie przedgranicznej Agencja przypisuje pojedynczy orientacyjny poziom ryzyka i informuje o tym krajowe ośrodki koordynacji.				
Art. 27	Szczególne obrazy sytuacji 1. Agencja i państwa członkowskie mogą tworzyć i utrzymywać szczególne obrazy sytuacji, aby wspierać szczególne działania operacyjne na granicach zewnętrznych lub dzielić się informacjami z instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii oraz z organizacjami międzynarodowymi wymienionymi w art. 68 ust. 1 lub z państwami trzecimi, zgodnie z art. 75. 2. Szczególne obrazy sytuacji składają się z podzbioru informacji z krajowych i europejskich obrazów sytuacji.				

	3. Szczegółowe zasady tworzenia i udostępniania szczególnych obrazów sytuacji są ustanowione w planie operacyjnym dotyczącym danego działania operacyjnego oraz w umowie dwustronnej lub wielostronnej, w przypadku gdy szczególny obraz sytuacji tworzony jest w ramach dwustronnej lub wielostronnej współpracy z państwami trzecimi. Dzielenie się informacjami na mocy niniejszego ustępu musi odbywać się zgodnie z zasadą zgody wytwórcy.				
Art. 28	Połączone usługi EUROSUR-u 1. Agencja koordynuje połączone usługi EUROSUR-u, aby zapewnić krajowym ośrodkom koordynacji, Komisji i własnym strukturom informacje na temat granic zewnętrznych oraz strefy przedgranicznej w sposób regularny, rzetelny i efektywny pod względem kosztów. 2. Na wniosek krajowego ośrodka koordynacji Agencja dostarcza mu informacji na temat granic zewnętrznych państwa członkowskiego, do którego ośrodek ten należy, i na temat strefy przedgranicznej, które to informacje można uzyskać w ramach: a) selektywnego monitorowania wyznaczonych portów i terenów nadbrzeżnych państw trzecich, które zostały wskazane na podstawie analizy ryzyka i informacji jako punkty przyjmowania na pokład lub punkt tranzytowy dla pojazdów lub statków morskich i innych jednostek wykorzystywanych do celów związanych z nielegalną imigracją lub przestępczością transgraniczną; b) śledzenia statków morskich lub innych jednostek na pełnym morzu oraz śledzenia statków powietrznych, w przypadku gdy wobec tych statków morskich, innych jednostek lub statków powietrznych zachodzi podejrzenie lub zostało wskazane, że są wykorzystywane do celów związanych z nielegalną imigracją lub przestępczością transgraniczną, w tym w przypadku osób znajdujących się w niebezpieczeństwie na morzu, w celu przekazania tej informacji odpowiednim organom właściwym w zakresie akcji poszukiwania i ratowania;				

c) monitorowania wyznaczonych stref na obszarach morskich w celu wykrywania, identyfikowania i śledzenia statków morskich i innych jednostek, wykorzystywanych lub co do których zachodzi podejrzenie, że są wykorzystywane do celów związanych z nielegalną imigracją lub przestępczością transgraniczną, w tym w przypadku osób znajdujących się w niebezpieczeństwie na morzu w celu przekazania tej informacji odpowiednim organom właściwym w zakresie akcji poszukiwania i ratowania; d) monitorowania wyznaczonych stref granic powietrznych w celu wykrywania, identyfikowania i śledzenia statków powietrznych i innych form wyposażenia, wykorzystywanych lub co do których zachodzi podejrzenie, że są wykorzystywane do celów związanych z nielegalną imigracją lub przestępczością transgraniczną; e) oceny oddziaływania na środowisko w odniesieniu do wyznaczonych stref na obszarach morskich oraz na lądowej i powietrznej granicy zewnętrznej, przeprowadzonej w celu zoptymalizowania działań w zakresie monitorowania i patrolowania; f) selektywnego monitorowania wyznaczonych stref przedgranicznych przy granicach zewnętrznych, które zostały wskazane na podstawie analizy ryzyka i informacji jako potencjalne strefy wyjazdu lub tranzytu do celów nielegalnej imigracji lub przestępczości transgranicznej; g) monitorowania ruchów migracyjnych do Unii i wewnątrz Unii pod względem tendencji, liczebności i szlaków; h) monitorowania mediów, wywiadu ze źródeł jawnych i analizy działalności w internecie zgodnie i w odpowiednim przypadku z dyrektywą (UE) 2016/680 lub rozporządzeniem (UE) 2016/679 w celu zapobiegania nielegalnej imigracji lub przestępczości transgranicznej;			
--	--	--	--

	i) analizy informacji pochodzących z wielkoskalowych systemów informatycznych w celu wykrywania zmieniających się szlaków i metod wykorzystywanych do celów nielegalnej imigracji i przestępczości transgranicznej. 3. Agencja może odrzucić wniosek złożony przez krajowy ośrodek koordynacji ze względów technicznych, finansowych lub operacyjnych. Agencja w stosownym czasie powiadamia krajowy ośrodek koordynacji o powodach takiego odrzucenia. 4. Agencja może z własnej inicjatywy korzystać z narzędzi nadzoru, o których mowa w ust. 2, w celu zbierania informacji na temat strefy przedgranicznej istotnych w kontekście europejskiego obrazu sytuacji.				
Art. 29	Analiza ryzyka 1. Agencja monitoruje ruchy migracyjne do Unii i wewnątrz Unii pod względem tendencji, liczebności i szlaków oraz inne tendencje lub możliwe wyzwania na zewnętrznych granicach i w odniesieniu do powrotów. W tym celu, na mocy decyzji zarządu na podstawie wniosku dyrektora wykonawczego, Agencja tworzy wspólny zintegrowany model analizy ryzyka, stosowany przez Agencję i państwa członkowskie. Wspólny zintegrowany model analizy ryzyka jest tworzony i aktualizowany, w razie potrzeby, na podstawie wyników oceny wdrażania wieloletniego cyklu polityki strategicznej w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami, o którym mowa w art. 8 ust. 7. 2. Agencja sporządza ogólne roczne analizy ryzyka, które przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji z zastosowaniem zasad bezpieczeństwa przyjętych zgodnie z art. 92 oraz ukierunkowane analizy ryzyka na potrzeby działań operacyjnych. Co dwa lata Agencja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, przygotowuje i przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji strategiczną analizę ryzyka na potrzeby europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami. Takie				

strategiczne analizy ryzyka uwzględnia się przy przygotowywaniu wieloletniego cyklu polityki strategicznej w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami. Agencja sporządza takie ogólne roczne analizy ryzyka oraz strategiczne analizy ryzyka w oparciu o otrzymane informacje, w tym informacje od państw członkowskich. Dane osobowe umieszczane w wynikach takich analiz ryzyka są anonimizowane. 3. Analizy ryzyka, o których mowa w ust. 2, obejmują wszystkie aspekty istotne dla europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami w celu opracowania mechanizmu wstępnego ostrzegania. 4. Agencja publikuje wyczerpujące informacje na temat wspólnego zintegrowanego modelu analizy ryzyka. 5. Państwa członkowskie przekazują Agencji wszelkie niezbędne informacje na temat sytuacji, tendencji i potencjalnych zagrożeń na granicach zewnętrznych oraz w dziedzinie powrotów. Państwa członkowskie regularnie lub na wniosek Agencji przekazują jej wszelkie stosowne informacje, takie jak dane statystyczne i operacyjne zbierane w związku z europejskim zintegrowanym zarządzaniem granicami, które są zawarte w wykazie obowiązkowych informacji i danych, które mają być wymieniane z Agencją, zgodnie z art. 100 ust. 2 lit. e), a także informacje pozyskane z warstwy analitycznej krajowego obrazu sytuacji, zgodnie z art. 25. 6. Wyniki analizy ryzyka przekazywane są zarządowi i udostępniane właściwym organom państw członkowskich w sposób terminowy i rzetelny. 7. Państwa członkowskie uwzględniają wyniki analizy ryzyka przy planowaniu swoich operacji i działań na granicach zewnętrznych, a także swoich działań w dziedzinie powrotów. 8. Agencja włącza wyniki wspólnego zintegrowanego modelu analizy ryzyka w opracowywanie wspólnych podstawowych programów szkoleń, o których mowa w art. 62.			
---	--	--	--

Art. 30	Wyznaczenie odcinków granicy zewnętrznej Do celów niniejszego rozporządzenia każde państwo członkowskie dokonuje podziału swoich granic zewnętrznych na odcinki granicy zewnętrznej. Odcinki te składają się z odcinków lądowych, morskich oraz, jeżeli państwo członkowskie tak postanowi, powietrznych. Każde państwo członkowskie powiadamia o tych odcinkach granicy zewnętrznej Agencję. Państwa członkowskie powiadamiają Agencję w sposób terminowy o wszelkich zmianach dotyczących odcinków granicy zewnętrznej w celu zapewnienia ciągłości analizy ryzyka przez Agencję.				
Art. 31	Urzednicy łącznikowi Agencji w państwach członkowskich 1. Agencja zapewnia regularne monitorowanie zarządzania granicami zewnętrznymi i powrotów przez wszystkie państwa członkowskie za pośrednictwem urzędników łącznikowych Agencji. Agencja może postanowić, że jeden urzędnik łącznikowy będzie odpowiedzialny za maksymalnie cztery państwa członkowskie znajdujące się geograficznie blisko siebie. 2. Dyrektor wykonawczy wyznacza spośród personelu statutowego ekspertów, którzy są wysyłani jako urzędnicy łącznikowi. Na podstawie analizy ryzyka i po zasięgnięciu opinii danego państwa członkowskiego dyrektor wykonawczy przedstawia wniosek dotyczący charakteru i warunków wysłania urzędnika łącznikowego, państwa członkowskiego lub regionu, do którego urzędnik łącznikowy może zostać wysłany oraz możliwych zadań, które nie zostały ujęte w ust. 3. Wniosek dyrektora wykonawczego podlega zatwierdzeniu przez zarząd. Dyrektor wykonawczy powiadamia dane państwo członkowskie o wyznaczeniu oraz określa, wspólnie z państwem członkowskim, miejsce, do którego urzędnik łącznikowy zostanie wysłany.	T	Art. 2 pkt 4 (dotyczy art. 17e ustawy o ochronie granicy państwowej)	Art. 2. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2026 r. poz. 919) wprowadza się następujące zmiany: 4) art. 17d–17f otrzymują brzmienie: Art. 17e. 3. Komendant Główny Straży Granicznej współdziała z Agencją Frontex w sprawach delegowania przez Agencję urzędnika łącznikowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1896.	Projektowany przepis wyznacza krajowy organ właściwy do współdziałania z Agencją w sprawach delegowania urzędnika łącznikowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 31 rozporządzenia (UE) 2019/1896).

3. Urzędnicy łącznikowi działają w imieniu Agencji, a ich rolą jest wspieranie współpracy i dialogu między Agencją a organami krajowymi odpowiedzialnymi za zarządzanie granicami, w tym strażami przybrzeżnymi w zakresie realizowanych przez nie zadań kontroli granicznej, jak również organami krajowymi odpowiedzialnymi za powroty. Urzędnicy łącznikowi w szczególności: a) pełnią rolę pośredników między Agencją a organami krajowymi odpowiedzialnymi za zarządzanie granicami, w tym strażami przybrzeżnymi w zakresie realizowanych przez nie zadań kontroli granicznej, jak również organami krajowymi odpowiedzialnymi za powroty; b) wspierają zbieranie informacji potrzebnych Agencji do monitorowania nielegalnej imigracji oraz sporządzania analiz ryzyka, o których mowa w art. 29; c) wspierają zbieranie informacji, o których mowa w art. 32, potrzebnych Agencji do sporządzania oceny narażenia i przygotowują w tym celu sprawozdanie; d) monitorują środki przyjmowane przez państwo członkowskie na odcinkach granicy zewnętrznej, którym przypisano wysoki lub krytyczny poziom ryzyka zgodnie z art. 34; e) przyczyniają się do wspierania stosowania dorobku Unii związanego z zarządzaniem granicami zewnętrznymi i z powrotami, w tym w zakresie poszanowania praw podstawowych; f) w razie potrzeby współpracują z urzędnikiem ds. praw podstawowych, aby promować poszanowanie praw podstawowych w działaniach Agencji zgodnie z lit. e) ; g) wspomagają, w miarę możliwości, państwa członkowskie w opracowywaniu ich planów awaryjnych dotyczących zarządzania granicami; h) ułatwiają komunikację między zainteresowanym państwem członkowskim a Agencją, przekazują zainteresowanemu państwu członkowskiemu stosowne			
---	--	--	--

informacje z Agencji, w tym informacje o trwających operacjach; i) regularnie składają bezpośrednio dyrektorowi wykonawczemu sprawozdania dotyczące sytuacji na granicach zewnętrznych oraz zdolności danego państwa członkowskiego do skutecznego radzenia sobie z sytuacją na granicach zewnętrznych; składają także sprawozdania z wykonania operacji powrotowych w kierunku odpowiednich państw trzecich; j) monitorują środki przyjmowane przez państwo członkowskie w odniesieniu do sytuacji wymagającej pilnego podjęcia działań na granicach zewnętrznych, o której mowa w art. 42; k) monitorują środki przyjmowane przez państwo członkowskie w odniesieniu do powrotów i wspierają zbieranie informacji wymaganych przez Agencję do celów prowadzenia działalności, o której mowa w art. 48. 4. Jeżeli składane przez urzędnika łącznikowego sprawozdania, o których mowa w ust. 3 lit. i), wyrażają obawy co do jednego lub większej liczby aspektów istotnych dla danego państwa członkowskiego, dyrektor wykonawczy niezwłocznie informuje o tym fakcie to państwo członkowskie. 5. Na potrzeby ust. 3 urzędnik łącznikowy, zgodnie z krajowymi i unijnymi przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa i ochrony danych: a) otrzymuje informacje pochodzące z danego krajowego ośrodka koordynacji oraz z odpowiedniego krajowego obrazu sytuacji utworzonego zgodnie z art. 25; b) utrzymuje regularne kontakty z organami krajowymi odpowiedzialnymi za zarządzanie granicami, w tym strażami przybrzeżnymi w zakresie realizowanych przez nie zadań kontroli granicznej, jak również z organami krajowymi odpowiedzialnymi za powroty, a jednocześnie informuje odpowiedni krajowy punkt kontaktowy. 6. Sprawozdanie urzędnika łącznikowego, o którym mowa w ust. 3 lit. c) niniejszego artykułu, stanowi			
--	--	--	--

	element oceny narażenia, o której mowa w art. 32. Sprawozdanie zostaje przekazane zainteresowanemu państwu członkowskiemu. 7. Przy wywiązywaniu się ze swoich obowiązków urzędnicy łącznikowi przyjmują instrukcje wyłącznie od Agencji.				
Art. 32	Ocena narażenia 1. Agencja ustanawia wspólną metodykę przeprowadzania oceny narażenia w drodze decyzji zarządu podejmowanej na podstawie wniosku dyrektora wykonawczego przygotowanego w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i Komisją. Metodyka ta obejmuje kryteria obiektywne, na podstawie których Agencja przeprowadza ocenę narażenia, częstotliwość takich ocen narażenia, sposób przeprowadzania kolejnych ocen oraz warunki skutecznego systemu monitorowania wdrażania zaleceń dyrektora wykonawczego, o których mowa w ust. 7. 2. Agencja monitoruje i ocenia dostępność wyposażenia technicznego, systemów, zdolności, zasobów, infrastruktury, a także odpowiednio wykwalifikowanego i przeszkolonego personelu państw członkowskich, niezbędnych do kontroli granicznej, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. a). W tym kontekście Agencja ocenia krajowe plany rozwoju zdolności, o których mowa w art. 9 ust. 4, pod względem zdolności do wykonywania kontroli granicznej, biorąc pod uwagę fakt, iż niektóre zdolności krajowe mogą być częściowo wykorzystywane do celów innych niż kontrola graniczna. Do celów przyszłego planowania Agencja przeprowadza takie monitorowanie i ocenę jako środek zapobiegawczy na podstawie analizy ryzyka sporządzonej zgodnie z art. 29 ust. 2. Agencja przeprowadza takie monitorowanie i ocenę przynajmniej raz w roku, chyba że dyrektor wykonawczy, na podstawie analizy ryzyka lub wcześniejszej oceny narażenia, postanowi inaczej. W każdym przypadku każde państwo członkowskie podlega monitorowaniu i ocenie co najmniej raz na trzy lata.	Art. 1 pkt 2 (dotyczy art. 3a pkt 11 ustawy o SG)	Art. 1. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, 646, 815, 821, 864 i 1123) wprowadza się następujące zmiany: 2) w art. 3a w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9–13 w brzmieniu: „11) gromadzenie, przetwarzanie oraz przekazywanie do Agencji Frontex informacji na potrzeby przeprowadzania oceny narażenia, o której mowa w art. 32 rozporządzenia (UE) 2019/1896, a także koordynowanie tego procesu;”	Przepis ma na celu wskazanie Komendanta Głównego Straży Granicznej jako organu właściwego w sprawach gromadzenia, przetwarzania i przekazywania danych na potrzeby procesów oceny narażenia wymagających gromadzenia danych, które swoim zakresem obejmować będą zadania i kompetencje innych organów administracji państwowej), określonych w art. 32 rozporządzenia (UE) 2019/1896.	

3. Z zastrzeżeniem art. 9 państwa członkowskie, na wniosek Agencji, przedstawiają informacje dotyczące wyposażenia technicznego, personelu i – w najszerszym możliwym zakresie – środków finansowych dostępnych na poziomie krajowym w celu prowadzenia kontroli granicznych. Państwa członkowskie przekazują również, na wniosek Agencji, informacje o swoich planach awaryjnych dotyczących zarządzania granicami. 4. Celem oceny narażenia jest dokonanie przez Agencję oceny zdolności i gotowości państw członkowskich do stawienia czoła obecnym i nadchodzącym wyzwaniom na granicach zewnętrznych; określanie, w szczególności w odniesieniu do tych państw członkowskich, które stoją w obliczu szczególnych i wyjątkowo trudnych wyzwań, ewentualnych bezpośrednich skutków na granicach zewnętrznych i wynikającego z tego wpływu na funkcjonowanie strefy Schengen; ocena ich zdolności do wnoszenia wkładu do stałej służby oraz rezerwy wyposażenia technicznego, w tym rezerwy wyposażenia na potrzeby szybkiego reagowania; oraz ocena zdolności państw członkowskich do przyjmowania wsparcia ze strony Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej zgodnie z art. 9 ust. 3. Ocena ta pozostaje bez uszczerbku dla mechanizmu oceny Schengen. 5. W ocenie narażenia Agencja ocenia – pod względem jakościowym i ilościowym – zdolność państw członkowskich do wykonywania wszelkich zadań w zakresie zarządzania granicami, w tym zdolność państw członkowskich do radzenia sobie z potencjalnym przybyciem dużej liczby osób na ich terytorium. 6. Wstępne wyniki oceny narażenia są przedkładane zainteresowanym państwom członkowskim. Państwa te mogą zgłaszać uwagi dotyczące tej oceny. 7. W razie konieczności dyrektor wykonawczy, po zasięgnięciu opinii zainteresowanego państwa członkowskiego, wydaje zalecenie określające niezbędne środki do podjęcia przez to państwo członkowskie oraz termin, w którym środki takie mają			
--	--	--	--

zostać wdrożone. Dyrektor wykonawczy wzywa zainteresowane państwa członkowskie, aby podjęło niezbędne środki na podstawie planu działania opracowanego, po zasięgnięciu opinii dyrektora wykonawczego, przez dane państwo członkowskie. 8. Podstawą środków, jakie dyrektor wykonawczy zaleca zainteresowanym państwom członkowskim, są wyniki oceny narażenia, przy uwzględnieniu analizy ryzyka sporządzonej przez Agencję, uwag zainteresowanego państwa członkowskiego oraz wyników mechanizmu oceny Schengen. Zalecane środki muszą mieć na celu wyeliminowanie słabych punktów wskazanych w ocenie, co ma prowadzić do zwiększenia przez państwa członkowskie ich gotowości do stawiania czoła obecnym i nadchodzącym wyzwaniom na granicach zewnętrznych poprzez optymalizację lub udoskonalenie ich zdolności, wyposażenia technicznego, systemów, zasobów i planów awaryjnych. Dyrektor wykonawczy może zaoferować państwom członkowskim wiedzę techniczną Agencji w celu udzielenia wsparcia we wdrożeniu zalecanych środków. 9. Dyrektor wykonawczy monitoruje wdrażanie zalecanych środków w drodze regularnych sprawozdań składanych przez państwa członkowskie w oparciu o plany działania, o których mowa w ust. 7. W przypadku ryzyka niewdrożenia przez państwo członkowskie zalecanego środka w terminie wyznaczonym zgodnie z ust. 7, dyrektor wykonawczy natychmiast informuje o tym członka zarządu z danego państwa członkowskiego i Komisję. Dyrektor wykonawczy, po zasięgnięciu opinii członka zarządu z danego państwa członkowskiego, zwraca się z zapytaniem do odpowiednich organów tego państwa członkowskiego co do przyczyn opóźnienia i proponuje wsparcie Agencji we wdrożeniu zalecanego środka. 10. jeżeli państwo członkowskie nie wdroży w terminie wyznaczonym zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu			
---	--	--	--

	niezbędnych środków przewidzianych w zaleceniu, dyrektor wykonawczy przekazuje sprawę zarządowi i powiadamia Komisję. Zarząd przyjmuje, na podstawie wniosku dyrektora wykonawczego, decyzję określającą środki niezbędne do podjęcia przez dane państwo członkowskie oraz termin, w którym środki takie mają zostać wdrożone. Decyzja zarządu jest wiążąca dla tego państwa członkowskiego. Jeżeli państwo członkowskie nie wdroży środków w terminie przewidzianym w tej decyzji, zarząd powiadamia o tym Radę i Komisję i mogą zostać podjęte dalsze działania zgodnie z art. 42. 11. Ocena narażenia, w tym szczegółowy opis wyniku oceny narażenia, środki podjęte przez państwa członkowskie w odpowiedzi na ocenę narażenia oraz status wdrożenia wszelkich wcześniej zaleconych środków są regularnie, nie rzadziej niż raz w roku, przekazywane zgodnie z art. 92 Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.				
Art. 33	Synergie między oceną narażenia a mechanizmem oceny Schengen 1. Należy maksymalizować synergie między oceną narażenia a mechanizmem oceny Schengen, aby stworzyć wierniejszy obraz sytuacji w zakresie funkcjonowania strefy Schengen, unikając, w miarę możliwości, powielania wysiłków po stronie państw członkowskich i zapewniając lepiej skoordynowane wykorzystanie odpowiednich instrumentów finansowych Unii wspierających zarządzanie granicami zewnętrznymi. 2. Do celu, o którym mowa w ust. 1, Komisja i Agencja dokonują niezbędnych uzgodnień, aby dzielić się między sobą, w sposób regularny, bezpieczny i terminowy, wszelkimi informacjami dotyczącymi wyników ocen narażenia oraz wynikami ocen przeprowadzonych w ramach mechanizmu oceny Schengen w dziedzinie zarządzania granicami. Te uzgodnienia dotyczące dzielenia się informacjami obejmują sprawozdania z ocen narażenia i sprawozdania z wizyt w ramach oceny				

	Schengen, kolejne zalecenia, plany działania oraz wszelkie aktualizacje dotyczące realizacji planów działania przedstawionych przez państwa członkowskie. 3. Do celów mechanizmu oceny Schengen w odniesieniu do zarządzania granicami zewnętrznymi Komisja udostępnia wyniki ocen narażenia wszystkim członkom zespołów ds. oceny Schengen zaangażowanym w ocenę danego państwa członkowskiego. Takie informacje uznaje się za informacje szczególnie chronione w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1053/2013 i odpowiednio się z nimi postępuje. 4. Uzgodnienia, o których mowa w ust. 2, obejmują wyniki ocen przeprowadzonych w ramach mechanizmu oceny Schengen w zakresie powrotów, aby zapewnić Agencji pełną wiedzę na temat zidentyfikowanych niedociągnięć w celu umożliwienia jej zaproponowania danym państwom członkowskim odpowiednich środków wspierających w tym zakresie.				
Art. 34	Przypisanie poziomów ryzyka odcinkom granicy zewnętrznej 1. Na podstawie sporządzonej przez siebie analizy ryzyka i oceny narażenia i w porozumieniu z danym państwem członkowskim Agencja przypisuje następujące poziomy ryzyka każdemu odcinkowi granicy zewnętrznej lub zmienia te poziomy: a) niski poziom ryzyka w przypadku zdarzeń związanych z nielegalną imigracją lub przestępczością transgraniczną występujących na danym odcinku granicy, jeżeli te zdarzenia mają nieznaczny wpływ na bezpieczeństwo granic; b) średni poziom ryzyka w przypadku zdarzeń związanych z nielegalną imigracją lub przestępczością transgraniczną występujących na danym odcinku granicy, jeżeli te zdarzenia mają umiarkowany wpływ na bezpieczeństwo granic; c) wysoki poziom ryzyka w przypadku zdarzeń związanych z nielegalną imigracją lub przestępczością transgraniczną występujących na danym odcinku				

	granicy, jeżeli te zdarzenia mają istotny wpływ na bezpieczeństwo granic. 2. Aby szybko reagować na sytuacje kryzysowe na danym odcinku granicy zewnętrznej, jeżeli analiza ryzyka sporządzona przez Agencję wskazuje, że zdarzenia związane z nielegalną imigracją lub przestępczością transgraniczną występujące na tym odcinku granicy zewnętrznej mają decydujący wpływ na bezpieczeństwo granicy do tego stopnia, że narażają na niebezpieczeństwo funkcjonowanie strefy Schengen, Agencja, w porozumieniu z danym państwem członkowskim, przypisuje czasowo temu odcinkowi granicy zewnętrznej poziom ryzyka „krytyczny”. 3. Jeżeli dane państwo członkowskie i Agencja nie osiągną porozumienia w sprawie przypisania poziomu ryzyka odcinkowi granicy zewnętrznej, poziom ryzyka przypisany wcześniej temu odcinkowi granicy pozostaje bez zmian. 4. Krajowy ośrodek koordynacji stale ocenia, w ścisłej współpracy z innymi właściwymi organami krajowymi, czy konieczna jest zmiana poziomu ryzyka któregośkolwiek z odcinków granicy zewnętrznej, biorąc pod uwagę informacje zawarte w krajowym obrazie sytuacji, i informuje o tym odpowiednio Agencję. 5. Agencja wskazuje poziom ryzyka przypisane odcinkom granicy zewnętrznej w europejskim obrazie sytuacji.				
Art. 35	Reakcja odpowiadająca poziomom ryzyka 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby kontrola graniczna na odcinkach granicy zewnętrznej odpowiadała przypisanym im poziomom ryzyka w następujący sposób: a) jeżeli odcinkowi granicy zewnętrznej przypisano niski poziom ryzyka, organy krajowe odpowiedzialne za kontrolę granic zewnętrznych organizują zwykłą kontrolę graniczną na podstawie analizy ryzyka i zapewniają, aby wystarczająca liczba personelu				

i wystarczające zasoby były dostępne dla tego odcinka granicy; b) jeżeli odcinkowi granicy zewnętrznej przypisano średni poziom ryzyka, organy krajowe odpowiedzialne za kontrolę granic zewnętrznych zapewniają – w uzupełnieniu środków przyjętych zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu – zastosowanie odpowiednich środków kontroli granicznej na tym odcinku granicy; w przypadku zastosowania tych środków kontroli granicznej powiadamia się krajowy ośrodek koordynacji; krajowy ośrodek koordynacji koordynuje wszelkie wsparcie udzielone zgodnie z art. 21 ust. 3; c) jeżeli odcinkowi granicy zewnętrznej przypisano wysoki poziom ryzyka, dane państwo członkowskie zapewnia – w uzupełnieniu środków przyjętych zgodnie z lit. b) niniejszego ustępu – za pośrednictwem krajowego ośrodka koordynacji, udzielenie niezbędnego wsparcia krajowym organom działającym na tym odcinku granicy oraz zastosowanie wzmocnionych środków kontroli granicznej; to państwo członkowskie może zwrócić się o wsparcie do Agencji na warunkach określonych w art. 36 w odniesieniu do rozpoczęcia wspólnych operacji lub szybkich interwencji na granicy; d) jeżeli odcinkowi granicy zewnętrznej przypisano krytyczny poziom ryzyka, Agencja powiadamia o tym Komisję; dyrektor wykonawczy – w uzupełnieniu środków przyjętych zgodnie z lit. c) niniejszego ustępu – wydaje zalecenie zgodnie z art. 41 ust. 1, uwzględniając trwające wsparcie ze strony Agencji; dane państwo członkowskie ustosunkowuje się do zalecenia zgodnie z art. 41 ust. 2. 2. Krajowy ośrodek koordynacji regularnie informuje Agencję o środkach zastosowanych na poziomie krajowym zgodnie z ust. 1 lit. c) i d). 3. Jeżeli odcinkowi granicy zewnętrznej przylegającemu do odcinka granicy innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego objętego umowami, porozumieniami lub sieciami regionalnymi, o których mowa w art. 72			
--	--	--	--

	i 73, przypisano średni, wysoki lub krytyczny poziom ryzyka, krajowe ośrodki koordynacji kontaktują się z krajowym ośrodkiem koordynacji w sąsiadującym państwie członkowskim lub z właściwym organem sąsiadującego państwa trzeciego i dążą do skoordynowania wraz z Agencją niezbędnych działań transgranicznych. 4. Agencja wraz z danym państwem członkowskim ocenia przypisanie poziomów ryzyka oraz odpowiednie środki zastosowane na poziomie krajowym i unijnym. Ocenę tę uwzględnia się w ocenie narażenia przeprowadzanej przez Agencję zgodnie z art. 32.				
Art. 36	Działania Agencji na granicach zewnętrznych 1. Państwo członkowskie może zwrócić się do Agencji o pomoc przy realizacji swoich obowiązków w zakresie kontroli granic zewnętrznych. Agencja realizuje również środki zgodnie z art. 41 i 42. 2. Agencja organizuje odpowiednią pomoc techniczną i operacyjną dla przyjmującego państwa członkowskiego i może, działając zgodnie z odpowiednim prawem Unii i prawem międzynarodowym, w tym zasadą non-refoulement, przyjąć jeden lub większą liczbę następujących środków: a) koordynacja wspólnych operacji jednego lub większej liczby państw członkowskich oraz rozmieszczenie stałej służby i wyposażenia technicznego; b) organizacja szybkich interwencji na granicy i rozmieszczenie stałej służby i wyposażenia technicznego; c) koordynacja działań jednego lub większej liczby państw członkowskich i państw trzecich na granicach zewnętrznych, w tym wspólnych operacji z państwami trzecimi; d) rozmieszczenie stałej służby w ramach zespołów wspierających zarządzanie migracjami na, między innymi, obszarach hotspotów w celu udzielenia pomocy technicznej i operacyjnej przy działaniach w zakresie powrotów;				

	e) w ramach operacji, o których mowa w lit. a), b) i c) niniejszego ustępu, oraz zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 656/2014 i prawem międzynarodowym, udzielanie pomocy technicznej i operacyjnej państwom członkowskim i państwom trzecim poprzez wsparcie akcji poszukiwania i ratowania osób znajdujących się w niebezpieczeństwie na morzu, jakie mogą być podejmowane podczas operacji ochrony granic morskich; f) priorytetowe traktowanie połączonych usług EUROSUR-u. 3. Agencja finansuje lub współfinansuje działania, o których mowa w ust. 2, ze swojego budżetu zgodnie z zasadami finansowymi mającymi zastosowanie do Agencji. 4. W przypadku gdy Agencja ma znaczne dodatkowe potrzeby finansowe z powodu sytuacji panującej na granicach zewnętrznych, informuje o tym niezwłocznie Parlament Europejski, Radę i Komisję. z powodu sytuacji panującej na granicach zewnętrznych, informuje o tym niezwłocznie Parlament Europejski, Radę i Komisję.				
Art. 37	Inicjowanie wspólnych operacji i szybkich interwencji na granicach zewnętrznych 1. Państwo członkowskie może zwrócić się do Agencji o uruchomienie wspólnych operacji w celu stawienia czoła nadchodzącym wyzwaniom, w tym nielegalnej imigracji, obecnym lub przyszłym zagrożeniom na swoich granicach zewnętrznych lub przestępczości transgranicznej, lub o udzielenie zwiększonej pomocy technicznej i operacyjnej przy realizacji swoich obowiązków w zakresie kontroli granic zewnętrznych. W ramach takiego wniosku państwo członkowskie może również wskazać profile członków personelu operacyjnego potrzebnego do danej wspólnej operacji, w tym w stosownym przypadku, tych członków personelu, którzy mają uprawnienia wykonawcze. 2. Na wniosek państwa członkowskiego stojącego w obliczu szczególnych i wyjątkowo trudnych wyzwań,	Art. 2 pkt 2 i 3 (dotyczy art. 17c pkt 1 oraz art. 17ca ustawy o ochronie granicy państwowej)	Art. 2. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2026 r. poz. 919) wprowadza się następujące zmiany: 2) art. 17c otrzymuje brzmienie: „Art. 17c. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej, w przypadkach określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylecia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i	Nowe brzmienie art. 17c stwarza ramy prawne do wystąpienia przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych do Agencji Frontex o uruchomienie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej szybkiej interwencji na granicy.	

	w szczególności w przypadku masowego napływu do punktów na granicach zewnętrznych obywateli państw trzecich usiłujących przedostać się na terytorium tego państwa członkowskiego w sposób niedozwolony, Agencja może uruchomić na ograniczony czas na terytorium tego przyjmującego państwa członkowskiego szybką interwencję na granicy. 3. Dyrektor wykonawczy ocenia, zatwierdza i koordynuje wnioski państw członkowskich dotyczące wspólnych operacji lub szybkich interwencji na granicy. Wspólne operacje i szybkie interwencje na granicy są poprzedzone dokładną, wiarygodną i aktualną analizą ryzyka, co umożliwia Agencji uszeregowanie zawnioskowanych wspólnych operacji i szybkich interwencji na granicy pod względem priorytetu, biorąc pod uwagę poziomy ryzyka przypisane odcinkom granicy zewnętrznej, zgodnie z art. 34, oraz dostępność zasobów. 4. Cele wspólnej operacji lub szybkiej interwencji na granicy można osiągnąć w ramach operacji wielofunkcyjnej. Taka operacja może obejmować funkcje straży przybrzeżnej i zapobieganie przestępczości transgranicznej, koncentrujące się na zwalczaniu przemytu migrantów lub handlu ludźmi, a także zarządzanie migracjami, koncentrujące się na identyfikacji, rejestracji, prowadzeniu rozmów i powrotach.		(UE) 2016/1624 (Dz. Urz. UE L 295 z 14.11.2019, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem (UE) 2019/1896”, może wystąpić do: 1) Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, zwanej dalej „Agencją Frontex”, o uruchomienie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej szybkiej interwencji na granicy, realizowanej przez zespoły Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, w sposób określony w art. 39 rozporządzenia (UE) 2019/1896 lub, 3) po art. 17c dodaje się art. 17ca w brzmieniu: „Art. 17ca. Komendant Główny Straży Granicznej może wystąpić do Agencji Frontex z wnioskiem o uruchomienie albo o zakończenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wspólnych operacji lub projektów pilotażowych”;	Projektowany przepis art. 17ca jest przepisem o charakterze kompetencyjnym przypisującym Komendantowi Głównemu Straży Granicznej właściwość do występowania w imieniu państwa z wnioskiem o uruchomienie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wspólnych operacji lub projektów pilotażowych, a także o zakończenie tych działań.
Art. 38	Plany operacyjne wspólnych operacji 1. Przygotowując wspólną operację, dyrektor wykonawczy, we współpracy z przyjmującym państwem członkowskim, sporządza wykaz niezbędnego wyposażenia technicznego, personelu i profili członków personelu, w tym, w stosownych przypadkach, członków personelu mających uprawnienia wykonawcze, wymagających zezwolenia zgodnie z art. 82 ust. 2. Wykaz ten sporządza się z uwzględnieniem dostępnych	Art. 2 pkt 4 oraz art. 1 pkt 9 (dotyczy art. 17e ustawy o ochronie granicy państwowej)	Art. 2. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2026 r. poz. 919 wprowadza się następujące zmiany: 4) art. 17d–17f otrzymują brzmienie: „Art. 17e. 1. Komendant Główny Straży Granicznej uzgadnia plan	W nowym brzmieniu art. 17e ust. 1 wskazano Komendanta Głównego Straży Granicznej jako właściwego w sprawach dotyczących organizacji na terytorium RP wspólnych operacji, szybkich interwencji na granicy i projektów pilotażowych (poprzez uzgadnianie planu operacyjnego), rozmieszczenia zespołów wspierających zarządzanie granicami (poprzez uzgadnianie pakietu wzmocnienia technicznego

zasobów przyjmującego państwa członkowskiego oraz wniosku przyjmującego państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 37. Na podstawie tych elementów Agencja określa pakiet wzmocnienia technicznego i operacyjnego, a także działania na rzecz budowania zdolności do uwzględnienia w planie operacyjnym. 2. Dyrektor wykonawczy przygotowuje plan operacyjny wspólnych operacji na granicach zewnętrznych. Dyrektor wykonawczy i przyjmujące państwo członkowskie, po starannym i terminowym zasięgnięciu opinii uczestniczących państw członkowskich, uzgadniają plan operacyjny, określający szczegółowo aspekty organizacyjne i proceduralne wspólnej operacji. 3. Plan operacyjny jest wiążący dla Agencji, przyjmującego państwa członkowskiego i uczestniczących państw członkowskich. Obejmuje on wszystkie elementy uznane za niezbędne do realizacji wspólnej operacji, w tym: a) opis sytuacji wraz ze sposobem działania i celami rozmieszczenia, w tym cel operacyjny; b) czas, przez jaki zgodnie z szacunkami ma trwać wspólna operacja, aby zrealizować jej cel; c) obszar geograficzny, na którym będzie miała miejsce wspólna operacja; d) opis zadań, w tym tych, które wymagają uprawnień wykonawczych, zakresu odpowiedzialności, w tym w kwestii poszanowania praw podstawowych i wymogów dotyczących ochrony danych, oraz specjalnych poleceń dla zespołów, w tym w zakresie dopuszczalnego korzystania z baz danych i dopuszczalnego stosowania broni służbowej, amunicji i wyposażenia w przyjmującym państwie członkowskim; e) skład zespołów, a także rozmieszczenie innego odpowiedniego personelu; f) przepisy dotyczące dowodzenia i kontroli, w tym imiona i nazwiska oraz stopnie służbowe funkcjonariuszy straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego odpowiedzialnych	ej oraz art. 147o ust. 5 ustawy o SG)	operacyjny, o którym mowa w art. 42 ust. 4 lit. b rozporządzenia (UE) 2019/1896 oraz plany operacyjne wspólnych operacji, szybkich interwencji na granicy i projektów pilotażowych oraz pakiet wzmocnienia technicznego i operacyjnego podczas działań na obszarze hotspotu.” Art. 1. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, 646, 815, 821, 864 i 1123) wprowadza się następujące zmiany: 9) art. 147o otrzymuje brzmienie: „Art. 147o. 5. Komendant Główny Straży Granicznej opiniuje plany operacyjne dla organizowanych lub koordynowanych przez Agencję Frontex działań poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;	i operacyjnego), w tym działań z inicjatywy organów UE. Projektowany art. 147o ust. 5 ustawy o Straży Granicznej stanowi podstawę prawną uprawniającą Komendanta Głównego Straży Granicznej do opiniowania planów operacyjnych dla organizowanych lub koordynowanych przez Agencję Frontex działań poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (zgodnie z art. 38 ust 2 i 4 rozporządzenia (UE) 2019/1896).
--	--	---	---

za współpracę z członkami zespołów i z Agencją, w szczególności imiona i nazwiska oraz stopnie służbowe tych funkcjonariuszy straży granicznej, którzy sprawują dowództwo w czasie rozmieszczenia, oraz pozycję członków zespołów w strukturze dowodzenia; g) wyposażenie techniczne rozmieszczane w czasie wspólnej operacji, w tym szczególne wymagania, takie jak warunki użytkowania, wymagany personel do obsługi, transport i inna logistyka oraz przepisy finansowe; h) szczegółowe zasady dotyczące natychmiastowego zgłaszania zdarzeń przez Agencję zarządowi i odpowiednim organom krajowym; i) system sprawozdawczości i oceny zawierający poziomy odniesienia dla sprawozdania z oceny, w tym w zakresie ochrony praw podstawowych, oraz ostateczny termin składania sprawozdania z oceny końcowej; j) w odniesieniu do operacji morskich – szczegółowe informacje dotyczące stosowania właściwej jurysdykcji i prawa właściwego na obszarze geograficznym, na którym odbywa się wspólna operacja, w tym odesłania do prawa krajowego, prawa międzynarodowego i prawa Unii dotyczącego przechwytywania, ratownictwa na morzu i sprowadzania na ląd; w tym względzie plan operacyjny opracowuje się zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 656/2014; k) warunki współpracy z państwami trzecimi, innymi organami i jednostkami organizacyjnymi Unii lub organizacjami międzynarodowymi; l) ogólne instrukcje dotyczące sposobu zapewnienia ochrony praw podstawowych podczas działań operacyjnych Agencji; m) procedury, za pomocą których osoby potrzebujące ochrony międzynarodowej, ofiary handlu ludźmi, osoby małoletnie bez opieki oraz osoby znajdujące się w szczególnie trudnej sytuacji są kierowane do właściwych organów krajowych w celu udzielenia odpowiedniej pomocy;			
--	--	--	--

	n) procedury określające mechanizm przyjmowania i przekazywania do Agencji skarg na wszelkie osoby uczestniczące w działaniach operacyjnych Agencji, w tym na funkcjonariuszy straży granicznej lub inny odpowiedni personel przyjmującego państwa członkowskiego oraz członków zespołów, dotyczące zarzucanych naruszeń praw podstawowych w kontekście ich udziału w działaniach operacyjnych Agencji; o) rozwiązania logistyczne, w tym informacje dotyczące warunków pracy oraz uwarunkowań panujących na obszarach, na których mają być prowadzone wspólne operacje. 4. Wszelkie zmiany lub dostosowania planu operacyjnego wymagają zgody dyrektora wykonawczego i przyjmującego państwa członkowskiego, po zasięgnięciu opinii uczestniczących państw członkowskich. Agencja natychmiast przesyła egzemplarz zmienionego lub dostosowanego planu operacyjnego uczestniczącym państwom członkowskim. 5. Niniejszy artykuł stosuje się odpowiednio do wszystkich operacji Agencji.				
Art. 39	Procedura uruchamiania szybkiej interwencji na granicy 1. Wniosek państwa członkowskiego o uruchomienie szybkiej interwencji na granicy zawiera opis sytuacji, możliwe cele i planowane potrzeby oraz profile potrzebnych członków personelu, w tym, w stosownych przypadkach, członków personelu mających uprawnienia wykonawcze. W razie potrzeby dyrektor wykonawczy może natychmiast wysłać ekspertów z Agencji w celu dokonania oceny sytuacji na granicach zewnętrznych wnioskującego państwa członkowskiego. 2. Dyrektor wykonawczy natychmiast informuje zarząd o wniosku państwa członkowskiego o uruchomienie szybkiej interwencji na granicy. 3. Podejmując decyzję w sprawie wniosku państwa członkowskiego, dyrektor wykonawczy uwzględnia wyniki sporządzonych przez Agencję analiz ryzyka oraz	Art. 2 pkt 4 (dotyczy art. 17e ust. 1 ustawy o ochronie granicy państwowej)	Art. 2. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2026 r. poz. 919) wprowadza się następujące zmiany: 4) art. 17d–17f otrzymują brzmienie: „Art. 17e. 1. Komendant Główny Straży Granicznej uzgadnia plan operacyjny, o którym mowa w art. 42 ust. 4 lit. b rozporządzenia (UE) 2019/1896 oraz plany operacyjne wspólnych operacji, szybkich interwencji na granicy i projektów pilotażowych oraz pakiet wzmocnienia technicznego	W nowym brzmieniu art. 17e ust. 1 wskazano Komendanta Głównego Straży Granicznej jako właściwego w sprawach dotyczących organizacji na terytorium RP wspólnych operacji, szybkich interwencji na granicy i projektów pilotażowych (poprzez uzgadnianie planu operacyjnego), rozmieszczenia zespołów wspierających zarządzanie granicami (poprzez uzgadnianie pakietu wzmocnienia technicznego i operacyjnego), w tym działań z inicjatywy organów UE.	

warstwę analityczną europejskiego obrazu sytuacji, a także wyniki oceny narażenia, o której mowa w art. 32, i wszelkie inne stosowne informacje dostarczone przez wnioskujące państwo członkowskie lub inne państwo członkowskie. 4. Dyrektor wykonawczy natychmiast ocenia możliwości przegrupowania dostępnych członków zespołów w ramach stałej służby, w szczególności personelu statutowego i personelu oddelegowanego do Agencji przez państwa członkowskie, obecnych na innych obszarach operacyjnych. Dyrektor wykonawczy ocenia też dodatkowe zapotrzebowanie na rozmieszczenie personelu operacyjnego zgodnie z art. 57 oraz, gdy wyczerpane zostaną zasoby członków personelu o wymaganych profilach, na uruchomienie rezerwy szybkiego reagowania zgodnie z art. 58. 5. Dyrektor wykonawczy podejmuje decyzję w sprawie wniosku o uruchomienie szybkiej interwencji na granicy w ciągu dwóch dni roboczych od dnia otrzymania wniosku. Dyrektor wykonawczy powiadamia jednocześnie na piśmie o swojej decyzji wnioskujące państwo członkowskie i zarząd. W decyzji podaje się główne powody, dla których została ona podjęta. 6. Podejmując decyzję, o której mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, dyrektor wykonawczy informuje państwa członkowskie o możliwości zwrócenia się o dodatkowy personel operacyjny zgodnie z art. 57 oraz, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 58, wskazując ewentualną liczbę i profile członków personelu operacyjnego, jakie mają być zapewnione przez poszczególne państwa członkowskie. 7. Jeżeli dyrektor wykonawczy podejmie decyzję o uruchomieniu szybkiej interwencji na granicy, rozmieszcza dostępne zespoły zarządzania granicami ze stałej służby oraz wyposażenie z rezerwy wyposażenia technicznego zgodnie z art. 64, a także, w razie potrzeby, podejmuje decyzję w sprawie natychmiastowego		i operacyjnego podczas działań na obszarze hotspotu.”	
---	--	--	--

wzmocnienia przez co najmniej jeden zespół zarządzania granicami, zgodnie z art. 57. 8. Dyrektor wykonawczy wraz z przyjmującym państwem członkowskim przygotowują i uzgadniają natychmiast, a w żadnym razie nie później niż w ciągu trzech dni roboczych od dnia decyzji, plan operacyjny zgodny z art. 38 ust. 2. 9. Po uzgodnieniu planu operacyjnego i przekazaniu go państwom członkowskim dyrektor wykonawczy rozmieszcza natychmiast dostępny personel operacyjny w drodze przegrupowań z innych obszarów operacyjnych lub od innych zadań. 10. Równocześnie z rozmieszczeniem, o którym mowa w ust. 9, w razie potrzeby zapewnienia natychmiastowego wzmocnienia zespołów zarządzania granicami przegrupowanych z innych obszarów lub od innych zadań, dyrektor wykonawczy zwraca się do każdego państwa członkowskiego o podanie liczby i profili dodatkowych członków personelu, którzy mają być rozmieszczeni dodatkowo z krajowych wykazów na potrzeby rozmieszczeń krótkoterminowych, o których mowa w art. 57. 11. W przypadku wystąpienia sytuacji, w której zespoły zarządzania granicami, o których mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, oraz personel, o którym mowa w ust. 8 niniejszego artykułu, okażą się niewystarczające, dyrektor wykonawczy może uruchomić rezerwę szybkiego reagowania, zwracając się do poszczególnych państw członkowskich o podanie liczby i profili dodatkowych członków personelu, którzy mają zostać rozmieszczeni zgodnie z art. 58. 12. Informacje, o których mowa w ust. 10 i 11, przekazuje się na piśmie krajowym punktem kontaktowym i wskazuje się w nich datę rozmieszczeń personelu z poszczególnych kategorii. Krajowym punktem kontaktowym przekazuje się również egzemplarz planu operacyjnego.			
--	--	--	--

	13. Państwa członkowskie zapewniają natychmiastowe udostępnienie Agencji liczby i profili członków personelu, aby zagwarantować pełne rozmieszczenie zgodnie z art. 57 oraz, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 58. 14. Rozmieszczenie pierwszych zespołów zarządzania granicami przegrupowanych z innych obszarów lub od innych zadań ma miejsce nie później niż w ciągu pięciu dni roboczych od dnia, w którym dyrektor wykonawczy i przyjmujące państwo członkowskie uzgodnili plan operacyjny. Rozmieszczenie dodatkowych zespołów zarządzania granicami ma miejsce, w razie potrzeby, nie później niż w ciągu 12 dni roboczych od dnia uzgodnienia planu operacyjnego. 15. Jeżeli ma mieć miejsce szybka interwencja na granicy, dyrektor wykonawczy, po zasięgnięciu opinii zarządu, natychmiast rozpatruje priorytety dotyczące trwających i planowanych wspólnych operacji prowadzonych przez Agencję na innych granicach zewnętrznych w celu zapewnienia ewentualnych przesunięć zasobów na odcinki granic zewnętrznych, na których takie wzmocnione rozmieszczenie jest najbardziej potrzebne.				
Art. 40	Zespoły wspierające zarządzanie migracjami 1. Jeżeli państwo członkowskie stoi w obliczu wyjątkowo trudnych wyzwań związanych z migracją na konkretnych obszarach hotspotów na swoich granicach zewnętrznych, charakteryzujących się dużym napływem mieszanych ruchów migracyjnych, takie państwo członkowskie może zwrócić się o wzmocnienie techniczne i operacyjne ze strony zespołów wspierających zarządzanie migracjami złożonych z ekspertów z odpowiednich organów i jednostek organizacyjnych Unii, które działają zgodnie ze swoimi mandatami. To państwo członkowskie przedkłada Komisji wniosek o wzmocnienie oraz ocenę swoich potrzeb. Na podstawie tej oceny potrzeb Komisja przekazuje wniosek,	Art. 2 pkt 2 i 4 (dotyczy art. 17c pkt 2 oraz art. 17e ustawy o ochronie granicy państwowej)	Art. 2. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2026 r. poz. 919) wprowadza się następujące zmiany: 2) art. 17c otrzymuje brzmienie: „Art. 17c. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej, w przypadkach określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i	Nowe brzmienie art. 17c stwarza ramy prawne do wystąpienia przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych do Komisji Europejskiej z wnioskiem o zapewnienie wzmocnienia technicznego i operacyjnego ze strony zespołów wspierających zarządzanie migracjami, o którym mowa w art. 40 rozporządzenia (UE) 2019/1896.	

w odpowiednich przypadkach, Agencji, EASO, Europolowi oraz innym odpowiednim organom i jednostkom organizacyjnym Unii. 2. Odpowiednie organy i jednostki organizacyjne Unii rozpatrują, zgodnie ze swoimi odpowiednimi mandatami, wniosek państwa członkowskiego o wzmocnienie i ocenę jego potrzeb w celu określenia całościowego pakietu służącego wzmocnieniu, składającego się z różnych działań koordynowanych przez odpowiednie organy i jednostki organizacyjne Unii, który zostanie uzgodniony z zainteresowanym państwem członkowskim. Proces ten jest koordynowany przez Komisję. 3. Komisja – we współpracy z przyjmującym państwem członkowskim i odpowiednimi organami i jednostkami organizacyjnymi Unii, zgodnie ze swoimi odpowiednimi mandatami, określa warunki współpracy na obszarze hotspotu i odpowiada za koordynację działań zespołów wspierających zarządzanie migracjami. 4. Wzmocnienie techniczne i operacyjne zapewniane z pełnym poszanowaniem praw podstawowych przez stałą służbę w ramach zespołów wspierających zarządzanie migracjami może obejmować udzielanie: a) pomocy, z pełnym poszanowaniem praw podstawowych, w sprawdzaniu obywateli państw trzecich przybywających na granice zewnętrzne, w tym identyfikację, rejestrację i prowadzenie rozmów z tymi obywatelami państw trzecich, a także, na wniosek państwa członkowskiego, pobieranie odcisków palców od obywateli państw trzecich oraz udzielanie informacji na temat celu tych procedur; b) wstępnych informacji osobom, które zamierzają ubiegać się o ochronę międzynarodową oraz kierowanie tych osób do właściwych organów krajowych danego państwa członkowskiego lub do ekspertów rozmieszczonych przez EASO;		Przybrzeżnej oraz uchylecia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz. Urz. UE L 295 z 14.11.2019, str.1), zwanym dalej „rozporządzeniem (UE) 2019/1896”, może wystąpić do: 2) Komisji Europejskiej, zgodnie z art.40 rozporządzenia (UE) 2019/1896, o zapewnienie wzmocnienia technicznego i operacyjnego ze strony zespołów wspierających zarządzanie migracjami na obszarze hotspotu, o którym mowa w art. 2 pkt 23 rozporządzenia (UE) 2019/1896.” 4) art. 17d–17f otrzymują brzmienie: „Art. 17e. 1. Komendant Główny Straży Granicznej uzgadnia plan operacyjny, o którym mowa w art. 42 ust. 4 lit. b rozporządzenia (UE) 2019/1896 oraz plany operacyjne wspólnych operacji, szybkich interwencji na granicy i projektów pilotażowych oraz pakiet wzmocnienia technicznego i operacyjnego podczas działań na obszarze hotspotu.”	W nowym brzmieniu art. 17e ust. 1 wskazano Komendanta Głównego Straży Granicznej jako właściwego w sprawach dotyczących organizacji na terytorium RP wspólnych operacji, szybkich interwencji na granicy i projektów pilotażowych (poprzez uzgadnianie planu operacyjnego), rozmieszczenia zespołów wspierających zarządzanie granicami (poprzez uzgadnianie pakietu wzmocnienia technicznego i operacyjnego), w tym działań z inicjatywy organów UE.
---	--	--	--

	c) pomocy technicznej i operacyjnej w dziedzinie powrotów zgodnie z art. 48, w tym przygotowanie i organizację operacji powrotowych; d) niezbędnego wyposażenia technicznego. 5. W skład zespołów wspierających zarządzanie migracjami wchodzi, w razie potrzeby, personel posiadający wiedzę fachową w dziedzinach takich jak ochrona dzieci, zwalczanie handlu ludźmi, ochrona przed prześladowaniami związanymi z płcią lub ochrona praw podstawowych.				
Art. 41	Proponowane działania na granicach zewnętrznych 1. Na podstawie wyników oceny narażenia lub gdy co najmniej jednemu odcinkowi granicy zewnętrznej przypisano krytyczny poziom ryzyka oraz uwzględniając odpowiednie elementy planów awaryjnych państwa członkowskiego, sporządzoną przez Agencję analizę ryzyka i warstwę analityczną europejskiego obrazu sytuacji, dyrektor wykonawczy zaleca zainteresowanemu państwu członkowskiemu zwrócić się do Agencji o zainicjowanie, przeprowadzenie lub dostosowanie wspólnych operacji, szybkich interwencji na granicy lub wszelkich innych stosownych działań Agencji określonych w art. 36. 2. Zainteresowane państwo członkowskie ustosunkowuje się do zalecenia dyrektora wykonawczego, o którym mowa w ust. 1, w ciągu sześciu dni roboczych. W przypadku gdy państwo członkowskie ustosunkowuje się negatywnie do zalecenia, przedstawia uzasadnienie takiego stanowiska. Dyrektor wykonawczy niezwłocznie powiadamia zarząd i Komisję o zalecanych działaniach oraz o uzasadnieniu negatywnego stanowiska, aby ocenić, czy konieczne może być pilne podjęcie działań zgodnie z art. 42.				
Art. 42	Sytuacja na granicach zewnętrznych wymagająca pilnego podjęcia działań	Art. 2 pkt 4 (dotyczy art. 17e	Art. 2. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U.	W nowym brzmieniu art. 17e ust. 1 wskazano Komendanta Głównego Straży Granicznej jako właściwego w sprawach dotyczących organizacji na terytorium RP wspólnych operacji, szybkich interwencji	

1. Jeżeli kontrola granic zewnętrznych staje się nieskuteczna do tego stopnia, że stwarza to ryzyko zagrożenia funkcjonowaniu strefy Schengen, ponieważ: a) państwo członkowskie nie wdraża niezbędnych środków zgodnie z decyzją zarządu, o której mowa w art. 32 ust. 10; lub b) państwo członkowskie stojące w obliczu szczególnych i wyjątkowo trudnych wyzwań na granicach zewnętrznych nie zwróciło się o wystarczające wsparcie ze strony Agencji na podstawie art. 37, 39 lub 40 albo nie podejmuje koniecznych kroków w celu wdrożenia działań na podstawie tych artykułów lub art. 41, Rada, na podstawie wniosku Komisji, może niezwłocznie przyjąć decyzję w drodze aktu wykonawczego określającą środki do wdrożenia przez Agencję, mające na celu złagodzenie tego ryzyka i zobowiązującą dane państwo członkowskie do współpracy z Agencją przy wdrażaniu tych środków. Przed złożeniem wniosku Komisja zasięga opinii Agencji. 2. Jeżeli wystąpi sytuacja wymagająca pilnego podjęcia działań, Parlament Europejski jest niezwłocznie informowany o tej sytuacji oraz o wszelkich późniejszych środkach i decyzjach podjętych w odpowiedzi na nią. 3. W celu złagodzenia ryzyka zagrożenia funkcjonowaniu strefy Schengen w decyzji Rady, o której mowa w ust. 1, przewiduje się podjęcie przez Agencję co najmniej jednego z następujących środków: a) organizacja i koordynacja szybkich interwencji na granicy oraz rozmieszczenie stałej służby, w tym zespołów z rezerwy szybkiego reagowania; b) rozmieszczenie stałej służby w ramach zespołów wspierających zarządzanie migracjami, w szczególności na obszarach hotspotów; c) koordynacja działań jednego lub większej liczby państw członkowskich i państw trzecich na granicach	ust. 1 ustawy o ochronie granicy państwowej)	z 2026 r. poz. 919 wprowadza się następujące zmiany: 4) art. 17d–17f otrzymują brzmienie: „Art. 17e. 1. Komendant Główny Straży Granicznej uzgadnia plan operacyjny, o którym mowa w art. 42 ust. 4 lit. b rozporządzenia (UE) 2019/1896 oraz plany operacyjne wspólnych operacji, szybkich interwencji na granicy i projektów pilotażowych oraz pakiet wzmocnienia technicznego i operacyjnego podczas działań na obszarze hotspotu.”	na granicy i projektów pilotażowych (poprzez uzgadnianie planu operacyjnego), rozmieszczenia zespołów wspierających zarządzanie granicami (poprzez uzgadnianie pakietu wzmocnienia technicznego i operacyjnego), w tym działań z inicjatywy organów UE.
---	---	---	--

zewnętrznych, w tym wspólnych operacji z państwami trzecimi; d) rozmieszczenie wyposażenia technicznego; e) organizacja interwencji powrotowych. 4. W ciągu dwóch dni roboczych od dnia przyjęcia przez Radę decyzji, o której mowa w ust. 1, dyrektor wykonawczy: a) określa działania, jakie należy podjąć w celu praktycznej realizacji środków określonych w tej decyzji, w tym wyposażenie techniczne oraz liczbę i profile członków personelu operacyjnego niezbędnego do osiągnięcia celów tej decyzji; b) przygotowuje projekt planu operacyjnego i przedkłada go danemu państwu członkowskim. 5. Dyrektor wykonawczy i dane państwo członkowskie uzgadniają plan operacyjny, o którym mowa w ust. 4 lit. b), w ciągu trzech dni roboczych od dnia jego przedłożenia. 6. Agencja niezwłocznie, a w każdym razie nie później niż w ciągu pięciu dni roboczych od ustalenia planu operacyjnego, rozmieszcza niezbędny personel operacyjny ze stałej służby w celu praktycznej realizacji środków określonych w decyzji Rady, o której mowa w ust. 1. Dodatkowe zespoły są, o ile to konieczne, rozmieszczane na drugim etapie, a w żadnym razie nie później niż w ciągu 12 dni roboczych od ustalenia planu operacyjnego. 7. Agencja i państwa członkowskie niezwłocznie, a w żadnym razie nie później niż w ciągu 10 dni roboczych od ustalenia planu operacyjnego, wysyłają niezbędne wyposażenie techniczne oraz właściwy personel do docelowego miejsca rozmieszczenia w celu praktycznej realizacji środków określonych w decyzji Rady, o której mowa w ust. 1. Dodatkowe wyposażenie techniczne jest, o ile to konieczne, rozmieszczane na drugim etapie, zgodnie z art. 64.				
--	--	--	--	--

	8. Dane państwo członkowskie wykonuje decyzję Rady, o której mowa w ust. 1. W tym celu podejmuje natychmiast współpracę z Agencją i niezbędne działania w celu ułatwienia wykonania decyzji oraz praktycznej realizacji środków określonych w tej decyzji i w planie operacyjnym uzgodnionym z dyrektorem wykonawczym, w szczególności przez realizację obowiązków, o których mowa w art. 43, 82 i 83. 9. Zgodnie z art. 57 i, w stosownych przypadkach, art. 39 państwa członkowskie udostępniają personel operacyjny określony przez dyrektora wykonawczego zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu. 10. Komisja monitoruje wdrażanie środków określonych w decyzji Rady, o której mowa w ust. 1, oraz działań podjętych w tym celu przez Agencję. Jeżeli dane państwo członkowskie nie wykona decyzji Rady, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w terminie 30 dni i nie podejmie współpracy z Agencją zgodnie z ust. 8 niniejszego artykułu, Komisja może zainicjować procedurę, o której mowa w art. 29 rozporządzenia (UE) 2016/399.				
Art. 43	Wydawanie poleceń zespołom 1. W czasie rozmieszczenia zespołów zarządzania granicami, zespołów powrotowych i zespołów wspierających zarządzanie migracjami przyjmujące państwo członkowskie lub, w przypadku współpracy z państwem trzecim zgodnie z umową o statusie, dane państwo trzecie wydaje polecenia zespołom zgodnie z planem operacyjnym. 2. Agencja, za pośrednictwem swojego koordynatora, może przekazywać przyjmującemu państwu członkowskiemu swoje spostrzeżenia na temat poleceń wydawanych zespołom. W takim przypadku przyjmujące państwo członkowskie uwzględnia te spostrzeżenia i realizuje je w możliwie największym stopniu. 3. W razie gdy polecenia wydawane zespołom są niezgodne z planem operacyjnym, koordynator				

	informuje natychmiast dyrektora wykonawczego, który może, w stosownych przypadkach, podjąć działania zgodnie z art. 46 ust. 3. 4. Wykonując swoje zadania i korzystając ze swoich uprawnień, członkowie zespołów w pełni przestrzegają praw podstawowych, w tym prawa dostępu do procedur azylowych, oraz respektują godność człowieka, a także zwracają szczególną uwagę na osoby wymagające szczególnego traktowania. Wszelkie działania podjęte przez nich w ramach wykonywania ich zadań i korzystania z ich uprawnień są proporcjonalne do celu takich działań. Podczas wykonywania swoich zadań i korzystania ze swoich uprawnień nie mogą oni dyskryminować osób z jakichkolwiek powodów, takich jak płeć, rasa, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religia lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientacja seksualna, zgodnie z art. 21 Karty. 5. Członkowie zespołów, którzy nie należą do personelu statutowego Agencji, podlegają środkom dyscyplinarnym swojego rodzimego państwa członkowskiego. Rodzime państwo członkowskie przyjmuje odpowiednie środki dyscyplinarne lub inne środki zgodnie ze swoim prawem krajowym na wypadek naruszenia praw podstawowych lub zobowiązań w zakresie ochrony międzynarodowej w trakcie wszelkich działań operacyjnych Agencji. 6. Członkowie personelu statutowego rozmieszczeni w charakterze członków zespołów podlegają środkom dyscyplinarnym przewidzianym w regulaminie pracowniczym i warunkach zatrudnienia oraz środkom dyscyplinarnym przewidzianym w mechanizmie nadzorczym, o którym mowa w art. 55 ust. 5 lit. a).				
Art. 44	Koordynator 1. Agencja zapewnia operacyjne wdrażanie wszystkich aspektów organizacyjnych wspólnych operacji,				

projektów pilotażowych lub szybkich interwencji na granicy, w tym obecność personelu statutowego. 2. Z zastrzeżeniem art. 60 dyrektor wykonawczy wyznacza spośród personelu statutowego jednego lub większą liczbę ekspertów, którzy są wysyłani jako koordynatorzy na potrzeby poszczególnych wspólnych operacji lub szybkich interwencji na granicy. Dyrektor wykonawczy powiadamia przyjmujące państwo członkowskie o wyznaczonej osobie. 3. Koordynator działa w imieniu Agencji w zakresie wszystkich aspektów rozmieszczenia zespołów. Rola koordynatora polega na wspieraniu współpracy i koordynacji między przyjmującymi i uczestniczącymi państwami członkowskimi. Co najmniej jeden obserwator praw podstawowych pomaga i doradza koordynatorowi. Koordynator w szczególności: a) pełni rolę pośrednika między Agencją, przyjmującym państwem członkowskim i członkami zespołów, zapewniając w imieniu Agencji pomoc w zakresie wszelkich kwestii związanych z warunkami ich rozmieszczenia w ramach zespołów; b) monitoruje prawidłową realizację planu operacyjnego, w tym, we współpracy z obserwatorami praw podstawowych, w kwestii ochrony praw podstawowych, i składa dyrektorowi wykonawczemu sprawozdania na ten temat; c) działa w imieniu Agencji w odniesieniu do wszystkich aspektów rozmieszczenia zespołów i składa Agencji sprawozdania w odniesieniu do wszystkich tych aspektów; d) składa dyrektorowi wykonawczemu sprawozdanie, jeżeli polecenia wydane zespołom przez przyjmujące państwo członkowskie są niezgodne z planem operacyjnym, w szczególności w odniesieniu do praw podstawowych, i – w stosownych przypadkach – sugeruje dyrektorowi wykonawczemu rozważenie przyjęcia decyzji zgodnie z art. 46.			
---	--	--	--

	4. W ramach wspólnych operacji lub szybkich interwencji na granicy dyrektor wykonawczy może upoważnić koordynatora do udzielenia wsparcia w rozwiązywaniu ewentualnych sporów dotyczących wykonywania planu operacyjnego i rozmieszczenia zespołów.				
Art. 45	Koszty 1. Agencja w pełni pokrywa następujące koszty poniesione przez państwa członkowskie w związku z udostępnieniem ich personelu do celów rozmieszczenia go na krótki okres ze stałej służby w charakterze członków zespołów w państwach członkowskich i w państwach trzecich zgodnie z art. 57 lub w państwach członkowskich poprzez rezerwę szybkiego reagowania zgodnie z art. 58: a) koszty podróży z rodzimego państwa członkowskiego do przyjmującego państwa członkowskiego, z przyjmującego państwa członkowskiego do rodzimego państwa członkowskiego, na terenie przyjmującego państwa członkowskiego do celów rozmieszczenia lub przegrupowania na terenie tego przyjmującego państwa członkowskiego lub do innego przyjmującego państwa członkowskiego oraz do celów rozmieszczeń i przegrupowań na terenie innego państwa trzeciego lub do innego państwa trzeciego; b) koszty związane ze szczepieniami; c) koszty związane ze specjalnym ubezpieczeniem; d) koszty związane z opieką zdrowotną, w tym pomoc psychologiczna; e) dietyienne, w tym koszty zakwaterowania. 2. Na podstawie wniosku dyrektora wykonawczego zarząd przyjmuje szczegółowe zasady dotyczące zwrotu kosztów poniesionych przez personel rozmieszczony na krótki okres zgodnie z art. 57 i 58 oraz, o ile to konieczne, aktualizuje te zasady. W celu zapewnienia zgodności z obowiązującymi ramami prawnymi dyrektor wykonawczy przedstawia taki wniosek po uzyskaniu pozytywnej opinii Komisji. Szczegółowe zasady				

	opierają się, w miarę możliwości, na uproszczonych opcjach kosztów zgodnie z art. 125 ust. 1 lit. c), d) i e) rozporządzenia (EU, Euratom) 2018/1046. W stosownych przypadkach zarząd zapewnia zgodność z przepisami mającymi zastosowanie do kosztów podróży personelu statutowego.				
Art. 46	Decyzja o zawieszeniu, zakończeniu lub niepodejmowaniu działań 1. Dyrektor wykonawczy kończy wszelkie działania Agencji, jeżeli warunki realizacji tych działań nie są już spełnione. Przed zakończeniem działań dyrektor wykonawczy informuje o tym zainteresowane państwo członkowskie. 2. Państwa członkowskie uczestniczące w działaniu operacyjnym Agencji mogą zwrócić się do dyrektora wykonawczego o zakończenie tego działania operacyjnego. Dyrektor wykonawczy informuje zarząd o takim wniosku. 3. Dyrektor wykonawczy, po poinformowaniu zainteresowanego państwa członkowskiego, może wycofać finansowanie działania, zawiesić je lub je zakończyć, jeżeli przyjmujące państwo członkowskie nie przestrzega planu operacyjnego. 4. Dyrektor wykonawczy, po zasięgnięciu opinii urzędnika ds. praw podstawowych i poinformowaniu zainteresowanego państwa członkowskiego, wycofuje finansowanie działania Agencji lub zawiesza lub kończy działanie Agencji, w całości lub w części, jeżeli uzna, że występują naruszenia praw podstawowych lub zobowiązań w zakresie ochrony międzynarodowej związane z danym działaniem, mające poważny charakter lub mogące się powtarzać. 5. Dyrektor wykonawczy, po zasięgnięciu opinii urzędnika ds. praw podstawowych, podejmuje decyzję o niepodejmowaniu przez Agencję działania, w przypadku którego uważa, że już od początku działania istniałyby poważne podstawy do jego zawieszenia lub zakończenia z uwagi na fakt, iż mogłoby ono prowadzić do naruszeń	Art. 2 pkt 3 (dotyczy art. 17ca ustawy o ochronie granicy państwowej)	Art. 2. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2026 r. poz. 919) wprowadza się następujące zmiany: 3) po art. 17c dodaje się art. 17ca w brzmieniu: „Art. 17ca. Komendant Główny Straży Granicznej może wystąpić do Agencji Frontex z wnioskiem o uruchomienie albo o zakończenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wspólnych operacji lub projektów pilotażowych”;	Projektowany przepis art. 17ca jest przepisem o charakterze kompetencyjnym przypisującym Komendantowi Głównemu Straży Granicznej właściwość do występowania w imieniu państwa z wnioskiem o uruchomienie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wspólnych operacji lub projektów pilotażowych, a także o zakończenie tych działań.	

	praw podstawowych lub zobowiązań w zakresie ochrony międzynarodowej mających poważny charakter. Dyrektor wykonawczy informuje o tej decyzji zainteresowane państwo członkowskie. 6. Decyzje, o których mowa w ust. 4 i 5, podejmuje się w oparciu o należycie uzasadnione powody. Podejmując takie decyzje, dyrektor wykonawczy uwzględnia stosowne informacje, takie jak liczba i przedmiot zarejestrowanych skarg nieuwzględnionych przez właściwy organ krajowy, zgłoszenia dotyczące poważnych zdarzeń, sprawozdania koordynatorów, odpowiednich organizacji międzynarodowych i instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii w dziedzinach objętych niniejszym rozporządzeniem. Dyrektor wykonawczy informuje zarząd o takich decyzjach i uzasadnia je. 7. Jeżeli dyrektor wykonawczy podejmie decyzję o zawieszeniu lub zakończeniu rozmieszczenia przez Agencję zespołu wspierającego zarządzanie migracjami, informuje o tej decyzji inne odpowiednie organy i jednostki organizacyjne działające na danym obszarze hotspotu.				
Art. 47	Ocena działań Dyrektor wykonawczy dokonuje oceny rezultatów wszystkich działań operacyjnych Agencji. Dyrektor wykonawczy przekazuje zarządowi szczegółowe sprawozdania z oceny tych działań w terminie 60 dni od ich zakończenia, wraz z uwagami urzędnika ds. praw podstawowych. Dyrektor wykonawczy sporządza całościową analizę porównawczą tych rezultatów w celu poprawy jakości, spójności i skuteczności przyszłych działań oraz włącza tę analizę do rocznego sprawozdania z działalności Agencji. Dyrektor wykonawczy zapewnia uwzględnienie przez Agencję analizy tych rezultatów w przyszłych czynnościach operacyjnych.				
Art. 48	Powroty				

1. Bez dokonywania kontroli merytorycznej decyzji nakazujących powrót, w przypadku których państwa członkowskie pozostają wyłącznie właściwe, w poszanowaniu praw podstawowych, ogólnych zasad prawa Unii i prawa międzynarodowego, w tym ochrony międzynarodowej, w poszanowaniu zasady non-refoulement i praw dziecka, w odniesieniu do powrotów, Agencja: a) udziela państwom członkowskim pomocy technicznej i operacyjnej w dziedzinie powrotów, w tym: (i) w zbieraniu informacji niezbędnych do wydania decyzji nakazujących powrót, identyfikacji obywateli państw trzecich podlegających procedurom powrotu oraz innym działaniom państw członkowskich poprzedzającym powrót, związanym z powrotem oraz następującym po przybyciu i po powrocie, w celu stworzenia zintegrowanego systemu zarządzania powrotami między właściwymi organami państw członkowskich, z udziałem odpowiednich organów państw trzecich i innych odpowiednich zainteresowanych stron; (ii) w uzyskiwaniu dokumentów podróży, w tym w drodze współpracy konsularnej, bez ujawniania informacji dotyczących faktu złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej ani żadnych innych informacji, które nie są niezbędne do celu powrotu; (iii) w organizacji i koordynacji operacji powrotowych oraz zapewnia pomoc w zakresie dobrowolnych powrotów we współpracy z państwami członkowskimi; (iv) we wspomaganych dobrowolnych powrotach z państw członkowskich, przez udzielanie pomocy osobom powracającym na etapie poprzedzającym powrót, w związku z powrotem oraz po przybyciu i po powrocie, z uwzględnieniem potrzeb osób wymagających szczególnego traktowania;			
---	--	--	--

b) udziela pomocy technicznej i operacyjnej państwom członkowskim, które zmagają się z wyzwaniami dotyczącymi ich systemów powrotów; c) opracowuje, po zasięgnięciu opinii urzędnika ds. praw podstawowych, niewiążący model odniesienia dla krajowego systemu informatycznego na potrzeby zarządzania sprawami dotyczącymi powrotów, opisujący strukturę takich systemów, a także udziela państwom członkowskim pomocy technicznej i operacyjnej w zakresie opracowywania takich systemów kompatybilnych z tym modelem; d) obsługuje i rozwija zintegrowaną platformę zarządzania powrotami oraz infrastrukturę łączności, która umożliwia połączenie systemów zarządzania powrotami funkcjonujących w państwach członkowskich z platformą na potrzeby wymiany danych i informacji, w tym zautomatyzowanego przekazywania danych statystycznych, a także udziela państwom członkowskim pomocy technicznej i operacyjnej w połączeniu się z tą infrastrukturą łączności; e) organizuje, wspiera i koordynuje działania umożliwiające wymianę informacji oraz identyfikację i gromadzenie najlepszych praktyk w dziedzinie powrotów między państwami członkowskimi; f) finansuje lub współfinansuje ze swojego budżetu, zgodnie z zasadami finansowymi mającymi zastosowanie do Agencji, operacje, interwencje i działania, o których mowa w niniejszym rozdziale, w tym zwrot kosztów poniesionych w związku z niezbędnym dostosowaniem krajowych systemów informatycznych na potrzeby zarządzania sprawami dotyczącymi powrotów w celu zapewnienia bezpiecznej łączności z zintegrowaną platformą zarządzania powrotami. 2. Pomoc techniczna i operacyjna, o której mowa w ust. 1 lit. b), obejmuje działania wspierające państwa członkowskie przy przeprowadzaniu procedur powrotu			
---	--	--	--

	przez właściwe organy krajowe, a w szczególności zapewnianie: a) tłumaczeń ustnych; b) praktycznych informacji, w tym analizy takich informacji, i zaleceń Agencji dotyczących państw trzecich będących państwami powrotów, istotnych przy wdrażaniu niniejszego rozporządzenia, we współpracy, w stosownych przypadkach, z innymi organami i jednostkami organizacyjnymi Unii, w szczególności EASO; c) doradztwa w zakresie wdrażania procedur powrotu i zarządzania nimi zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE; d) doradztwa i pomocy we wdrażaniu środków przyjętych przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE i prawem międzynarodowym, niezbędnych do zapewnienia, aby osoby powracające pozostawały do dyspozycji w celu przeprowadzenia powrotu, oraz do zapobiegania ucieczkom osób powracających, a także doradztwa w odniesieniu do rozwiązań stanowiących alternatywę dla środków detencyjnych oraz pomoc w ich zakresie; e) wyposażenia, zasobów i wiedzy specjalistycznej do celów wykonania decyzji nakazujących powrót i identyfikacji obywateli państw trzecich. 3. Agencja dąży do tworzenia synergii i łączenia finansowanych przez Unię sieci i programów w dziedzinie powrotów w ścisłej współpracy z Komisją oraz przy wsparciu odpowiednich zainteresowanych podmiotów, w tym Europejskiej Sieci Migracyjnej.				
Art. 49	Systemy wymiany informacji i zarządzanie powrotami 1. Agencja obsługuje i rozwija, zgodnie z art. 48 ust. 1 lit. d), zintegrowaną platformę zarządzania powrotami w celu przetwarzania informacji, w tym danych osobowych przekazywanych przez systemy zarządzania powrotami funkcjonujące w państwach członkowskich, niezbędnych Agencji do udzielenia pomocy technicznej i operacyjnej. Dane osobowe obejmują jedynie dane				

	personalizacyjne lub listy pasażerów. Dane osobowe mogą być przekazywane wyłącznie wtedy, gdy są one niezbędne Agencji do udzielenia pomocy w koordynacji lub organizacji operacji powrotowych do państw trzecich, niezależnie od środka transportu. Takie dane osobowe przekazuje się do platformy wyłącznie wtedy, gdy podjęto decyzję o uruchomieniu operacji powrotowej i muszą one zostać usunięte zaraz po zakończeniu operacji. Dane personalizacyjne przekazuje się do platformy wyłącznie wtedy, gdy członkowie zespołów nie mogą uzyskać do nich dostępu zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1860. Agencja może również wykorzystywać platformę do bezpiecznego przekazywania danych personalizacyjnych lub biometrycznych, w tym wszelkiego rodzaju dokumentów, które można uznać za dowód lub dowód prima facie obywatelstwa obywateli państw trzecich podlegających decyzjom nakazującym powrót, jeżeli przekazywanie takich danych osobowych jest niezbędne Agencji do udzielenia pomocy, na wniosek państwa członkowskiego, w potwierdzaniu tożsamości i obywatelstwa obywateli państw trzecich w indywidualnych przypadkach. Takich danych nie można przechowywać na platformie i muszą one zostać usunięte natychmiast po potwierdzeniu odbioru. 2. Agencja opracowuje, wdraża i obsługuje systemy i aplikacje informatyczne umożliwiające wymianę informacji do celu powrotów w ramach Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz do celu wymiany danych osobowych. 3. Dane osobowe przetwarza się zgodnie z odpowiednio art. 86, 87, 88 i 91.				
Art. 50	Operacje powrotowe 1. Bez dokonywania kontroli merytorycznej decyzji nakazujących powrót, w przypadku których państwa członkowskie pozostają wyłącznie właściwe, Agencja	T	Art. 6 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 (dotyczy	Art. 6. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203)	Projektowany art. 329b stwarza ramy prawne do zorganizowania operacji lub interwencji powrotowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

udziela państwom członkowskim pomocy technicznej i operacyjnej oraz zapewnia koordynację lub organizację operacji powrotowych, w tym przez czarterowanie lotów na potrzeby takich operacji, oraz organizowanie powrotów lotami regularnymi lub innymi środkami transportu. Agencja może, z własnej inicjatywy i za zgodą zainteresowanego państwa członkowskiego, koordynować lub organizować operacje powrotowe. 2. Państwa członkowskie – za pośrednictwem platformy, o której mowa w art. 49 ust. 1 – przekazują dane operacyjne na temat powrotów niezbędne Agencji do oceny potrzeb w zakresie powrotów i informują Agencję o orientacyjnych planach dotyczących liczby osób powracających i o państwach trzecich będących państwami powrotów, w obu tych przypadkach w związku z odpowiednimi krajowymi operacjami powrotowymi, oraz o swoich potrzebach w zakresie pomocy lub koordynacji ze strony Agencji. Agencja przygotowuje i utrzymuje aktualizowany na bieżąco plan operacyjny, aby udzielać wnioskującym państwom członkowskim niezbędnej pomocy i wzmocnienia operacyjnego, w tym w postaci wyposażenia technicznego. Agencja może, z własnej inicjatywy i za zgodą zainteresowanego państwa członkowskiego albo na wniosek państwa członkowskiego, uwzględnić w aktualizowanym na bieżąco planie operacyjnym daty i miejsca docelowe operacji powrotowych, które uznaje za konieczne, na podstawie oceny potrzeb. Na podstawie wniosku dyrektora wykonawczego zarząd podejmuje decyzję w sprawie sposobu działania aktualizowanego na bieżąco planu operacyjnego. Zainteresowane państwo członkowskie potwierdza Agencji, że wszystkie osoby powracające objęte operacją powrotową zorganizowaną lub koordynowaną przez Agencję są objęte wykonaną decyzją nakazującą powrót. W przypadku rozmieszczenia członków zespołów, sprawdzają oni w Systemie Informatycznych Schengen, przed powrotem jakiegokolwiek osoby powracającej, czy	art. 3 pkt 10b oraz art. 329b ust. 1, 2 i 6 ustawy o cudzoziemcach)	wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3: b) po pkt 10a dodaje się pkt 10b w brzmieniu: „10b) operacja powrotowa – działania, o których mowa w art. 2 pkt 27 rozporządzenia (UE) 2019/1896;”; 2) po art. 329a dodaje się art. 329b w brzmieniu: „Art. 329b. 1. Komendant Główny Straży Granicznej może wystąpić z wnioskiem do Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, zwanej dalej „Agencją Frontex”, o koordynację lub organizację operacji powrotowej lub innego działania operacyjnego związanego z powrotami, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1896. 2. Komendant Główny Straży Granicznej wyraża zgodę na przeprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z inicjatywy Agencji Frontex, działań, o których mowa w ust. 1. 6. Komendant Główny Straży Granicznej uzgadnia plany operacyjne oraz plany powrotowe organizowanych lub koordynowanych przez Agencję Frontex na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej operacji powrotowych oraz	Komendant Główny Straży Granicznej został wskazany jako organ właściwy do wnioskowania i wyrażenia zgody na operacje powrotowe, interwencje powrotowe lub inne działania operacyjne związane z powrotami. Powyższe jest związane z faktem, iż jest jedynym organem krajowym, który może ocenić potrzeby oraz możliwości skorzystania z pomocy Agencji Frontex w dziedzinie powrotów. Uzgadnianie planów operacyjnych oraz planów powrotowych operacji powrotowych oraz interwencji powrotowych lub innych działań operacyjnych związanych z powrotami powierzono Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.
--	--	---	---

decyzja nakazująca powrót wydana wobec danej osoby powracającej nie została zawieszona lub czy wykonanie tej decyzji nie zostało wstrzymane. Aktualizowany na bieżąco plan operacyjny zawiera elementy niezbędne do przeprowadzenia operacji powrotowej, w tym dotyczące poszanowania praw podstawowych, i zawiera odesłanie, między innymi, do odpowiednich kodeksów postępowania i procedur dotyczących monitorowania, sprawozdawczości i mechanizmu skargowego. 3. Agencja może udzielić państwom członkowskim pomocy technicznej i operacyjnej, a także może, z własnej inicjatywy i za zgodą zainteresowanego państwa członkowskiego albo na wniosek uczestniczących państw członkowskich, zapewnić koordynację lub organizację operacji powrotowych, na potrzeby których środki transportu i eskortę przymusowych powrotów zapewnia państwo trzecie będące państwem powrotu (zwanych dalej „zbiorowymi operacjami powrotowymi”). Uczestniczące państwa członkowskie i Agencja zapewniają poszanowanie, w trakcie całej operacji powrotowej, praw podstawowych i zasady non-refoulement, proporcjonalne stosowanie środków przymusu oraz godność osoby powracającej. W trakcie całej operacji powrotowej, do czasu przyjazdu do państwa trzeciego będącego państwem powrotu, konieczna jest obecność co najmniej jednego przedstawiciela państwa członkowskiego i jednego obserwatora przymusowych powrotów z zasobu ustanowionego na mocy art. 51 lub z systemu monitorowania należącego do uczestniczącego państwa członkowskiego. 4. Dyrektor wykonawczy przygotowuje niezwłocznie plan powrotowy dla zbiorowych operacji powrotowych. Dyrektor wykonawczy i uczestniczące państwa członkowskie uzgadniają plan określający szczegółowo organizacyjne i proceduralne aspekty zbiorowej operacji powrotowej, uwzględniając skutki dla praw		interwencji powrotowych lub innych działań operacyjnych związanych z powrotami.	
---	--	--	--

podstawowych i ryzyko takich operacji. Wszelkie zmiany lub dostosowania tego planu wymagają zgody stron, o których mowa w ust. 3 i w niniejszym ustępie. Plan powrotowy zbiorowych operacji powrotowych jest wiążący dla Agencji i uczestniczących państw członkowskich. Obejmuje on wszelkie kroki niezbędne do przeprowadzenia zbiorowych operacji powrotowych. 5. Każdą operację powrotową zorganizowaną lub koordynowaną przez Agencję monitoruje się zgodnie z art. 8 ust. 6 dyrektywy 2008/115/WE. Monitorowanie przymusowych operacji powrotowych jest prowadzone przez obserwatora przymusowych powrotów na podstawie obiektywnych i przejrzystych kryteriów i obejmuje całą operację powrotową od etapu przed opuszczeniem kraju do przekazania osób powracających w państwie trzecim będącym państwem powrotu. Obserwator przymusowych powrotów składa sprawozdanie w sprawie każdej przymusowej operacji powrotowej dyrektorowi wykonawczemu, urzędnikowi ds. praw podstawowych oraz właściwym organom krajowym wszystkich państw członkowskich zaangażowanych w daną operację. W razie potrzeby odpowiednio dyrektor wykonawczy i właściwe organy krajowe podejmują stosowne działania następcze. 6. W razie powzięcia przez Agencję wątpliwości co do poszanowania praw podstawowych na dowolnym etapie operacji powrotowej Agencja powiadamia o nich uczestniczące państwa członkowskie i Komisję. 7. Dyrektor wykonawczy ocenia rezultaty operacji powrotowych i co sześć miesięcy przekazuje Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i zarządowi szczegółowe sprawozdanie z oceny w sprawie wszystkich operacji powrotowych przeprowadzonych w poprzednim półroczu, wraz z uwagami urzędnika ds. praw podstawowych. Dyrektor wykonawczy sporządza całościową analizę porównawczą tych rezultatów, mając na względzie podwyższenie jakości, zwiększenie spójności			
---	--	--	--

	i skuteczności przyszłych operacji powrotowych. Dyrektor wykonawczy włącza tę analizę do rocznego sprawozdania z działalności Agencji. 8. Agencja finansuje lub współfinansuje operacje powrotowe ze swojego budżetu zgodnie z zasadami finansowymi mającymi zastosowanie do Agencji, nadając priorytet operacjom przeprowadzanym przez więcej niż jedno państwo członkowskie lub operacjom z obszarów hotspotów.				
Art. 51	Zasób obserwatorów przymusowych powrotów 1. Agencja, po należyтым uwzględnieniu opinii urzędnika ds. praw podstawowych, tworzy zasób obserwatorów przymusowych powrotów pochodzących z właściwych jednostek państw członkowskich, którzy monitorują przymusowe powroty zgodnie z art. 8 ust. 6 dyrektywy 2008/115/WE i zostali przeszkoleni zgodnie z art. 62 niniejszego rozporządzenia. 2. Zarząd, na podstawie wniosku dyrektora wykonawczego, określa profil i liczbę obserwatorów przymusowych powrotów udostępnianych do tego zasobu. Ta sama procedura ma zastosowanie do wszelkich późniejszych zmian dotyczących profilu i całkowitej liczby. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za wnoszenie wkładu do zasobu, wyznaczając obserwatorów przymusowych powrotów, którzy odpowiadają określonemu profilowi, bez uszczerbku dla niezależności tych obserwatorów na mocy prawa krajowego, jeżeli prawo krajowe tak stanowi. Agencja także wnosi wkład w postaci obserwatorów praw podstawowych zgodnie z art. 110. Do zasobu włączani są obserwatorzy przymusowych powrotów posiadający szczególną wiedzę fachową w dziedzinie ochrony dzieci. 3. Wkład państw członkowskich w operacje i interwencje powrotowe na kolejny rok w postaci obserwatorów przymusowych powrotów planowany jest na podstawie corocznych dwustronnych negocjacji i porozumień pomiędzy Agencją i państwami	N	Art. 333 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 333 1. Przedstawiciele organizacji pozarządowych lub międzynarodowych zajmujących się udzielaniem pomocy cudzoziemcom mogą być obecni jako obserwatorzy w toku działań związanych z doprowadzeniem cudzoziemca do granicy albo do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego zostaje doprowadzony, podejmowanych w związku z przymusowym wykonaniem decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu. 2. Koszty przejazdu nie więcej niż dwóch przedstawicieli organizacji pozarządowych, o których mowa w ust. 1, od granicy do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego cudzoziemiec zostaje doprowadzony, są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji	Stosowanie tego przepisu jest zapewnione przez art. 333 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

członkowskimi. Zgodnie z tymi porozumieniami państwa członkowskie udostępniają obserwatorów przymusowych powrotów w celu ich rozmieszczenia na wniosek Agencji, chyba że stoją w obliczu sytuacji wyjątkowej, w znaczny sposób wpływającej na możliwość realizacji zadań krajowych. Wniosek taki należy złożyć co najmniej 21 dni roboczych przed planowanym rozmieszczeniem lub pięć dni roboczych w przypadku szybkiej interwencji powrotowej. 4. Agencja, na wniosek, udostępnia obserwatorów przymusowych powrotów uczestniczącym państwom członkowskim, aby monitorowali – w imieniu tych państw – właściwą realizację operacji powrotowych oraz interwencji powrotowych przez cały czas ich trwania. W przypadku wszelkich operacji powrotowych z udziałem dzieci Agencja udostępnia obserwatorów przymusowych powrotów, którzy posiadają szczególną wiedzę fachową w dziedzinie ochrony dzieci. 5. Obserwatorzy przymusowych powrotów podczas operacji powrotowych lub interwencji powrotowych podlegają środkom dyscyplinarnym swojego rodzimego państwa członkowskiego. Personel statutowy Agencji rozmieszczony w charakterze obserwatorów przymusowych powrotów podlega środkom dyscyplinarnym przewidzianym w regulaminie pracowniczym i warunkach zatrudnienia.		Komendanta Głównego Straży Granicznej. 3. Pokrywanie kosztów przejazdu następuje w przypadku, gdy doprowadzanych jest co najmniej 5 cudzoziemców oraz gdy doprowadzenie odbywa się statkiem morskim lub wycarterowanym statkiem powietrznym. 4. Przedstawiciele organizacji pozarządowych lub międzynarodowych, o których mowa w ust. 1, mają w toku działań związanych z doprowadzeniem cudzoziemca do granicy albo do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego zostaje doprowadzony, prawo do: 1) obserwowania przebiegu wszystkich czynności podejmowanych wobec cudzoziemca od rozpoczęcia do zakończenia doprowadzenia w celu potwierdzenia poszanowania godności i praw cudzoziemca w toku tych czynności; 2) porozumiewania się z doprowadzanym cudzoziemcem, o ile nie zakłóca to czynności związanych z doprowadzeniem. 5. Funkcjonariusz Straży Granicznej przed rozpoczęciem doprowadzenia cudzoziemca do granicy albo do portu lotniczego	
---	--	--	--

			albo morskiego państwa, do którego zostaje doprowadzony, informuje przedstawicieli organizacji pozarządowych lub międzynarodowych, o których mowa w ust. 1, o zasadach obowiązujących podczas doprowadzenia, w szczególności dotyczących przebiegu doprowadzenia oraz warunków bezpieczeństwa. 6. Przedstawiciele organizacji pozarządowych lub międzynarodowych, o których mowa w ust. 1, są obowiązani: 1) przestrzegać zasad obowiązujących podczas doprowadzenia cudzoziemca do granicy albo do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego zostaje doprowadzony; 2) wykonywać polecenia funkcjonariuszy Straży Granicznej w przypadku wystąpienia zagrożenia, w szczególności zamachu na doprowadzających funkcjonariuszy, lub w razie podjęcia przez cudzoziemca próby ucieczki. 7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia: 1) sposób i termin informowania przedstawicieli organizacji pozarządowych, o których mowa w ust. 1, o przygotowywanym doprowadzeniu cudzoziemca do	
--	--	--	--	--

				granicy albo do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego zostaje doprowadzony, oraz sposób i termin potwierdzania udziału tych przedstawicieli w doprowadzeniu, 2) sposób dokumentowania przez przedstawicieli organizacji pozarządowych, o których mowa w ust. 1, przebiegu doprowadzenia cudzoziemca do granicy albo do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego zostaje doprowadzony, oraz termin przekazywania tej dokumentacji Komendantowi Głównemu Straży Granicznej - uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnej organizacji doprowadzenia oraz wymiany informacji w tym zakresie.	
Art. 52	Zespoły powrotowe 1. Agencja, z własnej inicjatywy i za zgodą zainteresowanego państwa członkowskiego albo na wniosek państwa członkowskiego, może розміścić zespoły powrotowe. Agencja może розміścić takie zespoły powrotowe w czasie interwencji powrotowych, w ramach zespołów zarządzania migracją lub, o ile to konieczne, w celu udzielenia dodatkowej pomocy technicznej i operacyjnej w zakresie powrotów. W razie potrzeby w skład zespołów powrotowych wchodzić urzędnicy posiadający szczególną wiedzę fachową w dziedzinie ochrony dzieci. 2. Do zespołów powrotowych stosuje się odpowiednio art. 40 ust. 2–5 oraz art. 43, 44 i 45.				

Art. 53	Interwencje powrotowe 1. Jeżeli państwo członkowskie stoi w obliczu obciążenia podczas wykonywania zobowiązania do zapewnienia powrotu osób powracających, Agencja, z własnej inicjatywy i za zgodą zainteresowanego państwa członkowskiego albo na wniosek tego państwa członkowskiego, udziela odpowiedniej pomocy technicznej i operacyjnej w postaci interwencji powrotowej. Interwencja taka może polegać na rozmieszczeniu w przyjmującym państwie członkowskim zespołów powrotowych, które udzielają pomocy we wdrażaniu procedur powrotu i organizacji operacji powrotowych z przyjmującego państwa członkowskiego. Art. 50 stosuje się również do operacji powrotowych zorganizowanych lub koordynowanych przez Agencję w ramach interwencji powrotowych. 2. Jeżeli państwo członkowskie stoi w obliczu szczególnych i nieproporcjonalnych wyzwań podczas wykonywania zobowiązania do zapewnienia powrotu osób powracających, Agencja, z własnej inicjatywy i za zgodą zainteresowanego państwa członkowskiego albo na wniosek tego państwa członkowskiego, udziela odpowiedniej pomocy technicznej i operacyjnej w postaci szybkiej interwencji powrotowej. Taka szybka interwencja powrotowa może polegać na rozmieszczeniu w przyjmującym państwie członkowskim zespołów powrotowych, które udzielają pomocy we wdrażaniu procedur powrotu i organizacji operacji powrotowych z przyjmującego państwa członkowskiego. 3. W związku z interwencją powrotową dyrektor wykonawczy przygotowuje niezwłocznie, w porozumieniu z przyjmującym państwem członkowskim oraz uczestniczącymi państwami członkowskimi, plan operacyjny. Art. 38 stosuje się odpowiednio. 4. Dyrektor wykonawczy podejmuje decyzję w sprawie planu operacyjnego jak najszybciej, a w przypadku,	T	Art. 6 pkt 1 lit. a oraz pkt 2 (dot. art. 3 pkt 5aa oraz art. 329b ust. 3, 4 i 6 ustawy o cudzoziemcach) Art. 6. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3: a) po pkt 5a dodaje się pkt 5aa w brzmieniu: „5aa) interwencja powrotowa – działania, o których mowa art. 2 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylecia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz. Urz. UE L 295 z 14.11.2019, str.1), zwanym dalej „rozporządzeniem (UE) 2019/1896;”; 2) po art. 329a dodaje się art. 329b w brzmieniu: „Art. 329b. 3. Komendant Główny Straży Granicznej, w przypadkach określonych w rozporządzeniu (UE) 2019/1896, może wystąpić z wnioskiem do Agencji Frontex o zapewnienie Rzeczypospolitej Polskiej odpowiedniej pomocy technicznej i operacyjnej w postaci interwencji powrotowej. 4. Komendant Główny Straży Granicznej udziela zgody na udzielenie Rzeczypospolitej	Projektowany art. 329b stwarza ramy prawne do zorganizowania operacji lub interwencji powrotowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Komendant Główny Straży Granicznej został wskazany jako organ właściwy do wnioskowania i wyrażenia zgody na operacje powrotowe, interwencje powrotowe lub inne działania operacyjne związane z powrotami. Powyższe jest związane z faktem, iż jest jedynym organem krajowym, który może ocenić potrzeby oraz możliwości skorzystania z pomocy Agencji Frontex w dziedzinie powrotów. Uzgadnianie planów operacyjnych oraz planów powrotowych operacji powrotowych oraz interwencji powrotowych lub innych działań operacyjnych związanych z powrotami powierzono Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.
---------	--	---	--	--

	o którym mowa w ust. 2, w ciągu pięciu dni roboczych. O decyzji powiadamia się natychmiast na piśmie zainteresowane państwa członkowskie i zarząd. 5. Agencja finansuje lub współfinansuje interwencje powrotowe ze swojego budżetu zgodnie z zasadami finansowymi mającymi zastosowanie do Agencji.		Polskiej z inicjatywy Agencji Frontex pomocy technicznej i operacyjnej w postaci szybkiej interwencji powrotowej. 6. Komendant Główny Straży Granicznej uzgadnia plany operacyjne oraz plany powrotowe organizowanych lub koordynowanych przez Agencję Frontex na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej operacji powrotowych oraz interwencji powrotowych lub innych działań operacyjnych związanych z powrotami.”.	
Art. 54	Stala służba Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej 1. Stala służba Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej o liczebności określonej w załączniku I jest częścią Agencji. W skład stałej służby wchodzi następujące cztery kategorie personelu operacyjnego zgodnie z rocznym systemem dostępności określonym w załączniku I: a) kategoria 1: personel statutowy rozmieszczony w charakterze członków zespołów na obszarach operacyjnych zgodnie z art. 55, a także personel odpowiedzialny za funkcjonowanie jednostki centralnej ETIAS; b) kategoria 2: personel oddelegowany do Agencji przez państwa członkowskie na długi okres w ramach stałej służby zgodnie z art. 56; c) kategoria 3: personel z państw członkowskich gotowy do udostępnienia go Agencji na potrzeby rozmieszczenia krótkoterminowego w ramach stałej służby zgodnie z art. 57; oraz d) kategoria 4: rezerwa szybkiego reagowania składająca się z personelu z państw członkowskich gotowego			

do rozmieszczenia zgodnie z art. 58 na potrzeby szybkich interwencji na granicy zgodnie z art. 39. 2. Agencja rozmieszcza członków stałej służby w charakterze członków zespołów zarządzania granicami, zespołów wspierających zarządzanie migracjami oraz zespołów powrotowych w ramach wspólnych operacji, szybkich interwencji na granicy, interwencji powrotowych lub wszelkich innych stosownych działań operacyjnych w państwach członkowskich lub państwach trzecich. Takie działania mogą być prowadzone wyłącznie za zgodą danego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego. Rzeczywista liczba personelu rozmieszczonego ze stałej służby zależy od potrzeb operacyjnych. Rozmieszczenie stałej służby stanowią uzupełnienie wysiłków podejmowanych przez państwa członkowskie. 3. Przy udzielaniu wsparcia państwom członkowskim członkowie stałej służby rozmieszczeni w charakterze członków zespołów mają możliwość wykonywania zadań w zakresie kontroli granicznej lub powrotów, w tym zadań wymagających uprawnień wykonawczych określonych w odpowiednim prawie krajowym lub, w przypadku personelu statutowego, zadań wymagających uprawnień wykonawczych określonych w art. 55 ust. 7. Członkowie stałej służby muszą spełniać wymagania dotyczące specjalistycznego szkolenia i profesjonalizmu, o których mowa w art. 16 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2016/399 lub w innych właściwych aktach. 4. Na podstawie wniosku dyrektora wykonawczego, uwzględniając analizę ryzyka sporządzoną przez Agencję, wyniki oceny narażenia i wieloletni cykl polityki strategicznej w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami oraz w oparciu o liczbę i profile członków personelu, którymi dysponuje Agencja dzięki swojemu personelowi statutowemu i trwającym oddelegowaniom, zarząd podejmuje do dnia 31 marca każdego roku decyzje:			
--	--	--	--

a) w sprawie określenia profili i ustanowienia wymogów dotyczących członków personelu operacyjnego; b) w sprawie liczby personelu w podziale na profile kategorii 1, 2 i 3 na potrzeby tworzenia zespołów w kolejnym roku, na podstawie spodziewanych potrzeb operacyjnych na kolejny rok; c) w sprawie dokładnego określenia wkładów przewidzianych w załącznikach II i III przez ustalenie konkretnych liczb i profili członków personelu z każdego państwa członkowskiego oddelegowywanych do Agencji zgodnie z art. 56 i wyznaczanych zgodnie z art. 57 w kolejnym roku; d) w sprawie dokładnego określenia wkładów przewidzianych w załączniku IV przez ustalenie konkretnych liczb i profili członków personelu z każdego państwa członkowskiego w ramach rezerwy szybkiego reagowania, udostępnianych w kolejnym roku w przypadku szybkich interwencji na granicy zgodnie z art. 39 i 58; oraz e) w sprawie określenia orientacyjnego wieloletniego planowania w zakresie profili na kolejne lata w celu ułatwienia długoterminowego planowania wkładów państw członkowskich oraz zatrudniania personelu statutowego. 5. Personel do obsługi wyposażenia technicznego udostępnionego zgodnie z art. 64 jest zaliczany na poczet wkładu na potrzeby rozmieszczeń krótkoterminowych zapewnianego przez państwa członkowskie na podstawie art. 57 na kolejny rok. Z myślą o przygotowaniu stosownej decyzji zarządu, o której mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, do końca stycznia każdego roku zainteresowane państwo członkowskie informuje Agencję o zamiarze rozmieszczenia wyposażenia technicznego wraz z odpowiednim personelem do obsługi. 6. Do celów art. 73 Agencja tworzy i zapewnia struktury dowodzenia i kontroli w celu skutecznego			
---	--	--	--

	rozmieszczenia stałej służby na terytorium państw trzecich. 7. Agencja może zatrudnić wystarczającą liczbę personelu statutowego, która może stanowić do 4% całkowitej liczby stałej służby określonej w załączniku I, do wykonywania zadań pomocniczych lub obserwacyjnych na potrzeby tworzenia stałej służby, planowania jej operacji i zarządzania nimi oraz nabywania wyposażenia własnego Agencji. 8. Członków personelu, o którym mowa w ust. 7, ani członków personelu odpowiedzialnego za funkcjonowanie jednostki centralnej ETIAS nie rozmieszcza się w charakterze członków zespołów, są oni jednak ujmowani jako personel kategorii 1 do celów załącznika I.				
Art. 55	Personel statutowy w stałej służbie 1. Agencja wnosi wkład do stałej służby w postaci członków swojego personelu statutowego (kategoria 1) rozmieszczanych na obszarach operacyjnych w charakterze członków zespołów odpowiedzialnych za zadania i posiadających uprawnienia określone w art. 82, w tym zadania w zakresie obsługi wyposażenia własnego Agencji. 2. Podczas zatrudniania personelu Agencja zapewnia wybór kandydatów, którzy wykazują wysoki poziom profesjonalizmu, przestrzegają wysokich wartości etycznych i posiadają odpowiednie umiejętności językowe. 3. Zgodnie z art. 62 ust. 2, po zatrudnieniu, personel statutowy rozmieszczany w charakterze członków zespołów przechodzi niezbędne szkolenia w zakresie ochrony granic lub związane z powrotami, w tym dotyczące praw podstawowych, odpowiednio do profili personelu ustalonych przez zarząd zgodnie z art. 54 ust. 4, z uwzględnieniem wcześniej uzyskanych kwalifikacji i doświadczenia zawodowego w stosownych dziedzinach.	Art. 1 pkt 1 i 6 (dot. art. 1 ust. 3 oraz art. 89d ust. 1 ustawy o SG)	Art. 1. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, 646, 815, 821, 864 i 1123) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1 w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Współdziałanie obejmuje także przeprowadzanie szkoleń na zasadach wzajemnie ustalonych.”; 6) w art. 89d w ust. 1 po wyrazach „instytucie polskim” dodaje się wyrazy „albo zatrudnionym w Agencji Frontex w charakterze personelu statutowego stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej”;	Przepisy artykułu art. 55 ust. 3 oraz art. 62 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/1896 przewidują że organizowane przez Agencję Frontex szkolenia dla członków stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej odbywać się mają, na podstawie umów zawieranych z państwami członkowskimi, w ich wyspecjalizowanych placówkach zajmujących się szkoleniem i kształceniem. Przepis ten m.in. stanowić ma krajową podstawę prawną do zawierania przez Frontex umów z ośrodkami szkolenia Straży Granicznej. Zmiany w art. 89d w ust. 1 mają celu stworzenie funkcjonariuszowi Straży Granicznej, który wyjeżdża za granicę wspólnie z małżonkiem zatrudnionym w Agencji Frontex w charakterze personelu statutowego możliwości wnioskowania o urlop bezpłatny na czas trwania tej służby albo pracy, analogicznie	

Szkolenia, o których mowa w akapicie pierwszym, przeprowadza się w ramach specjalnych programów szkoleniowych opracowanych przez Agencję oraz odbywają się one, na podstawie umów z wybranymi państwami członkowskimi, w ich specjalistycznych placówkach zajmujących się szkoleniem i kształceniem, w tym w akademiach partnerskich Agencji w państwach członkowskich. Dla każdego członka personelu sporządza się, po jego zatrudnieniu, odpowiedni plan szkoleń w celu zapewnienia, aby posiadał on zawsze kwalifikacje zawodowe do wykonywania zadań w zakresie ochrony granic lub związanych z powrotami. Plany szkoleń są regularnie aktualizowane. Koszty szkoleń są w całości pokrywane przez Agencję. Personel statutowy stanowiący personel techniczny obsługujący wyposażenie własne Agencji nie musi przechodzić pełnego szkolenia w zakresie ochrony granic lub związanego z powrotami. 4. Agencja zapewnia, aby członkowie jej personelu statutowego w całym okresie ich zatrudnienia wykonywali swoje obowiązki członków zespołów zgodnie z najwyższymi standardami i z pełnym poszanowaniem praw podstawowych. 5. Na podstawie wniosku dyrektora wykonawczego, zarząd: a) ustanawia odpowiedni mechanizm nadzorczy w celu monitorowania stosowania zasad dotyczących użycia siły przez personel statutowy, w tym przepisów dotyczących sprawozdawczości i środków szczególnych, w tym środków o charakterze dyscyplinarnym, w odniesieniu do użycia siły podczas rozmieszczeń; b) ustanawia przepisy, na podstawie których dyrektor wykonawczy upoważnia członków personelu statutowego do noszenia i używania broni zgodnie z art. 82 i załącznikiem V, w tym odnoszące się do obowiązkowej współpracy z właściwymi organami krajowymi, w szczególności państwa członkowskiego			do rozwiązania przyjętego dla funkcjonariusza, który wyjeżdża za granicę wspólnie z małżonkiem przeniesionym do pełnienia służby albo pracy w przedstawicielstwie dyplomatycznym, misji dyplomatycznej, urzędzie konsularnym, organach i instytucjach Unii Europejskiej lub instytucie polskim.
---	--	--	--

obywatelstwa, państwa członkowskiego zamieszkania oraz państwa członkowskiego wstępnego szkolenia; przepisy te określają również sposób, w jaki dyrektor wykonawczy ma zapewnić, aby warunki udzielenia takiego upoważnienia były przez cały czas spełnione przez członków personelu statutowego, w szczególności w odniesieniu do posługiwania się bronią, w tym przeprowadzanie regularnie sprawdzianów strzeleckich; c) ustanawia szczegółowe przepisy ułatwiające przechowywanie broni, amunicji i innego wyposażenia w zabezpieczonych obiektach oraz ich transport do obszarów operacyjnych. W związku z przepisami, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) niniejszego ustępu, Komisja wydaje opinię na temat przestrzegania regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia, zgodnie z art. 110 ust. 2 regulaminu pracowniczego. Na wniosek dyrektora wykonawczego zasięga się opinii urzędnika ds. praw podstawowych w odniesieniu do tych przepisów. 6. Członków personelu Agencji, którzy nie posiadają kwalifikacji do przeprowadzania kontroli granicznej lub wykonywania zadań związanych z powrotami, rozmieszcza się jedynie podczas wspólnych operacji na potrzeby koordynacji, monitorowania praw podstawowych i realizacji innych powiązanych zadań. Nie wchodzi on w skład zespołów. 7. Członkowie personelu statutowego rozmieszczani w charakterze członków zespołów muszą mieć możliwość wykonywania, zgodnie z art. 82, stosownie do profili członków personelu i odpowiedniego szkolenia, następujących zadań wymagających uprawnień wykonawczych: a) weryfikowanie tożsamości i obywatelstwa osób, w tym sprawdzanie tych informacji we właściwych unijnych i krajowych bazach danych;			
--	--	--	--

	b) zezwalanie na wjazd w przypadku gdy spełnione zostały warunki wjazdu określone w art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/399; c) odmawianie wjazdu zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2016/399; d) stemplowanie dokumentów podróży zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) 2016/399; e) wydawanie wiz lub odmawianie ich wydania na granicy zgodnie z art. 35 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 (40) oraz wprowadzanie odpowiednich danych do Wizowego Sytemu Informacyjnego; f) ochrona granic, w tym patrolowanie na odcinkach między przejściami granicznymi w celu zapobiegania niedozwolonemu przekraczaniu granic, walki z przestępczością transgraniczną oraz podejmowania środków wobec osób, które nielegalnie przekroczyły granicę, w tym przechwytywanie lub zatrzymywanie; g) rejestrowanie w systemie EURODAC odcisków palców osób zatrzymanych w związku z nielegalnym przekroczeniem granicy zewnętrznej zgodnie z rozdziałem III rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 606/2013 (41) ; h) nawiązywanie kontaktów z państwami trzecimi w celu zidentyfikowania osób powracających i uzyskania dla nich dokumentów podróży; i) eskortowanie obywateli państwa trzeciego, którzy podlegają procedurom przymusowego powrotu.				
Art. 56	Udział państw członkowskich w stałej służbie za pośrednictwem oddelegowania długoterminowego 1. Państwa członkowskie wnoszą wkład do stałej służby oddelegowując członków personelu operacyjnego do Agencji w charakterze członków zespołów (kategoria 2). Czas trwania indywidualnego oddelegowania wynosi 24 miesiące. Za zgodą rodzimego państwa członkowskiego i Agencji indywidualne oddelegowanie można jednokrotnie przedłużyć o kolejne 12 miesięcy lub 24 miesiące. Aby ułatwić wdrożenie systemu wsparcia	Art. 1 pkt 3, 5, 9, 11 i 12 (dotyczy art. 5b pkt 3 lit. b, art. 40 ust. 2 pkt 1 i ust. 4 pkt 1 lit. b,	Art. 1. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, 646, 815, 821, 864 i 1123) wprowadza się następujące zmiany: 5) w art. 40: a) w ust. 2: - w pkt 1 po wyrazach „państwa członkowskiego Unii	Poprzez zmiany wprowadzane w art. 1 pkt 5 projektu – rozszerza się katalog państw, na których terytorium mogą być delegowani funkcjonariusze Straży Granicznej. Agencja Frontex realizuje swoje działania nie tylko na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw trzecich, ale również na terytorium państw stosujących w pełni dorobek Schengen – niebędących członkami Unii Europejskiej. Projektowana zmiana ma więc doprecyzować procedury delegowania do ww. państw;	

finansowego, o którym mowa w art. 61, oddelegowanie rozpoczyna się co do zasady z początkiem roku kalendarzowego. 2. Wszystkie państwa członkowskie są odpowiedzialne za nieprzerwane wnoszenie wkładu w postaci członków personelu operacyjnego w charakterze oddelegowanych członków zespołów zgodnie z załącznikiem II. Płatności kosztów poniesionych przez personel rozmieszczony na podstawie niniejszego artykułu dokonuje się na zasadach określonych w art. 95 ust. 6. 3. Członkowie personelu operacyjnego oddelegowani do Agencji wykonują zadania i posiadają uprawnienia członków zespołów zgodnie z art. 82. Państwo członkowskie, które oddelegowało danego członka personelu operacyjnego, uznawane jest za jego rodzime państwo członkowskie. W okresie oddelegowania o miejscu i czasie trwania rozmieszczenia oddelegowanych członków zespołów decyduje dyrektor wykonawczy stosownie do potrzeb operacyjnych. Agencja zapewnia stałe szkolenie personelu operacyjnego w okresie oddelegowania. 4. Do dnia 30 czerwca każdego roku każde państwo członkowskie wskazuje spośród swojego personelu operacyjnego kandydatów do oddelegowania zgodnie z określonymi liczbami i profilami członków personelu ustalonymi przez zarząd na kolejny rok zgodnie z art. 54 ust. 4. Agencja sprawdza, czy zaproponowani przez państwa członkowskie członkowie personelu operacyjnego odpowiadają określonym profilom członków personelu i posiadają niezbędne umiejętności językowe. Do dnia 15 września każdego roku Agencja zatwierdza zaproponowanych kandydatów lub, w przypadku niezgodności z wymaganymi profilami, niewystarczających umiejętności językowych, przewinień lub naruszenia obowiązujących przepisów podczas poprzednich rozmieszczeń, odrzuca danych kandydatów i zwraca się do państwa członkowskiego, by zaproponowało innych kandydatów do oddelegowania.	ust. 6a i 6b, art. 147o, art. 147pb, art. 147r ust. 1, ust. 2a i ust. 3 ustawy o SG), art. 3 (dotyczy art. 11a ust. 3 pkt 2 lit. b ustawy o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych)	Europejskiej” dodaje się wyrazy „lub państwa, które w pełni stosuje dorobek Schengen”, b) w ust. 4 w pkt 1 w lit. b po wyrazach „państw członkowskich Unii Europejskiej” dodaje się wyrazy „lub państwa, które w pełni stosuje dorobek Schengen”; 9) art. 147o otrzymuje brzmienie: „Art. 147o. 1. Komendant Główny Straży Granicznej tworzy krajową rezerwę ekspertów, składającą się z funkcjonariuszy oraz pracowników Straży Granicznej, którzy mogą zostać delegowani do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, w celu udziału w: 1) projektach pilotażowych, wspólnych operacjach i szybkich interwencjach na granicy, 2) operacjach i interwencjach powrotowych lub innych działaniach operacyjnych związanych z wykonywaniem zadań związanych z powrotami, 3) innych działaniach w państwach członkowskich, w szczególności w zespołach wspierających zarządzanie migracjami, w tym na obszarach hotspotów, lub państwach trzecich - na zasadach określonych w rozporządzeniu (UE) 2019/1896.	Zmiany proponowane w art. 1 pkt 9 – nadanie nowego brzmienia art. 147o: - art. 147o ust. 1 w zakresie dotyczącym krajowej rezerwy ekspertów stwarza podstawę prawną do udziału w działaniach Agencji Frontex również pracowników Straży Granicznej. Projektowane rozwiązanie ma celu zwiększenie potencjału formacji i ułatwienie realizacji nałożonych na Straż Graniczną kwot w postaci obowiązku wniesienia wkładu do stałej służby ESGiP zgodnie z załącznikami II, III, IV rozporządzenia (UE) 2019/1896. Ponadto, art. 147o ust. 1 został rozbudowany o operacje i interwencje powrotowe lub inne działania operacyjne związane z wykonywaniem zadań związanych z powrotami oraz o inne działania w państwach członkowskich, w szczególności realizowane przez zespoły wspierające zarządzanie migracjami, w tym na obszarach hotspotów lub w państwach trzecich; - w art. 147o dodano ust. 3 i 5 wskazując Komendanta Głównego Straży Granicznej jako organ właściwy w sprawie delegowania funkcjonariuszy oraz pracowników Straży Granicznej do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej;
---	--	--	---

	5. Jeżeli ze względu na działanie siły wyższej dany członek personelu operacyjnego nie może zostać oddelegowany lub nie jest w stanie kontynuować oddelegowania, dane państwo członkowskie zapewnia, aby ten członek personelu został zastąpiony innym członkiem personelu operacyjnego posiadającym wymagany profil.		2. Komendant Główny Straży Granicznej określa, w drodze decyzji, skład krajowej rezerwy ekspertów, o której mowa w ust. 1. 3. Komendant Główny Straży Granicznej deleguje albo odmawia delegowania funkcjonariusza lub pracownika Straży Granicznej do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. 12) w art. 147r: a) w ust. 1 po wyrazach „państwa członkowskiego Unii Europejskiej” dodaje się wyrazy „albo państwa trzeciego”,	Zmiany wprowadzone w art. 1 pkt 12 – dodanie w art. 147r ust. 1 wyrazów „albo państwa trzeciego”, wynika z brzmienia rozporządzenia (UE) 2019/1896, a w szczególności art. 10 określającego zadania Agencji Frontex. Mandat Agencji obejmuje prowadzenie działań nie tylko w państwach członkowskich, ale również w państwach trzecich.
Art. 57	Udział państw członkowskich w stałej służbie za pośrednictwem rozmieszczeń krótkoterminowych 1. Oprócz oddelegowania zgodnie z art. 56 państwa członkowskie wnoszą wkład do stałej służby wyznaczając, do dnia 30 czerwca każdego roku, funkcjonariuszy straży granicznej i inny odpowiedni personel do umieszczenia we wstępnym krajowym wykazie dostępnego personelu operacyjnego na potrzeby rozmieszczeń krótkoterminowych (kategoria 3) zgodnie z wkładami określonymi w załączniku III oraz zgodnie z określonymi liczbami według profili członków personelu ustalonymi przez zarząd na kolejny rok zgodnie z art. 54 ust. 4. Wstępne krajowe wykazy wyznaczonego personelu operacyjnego przekazuje się	Art. 1 pkt 3, 5, 7-9, 11 i 12 (dotyczy art. 5b pkt 3 lit. b, art. 40 ust. 2 pkt 1, ust. 4 pkt 1 lit. b, art. 117a ust. 3, art. 147o, art. 147pb,	Art. 1. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, 646, 815, 821, 864 i 1123) wprowadza się następujące zmiany: 5) w art. 40: a) w ust. 2: - w pkt 1 po wyrazach „państwa członkowskiego Unii Europejskiej” dodaje się wyrazy „lub państwa, które w pełni stosuje dorobek Schengen”,	Poprzez zmiany przewidziane w art. 1 pkt 5 – rozszerza się katalog państw, na których terytorium mogą być delegowani funkcjonariusze Straży Granicznej. Agencja Frontex realizuje swoje działania nie tylko na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw trzecich, ale również na terytorium państw stosujących w pełni dorobek Schengen – niebędących członkami Unii Europejskiej. Projektowana zmiana ma więc doprecyzować procedury delegowania do ww. państw.

Agencji. Ostateczny skład wykazu rocznego jest potwierdzany Agencji po zakończeniu corocznych dwustronnych negocjacji, do dnia 1 grudnia danego roku. 2. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby wyznaczony personel operacyjny był dostępny na wniosek Agencji zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym artykule. Każdy członek personelu musi być dostępny przez okres do 4 miesięcy w roku kalendarzowym. Państwa członkowskie mogą jednak postanowić o rozmieszczeniu indywidualnych członków personelu na okres powyżej 4 miesięcy. Takie przedłużenie zalicza się na poczet odrębnego wkładu tego państwa członkowskiego w odniesieniu do tego samego profilu lub innego wymaganego profilu, jeżeli członek personelu posiada niezbędne umiejętności. Płatności kosztów poniesionych przez personel rozmieszczony na podstawie niniejszego artykułu dokonuje się na zasadach określonych w art. 45 ust. 2. 3. Członkowie personelu operacyjnego rozmieszczeni na podstawie niniejszego artykułu wykonują zadania i posiadają uprawnienia członków zespołów zgodnie z art. 82.4. Agencja może zweryfikować, czy członkowie personelu operacyjnego wyznaczeni przez państwa członkowskie na potrzeby rozmieszczeń krótkoterminowych odpowiadają określonym profilom członków personelu i posiadają niezbędne umiejętności językowe. Agencja odrzuca wyznaczonych członków personelu operacyjnego w przypadku niewystarczających umiejętności językowych, przewinień lub naruszenia obowiązujących przepisów podczas poprzednich rozmieszczeń. Agencja odrzuca też wyznaczonych członków personelu operacyjnego w przypadku niezgodności z wymaganymi profilami, chyba że dany członek personelu operacyjnego kwalifikuje się do innego profilu przydzielonego temu państwu członkowskiemu. W przypadku odrzucenia członka personelu przez Agencję dane państwo członkowskie zapewnia, aby ten członek personelu	art. 147r ust. 1, 2a i 3 ustawy o SG) oraz art. 3 (dotyczy art. 11a ust. 3 pkt 2 lit. b ustawy o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych)	b) w ust. 4 w pkt 1 w lit. b po wyrazach „państw członkowskich Unii Europejskiej” dodaje się wyrazy „lub państwa, które w pełni stosuje dorobek Schengen”; 8) tytuł rozdziału 14b otrzymuje brzmienie: „Udział Straży Granicznej w działaniach Agencji Frontex”; 9) art. 147o otrzymuje brzmienie: „Art. 147o. 1. Komendant Główny Straży Granicznej tworzy krajową rezerwę ekspertów, składającą się z funkcjonariuszy oraz pracowników Straży Granicznej, którzy mogą zostać delegowani do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, w celu udziału w: 1) projektach pilotażowych, wspólnych operacjach i szybkich interwencjach na granicy, 2) operacjach i interwencjach powrotowych lub innych działaniach operacyjnych związanych z wykonywaniem zadań związanych z powrotami, 3) innych działaniach w państwach członkowskich, w szczególności w zespołach wspierających zarządzanie	Zmiany przewidziane w art. 1 pkt 8 – nadanie nowego brzmienia tytułowi rozdziału 14b – mają charakter porządkujący wynikający bezpośrednio z zakresu przedmiotowego projektowanych w nim przepisów. Zmiany proponowane w art. 1 pkt 9 – nadanie nowego brzmienia art. 147o : - art. 147o ust 1 w zakresie dotyczącym krajowej rezerwy ekspertów stwarza podstawę prawną do udziału w działaniach Agencji Frontex również pracowników Straży Granicznej. Projektowane rozwiązanie ma celu zwiększenie potencjału formacji i ułatwienie realizacji nałożonych na Straż Graniczną kwot w postaci obowiązku wniesienia wkładu do stałej służby ESGiP zgodnie z załącznikami II, III, IV rozporządzenia (UE) 2019/1896. Ponadto, art. 147o ust. 1 został rozbudowany o operacje i interwencje powrotowe lub inne działania operacyjne związane z wykonywaniem zadań związanych z powrotami oraz o inne działania w państwach członkowskich, w szczególności realizowanych przez zespoły wspierające zarządzanie migracjami, w tym na obszarach hotspotów lub w państwach trzecich; - w art. 147o dodano ust 3 wskazano Komendanta Głównego Straży Granicznej jako organ właściwy w sprawie delegowania funkcjonariuszy oraz pracowników Straży Granicznej do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej;
---	---	--	--

został zastąpiony innym członkiem personelu operacyjnego posiadającym wymagany profil. 5. Do dnia 31 lipca każdego roku Agencja zwraca się do państw członkowskich o wniesienie wkładu w postaci konkretnych indywidualnych członków personelu operacyjnego na potrzeby rozmieszczenia w ramach wspólnych operacji na kolejny rok, zgodnie z wymaganymi liczbami i profilami. Decyzję dotyczącą okresu poszczególnego rozmieszczenia podejmuje się w ramach corocznych dwustronnych negocjacji i porozumień między Agencją a państwami członkowskimi. 6. W następstwie corocznych dwustronnych negocjacji państwa członkowskie udostępniają personel operacyjny z wykazów krajowych, o których mowa w ust. 1, na potrzeby celów konkretnych rozmieszczeń zgodnie z liczbami i profilami określonymi we wniosku Agencji. 7. Jeżeli ze względu na działanie siły wyższej indywidualny członek personelu operacyjnego nie może zostać rozmieszczony zgodnie z porozumieniami, dane państwo członkowskie zapewnia, aby ten członek personelu został zastąpiony innym członkiem personelu z wykazu posiadającym wymagany profil. 8. W przypadku zwiększonej potrzeby w zakresie wzmocnienia trwającej wspólnej operacji, potrzeby uruchomienia szybkiej interwencji na granicy lub nowej wspólnej operacji, która nie została uwzględniona w odpowiednim rocznym programie prac ani w odpowiednich wynikach corocznych dwustronnych negocjacji, rozmieszczenie prowadzone jest w granicach określonych w załączniku III. Dyrektor wykonawczy niezwłocznie informuje państwa członkowskie o dodatkowych potrzebach przez wskazanie możliwej liczby i profili członków personelu operacyjnego, którzy mają zostać udostępnieni przez każde państwo członkowskie. Po uzgodnieniu zmienionego planu operacyjnego lub, w stosownych przypadkach, nowego planu operacyjnego przez dyrektora wykonawczego		migracjami, w tym na obszarach hotspotów, lub państwach trzecich - na zasadach określonych w rozporządzeniu (UE) 2019/1896. 2. Komendant Główny Straży Granicznej określa, w drodze decyzji, skład krajowej rezerwy ekspertów, o której mowa w ust. 1. 3. Komendant Główny Straży Granicznej deleguje albo odmawia delegowania funkcjonariusza lub pracownika Straży Granicznej do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. 12) w art. 147r: a) w ust. 1 po wyrazach „państwa członkowskiego Unii Europejskiej” dodaje się wyrazy „albo państwa trzeciego”,	Zmiany w art. 1 pkt 12 – dodanie w art. 147r ust. 1 wyrazów „albo państwa trzeciego”, wynika z brzmienia rozporządzenia (UE) 2019/1896, a w szczególności art. 10 określającego zadania Agencji Frontex. Mandat Agencji obejmuje prowadzenie działań nie tylko w państwach członkowskich, ale również w państwach trzecich.
--	--	--	--

i przyjmujące państwo członkowskie dyrektor wykonawczy składa formalny wniosek dotyczący liczby i profili członków personelu operacyjnego. Członkowie zespołów są rozmieszczani z każdego państwa członkowskiego w ciągu 20 dni roboczych od tego formalnego wniosku z zastrzeżeniem art. 39. 9. Jeżeli analiza ryzyka lub jakakolwiek dostępna ocena narażenia wskazuje, że państwo członkowskie stoi w obliczu sytuacji, która może w znacznym stopniu wpłynąć na realizację zadań krajowych, dane państwo członkowskie wnosi wkład w postaci personelu operacyjnego zgodnie z wnioskami, o których mowa w ust. 5 lub 8 niniejszego artykułu. Wkład ten nie może jednak łącznie przekraczać połowy wkładu tego państwa członkowskiego na dany rok określonego w załączniku III. Jeżeli państwo członkowskie powołuje się na sytuację wyjątkową, podaje Agencji na piśmie w sposób wyczerpujący przyczyny i informacje na temat tej sytuacji, a ich treść zostaje włączona do sprawozdania, o którym mowa w art. 65. 10. Czas trwania rozmieszczenia w przypadku konkretnej operacji jest określany przez rodzime państwo członkowskie, ale w żadnym razie może być krótszy niż 30 dni, chyba że operacja, w ramach której dokonuje się rozmieszczenia, trwa krócej niż 30 dni. 11. Personel techniczny uwzględniany w ramach wkładów państw członkowskich zgodnie z art. 54 ust. 5 rozmieszcza się wyłącznie – zgodnie z porozumieniami będącymi rezultatem corocznych dwustronnych negocjacji – na potrzeby obsługi odpowiednich elementów wyposażenia technicznego, o którym mowa w art. 64 ust. 9. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie umieszczają w swoich wykazach rocznych personel techniczny, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, dopiero po zakończeniu corocznych dwustronnych negocjacji. Państwa członkowskie mogą dostosować stosowne wykazy roczne w przypadku jakichkolwiek			
--	--	--	--

	zmian personelu technicznego w ciągu danego roku. Państwa członkowskie powiadamiają Agencję o tych zmianach. Weryfikacja, o której mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, nie dotyczy kompetencji w zakresie obsługi wyposażenia technicznego. Członków personelu technicznego, wykonujących wyłącznie zadania techniczne wskazuje się w krajowym wykazie rocznym wyłącznie według funkcji. Czas trwania rozmieszczenia personelu technicznego określa się zgodnie z art. 64.				
Art. 58	Udział państw członkowskich w stałej służbie za pośrednictwem rezerwy szybkiego reagowania 1. Państwa członkowskie wnoszą wkład w postaci personelu operacyjnego do stałej służby za pośrednictwem rezerwy szybkiego reagowania (kategoria 4), uruchamianej na potrzeby szybkich interwencji na granicy zgodnie z art. 37 ust. 2 i art. 39, pod warunkiem że na potrzeby danej szybkiej interwencji na granicy w pełni rozmieszczono już personel operacyjny kategorii 1, 2 i 3. 2. Każde państwo członkowskie odpowiada za zapewnienie, aby członkowie personelu operacyjnego byli dostępni w liczbie i zgodnie z odpowiednimi profilami ustalonymi przez zarząd na kolejny rok zgodnie z art. 54 ust. 4, na wniosek Agencji w granicach określonych w załączniku IV i zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym artykule. Każdy członek personelu operacyjnego musi być dostępny przez okres do 4 miesięcy w roku kalendarzowym. 3. Konkretnie rozmieszczenia w ramach szybkich interwencji na granicy z rezerwy szybkiego reagowania odbywają się zgodnie z art. 39 ust. 11 i 13.			Jak w art. 57	
Art. 59	Przegląd stałej służby 1. Do dnia 31 grudnia 2023 r., w szczególności na podstawie sprawozdań, o których mowa w art. 62 ust. 10 i art. 65, Komisja przedstawia Parlamentowi				

Europejskiemu i Radzie przegląd całkowitej liczby i składu stałej służby, w tym wielkości wkładów poszczególnych państw członkowskich do stałej służby, a także wiedzy fachowej i profesjonalizmu stałej służby oraz zapewnianego jej szkolenia. W ramach przeglądu bada się też, czy konieczne jest utrzymanie rezerwy szybkiego reagowania w ramach stałej służby. W ramach przeglądu opisuje się i uwzględnia aktualne i potencjalne potrzeby operacyjne stałej służby, obejmujące zdolności w zakresie szybkiego reagowania, a także istotne okoliczności wpływające na zdolność państw członkowskich do wnoszenia wkładu do stałej służby oraz ewolucję w zakresie personelu statutowego pod względem wkładu Agencji do stałej służby. 2. Do dnia 29 lutego 2024 r. Komisja przedstawi, w razie potrzeby, odpowiednie wnioski w celu zmiany załączników I, II, III i IV. Jeżeli Komisja nie przedstawi wniosku, musi to uzasadnić Przegląd stałej służby 1. Do dnia 31 grudnia 2023 r., w szczególności na podstawie sprawozdań, o których mowa w art. 62 ust. 10 i art. 65, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie przegląd całkowitej liczby i składu stałej służby, w tym wielkości wkładów poszczególnych państw członkowskich do stałej służby, a także wiedzy fachowej i profesjonalizmu stałej służby oraz zapewnianego jej szkolenia. W ramach przeglądu bada się też, czy konieczne jest utrzymanie rezerwy szybkiego reagowania w ramach stałej służby. W ramach przeglądu opisuje się i uwzględnia aktualne i potencjalne potrzeby operacyjne stałej służby, obejmujące zdolności w zakresie szybkiego reagowania, a także istotne okoliczności wpływające na zdolność państw członkowskich do wnoszenia wkładu do stałej służby oraz ewolucję w zakresie personelu statutowego pod względem wkładu Agencji do stałej służby. 2. Do dnia 29 lutego 2024 r. Komisja przedstawi, w razie potrzeby, odpowiednie wnioski w celu zmiany			
--	--	--	--

	załączników I, II, III i IV. Jeżeli Komisja nie przedstawi wniosku, musi to uzasadnić..				
Art. 60	Biura antenowe 1. Z zastrzeżeniem porozumienia z przyjmującym państwem członkowskim lub wyraźnego uwzględnienia tej możliwości w umowie o statusie zawartej z przyjmującym państwem trzecim Agencja może tworzyć biura antenowe na terytorium tego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, aby ułatwić i usprawnić koordynację działań operacyjnych – w tym w dziedzinie powrotów – organizowanych przez Agencję w tym państwie członkowskim, w regionie sąsiadującym lub w tym państwie trzecim oraz aby zapewnić skuteczne zarządzanie zasobami kadrowymi i technicznymi Agencji. Biura antenowe są tworzone zgodnie z potrzebami operacyjnymi na okres niezbędny do przeprowadzenia przez Agencję istotnych działań operacyjnych w danym państwie członkowskim, regionie sąsiadującym lub w danym państwie trzecim. Okres ten można w razie potrzeby przedłużyć. Przed utworzeniem biura antenowego przeprowadza się staranną ocenę i obliczenia ogółu skutków budżetowych oraz z wyprzedzeniem przewiduje się w budżecie odpowiednie kwoty. 2. Agencja i przyjmujące państwo członkowskie lub przyjmujące państwo trzecie, w którym utworzone zostało biuro antenowe, czynią niezbędne ustalenia w celu zapewnienia jak najlepszych warunków niezbędnych do wykonywania zadań powierzonych biurom antenowym. Miejsce zatrudnienia personelu pracującego w biurach antenowych określa się zgodnie z art. 95 ust. 2. 3. W stosownych przypadkach biura antenowe: a) zapewniają wsparcie operacyjne i logistyczne oraz zapewniają koordynację działań Agencji na danych obszarach operacyjnych;				

b) zapewniają państwu członkowskiemu lub państwu trzeciemu wsparcie operacyjne na danych obszarach operacyjnych; c) monitorują działalność zespołów i regularnie składają sprawozdania do siedziby głównej Agencji; d) współpracują z przyjmującym państwem członkowskim lub przyjmującym państwem trzecim we wszystkich kwestiach związanych z praktyczną realizacją działań operacyjnych organizowanych przez Agencję w tym państwie członkowskim lub w tym państwie trzecim, w tym we wszelkich dodatkowych kwestiach, które mogą wystąpić w trakcie tych działań; e) wspierają koordynatora, o którym mowa w art. 44, we współpracy z uczestniczącymi państwami członkowskimi we wszystkich kwestiach związanych z ich wkładem w działania operacyjne organizowane przez Agencję oraz, w razie potrzeby, pozostają w kontakcie z siedzibą główną Agencji; f) wspierają koordynatora oraz obserwatorów praw podstawowych, którym powierzono monitorowanie działania operacyjnego, w ułatwianiu, w razie potrzeby, koordynacji i komunikacji między zespołami Agencji a odpowiednimi organami przyjmującego państwa członkowskiego lub przyjmującego państwa trzeciego, a także we wszelkich odpowiednich zadaniach; g) organizują wsparcie logistyczne związane z rozmieszczeniem członków zespołów oraz rozmieszczaniem i wykorzystaniem wyposażenia technicznego; h) zapewniają wszelkie inne wsparcie logistyczne dotyczące obszaru operacyjnego, za który odpowiada dane biuro antenowe, w celu ułatwienia sprawnego przebiegu działań operacyjnych organizowanych przez Agencję; i) wspierają urzędnika łącznikowego Agencji, z zastrzeżeniem jego zadań i funkcji, o których mowa w art. 31, w identyfikowaniu wszelkich obecnych lub przyszłych wyzwań związanych z zarządzaniem			
--	--	--	--

	granicami na obszarze, za który dane biuro antenowe jest odpowiedzialne, z wdrażaniem dorobku prawnego w zakresie powrotów oraz regularnie składają sprawozdania do siedziby głównej Agencji; j) zapewniają skuteczne zarządzanie wyposażeniem własnym Agencji na obszarach objętych jej działalnością, w tym jego ewentualną rejestrację oraz długoterminową konserwację tego wyposażenia i wszelkie niezbędne wsparcie logistyczne. 4. Biurem antenowym zarządza przedstawiciel Agencji powołany przez dyrektora wykonawczego na stanowisko kierownika biura antenowego. Kierownik biura antenowego nadzoruje całość pracy biura i działa jako pojedynczy punkt kontaktowy z siedzibą główną Agencji. 5. Na podstawie wniosku dyrektora wykonawczego zarząd podejmuje decyzję w sprawie utworzenia, składu, okresu działania oraz, w stosownych przypadkach, przedłużenia okresu działania biura antenowego, z uwzględnieniem opinii Komisji oraz zgody przyjmującego państwa członkowskiego lub przyjmującego państwa trzeciego. 6. Przyjmujące państwo członkowskie udziela Agencji pomocy w zakresie zapewniania zdolności operacyjnej. 7. Dyrektor wykonawczy przekazuje zarządowi co kwartał sprawozdanie z działalności biur antenowych. Działalność biur antenowych należy opisać w oddzielnej sekcji rocznego sprawozdania z działalności.				
Art. 61	Wsparcie finansowe na rzecz rozwoju stałej służby 1. Państwa członkowskie są uprawnione do otrzymywania rocznego finansowania w formie finansowania niepowiązanego z kosztami w celu wsparcia rozwoju zasobów kadrowych w celu zabezpieczenia swoich wkładów do stałej służby zgodnie z załącznikami II, III i IV, zgodnie z art. 125 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046. Finansowanie to jest wypłacane po zakończeniu danego roku oraz po spełnieniu warunków określonych w ust. 3	Art. 1 pkt 2 (dotyczy art. 3a pkt 12 ustawy o SG)	Art. 1. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, 646, 815, 821, 864 i 1123) wprowadza się następujące zmiany: 2) w art. 3a w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9–13 w brzmieniu:	Przepis przewiduje wyznaczenie centralnego organu krajowego odpowiedzialnego za zarządzanie wsparciem finansowym zgodnie z art. 61 rozporządzenia (UE) 2019/1896, które ustanowiło system finansowy umożliwiający państwom członkowskim otrzymywanie rocznego finansowania przeznaczonego na wsparcie rozwoju zasobów kadrowych w celu zabezpieczenia wkładów do Stałej Służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Szczegółowe zasady funkcjonowania tego systemu reguluje decyzja	

i 4 niniejszego artykułu. Podstawą takiego finansowania jest kwota referencyjna określona w ust. 2 niniejszego artykułu i stanowi ono, w stosownych przypadkach: a) 100 % kwoty referencyjnej pomnożonej przez liczbę personelu operacyjnego wskazanego na rok N+2 do oddelegowania zgodnie z załącznikiem II; b) 37 % kwoty referencyjnej pomnożonej przez liczbę personelu operacyjnego faktycznie rozmieszczonego, odpowiednio, zgodnie z art. 57 w ramach limitu określonego w załączniku III oraz zgodnie z art. 58 w ramach limitu określonego w załączniku V; c) jednorazową płatność 50 % kwoty referencyjnej pomnożonej przez liczbę personelu operacyjnego zatrudnionego przez Agencję jako pracownicy statutowi; ta płatność dotyczy personelu odchodzącego ze służb krajowych, którzy w chwili zatrudnienia przez Agencję pełnili służbę czynną nie dłużej niż 15 lat. 2. Kwota referencyjna jest równa rocznemu wynagrodzeniu podstawowemu pracownika kontraktowego z grupy funkcyjnej III, grupa zaszeregowania 8, stopień 1, określonego w art. 93 warunków zatrudnienia, i podlega współczynnikowi korekty obowiązującemu w danym państwie członkowskim. 3. Roczna płatność kwoty, o której mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, staje się należna wyłącznie pod warunkiem że państwa członkowskie odpowiednio zwiększą w danym okresie ogólną liczbę krajowych funkcjonariuszy straży granicznej w drodze zatrudnienia nowego personelu. Stosowne informacje na potrzeby składania sprawozdań przekazuje się Agencji w ramach corocznych dwustronnych negocjacji i weryfikuje w ramach oceny narażenia w kolejnym roku. Roczna płatność kwoty, o której mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, jest należna w całości w odniesieniu do liczby personelu faktycznie rozmieszczonego na okres 4 kolejnych lub niekolejnych miesięcy zgodnie z art. 57 w ramach limitu określonego w załączniku III oraz		„12) pełnienie funkcji centralnego organu krajowego, o którym mowa w z art. 3 decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/1567 z dnia 26 października 2020 r. w sprawie wsparcia finansowego na rzecz rozwoju stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Dz. Urz. UE L 358 z 28.10.2020, str. 59) odpowiedzialnego za zarządzanie wsparciem finansowym, zgodnie z art. 61 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896;”	wykonawcza Komisji 2020/1567 z dnia 26 października 2020 r. w sprawie wsparcia finansowego na rzecz rozwoju stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej zgodnie z art. 61 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1986 (Dz Urz. UE L 358 z 28.10.2020, str. 59). Obliguje ona państwa członkowskie również do wyznaczenia centralnego organu krajowego i powiadomienia Agencji Frontex przed wystąpieniem o pierwszą płatność.
--	--	--	--

	zgodnie z art. 58 w ramach limitu określonego w załączniku IV. W przypadku faktycznych rozmieszczeń, o których mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, płatności oblicza się proporcjonalnie, z okresem referencyjnym wynoszącym 4 miesiące. Agencja przyznaje, zgodnie z aktem wykonawczym, o którym mowa ust. 4 niniejszego artykułu, na szczegółowy i uzasadniony wniosek państwa członkowskiego wnoszącego wkład, zaliczkę na poczet rocznych płatności kwot, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu. 4. Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający szczegółowe przepisy dotyczące rocznej płatności i monitorowania mających zastosowanie warunków, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu. W przepisach tych określa się zasady dotyczące zaliczek po spełnieniu warunków określonych w ust. 3 niniejszego artykułu, a także zasady dotyczące proporcjonalnego obliczania, w tym w przypadkach, gdy rozmieszczenie personelu technicznego wyjątkowo przekroczyłoby maksymalne wkłady krajowe określone w załączniku III. Ten akty wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 122 ust. 2. 5. Podczas wdrażania wsparcia finansowego na mocy niniejszego artykułu Agencja i państwa członkowskie zapewniają zgodność z zasadami współfinansowania i zakazu podwójnego finansowania.				
Art. 62	Szkolenia 1. Agencja, uwzględniając plan działania w zakresie zdolności, o którym mowa w art. 9 ust. 8, o ile taki istnieje, we współpracy z odpowiednimi instytucjami szkoleniowymi państw członkowskich oraz – w stosownych przypadkach – z EASO, FRA, Europejską Agencją ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA) oraz Agencją Unii		Art. 1 pkt 1 (dot. art. 1 ust. 3 ustawy o SG)	Art. 1. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, 646, 815, 821, 864 i 1123) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1 w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:	Przepisy artykułu art. 55 ust. 3 oraz art. 62 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/1896 przewidują, że organizowane przez Agencję Frontex szkolenia dla członków stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej odbywać się mają, na podstawie umów zawieranych z państwami członkowskimi, w ich wyspecjalizowanych placówkach zajmujących się szkoleniem i kształceniem. Przepis ten m.in. stanowić ma krajową podstawę prawną do zawierania przez Frontex umów z ośrodkami szkolenia Straży Granicznej.

Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL), opracowuje wyspecjalizowane narzędzia szkoleniowe, w tym specjalne szkolenia z zakresu ochrony dzieci i innych osób znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji. W treści szkoleń uwzględnia się odpowiednie wyniki badań i najlepsze praktyki. Agencja zapewnia funkcjonariuszom straży granicznej, specjalistom ds. powrotów, eskortom powrotów i pozostałym odpowiednim członkom personelu będącym członkami stałej służby, jak również obserwatorom przymusowych powrotów i obserwatorom praw człowieka specjalistyczne szkolenia odpowiednie do rodzaju wykonywanych przez nich zadań i przyznanych im uprawnień. Agencja prowadzi z tymi funkcjonariuszami straży granicznych i innymi członkami zespołów regularne ćwiczenia zgodnie z harmonogramem specjalistycznych szkoleń, o którym mowa w rocznym programie prac Agencji. 2. Oprócz szkoleń, o których mowa w art. 55 ust. 3, Agencja zapewnia, aby wszyscy członkowie personelu statutowego, którzy mają zostać rozmieszczeni jako członkowie zespołów, przed pierwszym rozmieszczeniem w ramach działań operacyjnych organizowanych przez Agencję, odbyli odpowiednie szkolenie w zakresie właściwego prawa Unii i prawa międzynarodowego, w tym praw podstawowych, dostępu do ochrony międzynarodowej, wytycznych dotyczących identyfikowania osób ubiegających się o ochronę i wskazywania im stosownych procedur, wytycznych dotyczących uwzględniania szczególnych potrzeb dzieci – w tym małoletnich bez opieki – oraz ofiar handlu ludźmi, osób potrzebujących pilnie pomocy medycznej i innych osób wymagających szczególnego traktowania, a także, jeżeli mają oni uczestniczyć w operacjach morskich – w zakresie działań poszukiwawczych i ratowniczych. Szkolenie to obejmuje też użycie siły zgodnie z załącznikiem V.		„3. Współdziałanie obejmuje także przeprowadzanie szkoleń na zasadach wzajemnie ustalonych.”	
--	--	---	--

3. Do celu ust. 2 Agencja wdraża, na podstawie umów z wybranymi państwami członkowskimi, niezbędne programy szkoleniowe w wyspecjalizowanych placówkach tych państw członkowskich, które zajmują się szkoleniem i kształceniem, w tym w akademiach partnerskich Agencji w państwach członkowskich. Agencja zapewnia, aby szkolenia były zgodne ze wspólnymi podstawowymi programami szkoleń, były zharmonizowane i sprzyjały wzajemnemu zrozumieniu i wspólnej kulturze w oparciu o wartości zapisane w traktatach. Koszty szkolenia są w całości pokrywane przez Agencję. Po uzyskaniu zgody zarządu Agencja może stworzyć ośrodek szkoleniowy w celu dalszego ułatwienia włączenia do prowadzonych szkoleń wspólnej kultury europejskiej. 4. Agencja podejmuje niezbędne inicjatywy w celu zapewnienia, aby cały personel państw członkowskich uczestniczący w zespołach stałej służby odbył szkolenie, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszym 5. Agencja podejmuje niezbędne inicjatywy w celu zapewnienia szkoleń dla personelu realizującego zadania w dziedzinie powrotów, przydzielonego do stałej służby lub do zasobu, o którym mowa w art. 51. Agencja zapewnia, aby przed rozpoczęciem udziału w działaniach operacyjnych organizowanych przez Agencję personel statutowy oraz wszelki personel uczestniczący w operacjach powrotowych lub interwencjach powrotowych odbył szkolenie w zakresie właściwego prawa Unii i prawa międzynarodowego, w tym praw podstawowych, dostępu do ochrony międzynarodowej i kierowania dalej osób wymagających szczególnego traktowania. 6. Agencja ustanawia i rozwija wspólne podstawowe programy szkoleń funkcjonariuszy straży granicznych oraz zapewnia szkolenie na poziomie europejskim dla instruktorów funkcjonariuszy straży granicznych państw członkowskich, w tym w zakresie praw podstawowych,			
---	--	--	--

dostępu do ochrony międzynarodowej i właściwego prawa morskiego, oraz wspólne programy szkoleń dla personelu realizującego zadania w dziedzinie powrotów. Celem wspólnych podstawowych programów szkoleń jest promowanie najwyższych standardów i najlepszych praktyk we wdrażaniu prawa z zakresu zarządzania granicami Unii i powrotów. Agencja opracowuje wspólne podstawowe programy szkoleń po zasięgnięciu opinii forum konsultacyjnego, o którym mowa w art. 108, (zwanego dalej „forum konsultacyjnym”) i urzędnika ds. praw podstawowych. Państwa członkowskie uwzględniają wspólne podstawowe programy szkoleń w szkoleniach, które zapewniają swoim funkcjonariuszom straży granicznej i personelowi realizującemu zadania w dziedzinie powrotów. 7. Agencja oferuje również dodatkowe szkolenia i seminaria na tematy związane z kontrolą granic zewnętrznych oraz powrotami obywateli państw trzecich dla funkcjonariuszy właściwych służb państw członkowskich, a w stosownych przypadkach także odpowiednich państw trzecich. 8. Agencja może we współpracy z państwami członkowskimi i państwami trzecimi organizować działania szkoleniowe na ich terytorium. 9. Agencja ustanawia program wymiany umożliwiający funkcjonariuszom straży granicznych uczestniczącym w jej zespołach oraz personelowi uczestniczącemu w zespołach interwencji powrotowych zdobycie wiedzy i szczególnych umiejętności poprzez wykorzystanie doświadczeń zdobytych za granicą oraz dobrych praktyk stosowanych podczas współpracy z funkcjonariuszami straży granicznych i personelem realizującym zadania w dziedzinie powrotów w państwach członkowskich innych niż ich własne. 10. Agencja ustanawia i rozwija wewnętrzny mechanizm kontroli jakości, aby zapewnić wysoki poziom szkolenia, wiedzy fachowej i profesjonalizmu personelu statutowego, w szczególności personelu statutowego,			
--	--	--	--

	który uczestniczy w działaniach operacyjnych Agencji. Na podstawie wdrożenia mechanizmu kontroli jakości Agencja przygotowuje roczne sprawozdanie z oceny, które załącza się do rocznego sprawozdania z działalności.				
Art. 63	Nabywanie, najem lub dzierżawa wyposażenia technicznego 1. Agencja może nabywać, samodzielnie albo na zasadzie współwłasności z państwem członkowskim, lub brać w najem lub dzierżawę wyposażenie techniczne rozmieszczane w czasie wspólnych operacji, projektów pilotażowych, szybkich interwencji na granicy, działań w zakresie powrotów, w tym operacji powrotowych i interwencji powrotowych, rozmieszczenia zespołów wspierających zarządzanie migracjami lub projektów pomocy technicznej zgodnie z zasadami finansowymi mającymi zastosowanie do Agencji. 2. Na podstawie wniosku dyrektora wykonawczego zarząd przyjmuje kompleksową wieloletnią strategię dotyczącą sposobu rozwijania własnych zdolności technicznych Agencji, z uwzględnieniem wieloletniego cyklu polityki strategicznej w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami, w tym planu działania w zakresie zdolności, o którym mowa w art. 9 ust. 8, o ile taki istnieje, oraz środków budżetowych dostępnych na ten cel w wieloletnich ramach finansowych. W celu zapewnienia zgodności z obowiązującymi ramami prawnymi, finansowymi i politycznymi, dyrektor wykonawczy przedstawia ten wniosek wyłącznie po uzyskaniu pozytywnej opinii Komisji. Strategii wieloletniej towarzyszy szczegółowy plan wdrażania określający harmonogram nabycia, najmu lub dzierżawy, plan zamówień i sposoby ograniczania ryzyka. Jeżeli zarząd, przyjmując strategię i plan, postanowi nie zastosować się do opinii Komisji,	T	Art. 4 (dotyczy art. 2 pkt 37, art. 53 ust. 1 pkt 10h, art. 63 ust. 4 i 8, art. 66 ust. 1b pkt 1 i ust. 6a, art. 72 ust. 2 pkt 3, art. 73 ust. 3b, art. 76 ust. 2b i ust. 5 pkt 4, art. 80a ust. 3, art. 80ba ust. 1 pkt 6 i 9, art. 80c ust. 2, art. 86 ust. 1a, 2, 3 i 4a ustawy Prawo o ruchu drogowym m)	Art. 4. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2 w pkt 37 po wyrazach „Straż Graniczną,” dodaje się wyrazy „Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej,”; 2) w art. 53 w ust. 1 po pkt 10g dodaje się pkt 10h w brzmieniu: „10h) Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, zwanej dalej „Agencją Frontex”; 3) w art. 63 w ust. 4 i 7, w art. 66 w ust. 1b w pkt 1 i w ust. 7 oraz w art. 72 w ust. 2 w pkt 3 po wyrazach „Straży Granicznej,” dodaje się wyrazy „Agencji Frontex,”; 4) w art. 66a: a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Starosta właściwy w sprawach rejestracji pojazdu albo organy, o których mowa w art. 73 ust. 3 i 3b, wydają decyzję o nadaniu	Projektowane przepisy mają na celu stworzenie podstaw do rejestracji pojazdów nabywanych przez Agencję Frontex oraz zrównanie tych pojazdów z pojazdami używanym w służbie rządowej. Aktualnie Agencja Frontex wykorzystuje posiadaną w Polsce osobowość prawną w celu rejestracji pojazdów przez właściwego starostę. Nie zapewnia to jednak przywilejów i immunitetów typowych dla pojazdów organów ścigania, które posiadają wewnętrzny rejestr pojazdów operacyjnych (Centralna Ewidencja Pojazdów Służbowych), a samochody Agencji Frontex znajdują się w ogólnym rejestrze CEPiK obejmującym centralną ewidencję pojazdów (CEP). Projektowane przepisy regulują ponadto: 1) określenie warunków i trybu rejestracji oraz wzorów dowodu rejestracyjnego i tablic rejestracyjnych pojazdów należących do mienia Agencji Frontex, a także jednostek organizacyjnych właściwych w tych sprawach; 2) rozszerzenie definicji pojazdów używanych do celów specjalnych o pojazdy używane przez Agencję Frontex; 3) przyznanie możliwości pojazdom samochodowym Agencji Frontex bycia pojazdem uprzywilejowanym w ruchu drogowym; 4) inne kwestie związane z przyznaniem Agencji Frontex przywilejów typowych dla pojazdów organów ścigania, w tym dotyczące badań technicznych tych pojazdów. Należy przy tym zaznaczyć, iż aktualnie kwestia rejestracji pojazdów służbowych Agencji Frontex jest częściowo uregulowana w umowie w sprawie siedziby między Rzeczpospolitą Polską a Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex), podpisanej

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 820, 1006, 1676, 1734, 1843 i 1872 oraz z 2026 r. poz. 180.

przekazuje on Komisji uzasadnienie swoich decyzji. Po przyjęciu strategii wieloletniej plan wdrażania staje się częścią komponentu wieloletniego programowania w dokumencie programowym, o którym mowa w art. 100 ust. 2 lit. k). 3. Agencja może nabywać wyposażenie techniczne na podstawie decyzji dyrektora wykonawczego po zasięgnięciu opinii zarządu, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami w sprawie zamówień. Każdą decyzję o nabyciu lub wzięciu w najem lub dzierżawę wyposażenia, która pociąga za sobą znaczące koszty dla Agencji, poprzedza dogłębna analiza potrzeb oraz kosztów i korzyści. Wszelkie wydatki związane z takim nabyciem lub wzięciem w najem lub dzierżawę przewiduje się w budżecie Agencji przyjętym przez zarząd. 4. W przypadku gdy Agencja nabywa lub bierze w najem lub dzierżawę istotne wyposażenie techniczne, takie jak statki powietrzne, pojazdy służbowe lub jednostki pływające, zastosowanie mają następujące warunki: a) w przypadku nabycia przez Agencję, samodzielnie albo na zasadzie współwłasności, Agencja uzgadnia z jednym państwem członkowskim, że zapewni ono rejestrację wyposażenia jako pozostającego w służbie rządowej zgodnie z prawem mającym zastosowanie w tym państwie członkowskim, w tym przywileje i immunitety dotyczące tego rodzaju wyposażenia technicznego na podstawie prawa międzynarodowego; b) w przypadku najmu lub dzierżawy wyposażenie zostaje zarejestrowane w państwie członkowskim. 5. Na podstawie wzoru porozumienia sporządzonego przez Agencję i zatwierdzonego przez zarząd państwo członkowskie rejestracji oraz Agencja uzgadniają warunki zapewniające operacyjność wyposażenia. W przypadku aktywów stanowiących współwłasność warunki te obejmują również okresy, w których aktywa te pozostają do pełnej dyspozycji Agencji i określają korzystanie z tych aktywów, w tym szczegółowe zasady		cech identyfikacyjnych w przypadku pojazdu.”; b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Umieszczone cechy identyfikacyjne starosta lub organy, o których mowa w art. 73 ust. 3 i 3b, wpisują w dowodzie rejestracyjnym.”; c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Organ, o którym mowa w art. 73 ust. 3 i 3b, wydaje decyzję o wyrażeniu zgody na wykonanie i umieszczenie tabliczki znamionowej zastępczej, w przypadku: 1) utraty aktualności treści tabliczki znamionowej w zakresie określenia cech identyfikacyjnych pojazdu; 2) braku, utraty lub zniszczenia tabliczki znamionowej pojazdu.”; 5) w art. 73 po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu: „3b. Agencja Frontex dokonuje rejestracji pojazdów należących do jej mienia i wykorzystywanych do wykonywania jej zadań statutowych oraz wydaje dowód rejestracyjny i zalegalizowane tablice (tablicę) rejestracyjne, chyba że dla danego pojazdu tablice (tablica) rejestracyjne nie są wymagane, a numer rejestracyjny umieszcza się bezpośrednio na pojeździe.”;	w Warszawie dnia 9 marca 2017 r. (Dz. U. poz. 1939). Zgodnie z postanowieniami tej umowy, pojazdy przeznaczone do użytku służbowego Agencji podlegają rejestracji zgodnie z zasadami rejestracji pojazdów, z których korzystają misje dyplomatyczne akredytowane w Rzeczypospolitej Polskiej. Oznacza to, że rejestracji dokonuje wojewoda mazowiecki na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych, zgodnie z postanowieniami art. 73 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym. Projektowana zmiana ustawy nie uchyla tej możliwości, lecz ją uzupełnia. Nadal niektóre pojazdy Agencji będą rejestrowane na numerach dyplomatycznych – w szczególności pojazdy reprezentacyjne, wykorzystywane przez osoby objęte statusem dyplomatycznym. Projektowana zmiana ustawy reguluje natomiast rejestrację pojazdów służbowych, które będą wykorzystywane do działalności statutowej Agencji, w tym do operacyjnych działań w zakresie ochrony granic zewnętrznych Unii Europejskiej. Przyjęty sposób uregulowania tego zagadnienia wynika z przeprowadzonych z Agencją Frontex roboczych ustaleń. W toku prac Grupy Roboczej ds. współpracy z Agencją Frontex, działającej w ramach Zespołu ds. Migracji, ustalono wspólnie z przedstawicielami Agencji oraz właściwych resortów, że najbardziej pilnym i praktycznie niezbędnym obszarem wymagającym natychmiastowego uregulowania pozostaje rejestracja pojazdów samochodowych będących własnością Agencji Frontex. W związku z intensywnym wzrostem skali operacyjnej Agencji oraz pojawiającymi się trudnościami w procesie rejestracji przez właściwych starostów, Frontex wyraźnie podkreślał oczekiwanie jak najszybszego zapewnienia pełnego stosowania art. 63 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2019/1896 w odniesieniu do pojazdów służbowych. Z tego względu uzgodniono, że projekt ustawy obejmie wyłącznie nowelizację ustawy – Prawo o ruchu
---	--	--	--

	dotyczące szybkiego rozmieszczenia w trakcie szybkich interwencji na granicy oraz finansowania tych aktywów. 6. Jeżeli Agencja nie posiada niezbędnego wykwalifikowanego personelu statutowego, państwo członkowskie rejestracji lub dostawca wyposażenia technicznego zapewniają niezbędnych ekspertów oraz personel techniczny do obsługi wyposażenia technicznego w sposób zgodny z prawem i bezpieczny, zgodnie ze wzorem umowy, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, oraz w oparciu o plany, których podstawą są coroczne dwustronne negocjacje i porozumienia, o których mowa w art. 64 ust. 9. W takim przypadku wyposażenie techniczne stanowiące wyłączną własność Agencji jest udostępniane Agencji na jej wniosek, a państwo członkowskie rejestracji nie może powoływać się na sytuację wyjątkową, o której mowa w art. 64 ust. 9. Jeżeli państwo członkowskie zostaje wezwane do udostępnienia wyposażenia technicznego i personelu, Agencja uwzględni szczególne wyzwania operacyjne, z jakimi boryka się dane państwo członkowskie w momencie wezwania.		6) w art. 76: a) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu: „2b. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz ministrem właściwym do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb rejestracji oraz wzór dowodu rejestracyjnego i wzory tablic rejestracyjnych pojazdów Agencji Frontex, o których mowa w art. 73 ust. 3b.”, b) w ust. 5 w pkt 4 po wyrazach „Straży Granicznej” dodaje się przecinek i wyrazy „Agencji Frontex”; 7) w art. 80a w ust. 3, w art. 80ba w ust. 1 w pkt 6 i 9 oraz w art. 80c w ust. 2 po wyrazach „art. 73 ust. 3” dodaje się wyrazy „i 3b”; 8) w art. 83a ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Starosta lub organy, o których mowa w art. 73 ust. 3 i 3b, mogą wyrazić zgodę na umieszczanie nadanych cech identyfikacyjnych pojazdu przez stację kontroli pojazdów.”;	drogowym, tak aby możliwe było szybkie i prawnie skuteczne objęcie pojazdów Agencji analogicznymi uprawnieniami, jakie posiadają pojazdy służb krajowych. W odniesieniu do artykułu 63 ust. 4 lit. b) rozporządzenia 2019/1896 – Agencja Frontex przekazała informację, iż w przypadku najmu lub leasingu pojazdów, pozostaną one na rejestracjach komercyjnych zapewnionych przez ich właściciela (wynajmującego lub leasingodawcę), zatem nie ma konieczności uregulowania przedmiotowej kwestii w ramach niniejszego projektu.
Art..6 4	Rezerwa wyposażenia technicznego 1. Na potrzeby swoich działań operacyjnych Agencja tworzy i prowadzi scentralizowane rejestry wyposażenia należącego do rezerwy wyposażenia technicznego	Art. 1 pkt 10 (dot. art. 147p ust. 1	Art. 1. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, 646, 815, 821, 864 i 1123)	Nowe brzmienie art. 147p ust. 1 jest konsekwencją zmiany podstawy prawnej prowadzonych przez Agencję Frontex działań, w tym zmiany terminologii w stosunku do obecnie powołanego w przepisach ustawy z dnia

obejmującej wyposażenie będące własnością państw członkowskich albo Agencji oraz wyposażenie, którego współwłaścicielami są państwa członkowskie i Agencja. 2. Wyposażenie będące wyłączną własnością Agencji jest w każdym momencie w pełni dostępne do jego rozmieszczenia. 3. Wyposażenie będące współwłasnością Agencji w ponad 50 % jest również dostępne do jego rozmieszczenia zgodnie z porozumieniem między państwem członkowskim i Agencją zawartym zgodnie z art. 63 ust. 5. 4. Agencja zapewnia zgodność i interoperacyjność wyposażenia zamieszczonego w wykazie rezerwy wyposażenia technicznego. 5. Do celów ust. 4 Agencja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i Komisją, określa, w razie potrzeby, standardy techniczne wyposażenia rozmieszczanego na potrzeby jej działań. Wyposażenie nabyte przez Agencję, samodzielnie lub na zasadzie współwłasności, jak również wyposażenie będące własnością państw członkowskich zamieszczone w wykazie rezerwy wyposażenia technicznego musi odpowiadać tym standardom. 6. Na podstawie wniosku dyrektora wykonawczego, z uwzględnieniem sporządzonej przez Agencję analizy ryzyka i wyników ocen narażenia, zarząd do dnia 31 marca każdego roku podejmuje decyzję w sprawie minimalnej liczby elementów wyposażenia technicznego niezbędnego do zaspokojenia potrzeb Agencji w kolejnym roku, w szczególności w zakresie prowadzenia wspólnych operacji, rozmieszczenia zespołów wspierających zarządzanie migracjami, szybkich interwencji na granicy, działań w zakresie powrotów, w tym operacji powrotowych i interwencji powrotowych. W minimalnej liczbie elementów wyposażenia technicznego uwzględnia się wyposażenie własne Agencji. Ta decyzja określa zasady dotyczące	ustawy o SG)	wprowadza się następujące zmiany: 10) w art. 147p ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Komendant Główny Straży Granicznej wnosi wkład do rezerwy wyposażenia technicznego oraz udostępnia Agencji Frontex sprzęt techniczny będący w zarządzie Straży Granicznej, w celu wykorzystania w trakcie wspólnych działań koordynowanych i organizowanych przez Agencję Frontex, na zasadach określonych w rozporządzeniu (UE) 2019/1896, w tym poza granicami państwa.”;	12 października 1990 r. o Straży Granicznej, a nie obowiązującego już rozporządzenia Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiającego Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 349 z 25.11.2004, str.1).
--	---------------------	--	--

rozmieszczenia wyposażenia technicznego w ramach działań operacyjnych. Jeżeli minimalna liczba elementów wyposażenia technicznego jest niewystarczająca do wykonania planu operacyjnego uzgodnionego na potrzeby takich działań, Agencja zmienia tę minimalną liczbę na podstawie uzasadnionych potrzeb oraz porozumienia z państwami członkowskimi. 7. Rezerwa wyposażenia technicznego zawiera minimalną liczbę elementów wyposażenia technicznego danego typu, uznaną za niezbędną na potrzeby Agencji. Wyposażenie zamieszczone w wykazie rezerwy wyposażenia technicznego rozmieszcza się w czasie wspólnych operacji, rozmieszczenia zespołów wspierających zarządzanie migracjami, projektów pilotażowych, szybkich interwencji na granicy, operacji powrotowych lub interwencji powrotowych. 8. Rezerwa wyposażenia technicznego obejmuje rezerwę wyposażenia na potrzeby szybkiego reagowania, zawierającą ograniczoną liczbę elementów wyposażenia potrzebnego na ewentualne szybkie interwencje na granicy. Wkłady państw członkowskich do rezerwy wyposażenia na potrzeby szybkiego reagowania planowane są zgodnie z corocznymi dwustronnymi negocjacjami i porozumieniami, o których mowa w ust. 9 niniejszego artykułu. W odniesieniu do wyposażenia zamieszczonego w wykazie elementów należących do tej rezerwy państwa członkowskie nie mogą powoływać się na sytuację wyjątkową, o której mowa w ust. 9 niniejszego artykułu. Zainteresowane państwo członkowskie wysyła wyposażenie zamieszczone w tym wykazie, wraz z niezbędnymi ekspertami i personelem technicznym, do miejsca jego rozmieszczenia jak najszybciej, a w żadnym razie nie później niż 10 dni od dnia, w którym uzgodniono plan operacyjny. Wkład Agencji do tej rezerwy stanowi wyposażenie, którym dysponuje ona zgodnie z art. 63 ust. 1.			
--	--	--	--

9. Państwa członkowskie wnoszą wkłady do rezerwy wyposażenia technicznego. Wkłady państw członkowskich do rezerwy i rozmieszczanie wyposażenia technicznego na potrzeby konkretnych operacji planowane są na podstawie corocznych dwustronnych negocjacji i porozumień pomiędzy Agencją i państwami członkowskimi. Państwa członkowskie udostępniają swoje wyposażenie techniczne na potrzeby jego rozmieszczenia na wniosek Agencji, zgodnie z tymi porozumieniami i w zakresie, w jakim to wyposażenie stanowi część minimalnej liczby elementów wyposażenia technicznego przewidzianej na dany rok, chyba że stoją one w obliczu sytuacji wyjątkowej, w znaczny sposób wpływającej na możliwość realizacji zadań krajowych. Jeżeli państwo członkowskie powołuje się na sytuację wyjątkową, podaje Agencji na piśmie w sposób wyczerpujący przyczyny i informacje na temat tej sytuacji, a ich treść zostaje włączona do sprawozdania, o którym mowa w art. 65 ust. 1. Agencja przedkłada wniosek co najmniej 45 dni przed planowanym rozmieszczeniem istotnego wyposażenia technicznego lub 30 dni przed planowanym rozmieszczeniem innego wyposażenia. Wkłady do rezerwy wyposażenia technicznego są poddawane corocznemu przeglądowi. 10. Na podstawie wniosku dyrektora wykonawczego zarząd podejmuje co roku decyzję w sprawie zasad dotyczących wyposażenia technicznego, w tym wymaganych minimalnych liczb elementów wyposażenia technicznego danego typu ogółem, warunków jego rozmieszczenia oraz zwrotu kosztów, a także ograniczonej liczby elementów wyposażenia technicznego przeznaczonego do rezerwy wyposażenia na potrzeby szybkiego reagowania. Do celów budżetowych zarząd podejmuje taką decyzję do dnia 31 marca każdego roku. 11. W razie prowadzenia szybkiej interwencji na granicy stosuje się odpowiednio art. 39 ust. 15.			
---	--	--	--

12. W przypadku gdy po ustaleniu minimalnej liczby elementów wyposażenia technicznego zaistnieje nieoczekiwana potrzeba wykorzystania wyposażenia technicznego na potrzeby wspólnej operacji lub szybkiej interwencji na granicy, a potrzeby takiej nie można zaspokoić z rezerwy wyposażenia technicznego lub rezerwy wyposażenia na potrzeby szybkiego reagowania, państwa członkowskie na wniosek Agencji, w miarę możliwości, udostępniają w trybie doraźnym wyposażenie techniczne na potrzeby jego rozmieszczenia przez Agencję. 13. Dyrektor wykonawczy regularnie informuje zarząd o składzie i przypadkach rozmieszczenia wyposażenia należącego do rezerwy wyposażenia technicznego. W przypadku gdy minimalna liczba elementów wyposażenia technicznego wymagana na potrzeby rezerwy nie zostanie osiągnięta, dyrektor wykonawczy niezwłocznie informuje o tym zarząd. Zarząd w trybie pilnym podejmuje decyzję o ustaleniu priorytetów w zakresie rozmieszczania wyposażenia technicznego i podejmuje niezbędne działania w celu uzupełnienia stwierdzonych niedoborów. Zarząd informuje Komisję o stwierdzonych niedoborach i podjętych przez siebie działaniach. Komisja informuje o tym następnie Parlament Europejski i Radę, przedstawiając własną ocenę sytuacji. 14. Państwa członkowskie rejestrują w rezerwie wyposażenia technicznego wszystkie środki transportu i wyposażenie operacyjne zakupione w ramach działań szczegółowych Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 (42) lub, w stosownych przypadkach, z innych przyszłych dedykowanych środków finansowych Unii udostępnionych państwom członkowskim w jasno określonym celu, polegającym na zwiększeniu zdolności operacyjnej Agencji. To wyposażenie techniczne			
---	--	--	--

stanowi część minimalnej liczby elementów wyposażenia technicznego w danym roku. Na wniosek Agencji składany w drodze corocznych dwustronnych negocjacji państwa członkowskie udostępniają Agencji wyposażenie techniczne współfinansowane w ramach działań szczegółowych Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub wszelkich innych przyszłych dedykowanych środków finansowych Unii zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu. Każdy element wyposażenia jest udostępniany przez okres nieprzekraczający czterech miesięcy, zgodnie z planami ustalonymi w ramach corocznych dwustronnych negocjacji. Państwa członkowskie mogą postanowić, że element wyposażenia zostanie rozmieszczony na okres dłuższy niż cztery miesiące. W przypadku czynności operacyjnych, o których mowa w art. 39 lub 42 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie nie mogą powoływać się na sytuację wyjątkową, o której mowa w ust. 9 niniejszego artykułu. 15. Agencja zarządza rejestrami rezerwy wyposażenia technicznego w następujący sposób: a) podział ze względu na typ wyposażenia i rodzaj operacji; b) podział ze względu na właściciela (państwo członkowskie, Agencja, inni) ; c) liczba elementów wymaganego wyposażenia ogółem; d) wymogi w zakresie personelu do obsługi, jeżeli ma to zastosowanie; e) inne informacje, takie jak dane dotyczące rejestracji, wymogi w zakresie transportu i konserwacji, mające zastosowanie krajowe systemy eksportu, instrukcje techniczne lub inne informacje istotne z punktu widzenia właściwego użytkowania wyposażenia; f) wskazanie, czy dany element wyposażenia został sfinansowany ze środków unijnych. 16. Agencja finansuje w całości rozmieszczanie wyposażenia technicznego, które stanowi część minimalnej liczby elementów wyposażenia technicznego			
--	--	--	--

	dostarczanego przez dane państwo członkowskie w danym roku. Rozmieszczanie wyposażenia technicznego, które nie jest częścią minimalnej liczby elementów wyposażenia technicznego, jest współfinansowane przez Agencję maksymalnie do wysokości 100 % wydatków kwalifikowalnych, przy uwzględnieniu szczególnych okoliczności w państwach członkowskich rozmieszczających takie wyposażenie techniczne.				
Art. 65	Sprawozdawczość w zakresie zdolności Agencji 1. Na podstawie wniosku dyrektora wykonawczego zarząd przyjmuje i przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji roczne sprawozdanie z wykonania art. 51, 55, 56, 57, 58, 63 i 64 (zwane dalej „rocznym sprawozdaniem z wykonania”). 2. Roczne sprawozdanie z wykonania zawiera w szczególności: a) liczbę członków personelu udostępnionego przez każde państwo członkowskie do stałej służby, w tym poprzez rezerwę szybkiego reagowania, i do zasobu obserwatorów przymusowych powrotów; b) liczbę członków personelu statutowego udostępnionego przez Agencję do stałej służby; c) liczbę członków personelu faktycznie rozmieszczonego ze stałej służby przez każde państwo członkowskie i Agencję w poprzednim roku, z podziałem na profile; d) liczbę elementów wyposażenia technicznego udostępnionych przez każde państwo członkowskie i Agencję do rezerwy wyposażenia technicznego; e) liczbę elementów wyposażenia technicznego rozmieszczonych przez każde państwo członkowskie i Agencję w poprzednim roku z rezerwy wyposażenia technicznego; f) deklaracje rozmieszczenia i faktyczne rozmieszczenie sprzętu wchodzącego w skład rezerwy wyposażenia na potrzeby szybkiego reagowania;				

	g) rozwój własnych zdolności kadrowych i technicznych Agencji. 3. W rocznym sprawozdaniu z wykonania wymienia się państwa członkowskie, które w poprzednim roku powołały się na sytuację wyjątkową, o której mowa w art. 57 ust. 9 i art. 64 ust. 9, wraz z podaniem przyczyn i informacji przekazanych przez takie państwa członkowskie. 4. W celu zapewnienia przejrzystości dyrektor wykonawczy informuje zarząd co kwartał o elementach wymienionych w ust. 2 w odniesieniu do bieżącego roku.				
Art. 66	Badania i innowacje 1. Agencja, uwzględniając plan działania w zakresie zdolności, o którym mowa w art. 9 ust. 8, aktywnie monitoruje działalność badawczą i innowacyjną mającą znaczenie dla europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami, obejmującą stosowanie zaawansowanych technologii kontroli granicznej, oraz w niej uczestniczy. Agencja przekazuje rezultaty tych badań Parlamentowi Europejskiemu, państwom członkowskim i Komisji zgodnie z art. 92. Agencja może w razie potrzeby wykorzystywać te rezultaty we wspólnych operacjach, szybkich interwencjach na granicy, operacjach powrotowych i interwencjach powrotowych. 2. Agencja, uwzględniając plan działania w zakresie zdolności, o którym mowa w art. 9 ust. 8, wspiera państwa członkowskie i Komisję w określaniu kluczowych tematów badań. Agencja wspiera państwa członkowskie i Komisję w procesie opracowywania i realizacji właściwych programów ramowych Unii w zakresie działalności badawczej i innowacyjnej. 3. Agencja realizuje elementy ramowego programu badań i innowacji odnoszące się do bezpieczeństwa granic. W tym celu Agencja, o ile Komisja upoważniła ją do tego w akcie przekazania uprawnień, wykonuje następujące zadania:				

	a) zarządzanie niektórymi etapami realizacji programu i niektórymi etapami w cyklu życia konkretnych projektów na podstawie właściwych programów prac przyjętych przez Komisję; b) przyjmowanie wykonawczych aktów budżetowych w zakresie dochodów i wydatków oraz przeprowadzanie wszystkich operacji niezbędnych do zarządzania programem; c) zapewnianie wsparcia w realizacji programu. 4. Agencja może planować i realizować projekty pilotażowe odnoszące się do zagadnień objętych niniejszym rozporządzeniem. 5. Agencja podaje do publicznej wiadomości informacje o swoich projektach badawczych, w tym o projektach demonstracyjnych, a także informacje o zaangażowanych partnerach współpracujących oraz o budżecie danego projektu.				
Art. 67	Jednostka centralna ETIAS Agencja zapewnia utworzenie i obsługę jednostki centralnej ETIAS, o której mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) 2018/1240.				
Art. 68	Współpraca Agencji z instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii oraz organizacjami międzynarodowymi 1. Agencja współpracuje z instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii i może współpracować z organizacjami międzynarodowymi w ramach ich odpowiednich ram prawnych oraz wykorzystuje istniejące informacje, możliwości i systemy dostępne w ramach EUROSUR-u. Zgodnie z akapitem pierwszym Agencja współpracuje w szczególności z: a) Komisją i Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ) ; b) Europol; c) EASO; d) FRA;e) Eurojustem;				

f) Centrum Satelitarnym Unii Europejskiej; g) EFCA i EMSA; h) eu-LISA; i) Agencją Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) oraz menedżerem sieci Europejskiej Sieci Zarządzania Ruchem Lotniczym (EATMN) ; j) misjami i operacjami w ramach WPBiO, zgodnie z ich mandatami, oraz mając na celu zapewnienie: (i) promowania europejskich zintegrowanych standardów zarządzania granicami; (ii) znajomości sytuacji i analizy ryzyka. Agencja może też współpracować z następującymi organizacjami międzynarodowymi istotnymi z punktu widzenia jej zadań, stosownie do ich odpowiednich ram prawnych: a) Organizacja Narodów Zjednoczonych poprzez jej odpowiednie biura, agencje, organizacje i inne podmioty, w szczególności Biuro Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców, Biuro Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka, Międzynarodowa Organizacja ds. Migracji, Biuro Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości oraz Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego; b) Międzynarodowa Organizacja Policji Kryminalnej (Interpol) ; c) Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie; d) Rada Europy i Komisarz Praw Człowieka Rady Europy; e) Morskie Centrum Analiz i Operacji ds. Zwalczania Narkotyków (MAOC-N). 2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, odbywa się w ramach porozumień roboczych zawartych z podmiotami, o których mowa w ust. 1. Takie porozumienia wymagają uzyskania wcześniejszej zgody Komisji. Agencja informuje Parlament Europejski i Radę o wszelkich takich porozumieniach.				
--	--	--	--	--

3. W odniesieniu do postępowania z informacjami niejawnymi porozumienia robocze, o których mowa w ust. 2, zapewniają zgodność działania danego organu lub jednostki organizacyjnej Unii lub danej organizacji międzynarodowej z zasadami i standardami bezpieczeństwa odpowiadającymi zasadom i standardom stosowanym przez Agencję. Przed zawarciem porozumienia przeprowadza się wizytę oceniającą i o jej wyniku informuje się Komisję. 4. Agencja współpracuje również z Komisją i, w odpowiednim przypadku, z państwami członkowskimi i ESDZ w zakresie działań dotyczących obszaru celnego – mimo że pozostają one poza zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia – w tym zarządzania ryzykiem, w przypadku gdy działania te wzajemnie się wspomagają. Współpraca ta pozostaje bez uszczerbku dla istniejących kompetencji Komisji, Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz państw członkowskich. 5. Instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii oraz organizacje międzynarodowe, o których mowa w ust. 1, wykorzystują informacje uzyskane od Agencji jedynie w granicach swoich kompetencji i z poszanowaniem praw podstawowych, w tym wymogów ochrony danych. Przekazywanie danych osobowych przetwarzanych przez Agencję innym instytucjom, organom i jednostkom organizacyjnym Unii na podstawie art. 87 ust. 1 lit. c) i d) odbywa się zgodnie ze specjalnymi porozumieniami roboczymi dotyczącymi wymiany danych osobowych. Porozumienia robocze, o których mowa akapicie drugim, zawierają postanowienie, zgodnie z którym zapewnia się, aby dane osobowe przekazane przez Agencję instytucjom, organom i jednostkom organizacyjnym Unii mogły być przetwarzane w innym celu tylko wówczas, jeżeli Agencja wyrazi na to zgodę oraz jeżeli przetwarzanie to jest zgodne z pierwotnym celem, dla			
--	--	--	--

	którego Agencja zebrała i przekazała dane. Instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii przechowują pisemną dokumentację poszczególnych ocen zgodności. Przekazywanie danych osobowych przez Agencję organizacjom międzynarodowym na podstawie art. 87 ust. 1 lit. c) musi być zgodne z przepisami o ochronie danych określonymi w sekcji 2 rozdziału IV. Agencja zapewnia w szczególności, aby wszelkie porozumienia robocze zawierane z organizacjami międzynarodowymi dotyczące wymiany danych osobowych na podstawie art. 87 ust. 1 lit. c) były zgodne z rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2018/1725 oraz wymagały uzyskania zezwolenia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, jeżeli przedmiotowe rozporządzenie tak stanowi. Agencja zapewnia, aby dane osobowe przekazane organizacjom międzynarodowym były przetwarzane wyłącznie do celów, w których zostały przekazane. 6. Wymiana informacji między Agencją, instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii oraz organizacjami międzynarodowymi, o których mowa w ust. 1, odbywa się za pośrednictwem sieci komunikacyjnej, o której mowa w art. 14, lub za pośrednictwem innych akredytowanych systemów wymiany informacji spełniających kryteria dostępności, poufności i integralności.				
Art. 69	Współpraca europejska w zakresie funkcji straży przybrzeżnej 1. Bez uszczerbku dla EUROSUR-u Agencja, we współpracy z EFCA oraz EMSA, wspiera organy krajowe pełniące funkcje straży przybrzeżnej na poziomie krajowym i unijnym oraz, w stosownych przypadkach, na poziomie międzynarodowym poprzez: a) udostępnianie, łączenie i analizę informacji dostępnych w systemach zgłaszania statków i innych systemach informacyjnych prowadzonych przez te agencje lub im udostępnianych, zgodnie z ich odpowiednimi podstawami prawnymi i z zastrzeżeniem				

prawa własności państw członkowskich dotyczącego danych; b) świadczenie usług w zakresie nadzoru i łączności opartych na najnowszej technologii, w tym infrastrukturze kosmicznej i naziemnej oraz czujnikach umieszczonych na wszelkiego rodzaju platformach; c) budowanie potencjału przez opracowywanie wytycznych i zaleceń oraz tworzenie najlepszych praktyk, a także organizowanie szkoleń i wymiany pracowników; d) wzmacnianie wymiany informacji i współpracy w zakresie funkcji straży przybrzeżnej, w tym przez analizowanie wyzwań operacyjnych i zagrożeń pojawiających się na obszarach morskich; e) udostępnianie potencjałów przez planowanie i realizację operacji wielofunkcyjnych oraz przez udostępnianie aktywów i innych zdolności w zakresie, w jakim działania te są koordynowane przez te agencje i przeprowadzane za zgodą właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich. 2. Konkretnie formy współpracy w zakresie funkcji straży przybrzeżnej między Agencją, EFCA i EMSA są określane w porozumieniu roboczym zgodnie z przyznanymi im mandatami oraz zasadami finansowymi mającymi zastosowanie do tych agencji. Takie porozumienie podlega zatwierdzeniu przez zarząd Agencji, Zarząd EFCA i Radę Administracyjną EMSA. Agencja, EFCA i EMSA wykorzystują informacje uzyskane w kontekście współpracy jedynie w granicach własnych ram prawnych oraz z poszanowaniem praw podstawowych, w tym wymogów ochrony danych. 3. Komisja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, Agencją oraz EFCA i EMSA, udostępnia praktyczny podręcznik dotyczący współpracy europejskiej w zakresie funkcji straży przybrzeżnej. Podręcznik ten zawiera wskazówki, zalecenia i najlepsze praktyki w zakresie wymiany			
--	--	--	--

	informacji. Komisja przyjmuje podręcznik w postaci zalecenia.				
Art. 70	Współpraca z Irlandią i Zjednoczonym Królestwem 1. Agencja ułatwia współpracę operacyjną państw członkowskich z Irlandią i Zjednoczonym Królestwem w ramach szczególnych działań. 2. Do celów EUROSUR-u wymiana informacji i współpraca z Irlandią i Zjednoczonym Królestwem może się odbywać na podstawie dwustronnych lub wielostronnych umów odpowiednio między Irlandią lub Zjednoczonym Królestwem a co najmniej jednym sąsiadującym państwem członkowskim lub w ramach sieci regionalnych, których podstawą są te umowy. Krajowe ośrodki koordynacji stanowią punkty kontaktowe służące wymianie informacji z odpowiednimi organami Irlandii i Zjednoczonego Królestwa w ramach EUROSUR-u. 3. Umowy, o których mowa w ust. 2, są ograniczone do wymiany poniższych informacji między krajowym ośrodkiem koordynacji a odpowiednim organem Irlandii lub Zjednoczonego Królestwa: a) informacji zawartych w krajowym obrazie sytuacji jednego z państw członkowskich w zakresie, w jakim informacje takie zostały przekazane Agencji do celów europejskiego obrazu sytuacji; b) informacji zebranych przez Irlandię lub Zjednoczone Królestwo, istotnych do celów europejskiego obrazu sytuacji; c) informacji, o których mowa w art. 25 ust. 5. 4. Informacji przekazanych w kontekście EUROSUR-u przez Agencję lub państwo członkowskie, które nie jest stroną umowy, o której mowa w ust. 2, nie można udostępniać Irlandii ani Zjednoczonemu Królestwu bez wcześniejszej zgody Agencji lub tego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie i Agencja są zobowiązane zastosować się do odmowy przekazywania tych informacji Irlandii lub Zjednoczonemu Królestwu.				

	5. Dalsze przekazywanie lub inne udostępnianie informacji wymienionych na podstawie niniejszego artykułu państwom trzecim lub innym stronom trzecim jest zabronione. 6. Umowy, o których mowa w ust. 2, zawierają postanowienia o kosztach finansowych wynikających z udziału Irlandii lub Zjednoczonego Królestwa we wdrażaniu tych umów. 7. Pomoc zapewniana przez Agencję zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. n), o) i p) obejmuje organizowanie operacji powrotowych państw członkowskich, w których Irlandia albo Zjednoczone Królestwo również uczestniczy. 8. Stosowanie niniejszego rozporządzenia do granic Gibraltaru jest zawieszone do dnia osiągnięcia porozumienia w sprawie zakresu środków dotyczących przekraczania przez osoby granic zewnętrznych.				
Art. 71	Współpraca z państwami trzecimi 1. Państwa członkowskie i Agencja współpracują z państwami trzecimi na potrzeby europejskiej zintegrowanej polityki zarządzania granicami i polityki migracyjnej zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. g). 2. W oparciu o priorytety polityczne określone w art. 8 ust. 4 Agencja udziela pomocy technicznej i operacyjnej państwom trzecim w ramach polityki działań zewnętrznych Unii, w tym w odniesieniu do ochrony praw podstawowych i danych osobowych oraz w odniesieniu do zasady non-refoulement. 3. Agencja i państwa członkowskie przestrzegają prawa Unii, w tym norm i standardów wchodzących w zakres dorobku prawnego Unii, w tym gdy współpraca z państwami trzecimi ma miejsce na terytorium tych państw trzecich. 4. Ustanowienie współpracy z państwami trzecimi służy promowaniu standardów europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami.				
Art. 72	Współpraca państw członkowskich z państwami trzecimi				

	1. Państwa członkowskie mogą współpracować na poziomie operacyjnym, w dziedzinach objętych niniejszym rozporządzeniem, z państwem trzecim lub z większą ich liczbą. Taka współpraca może obejmować wymianę informacji i może odbywać się na podstawie umów dwustronnych lub wielostronnych, innych form porozumienia lub w ramach sieci regionalnych utworzonych na podstawie tych umów. 2. Zawierając umowy dwustronne i wielostronne, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą zawrzeć w nich postanowienia dotyczące wymiany informacji i współpracy na potrzeby EUROSUR-u zgodnie z art. 75 i 89. 3. Umowy dwustronne i wielostronne oraz inne formy porozumienia, o których mowa w ust. 1, muszą być zgodne z prawem Unii i prawem międzynarodowym w zakresie praw podstawowych i ochrony międzynarodowej, w tym z Kartą, Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i Konwencją dotyczącą statusu uchodźców z 1951 r. i protokołem do niej z 1967 r., w szczególności z zasadą non-refoulement. Przy wykonywaniu takich umów i porozumień państwa członkowskie regularnie oceniają i uwzględniają ogólną sytuację w danym państwie trzecim i uwzględniają art. 8.				
Art. 73	Współpraca Agencji z państwami trzecimi 1. Agencja może współpracować, w zakresie niezbędnym do wykonywania jej zajęć, z organami państw trzecich właściwymi w kwestiach objętych niniejszym rozporządzeniem. Agencja przestrzega prawa Unii, w tym norm i standardów wchodzących w zakres dorobku prawnego Unii, także wtedy, gdy współpraca z państwami trzecimi ma miejsce na terytorium tych państw trzecich. 2. Prowadząc współpracę z organami państw trzecich, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Agencja działa w ramach polityki działań zewnętrznych Unii, w tym w odniesieniu do ochrony praw podstawowych				

i danych osobowych, zasady non-refoulement, zakazu arbitralnego stosowania środków detencyjnych oraz zakazu tortur i niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, przy wsparciu delegatur Unii oraz, w stosownych przypadkach, misji i operacji w ramach WPBiO oraz w koordynacji z nimi, zgodnie z art. 68 ust. 1 akapit drugi lit. j). 3. W okolicznościach, w których konieczne jest rozmieszczenie w państwach trzecich zespołów zarządzania granicami ze stałej służby, a członkowie zespołów będą wykonywać uprawnienia wykonawcze, Unia zawiera z danym państwem trzecim na podstawie art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) umowę w sprawie statusu, sporządzoną na podstawie wzoru takiej umowy, o którym mowa w art. 76 ust. 1. Umowa o statusie obejmuje wszelkie aspekty niezbędne do prowadzenia działań. W szczególności określa ona zakres operacji, postanowienia dotyczące odpowiedzialności karnej i cywilnej, zadania i uprawnienia członków zespołów, a także środki związane z utworzeniem biura antenowego i praktyczne środki w zakresie przestrzegania praw podstawowych. Umowa o statusie musi zapewniać pełne poszanowanie praw podstawowych w czasie tych operacji i przewidywać mechanizm skargowy. Jeżeli postanowienia umowy o statusie związane z przekazywaniem znacznie odbiegają od wzoru umowy o statusie, zasięga się w tym zakresie opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych. 4. Agencja działa także w ramach porozumień roboczych, o ile takie istnieją, zawartych z organami państw trzecich, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zgodnie prawem i polityką Unii oraz zgodnie z art. 76 ust. 4. Porozumienia robocze, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, określają zakres, charakter i cel współpracy oraz są związane z zarządzaniem współpracą operacyjną. Takie			
---	--	--	--

porozumienia robocze mogą zawierać postanowienia dotyczące wymiany szczególnie chronionych informacji jawnych i postanowienia dotyczące współpracy w ramach EUROSUR-u zgodnie z art. 74 ust. 3. Agencja zapewnia, aby państwa trzecie, którym przekazywane są informacje, przetwarzały te informacje wyłącznie do celów, do których zostały przekazane. Wszelkie porozumienia robocze dotyczące wymiany informacji niejawnych zawierane są zgodnie z art. 76 ust. 4 niniejszego rozporządzenia. Agencja zwraca się do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych o uprzednie zezwolenie, w przypadku gdy te porozumienia robocze przewidują przekazywanie danych osobowych oraz gdy rozporządzenie (UE) 2018/1725 tak stanowi. 5. Agencja uczestniczy we wdrażaniu polityki zewnętrznej Unii w zakresie powrotów i readmisji w ramach polityki działań zewnętrznych Unii oraz w odniesieniu do kwestii objętych niniejszym rozporządzeniem. 6. Agencja może otrzymać finansowanie Unii zgodnie z przepisami stosownych instrumentów wspierających państwa trzecie i działania z nimi związane. Może ona realizować i finansować w państwach trzecich projekty pomocy technicznej dotyczące kwestii objętych niniejszym rozporządzeniem oraz zgodnie z przepisami finansowymi mającymi zastosowanie do Agencji. Projekty takie uwzględnia się w jednolitym dokumencie programowym, o którym mowa w art. 102. 7. Agencja informuje Parlament Europejski, Radę i Komisję o działaniach prowadzonych na podstawie niniejszego artykułu oraz, w szczególności, o działaniach związanych z pomocą techniczną i operacyjną w zakresie zarządzania granicami i powrotów w państwach trzecich i z wysyłaniem urzędników łącznikowych, oraz przekazuje szczegółowe informacje na temat przestrzegania praw podstawowych. Agencja podaje do wiadomości publicznej umowy, porozumienia robocze,			
---	--	--	--

	projekty pilotażowe i projekty pomocy technicznej z państwami trzecimi zgodnie z art. 114 ust. 2. 8. Agencja zawiera w swoich sprawozdaniach rocznych ocenę współpracy z państwami trzecimi.				
Art. 74	Pomoc techniczna i operacyjna udzielana przez Agencję państwom trzecim 1. Agencja może koordynować współpracę operacyjną między państwami członkowskimi i państwami trzecimi oraz udzielać pomocy technicznej i operacyjnej państwom trzecim w ramach europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami. 2. Agencja może przeprowadzać działania związane z europejskim zintegrowanym zarządzaniem granicami na terytorium państwa trzeciego, pod warunkiem uzyskania zgody tego państwa trzeciego. 3. Operacje na terytorium państwa trzeciego są uwzględniane w rocznym programie prac, który jest przyjmowany przez zarząd zgodnie z art. 102, i są one prowadzone na podstawie planu operacyjnego uzgodnionego między Agencją a danym państwem trzecim i po zasięgnięciu opinii uczestniczących państw członkowskich. Jeżeli państwo członkowskie lub państwa członkowskie sąsiadują z państwem trzecim lub graniczą z obszarem operacyjnym państwa trzeciego, plan operacyjny i zmiany do tego planu wymagają zgody tego państwa członkowskiego lub tych państw członkowskich. Do rozmieszczeń w państwach trzecich stosuje się odpowiednio art. 38, 43, 46, 47 i 54–57. 4. Dyrektor wykonawczy zapewnia bezpieczeństwo personelowi rozmieszczonemu w państwach trzecich. Do celów akapitu pierwszego państwa członkowskie informują dyrektora wykonawczego o wszelkich obawach dotyczących bezpieczeństwa swoich obywateli w przypadku ich rozmieszczenia na terytorium niektórych państw trzecich. Jeżeli nie można zagwarantować bezpieczeństwa członkom personelu rozmieszczonemu w państwach trzecich, dyrektor wykonawczy podejmuje odpowiednie				

	środki mające na celu zawieszenie lub zakończenie odpowiednich aspektów pomocy technicznej lub operacyjnej udzielanej danemu państwu trzeciemu przez Agencję. 5. Bez uszczerbku dla rozmieszczenia członków stałej służby zgodnie z art. 54–58 udział państw członkowskich w operacjach na terytorium państw trzecich jest dobrowolny. Oprócz odpowiedniego mechanizmu, o którym mowa w art. 57 ust. 9 i ust. 4 niniejszego artykułu, jeżeli dane państwo członkowskie nie jest usatysfakcjonowane poziomem bezpieczeństwa, jaki można zagwarantować jego personelowi uczestniczącemu w operacji, może ono zrezygnować z zapewniania swojego wkładu w operację w danym państwie trzecim. Jeżeli państwo członkowskie powołuje się na taką sytuację wyjątkową, podaje Agencji na piśmie w sposób wyczerpujący przyczyny i informacje na temat tej sytuacji, a ich treść zostaje włączona do sprawozdania, o którym mowa w art. 65. Takie przyczyny i informacje podaje się podczas corocznych dwustronnych negocjacji lub najpóźniej 21 dni przed rozmieszczeniem. Rozmieszczenie personelu oddelegowanego zgodnie z art. 56 wymaga zgody rodzimego państwa członkowskiego udzielonej w chwili powiadomienia przez Agencję i nie później niż 21 dni przed rozmieszczeniem. 6. Plany operacyjne, o których mowa w ust. 3, mogą zawierać postanowienia dotyczące wymiany informacji i współpracy do celów EUROSUR-u zgodnie z art. 75 i 89.				
Art. 75	Wymiana informacji z państwami trzecimi w ramach EUROSUR-u 1. Krajowe ośrodki koordynacji państw członkowskich oraz, w stosownych przypadkach, Agencja są punktami kontaktowymi służącymi wymianie informacji i współpracy z państwami trzecimi do celów EUROSUR-u.				

	2. Postanowienia dotyczące wymiany informacji i współpracy do celów EUROSUR-u zawarte w umowach dwustronnych lub wielostronnych, o których mowa w art. 72 ust. 2, dotyczą: a) szczególnych obrazów sytuacji udostępnianych państwom trzecim; b) danych pochodzących z państw trzecich, które mogą być udostępnione w ramach europejskiego obrazu sytuacji oraz procedur udostępniania tych danych; c) procedur i warunków, na jakich połączone usługi EUROSUR-u mogą być świadczone na rzecz organów państw trzecich; d) szczegółowych zasad współpracy i wymiany informacji z obserwatorami w państwach trzecich do celów EUROSUR-u. 3. Informacji przekazanych w kontekście EUROSUR-u przez Agencję lub państwo członkowskie, które nie jest stroną umowy, o której mowa w art. 72 ust. 1, nie można udostępniać państwu trzeciemu na podstawie tej umowy bez uzyskania wcześniejszej zgody Agencji lub tego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie i Agencja są zobowiązane zastosować się do odmowy przekazywania tych informacji zainteresowanemu państwu trzeciemu.				
Art. 76	Rola Komisji w odniesieniu do współpracy z państwami trzecimi 1. Po konsultacjach z państwami członkowskimi, Agencją, FRA i Europejskim Inspektorem Ochrony Danych Komisja sporządza wzór umowy o statusie na potrzeby działań prowadzonych na terytorium państw trzecich. 2. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi i Agencją, opracowuje wzory postanowień do celów wymiany informacji w ramach EUROSUR-u zgodnie z art. 70 ust. 2 i art. 72 ust. 2. Komisja, po konsultacji z Agencją i innymi odpowiednimi organami lub jednostkami organizacyjnymi Unii, w tym FRA i Europejskim				

	Inspektorem Ochrony Danych, opracowuje wzór porozumień roboczych, o których mowa w art. 73 ust. 4. Wzór ten obejmuje postanowienia dotyczące zabezpieczeń w odniesieniu do praw podstawowych i ochrony danych w postaci praktycznych środków. 3. Przed zawarciem nowej umowy dwustronnej lub wielostronnej, o której mowa w art. 72 ust. 1, zainteresowane państwa członkowskie powiadamiają Komisję o projektowanych postanowieniach dotyczących zarządzania granicami i powrotów. O postanowieniach takich istniejących i nowych umów dwustronnych i wielostronnych dotyczących zarządzania granicami i powrotów zainteresowane państwa członkowskie powiadamiają Komisję, która informuje o nich Radę i Agencję. 4. Przed zatwierdzeniem przez zarząd jakichkolwiek porozumień roboczych między Agencją a właściwymi organami państw trzecich Agencja powiadamia o nich Komisję, która udziela wcześniejszej zgody. Przed zawarciem takiego porozumienia roboczego Agencja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu szczegółowe informacje na temat jego stron i przewidywanej treści. 5. Agencja powiadamia Komisję o planach operacyjnych, o których mowa w art. 74 ust. 3. Decyzja o wysłaniu urzędników łącznikowych do państw trzecich zgodnie z art. 77 wymaga wcześniejszej opinii Komisji. Parlament Europejski niezwłocznie otrzymuje pełne informacje o tych działaniach.				
Art. 77	Urzędnicy łącznikowi w państwach trzecich 1. Agencja może wysyłać ekspertów należących do jej personelu statutowego oraz innych ekspertów jako urzędników łącznikowych, którzy powinni być objęci możliwie najwyższą ochroną podczas wykonywania powierzonych im obowiązków w państwach trzecich. Wchodzą oni w skład lokalnych lub regionalnych sieci współpracy urzędników łącznikowych ds. imigracji i specjalistów ds. bezpieczeństwa Unii i państw członkowskich, w tym sieci utworzonej na mocy	T	Art. 1 pkt 5 lit. a tiret drugie i lit. d (dotyczy art. 40 ust. 2, 6a i 6b oraz art. 147pb ust.	Art. 1. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, 646, 815, 821, 864 i 1123) wprowadza się następujące zmiany: 5) w art. 40: a) w ust. 2: - w pkt 2 po wyrazach „Rzeczpospolitą Polską” dodaje	Zmiana brzmienia w art. 40 ust.2 pkt 2 ma na celu zapewnienie stosowania art. 77 rozporządzenia (UE) 2019/1896 poprzez umożliwienie delegowania funkcjonariuszy Straży Granicznej na terytorium państw trzecich w charakterze urzędników łącznikowych, w ramach wykonywania zadań wynikających z udziału Straży Granicznej w programach lub projektach, w szczególności finansowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub innych źródeł zagranicznych. Przepis w dotychczasowym

rozporządzenia (UE) 2019/1240. Decyzją zarządu Agencja może określić szczególne profile urzędników łącznikowych w zależności od potrzeb operacyjnych w odniesieniu do danego państwa trzeciego. 2. W ramach polityki działań zewnętrznych Unii priorytetowy charakter ma wysyłanie urzędników łącznikowych do tych państwach trzecich, które, jak wynika z analizy ryzyka, stanowią kraj pochodzenia lub tranzytu w odniesieniu do nielegalnej imigracji. Na zasadzie wzajemności Agencja może przyjmować urzędników łącznikowych wysyłanych przez te państwa trzecie. Na podstawie wniosku dyrektora wykonawczego zarząd przyjmuje co roku wykaz priorytetów. Wysyłanie urzędników łącznikowych jest zatwierdzane przez zarząd, po wydaniu opinii przez Komisję. 3. Do zadań urzędników łącznikowych Agencji należy nawiązywanie i utrzymywanie kontaktów z właściwymi organami w państwach trzecich, do których zostali skierowani, w celu przyczyniania się do zapobiegania i zwalczania nielegalnej imigracji oraz do powrotu osób powracających, w tym poprzez udzielanie pomocy technicznej w zakresie identyfikacji obywateli państwa trzeciego i uzyskiwania dokumentów podróży. Zadania te muszą być wykonywane zgodnie z prawem Unii i z poszanowaniem praw podstawowych. Urzędnicy łącznikowi Agencji ściśle koordynują swoje działania z delegaturami Unii, państwami członkowskimi zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1240 oraz, w stosownych przypadkach, misjami i operacjami w ramach WPBiO zgodnie z art. 68 ust. 1 akapit drugi lit. j). W miarę możliwości mają oni swoje biura w tym samym budynku co delegatura Unii. 4. W państwach trzecich, do których urzędnicy łącznikowi ds. powrotów nie zostali wysłani przez Agencję, może ona wspierać wysłanie urzędnika łącznikowego ds. powrotów przez państwo członkowskie, by wspierać państwa członkowskie, a także wspierać działania Agencji, zgodnie z art. 48.	2 ustawy o SG)	się wyrazi „lub wynikających z udziału Straży Granicznej w programach lub projektach, w szczególności finansowanych ze środków finansowych pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub innych źródeł zagranicznych”, c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu: „6a. Do delegowania funkcjonariuszy w ramach działań przeprowadzanych, w tym inicjowanych, koordynowanych lub wspieranych przez Agencję Frontex, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1896, stosuje się wysokość stawek diet dziennych określonych w przepisach Unii Europejskiej, odpowiadających pełnej wysokości diet dziennych przewidzianych w przypadku podróży służbowych urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej w państwach członkowskich, w przypadku zapewnienia ich finansowania przez Agencję Frontex. 6b. Funkcjonariuszowi, który w związku z delegowaniem odbywającym się na zasadach, o których mowa w ust. 6a, pełni służbę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, przysługuje świadczenie finansowe w celu zapewnienia wspólnego wyjazdu za granicę	brzmieniu ogranicza możliwość delegowania funkcjonariuszy Straży Granicznej na terytorium państw nienależących do Unii Europejskiej wyłącznie do przypadków wykonywania zadań określonych w umowach międzynarodowych wiążących Rzeczpospolitą Polską. Przedmiotowa zmiana jest związana w szczególności z uczestnictwem Polski w projekcie EURLO (<i>European Return Liaison Officer</i>) będącego inicjatywą Belgijskiego Urzędu Imigracyjnego. Państwa uczestniczące w projekcie w ramach wkładu własnego uzyskują dostęp do Europejskich Oficerów Łącznikowych do spraw Powrotów pełniących służbę w krajach, gdzie identyfikacja i organizacja powrotów przymusowych jest szczególnie utrudniona. Projektowany art. 40 ust. 6a–6b ma na celu dostosowanie uregulowań dotyczących uprawnień funkcjonariuszy delegowanych w ramach działań przeprowadzanych w tym inicjowanych, koordynowanych lub wspieranych przez Agencję Frontex, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1896, do unormowań finansowych jakie są stosowane w przypadku zabezpieczenia tych działań przez Agencję. Zmieniany przepis przewiduje, iż do rozliczania ww. delegowania funkcjonariuszy stosuje się pełną wysokość stawek dziennego utrzymania określonych w przepisach Unii Europejskiej, przewidzianych w przypadku podróży służbowych urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej w państwach członkowskich, w przypadku zapewnienia ich finansowania przez Agencję. Powyższe ma na celu przyznanie uprawnienia funkcjonariuszowi delegowanemu do pełnienia służby poza granicami państwa do ryczałtu na pokrycie kosztów wyżywienia i zakwaterowania, w miejscu pełnienia służby poza granicami państwa, w pełnej jego wysokości. Zmiany proponowane w art. 40 ust. 6b podyktowane są chęcią skonstruowania kompleksowych warunków delegowania funkcjonariuszy Straży Granicznej na
--	-----------------------	--	---

				z małżonkiem oraz dziećmi: własnymi, małżonka, przysposobionymi oraz wziętymi na utrzymanie i wychowanie w ramach rodzin zastępczych, rodzinnych domów dziecka – w wieku do 18 lat bądź będącymi w wieku określonym odrębnymi przepisami, dotyczącymi zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych – w wysokości określonej przepisami Unii Europejskiej, w przypadku zapewnienia finansowania tego świadczenia przez Agencję Frontex. 11) po art. 147p dodaje się art. 147pa i art. 147pb w brzmieniu: „Art. 147pb 2. Do pracownika Straży Granicznej delegowanego do pracy poza granicami państwa w zakresie przysługujących mu w okresie delegowania należności i świadczeń stosuje się odpowiednio przepisy art. 40 ust. 6a i 6b oraz przepisy wydane na podstawie art. 40 ust. 5”.	stanowiska EURLO w ramach Agencji Frontex. Biorąc pod uwagę, iż jest to służba z jednej strony wymagająca znacznego zaangażowania i obciążająca delegowanego, a z drugiej strony, wiążąca się z długotrwałą rozłąką z najbliższą rodziną, zasadne jest wprowadzenie w projektowanym przepisie możliwości przeprowadzenia się delegowanego do nowego miejsca pełnienia służby wraz z członkami najbliższej rodziny – małżonkiem oraz z dziećmi. Agencja Frontex umożliwia finansowanie również przeprowadzki i utrzymania członków rodziny osoby delegowanej, przewidując stosowne zasady finansowania. Szczegóły związane z delegowaniem EURLO przez Agencję Frontex, w tym kwestie organizacyjne i finansowe są szczegółowo opisane w dokumencie wewnętrznym Agencji pt. „Modus Operandi for the deployment of European Return Liason Officers (EURLO). Jednocześnie, projektowany przepis przewiduje, iż świadczenia finansowe związane z zabraniem do miejsca delegacji małżonka i dzieci, będą służyły jedynie w przypadkach gdy Agencja Frontex takie świadczenie finansuje. Projektowany przepis w sposób znaczący zwiększy atrakcyjność stanowiska EURLO przy Agencji Frontex, które to jest kluczowe dla zapewnienia współpracy z państwami trzecimi przy czynnościach powrotowych nie tylko Polski, ale również całej Unii Europejskiej.
Art. 78	Obserwatorzy uczestniczący w działaniach Agencji 1. Agencja może, za zgodą zainteresowanych państw członkowskich, zapraszać obserwatorów z instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii lub organizacji międzynarodowych oraz misji i operacji w ramach WPBiO, o których mowa w art. 68 ust. 1 akapit drugi lit. j), do uczestnictwa w swoich działaniach, w szczególności we wspólnych operacjach i projektach pilotażowych, analizie ryzyka i szkoleniach, w zakresie, w jakim ich obecność jest zgodna z celami tych działań, może przyczynić się do poprawy współpracy i wymiany	Art. 2 pkt 4 (dot. art. 17e ust. 2 ustawy o ochronie granicy państwowej)	Art. 2. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2026 r. poz. 919) wprowadza się następujące zmiany: 4) art. 17d–17f otrzymują brzmienie: Art. 17e. 2. Komendant Główny Straży Granicznej udziela zgody na udział obserwatorów	W nowym brzmieniu art. 17e ust. 2 przewidziano przepis o charakterze kompetencyjnym wskazujący właściwy krajowy organ w sprawach dotyczących kwestii związanych z udziałem obserwatorów w działaniach Agencji Frontex.	

	najlepszych praktyk i nie ma wpływu na ogólne bezpieczeństwo i poziom ochrony tych działań. Udział takich obserwatorów w analizie ryzyka i szkoleniach może mieć miejsce wyłącznie za zgodą zainteresowanych państw członkowskich. W odniesieniu do wspólnych operacji i projektów pilotażowych udział obserwatorów wymaga zgody przyjmującego państwa członkowskiego. Szczegółowe zasady uczestnictwa obserwatorów włącza się do planu operacyjnego. Agencja zapewnia takim obserwatorom odpowiednie szkolenia przed rozpoczęciem ich udziału w działaniach. 2. Agencja może, za zgodą zainteresowanych państw członkowskich, zapraszać obserwatorów z państw trzecich do uczestnictwa w jej działaniach na granicach zewnętrznych, operacjach powrotowych, interwencjach powrotowych oraz szkoleniach, o których mowa w art. 62, w zakresie, w jakim ich obecność jest zgodna z celami tych działań, może przyczynić się do poprawy współpracy i wymiany najlepszych praktyk i nie ma wpływu na ogólne bezpieczeństwo tych działań ani na bezpieczeństwo obywateli państw trzecich. Szczegółowe zasady uczestnictwa obserwatorów włącza się do planu operacyjnego. Agencja zapewnia takim obserwatorom odpowiednie szkolenia przed rozpoczęciem ich udziału w działaniach. Podczas udziału w działaniach Agencji obserwatorzy zobowiązani są do przestrzegania kodeksów postępowania Agencji. 3. Agencja zapewnia, aby obecność obserwatorów nie stanowiła zagrożenia dla przestrzegania praw podstawowych.			w działaniach organizowanych i koordynowanych przez Agencję Frontex, w przypadkach i na zasadach określonych w art. 78 rozporządzenia (UE) 2019/1896.	
Art. 79	Agencja przejmuje i obsługuje system FADO (fałszywe i autentyczne dokumenty on-line), który ustanowiono na mocy wspólnego działania 98/700/WSiSW.				
Art. 80	Ochrona praw podstawowych i strategia w zakresie praw podstawowych 1. Europejska Straż Graniczna i Przybrzeżna gwarantuje ochronę praw podstawowych przy realizacji swoich				

zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia zgodnie z właściwym prawem Unii, w szczególności z Kartą, i właściwym prawem międzynarodowym, w tym Konwencją dotyczącą statusu uchodźców z 1951 r., protokołem do tej konwencji z 1967 r., Konwencją o prawach dziecka i zobowiązaniami dotyczącymi dostępu do ochrony międzynarodowej, w szczególności zasadą non-refoulement. W tym celu Agencja, przy udziale i po aprobachie urzędnika ds. praw podstawowych, opracowuje, wdraża i rozwija strategię i plan działania w zakresie praw podstawowych, w tym skuteczny mechanizm monitorowania przestrzegania praw podstawowych we wszystkich działaniach Agencji. 2. Przy realizacji swoich zadań Europejska Straż Graniczna i Przybrzeżna zapewnia, aby nikt, wbrew zasadzie non-refoulement, nie był zmuszony do zejścia na ląd, zmuszony do wejścia lub doprowadzony ani w żaden inny sposób przekazany lub oddany organom danego państwa, w którym istnieje między innymi poważne ryzyko, iż osoba ta zostałaby poddana karze śmierci, torturom, prześladowaniom lub innemu nieludzkiemu bądź poniżającemu traktowaniu albo karaniu, lub jeśli życie lub wolność tej osoby byłyby zagrożone ze względu na jej rasę, religię, przynależność państwową, orientację seksualną, przynależność do szczególnej grupy społecznej lub poglądy polityczne lub państwa, w którym osoba taka może zostać wydalona, zmuszona do powrotu, poddana ekstradycji lub zawrócona do innego państwa z naruszeniem zasady non-refoulement. 3. Przy realizacji swoich zadań Europejska Straż Graniczna i Przybrzeżna uwzględnia szczególne potrzeby dzieci, małoletnich bez opieki, osób niepełnosprawnych, ofiar handlu ludźmi, osób wymagających pomocy medycznej, osób potrzebujących ochrony międzynarodowej, osób znajdujących się w niebezpieczeństwie na morzu oraz innych osób			
--	--	--	--

	znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji i zaspokaja te potrzeby w ramach przysługującego jej mandatu. We wszystkich prowadzonych przez siebie działaniach Europejska Straż Graniczna i Przybrzeżna poświęca szczególną uwagę prawom dziecka i zapewnia poszanowanie dobra dziecka. 4. Przy realizacji swoich zadań, w swoich stosunkach z państwami członkowskimi oraz we współpracy z państwami trzecimi, Agencja uwzględnia sprawozdania forum konsultacyjnego, o którym mowa w art. 108, oraz sprawozdania urzędnika ds. praw podstawowych.				
Art. 81	Kodeks postępowania 1. Agencja, we współpracy z forum konsultacyjnym, opracowuje i rozwija kodeks postępowania, który stosuje się do wszystkich operacji kontroli granicznej koordynowanych przez Agencję i do wszystkich osób uczestniczących w działaniach Agencji. Kodeks postępowania określa procedury zmierzające do zapewnienia zasad praworządności oraz poszanowania praw podstawowych, ze szczególnym uwzględnieniem osób wymagających szczególnego traktowania, w tym dzieci, małoletnich bez opieki i innych osób znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji, a także osób ubiegających się o ochronę międzynarodową. 2. Agencja, we współpracy z forum konsultacyjnym, opracowuje i rozwija kodeks postępowania dotyczący operacji powrotowych i interwencji powrotowych, który stosuje się w trakcie wszystkich operacji powrotowych i interwencji powrotowych koordynowanych lub organizowanych przez Agencję. Ten kodeks postępowania określa wspólne, standardowe procedury mające na celu ułatwienie organizacji operacji powrotowych i interwencji powrotowych oraz zapewnienie powrotu w sposób humanitarny i z pełnym poszanowaniem praw podstawowych, w szczególności zasad godności człowieka, zakazu stosowania tortur oraz niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania,				

	prawa do wolności i bezpieczeństwa osobistego oraz prawa do ochrony danych osobowych i niedyskryminacji. 3. W kodeksie postępowania dotyczącym powrotów szczególną uwagę poświęca się obowiązkowi państw członkowskich w zakresie zapewnienia skutecznego systemu monitorowania powrotów przymusowych, określonego w art. 8 ust. 6 dyrektywy 2008/115/WE, oraz strategii w zakresie praw podstawowych.				
Art. 82	Zadania i uprawnienia członków zespołów 1. Członkowie zespołów mogą wykonywać wszelkie zadania i korzystać z wszelkich uprawnień w zakresie kontroli granicznej i powrotów, a także mogą wykonywać wszelkie zadania i korzystać z wszelkich uprawnień koniecznych do realizacji celów rozporządzeń (UE) nr 656/2014 i (UE) 2016/399 oraz dyrektywy 2008/115/WE. 2. Wykonywanie zadań i korzystanie z uprawnień przez członków zespołów, w szczególności tych, które wymagają uprawnień wykonawczych, wymaga upoważnienia ze strony przyjmującego państwa członkowskiego dotyczącego jego terytorium oraz podlega obowiązującym przepisom prawa Unii, prawa krajowego lub prawa międzynarodowego, w szczególności rozporządzenia (UE) nr 656/2014, zgodnie z opisem w planach operacyjnych, o których mowa w art. 38. 3. Podczas wykonywania swoich zadań i korzystania ze swoich uprawnień członkowie zespołów zapewniają w pełni przestrzeganie praw podstawowych oraz przestrzegają prawa Unii, prawa międzynarodowego oraz prawa krajowego przyjmującego państwa członkowskiego. 4. Z zastrzeżeniem art. 95 ust. 1 dotyczących personelu statutowego, członkowie zespołów mogą wykonywać zadania i korzystać z uprawnień jedynie na polecenie i – co do zasady – w obecności funkcjonariuszy straży granicznej lub personelu realizującego zadania w	Art. 2 pkt 4, art. 5 i art. 6 (dotyczy art. 17d i 17f ustawy o ochronie granicy państwowej oraz art. 3 pkt 2d ustawy o broni i amunicji oraz art. 329b ust. 5 ustawy o cudzoimcach)	Art. 2. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2026 r. poz. 919) wprowadza się następujące zmiany: 4) art. 17d–17f otrzymują brzmienie: „Art. 17d. Funkcjonariusze straży granicznych i inni członkowie personelu państw członkowskich Unii Europejskiej oraz personel statutowy stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej wykonują zadania na granicy państwowej stanowiącej granicę zewnętrzną w rozumieniu przepisów kodeksu granicznego Schengen w ramach: 1) projektów pilotażowych, wspólnych operacji i szybkich interwencji na granicy, 2) zespołów wspierających zarządzanie migracjami – na zasadach określonych w rozporządzeniu (UE) 2019/1896, w tym dotyczących użycia broni i środków przymusu bezpośredniego.	Art. 2 projektu zawiera propozycje zmian do ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej. Wskazane przepisy mają na celu uregulowanie statusu członków stałej służby ESGiP podczas ich pobytu na terytorium Polski w celu realizacji przez nich projektów pilotażowych, wspólnych operacji, szybkich interwencji na granicy oraz działań na obszarze hotspotu. Projektowany art. 17d uwzględnia w wykonywaniu działań na granicy państwowej obok funkcjonariuszy straży granicznych i innych członków personelu państw członkowskich personel statutowy stałej służby oraz realizację zadań w formie zespołów wspierających zarządzanie migracjami (art. 40 rozporządzenia (UE) 2019/1896). Uprawnienia przysługujące członkom zespołów w trakcie wykonywania ww. zadań są szczegółowo określone w art. 82 rozporządzenia (UE) 2019/1896. Natomiast zakres uprawnień wykonawczych jest każdorazowo określany w planie operacyjnym – art.38 rozporządzenia (UE) 2019/1896. Projektowany art. 17d w zakresie użycia broni i środków przymusu bezpośredniego jest więc tylko dopełnieniem regulacji z art. 2d ustawy o broni i amunicji oraz art. 17f ustawy o ochronie granicy państwowej; W projektowanym art.17f rozszerzono stosowanie przepisów obowiązujących funkcjonariuszy Straży Granicznej w zakresie transportowania, przewozu oraz przesyłania broni i amunicji również na członków	

dziedzinie powrotów z przyjmującego państwa członkowskiego. Przyjmujące państwo członkowskie może upoważnić członków zespołów do działania w jego imieniu. 5. Przyjmujące państwo członkowskie może zgłaszać Agencji, za pośrednictwem koordynatora, zdarzenia związane z nieprzestrzeganiem planu operacyjnego przez członków zespołów, w tym w odniesieniu do praw podstawowych, w celu podjęcia ewentualnych działań następczych, które mogą obejmować również środki dyscyplinarne. 6. Podczas wykonywania swoich zadań i korzystania ze swoich uprawnień, członkowie personelu statutowego będący członkami zespołów noszą mundur stałej służby. Podczas wykonywania swoich zadań i korzystania ze swoich uprawnień członkowie zespołów oddelegowani z państw członkowskich na długi okres lub rozmieszczeni na krótki okres noszą własne mundury. Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu w decyzji zarządu, o której mowa w art. 54 ust. 4 lit. a), wskazuje się profile, w przypadku których obowiązek noszenia munduru nie ma zastosowania z uwagi na szczególny charakter działania operacyjnego. Wszyscy członkowie zespołów noszą na swoich mundurach widoczny identyfikator oraz niebieską opaskę z insygniami Unii i Agencji, świadczące o ich udziale we wspólnej operacji, rozmieszczeniu zespołu wspierającego zarządzanie migracjami, projekcie pilotażowym, szybkiej interwencji na granicy, operacji powrotowej lub interwencji powrotowej. Aby umożliwić organom krajowym przyjmującego państwa członkowskiego stwierdzenie tożsamości członków zespołów, noszą oni cały czas przy sobie dokument akredytacyjny, który okazują na żądanie. Projekt i specyfikacje dotyczące mundurów personelu statutowego określa się w drodze decyzji zarządu, na		Art. 17f. 1. Do funkcjonariuszy straży granicznych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz personelu statutowego stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej wykonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, za zgodą właściwych organów Rzeczypospolitej Polskiej, o ile jest wymagana, zadania określone w przepisach prawa Unii Europejskiej, w zakresie transportowania, przewozu oraz przesyłania broni i amunicji, stosuje się przepisy prawa powszechnie obowiązującego dotyczące funkcjonariuszy Straży Granicznej.”; Art. 6. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203) wprowadza się następujące zmiany: 2) po art. 329a dodaje się art. 329b w brzmieniu: „Art. 329b. 5. Funkcjonariusze straży granicznych i inny personel państw członkowskich Unii Europejskiej oraz personel statutowy stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, będący członkami zespołów składających się	personelu statutowego stałej służby, co wraz ze zmianami w ustawie o broni i amunicji stworzy kompleksową regulację w zakresie uzbrojenia członków personelu statutowego stałej służby. Projektowany przepis, wprowadzający zmiany w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, dotyczy statusu członków stałej służby ESGiP podczas ich obecności na terytorium Polski w związku z realizacją operacji, interwencji powrotowych oraz innych lub innych działań operacyjnych związanych z powrotami ustanawia krajowe podstawy prawne do tego, aby zadania w ramach operacji i interwencji powrotowych wykonywane były przez funkcjonariuszy straży granicznych i innych członków personelu państw członkowskich Unii Europejskiej oraz personelu statutowego stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Uprawnienia przysługujące członkom zespołów w trakcie wykonywania ww. zadań są szczegółowo określone w art. 82 rozporządzenia (UE) 2019/1896. Natomiast zakres uprawnień wykonawczych jest
--	--	---	---

podstawie wniosku dyrektora wykonawczego, podejmowanej po otrzymaniu opinii Komisji. 7. W przypadku członków personelu oddelegowanych do Agencji lub rozmieszczonych z państwa członkowskiego na krótki okres możliwość noszenia i używania broni służbowej, amunicji i wyposażenia podlega prawu krajowemu rodzimego państwa członkowskiego. Możliwość noszenia i używania broni służbowej, amunicji i wyposażenia przez członków personelu statutowego rozmieszczonych w charakterze członków zespołów podlega ramom i szczegółowym zasadom określonym w niniejszym artykule i w załączniku V. Do celów wykonania niniejszego ustępu dyrektor wykonawczy może upoważnić członków personelu statutowego do noszenia i używania broni zgodnie z zasadami przyjętymi przez zarząd, stosownie do art. 55 ust. 5 lit. b). 8. Członkowie zespołów, w tym członkowie personelu statutowego, w czasie rozmieszczenia wymagającego użycia siły, w tym noszenia i użycia broni służbowej, amunicji i wyposażenia, muszą posiadać upoważnienie wydane – w odniesieniu do poszczególnych profili – przez przyjmujące państwo członkowskie, a ponadto wymagana jest zgoda rodzimego państwa członkowskiego albo, w odniesieniu do personelu statutowego, Agencji. Użycie siły, w tym noszenie i używanie broni służbowej, amunicji i wyposażenia, musi być zgodne z prawem krajowym przyjmującego państwa członkowskiego oraz wymaga obecności funkcjonariuszy straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego. Przyjmujące państwo członkowskie może, za zgodą rodzimego państwa członkowskiego lub w stosownych przypadkach Agencji, upoważnić członków zespołów do użycia siły na swoim terytorium pod nieobecność funkcjonariuszy straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego.		z personelu realizującego zadania w dziedzinie powrotów, w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2019/1896, wykonują zadania w ramach operacji powrotowych i interwencji powrotowych lub innych działań operacyjnych związanych z powrotami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach określonych w rozporządzeniu (UE) 2019/1896, w tym dotyczących użycia broni i środków przymusu bezpośredniego. Art. 5. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2024 r. poz. 485, z 2025 r. poz. 1795 oraz z 2026 r. poz. 187) w art. 3 po pkt 2c dodaje się pkt 2d w brzmieniu: „2d) broni i amunicji stanowiących uzbrojenie personelu statutowego stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylenia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624	każdorazowo określany w planie operacyjnym – art.38 rozporządzenia (UE) 2019/1896. Projektowany art. 329b ust.5 w zakresie użycia broni i środków przymusu bezpośredniego więc tylko dopełnieniem regulacji z art. 3d ustawy o broni i amunicji oraz art. 17f ustawy o ochronie granicy państwowej. Art. 5 projektu zawiera propozycje wprowadzenia zmian do ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji. Dodanie art. 3 ust. 2d ma na celu wyłączenie stosowania przepisów ww. ustawy do broni i amunicji stanowiących uzbrojenie członków personelu statutowego stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów rozporządzenia (UE) 2019/1896 analogicznie do uzbrojenia funkcjonariuszy straży granicznych państw członkowskich Unii Europejskiej w związku z wykonywaniem zadań określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej (art. 3 ust. 2b). Rozporządzenie (UE) 2019/1896 w sposób jasny i precyzyjny reguluje kwestie noszenia i używania broni przez członków personelu statutowego stałej służby. Nie ma więc konieczności tworzenia ram prawnych na gruncie prawa krajowego, z wyjątkiem projektowanego art.17 f ustawy o ochronie granicy państwowej, który rozszerza stosowanie przepisów obowiązujących funkcjonariuszy Straży Granicznej w zakresie transportowania, przewozu oraz przesyłania broni
--	--	--	--

Przyjmujące państwo członkowskie może zakazać noszenia pewnych rodzajów broni służbowej, amunicji i wyposażenia, pod warunkiem że na mocy jego prawa taki sam zakaz obowiązuje jego własnych funkcjonariuszy straży granicznej lub personel realizujący zadania w dziedzinie powrotów. Przed rozmieszczeniem członków zespołów przyjmujące państwo członkowskie informuje Agencję o dopuszczalnych rodzajach broni służbowej, amunicji i wyposażenia oraz warunkach ich użycia. Agencja udostępnia te informacje państwom członkowskim. 9. Broń służbowa, amunicja i wyposażenie mogą zostać użyte w uzasadnionej obronie własnej oraz w uzasadnionej obronie członków zespołów lub innych osób, zgodnie z prawem krajowym przyjmującego państwa członkowskiego, odpowiednimi zasadami międzynarodowego prawa praw człowieka i Kartą. 10. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia przyjmujące państwo członkowskie upoważnia członków zespołów do korzystania z unijnych baz danych, z których korzystanie jest niezbędne do realizacji celów operacyjnych określonych w planie operacyjnym w odniesieniu do odprawy granicznej, ochrony granicy i powrotów; korzystanie to odbywa się, w stosownych przypadkach, za pośrednictwem interfejsów krajowych lub w ramach innej formy dostępu przewidzianej w unijnych aktach prawnych ustanawiających takie bazy danych. Przyjmujące państwo członkowskie może również upoważnić członków zespołów do korzystania, w razie potrzeby, ze swoich krajowych baz danych do tych samych celów. Państwa członkowskie zapewniają skuteczny i efektywny dostęp do takich baz danych. Członkowie zespołów korzystają tylko i wyłącznie z tych danych, które są niezbędne do wykonywania ich zadań i korzystania przez nich z uprawnień. Przed rozmieszczeniem członków zespołów przyjmujące państwo członkowskie informuje Agencję o tym, jakie krajowe i unijne bazy danych mogą zostać		(Dz. Urz. UE L 295 z 14.11.2019, str.1);”.	i amunicji również do członków personelu statutowego stałej służby.
--	--	---	--

	wykorzystane. Agencja udostępnia te informacje wszystkim państwom członkowskim biorącym udział w rozmieszczeniu członków zespołów. Korzystanie z baz danych odbywa się zgodnie z prawem Unii w zakresie ochrony danych oraz prawem krajowym przyjmującego państwa członkowskiego w zakresie ochrony danych. 11. Decyzje o odmowie wjazdu zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2016/399 i decyzje o odmowie wydania wizy na granicy zgodnie z art. 35 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 są podejmowane wyłącznie przez funkcjonariuszy straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego lub członków zespołów upoważnionych przez przyjmujące państwo członkowskie do działania w jego imieniu.				
Art. 83	Dokument akredytacyjny 1. Agencja, we współpracy z przyjmującym państwem członkowskim, wydaje członkom zespołów dokument w języku urzędowym przyjmującego państwa członkowskiego i innym języku urzędowym instytucji Unii, który umożliwia stwierdzenie ich tożsamości oraz stanowi dowód na to, że jego posiadacz jest uprawniony do wykonywania zadań i korzystania z uprawnień, o których mowa w art. 82. Dokument ten zawiera następujące informacje dotyczące każdego członka zespołów: a) imię, nazwisko i obywatelstwo; b) stopień służbowy lub nazwę stanowiska; c) aktualne zdjęcie w formacie cyfrowym; oraz d) zadania, do realizacji których jest upoważniony w czasie rozmieszczenia. 2. Dokument jest zwracany Agencji po zakończeniu wspólnej operacji, rozmieszczenia zespołu wspierającego zarządzanie migracjami, projektu pilotażowego, szybkiej interwencji na granicy, operacji powrotowej lub interwencji powrotowej.				

Art. 84	Odpowiedzialność cywilna członków zespołu 1. Z zastrzeżeniem art. 95, w przypadku gdy członkowie zespołów działają w przyjmującym państwie członkowskim, ponosi ono zgodnie ze swoim prawem krajowym odpowiedzialność za wszelkie szkody wyrządzone przez nich podczas operacji. 2. W przypadku gdy tego rodzaju szkoda została wyrządzona na skutek rażącego niedbalstwa lub z winy umyślnej członków zespołów oddelegowanych lub rozmieszczonych przez państwa członkowskie, przyjmujące państwo członkowskie może zwrócić się do rodzimego państwa członkowskiego o zwrot wszelkich kwot wypłaconych przez przyjmujące państwo członkowskie poszkodowanym lub osobom uprawnionym do otrzymania takich kwot w imieniu poszkodowanych. W przypadku gdy szkoda taka została wyrządzona na skutek rażącego niedbalstwa lub z winy umyślnej przez personel statutowy, przyjmujące państwo członkowskie może zwrócić się do Agencji o zwrot wszelkich kwot wypłaconych przez przyjmujące państwo członkowskie poszkodowanym lub osobom uprawnionym do otrzymania takich kwot w imieniu poszkodowanych. Pozostaje to bez uszczerbku dla skarg wniesionych przeciwko Agencji do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwanego dalej „Trybunałem Sprawiedliwości”) zgodnie z art. 98. 3. Z zastrzeżeniem wykonywania swoich praw względem osób trzecich, każde państwo członkowskie zrzeka się wszelkich roszczeń wobec przyjmującego państwa członkowskiego lub jakiegokolwiek innego państwa członkowskiego z tytułu poniesionych szkód, z wyjątkiem szkód wyrządzonych na skutek rażącego niedbalstwa lub winy umyślnej. 4. Wszelkie spory między państwami członkowskimi lub między państwem członkowskim a Agencją dotyczące stosowania ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, które nie mogą				
------------	--	--	--	--	--

	być rozwiązane w drodze negocjacji, są przez nie przedkładane Trybunałowi Sprawiedliwości. 5. Z zastrzeżeniem wykonywania swoich praw względem osób trzecich, Agencja pokrywa koszty związane ze szkodami dotyczącymi wyposażenia Agencji poniesionymi w czasie jego rozmieszczenia, z wyjątkiem szkód wyrządzonych na skutek rażącego niedbalstwa lub z winy umyślnej.				
Art. 85	Odpowiedzialność karna członków zespołów Z zastrzeżeniem art. 95, w czasie wspólnej operacji, projektu pilotażowego, rozmieszczenia zespołu wspierającego zarządzanie migracjami, szybkiej interwencji na granicy, operacji powrotowej lub interwencji powrotowej członków zespołów na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego, w tym członków personelu statutowego, traktuje się tak samo jak funkcjonariuszy przyjmującego państwa członkowskiego w odniesieniu do wszelkich ewentualnych czynów zabronionych popełnionych przeciwko nim lub przez nich.				
Art. 86	Ogólne zasady przetwarzania danych osobowych przez Agencję 1. Przy przetwarzaniu danych osobowych Agencja stosuje rozporządzenie (UE) 2018/1725. 2. Zarząd przyjmuje wewnętrzne zasady dotyczące stosowania przez Agencję rozporządzenia (UE) 2018/1725, w tym zasady dotyczące inspektora ochrony danych Agencji. Zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) 2018/1725 Agencja może przyjąć wewnętrzne zasady ograniczające stosowanie art. 14–22, art. 35 i 36 tego rozporządzenia. W szczególności Agencja może, w związku z wykonywaniem swoich zadań w zakresie powrotów, ustanowić wewnętrzne zasady ograniczające stosowanie tych przepisów indywidualnie dla każdego przypadku, jeżeli stosowanie tych przepisów mogłoby stanowić zagrożenie dla procedur powrotowych. Ograniczenia				

takie muszą być zgodne z istotą podstawowych praw i wolności, niezbędne i proporcjonalne do zamierzonych celów oraz muszą zawierać, w stosownych przypadkach, postanowienia szczegółowe, zgodnie z art. 25 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1725. 3. Agencja może przekazywać dane osobowe, o których mowa w art. 49, 88 i 89, państwu trzeciemu lub organizacji międzynarodowej zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2018/1725 w zakresie, w jakim takie przekazanie jest konieczne do wykonywania zadań Agencji. Agencja zapewnia, aby dane osobowe przekazywane państwu trzeciemu lub organizacji międzynarodowej były przetwarzane wyłącznie do celów, do których zostały przekazane. W chwili przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej Agencja wskazuje wszelkie ograniczenia, ogólne lub szczególne, dotyczące dostępu do tych danych lub korzystania z nich, w tym w zakresie przekazywania, usuwania lub niszczenia. Jeżeli konieczność wprowadzenia takich ograniczeń pojawia się po przekazaniu danych osobowych, Agencja informuje o tym odpowiednio państwo trzecie lub organizację międzynarodową. Agencja zapewnia, aby dane państwo trzecie lub organizacja międzynarodowa przestrzegały tych ograniczeń. 4. Przekazywanie danych osobowych do państw trzecich nie narusza praw osób ubiegających się o ochronę międzynarodową i osób korzystających z ochrony międzynarodowej, w szczególności w odniesieniu do zasady non-refoulement oraz zakazu ujawniania lub uzyskiwania informacji określonego w art. 30 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE. 5. Państwa członkowskie i Agencja, w odpowiednich przypadkach, zapewniają, aby informacje przekazywane lub ujawniane państwom trzecim zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie były przekazywane dalej innym państwom trzecim ani stronom trzecim. W umowie lub porozumieniu zawierającym z państwem trzecim, które			
--	--	--	--

	przewidują wymianę informacji, zawiera się postanowienia w tym zakresie.				
Art. 87	Cele przetwarzania danych osobowych 1. Agencja może przetwarzać dane osobowe jedynie do poniższych celów: a) realizacja zadań polegających na organizacji i koordynacji wspólnych operacji, projektów pilotażowych, szybkich interwencji na granicy oraz w ramach zespołów wspierających zarządzanie migracjami, zgodnie z art. 37–40; b) realizacja zadań dotyczących wspierania państw członkowskich i państw trzecich w zakresie działań poprzedzających powroty i powrotów, obsługi systemów zarządzania powrotami oraz koordynacji lub organizacji operacji powrotowych oraz udzielania pomocy technicznej i operacyjnej państwom członkowskim i państwom trzecim zgodnie z art. 48; c) ułatwianie wymiany informacji z państwami członkowskimi, Komisją, ESDZ oraz następującymi organami i jednostkami organizacyjnymi Unii oraz organizacjami międzynarodowymi: EASO, Centrum Satelitarnym Unii Europejskiej, EFCA, EMSA, EASA oraz menadżerem sieci EATMN, zgodnie z art. 88; d) ułatwianie wymiany informacji z organami ścigania państw członkowskich, Europolem lub Eurojustem, zgodnie z art. 90; e) analiza ryzyka sporządzana przez Agencję, zgodnie z art. 29; f) realizacja zadań w ramach EUROSUR-u, zgodnie z art. 89; g) obsługiwanie systemu FADO, zgodnie z art. 79; h) zadania administracyjne. 2. Państwa członkowskie i ich organy ścigania, Komisja, ESDZ, a także organy i jednostki organizacyjne Unii oraz organizacje międzynarodowe, o których mowa w ust. 1 lit. c) i d), które przekazują dane osobowe Agencji, określają cel lub cele przetwarzania tych danych, o których mowa w ust. 1. Agencja może				

	postanowić o przetwarzaniu takich danych osobowych w innym celu, który również wchodzi w zakres ust. 1, wyłącznie w indywidualnych przypadkach, po ustaleniu, że takie przetwarzanie jest zgodne z celem pierwotnym, dla którego dane zebrano i jeżeli podmiot przekazujący dane osobowe udzielił na nie zgody. Agencja przechowuje pisemną dokumentację poszczególnych ocen zgodności. 3. Agencja, państwa członkowskie i ich organy ścigania, Komisja, ESDZ, a także organy i jednostki organizacyjne Unii oraz organizacje międzynarodowe, o których mowa w ust. 1 lit. c) i d), mogą w chwili przekazywania danych osobowych wskazać wszelkie ograniczenia, ogólne lub szczególne, dotyczące dostępu do tych danych lub korzystania z nich, w tym w zakresie przekazywania, usuwania lub niszczenia takich danych. Jeżeli konieczność wprowadzenia takich ograniczeń pojawia się po przekazaniu danych osobowych, odpowiednio informują one o tym odbiorców danych. Odbiorcy danych przestrzegają takich ograniczeń.				
Art. 88	Przetwarzanie danych osobowych zebranych w czasie wspólnych operacji, operacji powrotowych, interwencji powrotowych, projektów pilotażowych, szybkich interwencji na granicy oraz rozmieszczenia zespołów wspierających zarządzanie migracjami 1. Przed każdą wspólną operacją, operacją powrotową, interwencją powrotową, projektem pilotażowym, szybką interwencją na granicy lub rozmieszczeniem zespołów wspierających zarządzanie migracjami Agencja i przyjmujące państwo członkowskie w przejrzysty sposób ustalają zakres odpowiedzialności za wykonywanie obowiązków w zakresie ochrony danych. Jeżeli cel i środki przetwarzania są ustalane wspólnie przez Agencję i przyjmujące państwo członkowskie, Agencja i państwo członkowskie są współadministratorami na podstawie zawartego pomiędzy nimi porozumienia.				

Do celów, o których mowa w art. 87 ust. 1 lit. a), b), c), e) i f), Agencja przetwarza wyłącznie następujące kategorie danych osobowych zebranych przez państwa członkowskie, członków zespołów, jej personel lub EASO, które zostały jej przekazane w ramach wspólnych operacji, operacji powrotowych, interwencji powrotowych, projektów pilotażowych, szybkich interwencji na granicy oraz rozmieszczenia zespołów wspierających zarządzanie migracjami: a) dane osobowe osób, które przekroczyły granice zewnętrzne w sposób niedozwolony; b) dane osobowe potrzebne do potwierdzenia tożsamości i obywatelstwa obywateli państw trzecich w ramach zadań w dziedzinie powrotów, w tym listy pasażerów; c) numery rejestracyjne, numery identyfikacyjne pojazdów, numery telefonów lub numery identyfikacyjne statków wodnych i statków powietrznych, powiązane z osobami, o których mowa w lit. a), oraz niezbędne do analizowania szlaków i metod wykorzystywanych do nielegalnej imigracji. 2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, mogą być przetwarzane przez Agencję w następujących przypadkach: a) jeżeli przekazanie tych danych organom odpowiednich państw członkowskich, odpowiedzialnym za kontrolę graniczną, migrację, azyl lub powroty lub odpowiednim organom i jednostkom organizacyjnym Unii jest niezbędne do wypełnienia przez te organy lub organy i jednostki organizacyjne Unii ich zadań zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym; b) jeżeli przekazanie tych danych organom odpowiednich państw członkowskich, odpowiednim organom i jednostkom organizacyjnym Unii, państwu trzecim powrotu lub organizacjom międzynarodowym jest niezbędne do celów identyfikacji obywateli państw trzecich, uzyskania dokumentów podróży lub umożliwienia powrotu lub wspierania powrotów;			
--	--	--	--

	c) o ile jest to konieczne w celu sporządzenia analiz ryzyka.				
Art. 89	Przetwarzanie danych osobowych w ramach EUROSUR-u 1. W przypadku gdy krajowy obraz sytuacji wymaga przetwarzania danych osobowych, dane te są przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679 i w stosownych przypadkach zgodnie z dyrektywą (UE) 2016/680. Każde państwo członkowskie wyznacza organ, który uznaje się za administratora w rozumieniu, odpowiednio, art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679 lub art. 3 pkt 8 dyrektywy (UE) 2016/680 i który ponosi główną odpowiedzialność za przetwarzanie danych osobowych przez to państwo członkowskie. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji szczegółowe informacje o tym organie. 2. Numery identyfikacyjne statków wodnych i statków powietrznych stanowią jedyne dane osobowe, do których dostęp jest dopuszczalny w europejskim obrazie sytuacji, w szczególnych obrazach sytuacji i w ramach połączonych usług EUROSUR-u. 3. Jeżeli w wyjątkowych okolicznościach przetwarzanie informacji w ramach EUROSUR-u wymaga przetwarzania danych osobowych innych niż numery identyfikacyjne statków wodnych i statków powietrznych, takie przetwarzanie jest ściśle ograniczone do tego, co konieczne do celów EUROSUR-u zgodnie z art. 18. 4. Wszelka wymiana danych osobowych z państwami trzecimi w ramach EUROSUR-u jest ściśle ograniczona do tego, co jest absolutnie niezbędne do celów niniejszego rozporządzenia. Przeprowadza ją Agencja zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2018/1725 oraz państwa członkowskie zgodnie z, odpowiednio, rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2016/679 oraz rozdziałem V dyrektywy (UE) 2016/680 i właściwymi przepisami krajowymi w zakresie ochrony danych transponującymi przepisy tej dyrektywy.	Art. 1 pkt 4 (dot. art. 10a ust. 11 ustawy o SG)	Art. 1. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, 646, 815, 821, 864 i 1123) wprowadza się następujące zmiany: 4) w art. 10a w ust. 11 po wyrazach „ustawowych zadań” dodaje się wyrazy „oraz danych osobowych, o których mowa w art. 89 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1896”;	Projektowany przepis ma na celu doprecyzowanie, że Komendant Główny Straży Granicznej jest administratorem danych osobowych, o których mowa w art. 89 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1896. Służyć ma on nie tylko wypełnieniu obowiązku nałożonego przez ww. rozporządzenie polegającego na wyznaczeniu organu krajowego, który ponosi główną odpowiedzialność za przetwarzanie danych osobowych przez dane państwo członkowskie, ale również wraz z projektowanym art. 3a pkt 11 stworzeniu kompleksowej regulacji w zakresie EUROSUR tj. zintegrowanych ram wymiany informacji i współpracy operacyjnej w ramach Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, służących poprawie znajomości sytuacji i zwiększeniu zdolności reagowania do celów zarządzania granicami.	

	5. Zabroniona jest wszelka wymiana informacji na podstawie art. 72 ust. 2, art. 73 ust. 3 i art. 74 ust. 3, w wyniku której państwo trzecie uzyskałoby dane służące potencjalnie do zidentyfikowania osób lub grup osób, których wniosek o dostęp do ochrony międzynarodowej jest rozpatrywany lub które są poważnie zagrożone torturami, niehumanitarnym lub poniżającym traktowaniem albo karaniem lub jakimkolwiek innym działaniem naruszającym ich prawa podstawowe. 6. Państwa członkowskie i Agencja przechowują dokumentację dotyczącą przetwarzania odpowiednio zgodnie z art. 30 rozporządzenia (UE) 2016/679, art. 24 dyrektywy (UE) 2016/680 i art. 31 rozporządzenia (UE) 2018/1725.				
Art. 90	Przetwarzanie operacyjnych danych osobowych 1. Jeżeli przy realizacji swoich zadań na podstawie art. 10 ust. 1 lit. q) niniejszego rozporządzenia Agencja przetwarza dane osobowe zebrane podczas monitorowania ruchów migracyjnych, przeprowadzania analiz ryzyka lub w trakcie operacji mających na celu identyfikację osób podejrzanych o przestępczość transgraniczną, Agencja przetwarza takie dane osobowe zgodnie z rozdziałem IX rozporządzenia (UE) 2018/1725. Dane osobowe przetwarzane w tym celu, w tym numery rejestracyjne, numery identyfikacyjne pojazdów, numery telefonów, numery identyfikacyjne statków wodnych lub statków powietrznych, które są powiązane z takimi osobami, muszą dotyczyć osób fizycznych, co do których właściwe organy państw członkowskich, Europol, Eurojust lub Agencja mają uzasadnione powody, aby podejrzewać, że osoby te uczestniczą w przestępczości transgranicznej. Takie dane osobowe mogą obejmować dane osobowe ofiar lub świadków, w przypadku gdy dane te uzupełniają dane osobowe osób podejrzanych, przetwarzane przez Agencję zgodnie z niniejszym artykułem.				

	2. Agencja prowadzi wymianę danych osobowych, o których mowa ust. 1 niniejszego artykułu, wyłącznie z: a) Europolem lub Eurojustem, jeżeli dane te są absolutnie niezbędne do wykonywania przez te podmioty udzielonych im mandatów oraz zgodne z art. 68; b) właściwymi organami ścigania państw członkowskich, jeżeli dane te są absolutnie niezbędne dla tych organów do celów zapobiegania poważnej przestępczości transgranicznej, wykrywania jej, prowadzenia postępowań przygotowawczych w jej sprawie lub jej ścigania.				
Art. 91	Zatrzymywanie danych 1. Agencja usuwa dane osobowe natychmiast po ich przekazaniu właściwym organom państw członkowskich, innym organom i jednostkom organizacyjnym Unii, w szczególności EASO, lub państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym lub po ich wykorzystaniu do sporządzenia analiz ryzyka. Okres zatrzymania nie może w żadnym przypadku przekroczyć 90 dni od dnia zebrania tych danych. Dane umieszczane w wynikach analiz ryzyka muszą być zanonimizowane. 2. Dane osobowe przetwarzane do celu realizacji zadań związanych z powrotami usuwa się natychmiast po osiągnięciu celu, dla którego zostały zebrane, nie później jednak niż 30 dni po zakończeniu tych zadań. 3. Operacyjne dane osobowe przetwarzane do celów art. 90 usuwa się natychmiast po osiągnięciu przez Agencję celu, dla którego zostały zebrane. Agencja nieustannie ocenia, czy wciąż istnieje potrzeba przechowywania takich danych, w szczególności danych osobowych ofiar i świadków. W każdym przypadku nie później niż trzy miesiące po rozpoczęciu przetwarzania takich danych, a następnie co sześć miesięcy, Agencja ocenia potrzebę ich dalszego przechowywania. Agencja podejmuje decyzję o dalszym przechowywaniu danych osobowych, w szczególności danych osobowych ofiar i świadków, do następnej oceny, tylko wtedy, jeżeli przechowywanie				

	takich danych jest w dalszym ciągu niezbędne do wykonywania zadań Agencji wynikających z art. 90. 4. Niniejszego artykułu nie stosuje się do danych osobowych zebranych w ramach systemu FADO.				
Art. 92	Przepisy bezpieczeństwa w zakresie ochrony informacji niejawnych i szczególnie chronionych informacji jawnych 1. Agencja przyjmuje własne przepisy bezpieczeństwa w oparciu o zasady i przepisy zawarte w przepisach bezpieczeństwa Komisji dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (EUCI) oraz szczególnie chronionych informacji jawnych, między innymi. W przepisach dotyczących wymiany takich informacji z państwami trzecimi oraz ich przetwarzania i przechowywania, jak określono w decyzjach Komisji (UE, Euratom) 2015/443 i (UE, Euratom) 2015/444. Każde porozumienie administracyjne w sprawie wymiany informacji niejawnych z odpowiednimi organami państwa trzeciego lub, w przypadku braku takiego porozumienia, każde doraźne udostępnienie informacji niejawnych UE tym organom wymaga wcześniejszej zgody Komisji. 2. Zarząd przyjmuje przepisy bezpieczeństwa Agencji po zatwierdzeniu przez Komisję. Dokonując oceny zaproponowanych przepisów bezpieczeństwa, Komisja zapewnia ich zgodność z decyzjami (UE, Euratom) 2015/443 i (UE, Euratom) 2015/444. 3. Oznaczenie klauzulą tajności nie wyklucza możliwości udostępniania informacji Parlamentowi Europejskiemu. Przekazywanie informacji i dokumentów do Parlamentu Europejskiego, a także postępowanie z informacjami i dokumentami przekazanymi Parlamentowi Europejskiemu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem musi być zgodne z przepisami dotyczącymi przekazywania informacji niejawnych i postępowania z nimi, które mają zastosowanie do wymiany informacji pomiędzy Parlamentem Europejskim a Komisją.				

Art. 93	Status prawny i siedziba 1. Agencja jest organem Unii. Ma ona osobowość prawną. 2. W każdym państwie członkowskim Agencja korzysta z najszerszego zakresu zdolności prawnej, jaki można przyznać osobie prawnej na mocy prawa danego państwa. Agencja może, w szczególności, nabywać lub zbywać mienie ruchome i nieruchomości oraz być stroną postępowań sądowych. 3. Agencja jest niezależna w wykonywaniu swojego mandatu technicznego i operacyjnego. 4. Agencja jest reprezentowana przez dyrektora wykonawczego. 5. Siedzibą Agencji jest Warszawa, Polska.				
Art. 94	Porozumienie w sprawie siedziby 1. Niezbędne ustalenia dotyczące obiektów, które mają zostać przekazane Agencji w państwie członkowskim, w którym znajduje się jej siedziba, oraz infrastruktury, która ma być jej udostępniona przez to państwo członkowskie, jak również szczegółowe przepisy mające zastosowanie w tym państwie członkowskim do dyrektora wykonawczego, zastępców dyrektora wykonawczego, członków zarządu, członków personelu Agencji i członków ich rodzin określa porozumienie w sprawie siedziby między Agencją a państwem członkowskim, w którym znajduje się jej siedziba. 2. Porozumienie w sprawie siedziby zawierane jest po zatwierdzeniu przez zarząd. 3. Państwo członkowskie, w którym znajduje się siedziba Agencji, zapewnia najlepsze możliwe warunki w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania Agencji, w tym wielojęzyczne kształcenie o orientacji europejskiej i odpowiednie połączenia transportowe.				
Art. 95	Personel 1. Do personelu statutowego stosuje się regulamin pracowniczy, warunki zatrudnienia oraz zasady przyjęte wspólnie przez instytucje Unii w odniesieniu do				

stosowania tego regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia. 2. Miejscem zatrudnienia jest co do zasady państwo członkowskie, w którym mieści się siedziba Agencji. 3. Członkowie personelu statutowego podlegający warunkom zatrudnienia są co do zasady zatrudniani początkowo na czas określony na okres pięciu lat. Ich umowy mogą być co zasady przedłużone tylko raz, na czas określony wynoszący maksymalnie pięć lat. Kolejną umowę zawiera się na czas nieokreślony. 4. Na potrzeby wykonania art. 31 i 44 na stanowisko urzędnika łącznikowego lub koordynatora może zostać wyznaczony jedynie członek personelu statutowego podlegający regulaminowi pracowniczemu lub tytułowi II warunków zatrudnienia. Na potrzeby wykonania art. 55 jedynie członkowie personelu statutowego podlegający regulaminowi pracowniczemu lub warunkom zatrudnienia mogą zostać rozmieszczeni w charakterze członków zespołów. 5. Zarząd przyjmuje, w porozumieniu z Komisją, zasady wykonawcze w celu wprowadzenia w życie regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia zgodnie z art. 110 ust. 2 regulaminu pracowniczego. 6. Z zastrzeżeniem wcześniejszej zgody Komisji, zarząd przyjmuje zasady dotyczące członków personelu z państw członkowskich oddelegowywanych do Agencji zgodnie z art. 56 i, o ile to konieczne, aktualizuje te zasady. Zasady te regulują w szczególności kwestie finansowe związane z tym oddelegowaniem, w tym ubezpieczenie i szkolenia. Zasady te muszą uwzględniać fakt, że członkowie personelu są oddelegowywani do rozmieszczenia w charakterze członków zespołów i mają mieć zadania i uprawnienia przewidziane w art. 82. Takie zasady obejmują przepisy dotyczące warunków rozmieszczenia. W stosownych przypadkach zarząd dąży do zapewnienia zgodności z zasadami mającymi zastosowanie do zwrotu kosztów podróży służbowych personelu statutowego.			
--	--	--	--

Art. 96	Przywileje i immunitety Do Agencji i jej personelu statutowego stosuje się Protokół nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej załączony do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i do TFUE.				
Art. 97	Odpowiedzialność prawna 1. Z zastrzeżeniem art. 84 i 85 Agencja ponosi odpowiedzialność prawną za wszystkie swoje działania podjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia. 2. Odpowiedzialność umowną Agencji reguluje prawo właściwe dla danej umowy. 3. Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do orzekania na mocy klauzuli arbitrażowej zamieszczonej w umowie zawartej przez Agencję. 4. W przypadku odpowiedzialności pozaumownej Agencja naprawia szkodę – wyrządzoną przez jej jednostki lub członków jej personelu przy wykonywaniu ich obowiązków, w tym obowiązków związanych z wykonywaniem uprawnień wykonawczych – zgodnie z zasadami ogólnymi wspólnymi dla ustawodawstw państw członkowskich. 5. Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do orzekania w sprawach dotyczących odszkodowania za szkodę, o której mowa w ust. 4. 6. Odpowiedzialność osobistą członków personelu statutowego Agencji wobec Agencji regulują przepisy ustanowione w regulaminie pracowniczym i warunkach zatrudnienia.				
Art. 98	Skargi wniesione do Trybunału Sprawiedliwości 1. Przed Trybunałem Sprawiedliwości może zostać wszczęte postępowanie o stwierdzenie nieważności aktów Agencji, które zmierzają do wywarcia skutków prawnych wobec osób trzecich, zgodnie z art. 263 TFUE, postępowanie dotyczące zaniechania działania, zgodnie z art. 265 TFUE, postępowanie dotyczące odpowiedzialności pozaumownej za szkody wyrządzone przez Agencję oraz, na podstawie klauzuli arbitrażowej,				

	postępowanie dotyczące odpowiedzialności umownej za szkody wyrządzone na skutek działań Agencji, zgodnie z art. 340 TFUE. 2. Agencja podejmuje niezbędne środki w celu wykonania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości.				
Art. 99	Struktura administracyjna i kierownicza Agencji Struktura administracyjna i kierownicza Agencji obejmuje: a) zarząd; b) dyrektora wykonawczego c) zastępców dyrektora wykonawczego; d) urzędnika ds. praw podstawowych Forum konsultacyjne wspomaga Agencję w charakterze organu doradczego.				
Art. 100	Funkcje zarządu 1. Zarząd ponosi odpowiedzialność za podejmowanie przez Agencję strategicznych decyzji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. 2. Zarząd dokonuje następujących czynności: a) powołuje dyrektora wykonawczego na podstawie wniosku Komisji zgodnie z art. 107; b) powołuje zastępców dyrektora wykonawczego na podstawie wniosku Komisji zgodnie z art. 107; c) przyjmuje decyzje w sprawie utworzenia biur antenowych lub przedłużenia okresu ich działania zgodnie z art. 60 ust. 5 większością dwóch trzecich głosów członków posiadających prawo głosu; d) przyjmuje decyzje w sprawie przeprowadzenia oceny narażenia zgodnie z art. 32 ust. 1 i 10, przy czym decyzje ustanawiające środki na podstawie art. 32 ust. 10 przyjmowane są większością dwóch trzecich głosów członków posiadających prawo głosu; e) przyjmuje decyzje w sprawie wykazów obowiązkowych informacji i danych wymienianych z Agencją przez organy krajowe odpowiedzialne za zarządzanie granicami, w tym straże przybrzeżne w zakresie realizowanych przez nie zadań kontroli				

granicznej, jak również organy krajowe odpowiedzialne za powroty, aby umożliwić Agencji wykonywanie jej zadań, bez uszczerbku dla obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności w art. 49 i art. 86–89; f) przyjmuje decyzje w sprawie ustanowienia wspólnego zintegrowanego modelu analizy ryzyka zgodnie z art. 29 ust. 1; g) przyjmuje decyzje dotyczące charakteru i warunków wysyłania urzędników łącznikowych do państw członkowskich zgodnie z art. 31 ust. 2; h) przyjmuje strategię techniczną i operacyjną w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami zgodnie z art. 8 ust. 5; i) przyjmuje decyzje w sprawie profili i liczby członków personelu operacyjnego do spraw zarządzania granicami i migracji w ramach stałej służby zgodnie z art. 54 ust. 4; j) przyjmuje roczne sprawozdanie z działalności Agencji za poprzedni rok i przekazuje je, najpóźniej do dnia 1 lipca każdego roku, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu; k) przed dniem 30 listopada każdego roku, po należytych uwzględnieniu opinii Komisji, przyjmuje, większością dwóch trzecich głosów członków posiadających prawo głosu, jednolity dokument programowy, zawierający między innymi programowanie wieloletnie Agencji i jej program prac na kolejny rok i przekazuje go Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Komisji; l) ustanawia procedury podejmowania przez dyrektora wykonawczego decyzji dotyczących zadań technicznych i operacyjnych Agencji; m) przyjmuje, większością dwóch trzecich głosów członków posiadających prawo głosu, roczny budżet Agencji i wykonuje inne funkcje w odniesieniu do budżetu Agencji, zgodnie z sekcją 4 niniejszego rozdziału; n) wykonuje uprawnienia dyscyplinarne w stosunku do dyrektora wykonawczego oraz – po zasięgnięciu opinii			
---	--	--	--

dyrektora wykonawczego – w stosunku do zastępców dyrektora wykonawczego; o) ustanawia swój regulamin wewnętrzny; p) określa strukturę organizacyjną Agencji i przyjmuje politykę kadrową Agencji; q) przyjmuje strategię zwalczania nadużyć finansowych, proporcjonalną do ryzyka nadużyć finansowych, uwzględniając koszty i korzyści środków, które mają zostać wdrożone; r) przyjmuje wewnętrzny regulamin zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi w odniesieniu do swoich członków; s) zgodnie z ust. 8 wykonuje w odniesieniu do członków personelu statutowego uprawnienia powierzone na mocy regulaminu pracowniczego organowi powołującemu oraz na mocy warunków zatrudnienia – organowi upoważnionemu do zawierania umów o pracę (zwane dalej „uprawnieniami organu powołującego”); t) przyjmuje przepisy wykonawcze w celu wprowadzenia w życie regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia, zgodnie z art. 110 ust. 2 regulaminu pracowniczego; u) zapewnia odpowiednie działania następcze wynikające z ustaleń i zaleceń pochodzących z wewnętrznych i zewnętrznych sprawozdań z kontroli oraz z wewnętrznych i zewnętrznych ocen, a także z dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF); v) przyjmuje i regularnie aktualizuje plany informowania i rozpowszechniania informacji, o których mowa w art. 10 ust. 2 akapit drugi; w) powołuje księgowego, zgodnie z regulaminem pracowniczym i warunkami zatrudnienia, który zachowuje całkowitą niezależność w wykonywaniu swoich obowiązków; x) decyduje o wspólnej metodyce przeprowadzania oceny narażenia, w tym o obiektywnych kryteriach, na podstawie których Agencja przeprowadza ocenę			
---	--	--	--

narażenia, oraz o częstotliwości i sposobie przeprowadzania kolejnych ocen narażenia; y) decyduje o rozszerzonej ocenie i monitorowaniu państwa członkowskiego zgodnie z art. 32 ust. 2; z) powołuje urzędnika ds. praw podstawowych i zastępcę urzędnika ds. praw podstawowych zgodnie z art. 109; aa) ustanawia specjalne zasady w celu zagwarantowania niezależności urzędnika ds. praw podstawowych w wykonywaniu swoich obowiązków; ab) zatwierdza porozumienia robocze z państwami trzecimi; ac) z zastrzeżeniem wcześniejszej zgody Komisji, przyjmuje przepisy bezpieczeństwa Agencji dotyczące ochrony informacji niejawnych UE oraz szczególnie chronionych informacji jawnych, o których mowa w art. 92; ad) powołuje urzędnika ds. ochrony, podlegającego regulaminowi pracowniczemu i warunkom zatrudnienia, który jest odpowiedzialny za bezpieczeństwo w Agencji, w tym za ochronę informacji niejawnych i szczególnie chronionych informacji jawnych; ae) podejmuje decyzje we wszelkich innych sprawach, jeżeli niniejsze rozporządzenie tak stanowi. Roczne sprawozdanie z działalności, o którym mowa w lit. j), podaje się do wiadomości publicznej. 3. W przypadku projektów decyzji zarządu, o których mowa w ust. 2, w sprawie szczególnych działań Agencji, które mają być przeprowadzone na granicach zewnętrznych któregośkolwiek państwa członkowskiego lub w bezpośrednim sąsiedztwie tych granic, lub w sprawie porozumień roboczych z państwami trzecimi, o których mowa w art. 73 ust. 4, konieczne jest, by za ich przyjęciem głosował członek zarządu reprezentujący odpowiednio to konkretne państwo członkowskie lub państwo członkowskie sąsiadujące z danym państwem trzecim. 4. Zarząd może doradzać dyrektorowi wykonawczemu w każdej sprawie związanej z rozwojem zarządzania			
--	--	--	--

operacyjnego granicami zewnętrznymi i szkoleniami, w tym z działaniami dotyczącymi badań. 5. Zarząd podejmuje decyzje odnośnie do uczestnictwa Irlandii lub Zjednoczonego Królestwa w określonych działaniach, na ich wniosek. Zarząd podejmuje decyzje w odniesieniu do każdego indywidualnego przypadku. Podejmując decyzje, zarząd rozważa, czy uczestnictwo Irlandii lub Zjednoczonego Królestwa przyczyni się do wykonania przedmiotowego działania. Decyzje określają wkład finansowy Irlandii lub Zjednoczonego Królestwa na rzecz działania, do którego odnosi się wniosek o uczestnictwo. 6. Zarząd co roku przesyła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie („władza budżetowa”) wszelkie informacje mające znaczenie dla wyniku procedur oceny przeprowadzanych przez Agencję. 7. Zarząd może ustanowić radę wykonawczą, złożoną z maksymalnie czterech przedstawicieli zarządu, w tym jego przewodniczącego, i przedstawiciela Komisji, wspomagającą zarząd oraz dyrektora wykonawczego przy przygotowywaniu decyzji, programów i działań przyjmowanych przez zarząd oraz, jeżeli to konieczne, przyjmującą w pilnych przypadkach niektóre decyzje tymczasowe w imieniu zarządu. Rada wykonawcza nie jest uprawniona do przyjmowania decyzji, które dla swojego przyjęcia wymagają większości dwóch trzecich głosów członków zarządu. Zarząd może przekazać radzie wykonawczej wykonywanie określonych, ściśle zdefiniowanych zadań, w szczególności gdy poprawia to efektywność działania Agencji. Zarząd nie może przekazać radzie wykonawczej zadań związanych z decyzjami, które dla swojego przyjęcia wymagają większości dwóch trzecich głosów członków zarządu. 8. Zarząd przyjmuje, zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego, decyzję na podstawie art. 2 ust. 1 regulaminu pracowniczego oraz art. 6 warunków zatrudnienia, przekazującą właściwe uprawnienia organu powołującego dyrektorowi wykonawczemu			
--	--	--	--

	i określając warunki ewentualnego zawieszenia tego przekazania uprawnień. Dyrektor wykonawczy jest uprawniony do dalszego przekazania tych uprawnień. W wyjątkowych okolicznościach zarząd może w drodze decyzji tymczasowo zawiesić przekazanie uprawnień organu powołującego dyrektorowi wykonawczemu i osobom przez niego upoważnionym. W takiej sytuacji zarząd może wykonywać te uprawnienia samodzielnie lub przekazać je jednemu ze swoich członków lub członkowi personelu statutowego innemu niż dyrektor wykonawczy.				
Art. 101	Skład zarządu 1. Z zastrzeżeniem ust. 3 w skład zarządu wchodzi po jednym przedstawicielu każdego państwa członkowskiego oraz dwóch przedstawicieli Komisji, z których każdy posiada prawo głosu. W tym celu każde państwo członkowskie wyznacza członka zarządu, jak również jego zastępcę, który będzie reprezentować członka w razie jego nieobecności. Komisja wyznacza dwóch członków i dwóch zastępców. Kadencja trwa cztery lata. Kadencja może zostać przedłużona. 2. Członkowie zarządu są powoływani na podstawie ich odpowiedniego doświadczenia na wysokim poziomie i fachowej wiedzy w dziedzinie współpracy operacyjnej dotyczącej zarządzania granicami i powrotów oraz ich odpowiednich umiejętności zarządczych, administracyjnych i finansowych. Państwa członkowskie i Komisja dążą do osiągnięcia równowagi płci w zarządzie. 3. W pracach Agencji uczestniczą państwa włączone we wdrażanie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen. Każde z tych państw posiada w zarządzie jednego przedstawiciela i jednego zastępcę. Charakter i zakres oraz szczegółowe zasady uczestnictwa tych państw w pracach Agencji, w tym postanowienia dotyczące udziałów finansowych i pracowników, określają porozumienia wypracowane na podstawie stosownych postanowień umów dotyczących stowarzyszenia.		Art. 1 pkt 2 (dot. art. 3a pkt 13 ustawy o SG)	Art. 1. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, 646, 815, 821, 864 i 1123) wprowadza się następujące zmiany: 2) w art. 3a w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9–13 w brzmieniu: 13) pełnienie funkcji członka zarządu Agencji Frontex oraz wyznaczanie swojego zastępcy na czas nieobecności.”;	Przepis przewiduje wyznaczenie Komendanta Głównego Straży Granicznej jako członka Zarządu Agencji Frontex oraz upoważnione go do wyznaczania swojego zastępcy na czas jego nieobecności. Przedmiotowy przepis określa skład zarządu Agencji Frontex oraz kadencje członków. Dotychczas powierzanie pełnienia funkcji członka zarządu oraz wyznaczanie jego zastępcy odbywało się zgodnie z „Zasadami zgłaszania osób do prac w grupach przygotowawczych i eksperckich Komisji Europejskiej, Rady oraz agencjach Unii Europejskiej” (dokumentem przyjętym przez Członków Komitetu do Spraw Europejskich w trybie obiegowym w dniu 11 września 2020 r.), poprzez wskazanie z imienia i nazwiska Zastępcy Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz Dyrektora Biura Spraw Międzynarodowych Komendy Głównej Straży Granicznej, na podstawie zatwierdzenia przez Komitet do Spraw Europejskich w trybie obiegowym. Projektowany przepis ma przesądzić, który organ krajowy ma pełnić przedmiotową funkcję oraz ułatwić i przyspieszyć procedurę wyznaczania członka Zarządu Agencji Frontex oraz jego zastępcy.

Art. 102	Programowanie wieloletnie i roczne programy prac 1. Do dnia 30 listopada każdego roku zarząd przyjmuje jednolity dokument programowy zawierający między innymi programowanie wieloletnie i program roczny Agencji na kolejny rok, na podstawie projektu przedłożonego przez dyrektora wykonawczego i zatwierdzonego przez zarząd. Jednolity dokument programowy przyjmuje się przy uwzględnieniu pozytywnej opinii Komisji oraz, w odniesieniu do programowania wieloletniego, po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego i Rady. Jeżeli zarząd podejmie decyzję o nieuwzględnianiu elementów opinii Komisji, musi to szczegółowo uzasadnić. Obowiązek szczegółowego uzasadnienia dotyczy również elementów poruszonych w trakcie zasięgania opinii Parlamentu Europejskiego i Rady. Zarząd niezwłocznie przekazuje ten dokument Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji. 2. Dokument, o którym mowa w ust. 1, otrzymuje ostateczne brzmienie po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego. W razie potrzeby dokument ten jest odpowiednio dostosowywany. 3. Zgodnie z wieloletnim cyklem polityki strategicznej w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami w programowaniu wieloletnim określa się ogólny program strategiczny w średnim i długim okresie, który obejmuje cele, oczekiwane rezultaty i wskaźniki skuteczności działania, a także plan zasobów, w tym wieloletni budżet, zatrudnienie i rozwój zdolności własnych Agencji, w tym orientacyjne wieloletnie planowanie dotyczące profilów członków personelu stałej służby. W programowaniu wieloletnim określa się strategiczne obszary interwencji oraz wyjaśnia, jakie działania należy podjąć dla osiągnięcia celów. Obejmuje ono strategiczne działania na rzecz wdrażania strategii w zakresie praw podstawowych, o której mowa w art. 80 ust. 1, oraz strategię stosunków z państwami trzecimi				
-------------	--	--	--	--	--

	i organizacjami międzynarodowymi, a także działania powiązane z tą strategią. 4. Programowanie wieloletnie realizowane jest za pomocą rocznych programów prac i, w stosownych przypadkach, dostosowywane jest w świetle wyników oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 121. Wyniki tych ocen są również uwzględniane, w stosownych przypadkach, w rocznym programie prac na kolejny rok. 5. Roczny program prac zawiera opis działań do sfinansowania, obejmujący szczegółowe cele i oczekiwane rezultaty, w tym wskaźniki skuteczności działania. Zawiera on również informacje o środkach finansowych i zasobach kadrowych przeznaczanych na każde działanie, zgodnie z zasadami sporządzania budżetu zadaniowego i zarządzania kosztami działań. Roczny program prac jest spójny z programowaniem wieloletnim. Jasno wskazuje się w nim zadania dodane, zmienione lub usunięte w porównaniu z poprzednim rokiem budżetowym. 6. Roczny program prac jest przyjmowany zgodnie z programem działalności legislacyjnej Unii w odpowiednich obszarach zarządzania granicami zewnętrznymi i powrotów. 7. Jeżeli po przyjęciu rocznego programu prac Agencji powierzane jest nowe zadanie, zarząd zmienia roczny program prac. 8. Wszelkie istotne zmiany rocznego programu prac, zwłaszcza zmiany prowadzące do realokacji zasobów budżetowych wynoszącej ponad 2 % rocznego budżetu, przyjmowane są zgodnie z tą samą procedurą, która ma zastosowanie do przyjęcia pierwotnego rocznego programu prac. Zarząd może powierzyć dyrektorowi wykonawczemu uprawnienie do wprowadzania do rocznego programu prac zmian innych niż istotne.				
Art. 103	Przewodniczący zarządu 1. Zarząd wybiera przewodniczącego i zastępcę przewodniczącego spośród swoich członków posiadających prawo głosu. Przewodniczący i zastępca				

	przewodniczącego są wybierani większością dwóch trzecich głosów członków zarządu posiadających prawo głosu. Zastępca przewodniczącego z urzędu zastępuje przewodniczącego w sytuacji, w której przewodniczący nie może pełnić swoich obowiązków. 2. Kadencja przewodniczącego i zastępcy przewodniczącego wygasa odpowiednio wraz z ustaniem członkostwa przewodniczącego lub zastępcy przewodniczącego w zarządzie. Z zastrzeżeniem niniejszego przepisu kadencja przewodniczącego lub zastępcy przewodniczącego trwa cztery lata. Mogą być oni wybrani ponownie tylko raz.				
Art. 104	Posiedzenia zarządu 1. Posiedzenia zarządu zwołuje jego przewodniczący. 2. W obradach bez prawa głosu bierze udział dyrektor wykonawczy. 3. Zarząd odbywa przynajmniej dwa posiedzenia zwykłe w roku. Dodatkowo zarząd zbiera się z inicjatywy przewodniczącego, na wniosek Komisji lub na wniosek co najmniej jednej trzeciej członków zarządu. W razie konieczności zarząd może odbywać wspólne posiedzenia z zarządami EASO i Europolu. 4. Do udziału w posiedzeniach Zarządu zapraszana jest Irlandia. 5. Zjednoczone Królestwo jest zapraszane do udziału w posiedzeniach zarządu odbywających się przed dniem, w którym traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z art. 50 ust. 3 TUE. 6. Do udziału w posiedzeniach zarządu zaprasza się przedstawicieli EASO i Europolu. Do udziału w posiedzeniach zarządu, których porządek obrad przewiduje punkty dotyczące ochrony praw podstawowych, zaprasza się przedstawiciela FRA. 7. Przewodniczący zarządu może również zaprosić eksperta Parlamentu Europejskiego do udziału w posiedzeniach zarządu. Zarząd może też zaprosić przedstawicieli innych odpowiednich instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii. Zarząd może,				

	zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym, zaprosić do udziału w swoim posiedzeniu w charakterze obserwatora dowolną osobę, której opinia może mieć znaczenie. 8. Z zastrzeżeniem postanowień regulaminu wewnętrznego członkowie zarządu mogą być wspomagani przez doradców lub ekspertów. 9. Obsługę sekretariatu zarządu zapewnia Agencja.				
Art. 105	Głosowanie 1. Z zastrzeżeniem art. 100 ust. 2 lit. c), d), k) i m), art. 103 ust. 1 oraz art. 107 ust. 2 i 4, zarząd podejmuje swoje decyzje bezwzględną większością głosów swoich członków posiadających prawo głosu. 2. Każdemu członkowi przysługuje jeden głos. W przypadku nieobecności członka jego zastępca jest uprawniony do wykonywania jego prawa głosu. Dyrektor wykonawczy nie bierze udziału w głosowaniu. 3. Regulamin wewnętrzny określa szczegółowe zasady dotyczące głosowania. Zasady te obejmują warunki działania członka w imieniu innego członka, jak również wymagania dotyczące kworum. 4. Przedstawiciele państw włączonych we wdrażanie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen posiadają ograniczone prawo głosu, zgodnie z dotyczącymi tych państw odpowiednimi porozumieniami. Aby umożliwić państwom stowarzyszonym wykonywanie ich prawa głosu, Agencja szczegółowo określa porządek obrad, wskazując punkty, w odniesieniu do których przyznano ograniczone prawo głosu.				
Art. 106	Zadania i uprawnienia dyrektora wykonawczego 1. Agencją zarządza dyrektor wykonawczy, który jest całkowicie niezależny w wykonywaniu swoich obowiązków. Bez uszczerbku dla odpowiednich uprawnień instytucji Unii i zarządu dyrektor wykonawczy nie zwraca się o instrukcje ani ich nie przyjmuje od żadnego rządu lub organu.				

2. Parlament Europejski lub Rada mogą wezwać dyrektora wykonawczego do złożenia sprawozdania z wykonywania jego zadań. Sprawozdanie to obejmuje informacje na temat działań Agencji, wdrażania i monitorowania strategii w zakresie praw podstawowych, rocznego sprawozdania z działalności Agencji za poprzedni rok, programu prac na kolejny rok oraz programowania wieloletniego Agencji lub wszelkich innych kwestii związanych z działalnością Agencji. Dyrektor wykonawczy występuje przed Parlamentem Europejskim na jego wniosek i odpowiada na piśmie na wszystkie pytania zadane przez posłów do Parlamentu Europejskiego w ciągu 15 dni kalendarzowych od otrzymania takiego pytania. Dyrektor wykonawczy regularnie składa sprawozdania odpowiednim organom i komisjom Parlamentu Europejskiego. 3. Z wyjątkiem przypadków, w których w niniejszym rozporządzeniu przewidziano szczególne terminy, dyrektor wykonawczy zapewnia, aby sprawozdania były przekazywane Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji jak najszybciej, jednak nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od zakończenia okresu sprawozdawczego, chyba że opóźnienie zostanie należycie uzasadnione na piśmie przez dyrektora wykonawczego. 4. Dyrektor wykonawczy odpowiada za przygotowanie i wdrożenie strategicznych decyzji podjętych przez zarząd, a także za podejmowanie decyzji związanych z działaniami operacyjnymi Agencji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Dyrektor wykonawczy ma następujące zadania i uprawnienia: a) proponuje, przygotowuje i wprowadza w życie strategiczne decyzje oraz programy i działania przyjęte przez zarząd w granicach określonych niniejszym rozporządzeniem, przepisami wykonawczymi do niego oraz innymi stosownymi przepisami prawa;			
--	--	--	--

b) podejmuje wszelkie niezbędne kroki, w tym przyjęcie wewnętrznych instrukcji administracyjnych oraz publikację komunikatów, w celu zapewnienia bieżącego administrowania i funkcjonowania Agencji zgodnie niniejszym rozporządzeniem; c) przygotowuje co roku projekt jednolitego dokumentu programowego i przedkłada go zarządowi do zatwierdzenia zanim projekt zostanie przesłany Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji do dnia 31 stycznia; d) przygotowuje co roku roczne sprawozdanie z działalności Agencji i przedkłada je zarządowi; e) opracowuje w ramach jednolitego dokumentu programowego projekt preliminarza dochodów I wydatków Agencji zgodnie z art. 115 ust. 3 oraz wykonuje budżet zgodnie z art. 116 ust. 1; f) przekazuje swoje uprawnienia innym członkom personelu statutowego, z zastrzeżeniem regulaminu przyjmowanego zgodnie z art. 100 ust. 2 lit. o) ; g) przyjmuje zalecenia w sprawie środków zgodnie z art. 32 ust. 7, w tym decyzje zawierające propozycje dla państw członkowskich dotyczące wszczęcia I przeprowadzenia wspólnych operacji, szybkich interwencji na granicy lub innych działań, o których mowa w art. 36 ust. 2; h) ocenia, zatwierdza i koordynuje wnioski składane przez państwa członkowskie dotyczące wspólnych operacji lub szybkich interwencji na granicy zgodnie z art. 37 ust. 3; i) ocenia, zatwierdza i koordynuje wnioski składane przez państwa członkowskie dotyczące operacji powrotowych i interwencji powrotowych zgodnie z art. 50 i 53; j) zapewnia realizację planów operacyjnych, o których mowa w art. 38, art. 42 i art. 53 ust. 3; k) zapewnia wykonanie decyzji Rady, o której mowa w art. 42 ust. 1; l) wycofuje finansowanie działań zgodnie z art. 46;			
---	--	--	--

m) ocenia, przed podjęciem jakichkolwiek działań operacyjnych Agencji, czy występują naruszenia praw podstawowych lub zobowiązań w zakresie ochrony międzynarodowej mające poważny charakter lub mogące się powtarzać zgodnie z art. 46 ust. 4 i 5; n) ocenia rezultaty działań zgodnie z art. 47; o) określa minimalną liczbę elementów wyposażenia technicznego niezbędnego do zaspokojenia potrzeb Agencji, w szczególności w zakresie realizacji wspólnych operacji, rozmieszczenia zespołów wspierających zarządzanie migracjami, szybkich interwencji na granicy, operacji powrotowych i interwencji powrotowych zgodnie z art. 64 ust. 6; p) składa wnioski w sprawie utworzenia biur antenowych lub przedłużenia okresu ich działania zgodnie z art. 60 ust. 5; q) powołuje kierowników biur antenowych zgodnie z art. 60 ust. 4; r) przygotowuje plany działania będące następstwem wyników wewnętrznych i zewnętrznych sprawozdań z kontroli oraz wewnętrznych i zewnętrznych ocen, a także dochodzeń prowadzonych przez OLAF oraz składa sprawozdania z postępów dwa razy do roku Komisji oraz regularnie zarządowi; s) chroni interesy finansowe Unii poprzez stosowanie środków zapobiegawczych przeciwko nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom poprzez skuteczną kontrolę oraz – w razie wykrycia nieprawidłowości – odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych, a także, w stosownych przypadkach, poprzez nakładanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji administracyjnych i finansowych; t) opracowuje strategię Agencji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych i przedstawia ją zarządowi do zatwierdzenia. 5. Dyrektor wykonawczy jest odpowiedzialny za swoje działania przed zarządem.			
---	--	--	--

	6. Dyrektor wykonawczy jest przedstawicielem prawnym Agencji.				
Art. 107	Powolywanie dyrektora wykonawczego i zastępców dyrektora wykonawczego 1. Komisja proponuje co najmniej trzech kandydatów na stanowisko dyrektora wykonawczego i stanowiska poszczególnych zastępców dyrektora wykonawczego na podstawie listy powstałej po opublikowaniu ogłoszenia o wolnym stanowisku w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> oraz, w stosownych przypadkach, w prasie lub na stronach internetowych. 2. Zarząd powołuje dyrektora wykonawczego w oparciu o propozycję Komisji, o której mowa w ust. 1, na podstawie osiągnięć oraz udokumentowanych umiejętności w zakresie administracji i zarządzania na wysokim poziomie, w tym stosownego doświadczenia zawodowego na wyższym szczeblu w dziedzinie zarządzania granicami zewnętrznymi i powrotów. Przed powołaniem kandydaci zaproponowani przez Komisję wzywani są do złożenia oświadczenia przed właściwą komisją lub właściwymi komisjami Parlamentu Europejskiego i do udzielenia odpowiedzi na pytania członków tych komisji. Po złożeniu takich oświadczeń Parlament Europejski przyjmuje opinię zawierającą jego stanowisko i może wskazać preferowanego kandydata. Zarząd powołuje dyrektora wykonawczego, uwzględniając wyżej wymienione stanowisko. Zarząd podejmuje decyzję większością dwóch trzecich głosów członków posiadających prawo głosu. Jeżeli zarząd podejmie decyzję o powołaniu kandydata innego niż kandydat, którego Parlament Europejski wskazał jako kandydata preferowanego, zarząd informuje na piśmie Parlament Europejski i Radę o sposobie uwzględnienia opinii Parlamentu Europejskiego. Zarząd jest uprawniony do odwołania dyrektora wykonawczego na wniosek Komisji.				

	3. Dyrektora wykonawczego wspomaga trzech zastępców dyrektora wykonawczego. Każdemu zastępcy dyrektora wykonawczego przydziela się określony obszar odpowiedzialności. Jeżeli dyrektor wykonawczy jest nieobecny lub niezdolny do pracy, jeden z zastępców dyrektora wykonawczego przejmuje jego obowiązki. 4. Zarząd powołuje zastępców dyrektora wykonawczego w oparciu o propozycję Komisji, o której mowa w ust. 1, na podstawie osiągnięć oraz odpowiednich umiejętności w zakresie administracji i zarządzania, w tym stosownego doświadczenia zawodowego w dziedzinie zarządzania granicami zewnętrznymi i powrotów. W procedurze wyboru uczestniczy dyrektor wykonawczy. Zarząd podejmuje decyzję większością dwóch trzecich głosów członków posiadających prawo głosu. Zarząd jest uprawniony do odwołania zastępców dyrektora wykonawczego zgodnie z procedurą określoną w akapicie pierwszym. 5. Kadencja dyrektora wykonawczego trwa pięć lat. Pod koniec tego okresu Komisja dokonuje oceny, uwzględniając ocenę pracy dyrektora wykonawczego oraz przyszłe zadania i wyzwania stojące przed Agencją. 6. Zarząd, działając na wniosek Komisji, w którym bierze się pod uwagę ocenę, o której mowa w ust. 5, może przedłużyć kadencję dyrektora wykonawczego tylko raz, na kolejny okres nie dłuższy niż 5 lat. 7. Kadencja zastępców dyrektora wykonawczego trwa pięć lat. Zarząd, działając na wniosek Komisji, może przedłużyć tę kadencję tylko raz, na kolejny okres nie dłuższy niż 5 lat. 8. Dyrektor wykonawczy i zastępcy dyrektora wykonawczego zatrudniani są w charakterze pracowników tymczasowych Agencji na podstawie art. 2 lit. a) warunków zatrudnienia.				
Art. 108	Forum konsultacyjne 1. Agencja ustanawia forum konsultacyjne wspierające ją poprzez udzielanie niezależnych porad w kwestiach				

związanych z prawami podstawowymi. Dyrektor wykonawczy i zarząd, w porozumieniu z urzędnikiem ds. praw podstawowych, mogą zasięgnąć opinii forum konsultacyjnego w każdej sprawie dotyczącej praw podstawowych. 2. Agencja zaprasza EASO, FRA, Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców oraz inne odpowiednie organizacje do uczestnictwa w forum konsultacyjnym. Na podstawie wniosku urzędnika ds. praw podstawowych złożonego po zasięgnięciu opinii dyrektora wykonawczego, zarząd podejmuje decyzję w sprawie składu forum konsultacyjnego oraz warunków przekazywania informacji forum konsultacyjnemu. Forum konsultacyjne, po zasięgnięciu opinii zarządu i dyrektora wykonawczego, określa swoje metody pracy i przyjmuje program pracy. 3. Opinii forum konsultacyjnego zasięga się w kwestiach związanych z dalszym rozwojem i wdrażaniem strategii w zakresie praw podstawowych, funkcjonowaniem mechanizmu skargowego, kodeksami postępowania i wspólnymi podstawowymi programami szkoleń. Agencja informuje forum konsultacyjne o działaniach podejmowanych w odpowiedzi na jego zalecenia. 4. Forum konsultacyjne przygotowuje roczne sprawozdanie ze swoich działań. Sprawozdanie to jest podawane do wiadomości publicznej. 5. Bez uszczerbku dla zadań urzędnika ds. praw podstawowych, forum konsultacyjnemu zapewnia się skuteczny dostęp we właściwym czasie i w skuteczny sposób do wszelkich informacji dotyczących poszanowania praw podstawowych, w tym poprzez realizację wizyt w miejscach prowadzenia wspólnych operacji lub szybkich interwencji na granicy, pod warunkiem uzyskania zgody odpowiednio przyjmującego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, wizyt na obszarach hotspotów oraz w miejscach prowadzenia operacji powrotowych i interwencji powrotowych, w tym w państwach trzecich.			
---	--	--	--

	Jeżeli przyjmujące państwo członkowskie nie zgadza się na przeprowadzenie przez forum konsultacyjne wizyty na miejscu wspólnej operacji lub szybkiej interwencji na granicy przeprowadzanej na jego terytorium, przekazuje Agencji na piśmie należycie uzasadnione powody.				
Art. 109	Urzędnik ds. praw podstawowych 1. Zarząd powołuje urzędnika ds. praw podstawowych na podstawie listy trzech kandydatów, po zasięgnięciu opinii forum konsultacyjnego. Urzędnik ds. praw podstawowych musi posiadać niezbędne kwalifikacje, wiedzę ekspercką i doświadczenie zawodowe w dziedzinie praw podstawowych. 2. Urzędnik ds. praw podstawowych wykonuje następujące zadania: a) uczestniczenie w tworzeniu strategii Agencji w zakresie praw podstawowych i powiązanego z nią planu działania, w tym poprzez wydawanie zaleceń dotyczących ich udoskonalenia; b) monitorowanie przestrzegania przez Agencję praw podstawowych, w tym poprzez prowadzenie postępowań wyjaśniających dotyczących jej działalności; c) propagowanie przestrzegania praw podstawowych przez Agencję; d) doradzanie Agencji, jeżeli urzędnik ds. praw podstawowych uzna to za konieczne lub jeżeli zwrócono się o to do niego, w sprawie wszelkich jej działań, bez opóźniania tych działań; e) opiniowanie planów operacyjnych przygotowywanych dla działań operacyjnych Agencji, projektów pilotażowych i projektów pomocy technicznej w państwach trzecich; f) opiniowanie porozumień roboczych; g) przeprowadzanie wizyt w miejscach prowadzenia wspólnych operacji, szybkich interwencji na granicy, projektów pilotażowych, rozmieszczenia zespołów wspierających zarządzanie migracjami, operacji powrotowych lub interwencji powrotowych, w tym w państwach trzecich;				

h) udostępnianie sekretariatu na potrzeby forum konsultacyjnego; i) informowanie dyrektora wykonawczego o ewentualnych naruszeniach praw podstawowych podczas działań prowadzonych przez Agencję; j) wybieranie obserwatorów praw podstawowych i kierowanie nimi; k) wykonywanie wszelkich innych zadań, jeżeli niniejsze rozporządzenie tak stanowi. Sekretariat, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. h), otrzymuje instrukcje bezpośrednio od forum konsultacyjnego. 3. Do celów ust. 2 akapit pierwszy lit. j) urzędnik ds. praw podstawowych wykonuje w szczególności następujące zadania: a) powołuje obserwatorów praw podstawowych; b) kieruje obserwatorów praw podstawowych do operacji i działań zgodnie z art. 110 ust. 3; c) wyznacza obserwatorów praw podstawowych do pełnienia roli obserwatorów przymusowych powrotów na potrzeby zasobu, o którym mowa w art. 51; d) zapewnia odpowiednie przeszkolenie obserwatorów praw podstawowych; e) informuje dyrektora wykonawczego o ewentualnych naruszeniach praw podstawowych zgłaszanych mu przez obserwatorów praw podstawowych, jeżeli urzędnik ds. praw podstawowych uzna to za konieczne. Dyrektor wykonawczy udziela urzędnikowi ds. praw podstawowych odpowiedzi na temat tego, w jaki sposób zareagowano na ewentualne naruszenia praw podstawowych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. e). Urzędnik ds. praw podstawowych może powierzyć którekolwiek z zadań, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. a) – i) oraz k), jednemu z obserwatorów praw podstawowych.				
---	--	--	--	--

4. Zarząd określa specjalne zasady mające zastosowanie do urzędnika ds. praw podstawowych w celu zagwarantowania niezależności urzędnika ds. praw podstawowych i jego personelu w wykonywaniu swoich obowiązków. Urzędnik ds. praw podstawowych podlega bezpośrednio zarządowi i współpracuje z forum konsultacyjnym. Zarząd zapewnia podejmowanie działań w odniesieniu do zaleceń urzędnika ds. praw podstawowych. Ponadto urzędnik ds. praw podstawowych publikuje roczne sprawozdania dotyczące jego działalności oraz informację, w jakim stopniu w działaniach Agencji przestrzegane są prawa podstawowe. Sprawozdania te zawierają informacje na temat mechanizmu skargowego i wdrażania strategii w zakresie praw podstawowych. 5. Agencja zapewnia, aby urzędnik ds. praw podstawowych mógł działać samodzielnie i być niezależnym podczas pełnienia swoich obowiązków. Urzędnik ds. praw podstawowych musi dysponować wystarczającymi i odpowiednimi zasobami kadrowymi i finansowymi niezbędnymi do realizacji swoich zadań. Urzędnik ds. praw podstawowych sam wybiera swój personel; personel ten podlega wyłącznie urzędnikowi ds. praw podstawowych. 6. Urzędnika ds. praw podstawowych wspomaga jego zastępca. Zastępcę urzędnika ds. praw podstawowych powołuje zarząd z listy zawierającej co najmniej trzech kandydatów przedstawionych przez urzędnika ds. praw podstawowych. Zastępca urzędnika ds. praw podstawowych musi posiadać niezbędne kwalifikacje i doświadczenie w dziedzinie praw podstawowych i musi być niezależny podczas pełnienia swoich obowiązków. Jeżeli urzędnik ds. praw podstawowych jest nieobecny lub niezdolny do pracy, obowiązki urzędnika ds. praw podstawowych przejmuje jego zastępca. 7. Urzędnik ds. praw podstawowych ma dostęp do wszystkich informacji dotyczących przestrzegania praw			
--	--	--	--

	podstawowych w odniesieniu do wszystkich działań Agencji.				
Art. 110	Obserwatorzy praw podstawowych 1. Obserwatorzy praw podstawowych, zatrudnieni jako personel statutowy, stale oceniają zgodność działań operacyjnych z prawami podstawowymi, udzielają porad i pomocy w tym względzie oraz przyczyniają się do promowania praw podstawowych, jako element europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami. 2. Obserwatorzy praw podstawowych wykonują następujące zadania: a) monitorowanie zgodności z prawami podstawowymi oraz udzielanie porad i pomocy w zakresie praw podstawowych podczas przygotowywania, prowadzenia i oceny działań operacyjnych Agencji, do których monitorowania zostali wyznaczeni przez urzędnika ds. praw podstawowych; b) pełnienie roli obserwatorów przymusowych powrotów; c) uczestniczenie w działalności szkoleniowej Agencji w dziedzinie praw podstawowych, zgodnie z art. 62, w tym poprzez organizację szkoleń w zakresie praw podstawowych. Do celów akapitu pierwszego lit. a) obserwatorzy praw podstawowych wykonują w szczególności następujące zadania: a) obserwują przygotowywanie planów operacyjnych i sprawozdają urzędnikowi ds. praw podstawowych, aby umożliwić mu wykonywanie jego zadań przewidzianych w art. 109 ust. 2 lit. e) ; b) przeprowadzają wizyty, w tym wizyty długoterminowe, w miejscach prowadzenia działań operacyjnych; c) współpracują i pozostają w kontakcie z koordynatorem, zgodnie z art. 44, oraz udzielają mu porad i pomocy; d) informują koordynatora i sprawozdają urzędnikowi ds. praw podstawowych na temat wszelkich				

ewentualnych naruszeń praw podstawowych podczas działań operacyjnych Agencji; oraz e) uczestniczą w ocenie działań, o której mowa w art. 47. 3. Z zastrzeżeniem ust. 4 urzędnik ds. praw podstawowych wyznacza co najmniej jednego obserwatora praw podstawowych dla każdej operacji. Urzędnik ds. praw podstawowych może również zdecydować o wyznaczeniu obserwatorów praw podstawowych do monitorowania wszelkich innych działań operacyjnych, które uważa za istotne. Obserwatorzy praw podstawowych mają dostęp do wszystkich miejsc, w których Agencja prowadzi dane działanie operacyjne oraz do wszystkich dokumentów istotnych z punktu widzenia przeprowadzenia tego działania. 4. Obserwatorzy praw podstawowych mogą być wyznaczani przez urzędnika ds. praw podstawowych do pełnienia roli obserwatorów przymusowych powrotów na potrzeby zasobu, o którym mowa w art. 51. Jeżeli obserwatorzy praw podstawowych pełnią rolę obserwatorów przymusowych powrotów, stosuje się odpowiednio art. 50 ust. 5 i art. 51. 5. Obserwatorów praw podstawowych powołuje urzędnik ds. praw podstawowych i są mu oni hierarchicznie podporządkowani. Obserwatorzy praw podstawowych są niezależni w wykonywaniu swoich obowiązków. Podczas przebywania na obszarze operacyjnym obserwatorzy praw podstawowych noszą insygnia pozwalające na jednoznaczne zidentyfikowanie ich jako obserwatorów praw podstawowych. 6. Agencja zapewnia, aby do dnia 5 grudnia 2020 r. zatrudnić co najmniej 40 obserwatorów praw podstawowych. Dyrektor wykonawczy, po zasięgnięciu opinii urzędnika ds. praw podstawowych, ocenia co roku potrzebę zwiększenia liczby obserwatorów praw podstawowych. Na podstawie tej oceny dyrektor wykonawczy proponuje zarządowi, w razie potrzeby,			
--	--	--	--

	zwiększenie liczby obserwatorów praw podstawowych na kolejny rok, w zależności od potrzeb operacyjnych. 7. Po zatrudnieniu obserwatory praw podstawowych przechodzą kompleksowe szkolenie w zakresie praw podstawowych, uwzględniające ich wcześniej zdobyte kwalifikacje i doświadczenie zawodowe w przedmiotowych dziedzinach. Agencja zapewnia, aby przez cały okres ich zatrudnienia obserwatory praw podstawowych pełnili swoje obowiązki z zachowaniem najwyższych standardów. Dla wszystkich obserwatorów praw podstawowych sporządza się odpowiedni plan szkoleń, aby zapewnić im stały rozwój zawodowy umożliwiający im pełnienie roli obserwatorów praw podstawowych.				
Art. 111	Mechanizm skargowy 1. Agencja we współpracy z urzędnikiem ds. praw podstawowych podejmuje niezbędne środki, aby ustanowić i dalej rozwijać zgodnie z niniejszym artykułem niezależny i skuteczny mechanizm skargowy w celu monitorowania i zapewnienia przestrzegania praw podstawowych we wszystkich działaniach Agencji. 2. Każda osoba, którą bezpośrednio dotknęły działania lub zaniechania personelu uczestniczącego we wspólnej operacji, w projekcie pilotażowym, szybkiej interwencji na granicy, rozmieszczeniu zespołu wspierającego zarządzanie migracjami, operacji powrotowej, interwencji powrotowej lub działaniu operacyjnym Agencji w państwie trzecim, i która uważa, że jej prawa podstawowe zostały naruszone w wyniku tych działań lub zaniechań, lub wszelkie strony występujące w imieniu takiej osoby mogą wnieść pisemną skargę do Agencji. 3. Dopuszczalne są jedynie skargi uzasadnione i dotyczące konkretnego naruszenia praw podstawowych. 4. Urzędnik ds. praw podstawowych jest odpowiedzialny za rozpatrywanie skarg otrzymanych przez Agencję zgodnie z prawem do dobrej administracji. W tym celu				

urzędnik ds. praw podstawowych bada dopuszczalność skargi, rejestruje dopuszczalne skargi oraz przekazuje wszystkie zarejestrowane skargi do dyrektora wykonawczego, a skargi dotyczące członków zespołów – do rodzimego państwa członkowskiego, w tym do odpowiedniego organu ds. praw podstawowych w państwie członkowskim, w celu podjęcia dalszego działania zgodnie z ich mandatem. Urzędnik ds. praw podstawowych również rejestruje i zapewnia działania następcze Agencji lub tego państwa członkowskiego. 5. Zgodnie z prawem do dobrej administracji, jeżeli skarga jest dopuszczalna, skarżący są informowani o zarejestrowaniu skargi, o przystąpieniu do jej rozpoznania i o planowanym udzieleniu odpowiedzi niezwłocznie po jej sporządzeniu. Jeżeli skarga jest przekazywana władzom lub organom krajowym, skarżącemu przekazywane są ich dane kontaktowe. Jeżeli skarga zostanie uznana za niedopuszczalną, skarżących informuje się o przyczynach i – o ile to możliwe – przedstawia się im dalsze możliwości zgłoszenia zastrzeżeń. Agencja ustala odpowiednią procedurę w przypadku uznania skargi za niedopuszczalną lub niezasadną. Wszystkie decyzje muszą być sporządzone na piśmie i zawierać uzasadnienie. Urzędnik ds. praw podstawowych bada ponownie skargę, jeżeli skarżący przedłoży nowe dowody w przypadku, gdy skarga została uznana za niedopuszczalną lub niezasadną. 6. W przypadku zarejestrowanej skargi dotyczącej członka personelu Agencji, urzędnik ds. praw podstawowych zaleca dyrektorowi wykonawczemu odpowiednie działania następcze, w tym środki dyscyplinarne, a w stosownych przypadkach przekazanie skargi w celu wszczęcia postępowania cywilnego lub karnego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i prawem krajowym. Dyrektor wykonawczy zapewnia odpowiednie działania następcze i informuje urzędnika ds. praw podstawowych w ustalonym terminie,			
--	--	--	--

a następnie, w razie potrzeby, w regularnych odstępach czasu, o ustaleniach, wdrożeniu środków dyscyplinarnych i działaniach następnych podjętych przez Agencję w reakcji na skargę. Jeżeli skarga dotyczy kwestii ochrony danych, dyrektor wykonawczy przed podjęciem decyzji w sprawie skargi zasięga opinii inspektora ochrony danych Agencji. Urzędnik ds. praw podstawowych i inspektor ochrony danych sporządzają na piśmie protokół ustaleń, określając podział zadań oraz zakres współpracy w odniesieniu do otrzymanych skarg. 7. W przypadku zarejestrowanej skargi dotyczącej członka zespołów z przyjmującego państwa członkowskiego lub z innego uczestniczącego państwa członkowskiego, w tym oddelegowanego członka zespołów lub oddelegowanego eksperta krajowego, rodzime państwo członkowskie zapewnia odpowiednie działania następne, w tym środki dyscyplinarne, przekazanie skargi w celu wszczęcia postępowania cywilnego lub karnego, o ile to konieczne, i inne środki zgodnie z prawem krajowym. Dane państwo członkowskie informuje urzędnika ds. praw podstawowych w ustalonym terminie, a następnie, w razie potrzeby, w regularnych odstępach czasu, o ustaleniach i działaniach następnych dotyczących skargi. Agencja podejmuje działania następne w tej sprawie, jeżeli dane państwo członkowskie nie przedłoży sprawozdania. Jeżeli dane państwo członkowskie nie przedstawi informacji w ustalonym terminie lub przedstawi nieprzekonującą odpowiedź, urzędnik ds. praw podstawowych informuje o tym dyrektora wykonawczego i zarząd. 8. W przypadku stwierdzenia naruszenia praw podstawowych lub zobowiązania w zakresie ochrony międzynarodowej przez członka zespołów Agencja zwraca się do państwa członkowskiego			
---	--	--	--

o natychmiastowe odsunięcie tego członka od działalności Agencji lub usunięcie go ze stałej służby. 9. Urzędnik ds. praw podstawowych uwzględnia informacje o mechanizmie skargowym w swoim sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 109 ust. 4, w tym konkretne odniesienia do ustaleń dokonanych przez Agencję i państwa członkowskie oraz podjętych przez nie działań następczych dotyczących skarg. 10. Urzędnik ds. praw podstawowych, zgodnie z ust. 1–9 i po zasięgnięciu opinii forum konsultacyjnego, sporządza standardowy formularz skargi, w którym wymaga się podania szczegółowych i konkretnych informacji o zarzucanym naruszeniu praw podstawowych. Urzędnik ds. praw podstawowych sporządza również, o ile to konieczne, dalsze zasady szczegółowe. Urzędnik ds. praw podstawowych przedkłada ten formularz oraz dalsze zasady szczegółowe dyrektorowi wykonawczemu i zarządowi. Agencja zapewnia łatwy dostęp do informacji na temat możliwości i procedury składania skarg, w tym także osobom wymagającym szczególnego traktowania. Standardowy formularz skargi musi być dostępny na stronie internetowej Agencji i w formie papierowej w czasie wszystkich działań Agencji, w językach, które obywatele państw trzecich rozumieją lub co do których można zasadnie przyjąć, że je rozumieją. Standardowy formularz skargi musi być łatwo dostępny, w tym na urządzeniach mobilnych. Agencja zapewnia, aby skarżący otrzymywali dalsze wskazówki i pomoc w kwestii procedury skargowej. Skargi są rozpatrywane przez urzędnika ds. praw podstawowych również w przypadku przedłożenia ich w innej formie niż standardowy formularz skargi. 11. Ze wszelkimi danymi osobowymi zawartymi w skardze Agencja, w tym urzędnik ds. praw podstawowych, postępuje oraz przetwarza je zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1725, a państwa			
---	--	--	--

	członkowskie – zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679 i dyrektywą (UE) 2016/680. Przedłożenie skargi przez skarżącego uważa się za wyrażenie przez niego zgody na przetwarzanie jego danych osobowych przez Agencję i urzędnika ds. praw podstawowych w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) 2018/1725. Aby zabezpieczyć interesy skarżących, skargi rozpatrywane są w sposób poufny przez urzędnika ds. praw podstawowych, zgodnie z prawem krajowym i prawem Unii, chyba że skarżący wyraźnie zrzeka się przysługującego mu prawa do poufności. Zrzeczenie się przez skarżącego jego prawa do poufności rozumie się jako wyrażenie przez niego zgody na ujawnienie – w razie potrzeby – przez urzędnika ds. praw podstawowych lub Agencję właściwym władzom lub organom tożsamości skarżącego w odniesieniu do spraw będących przedmiotem skargi.				
Art. 112	Współpraca międzyparlamentarna 1. Z uwagi na szczególny charakter Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej przejawiający się tym, że w jej skład wchodzi organy krajowe i Agencja, a także z myślą o tym, aby zapewnić skuteczne sprawowanie kontroli przez Parlament Europejski nad Agencją oraz przez parlamenty narodowe nad ich odpowiednimi organami krajowymi, zgodnie, odpowiednio, z traktatami i prawem krajowym, Parlament Europejski i parlamenty narodowe mogą współpracować w ramach art. 9 protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej załączonego do TUE i do TFUE. 2. Na zaproszenie Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych obradujących w związku z ust. 1 dyrektor wykonawczy i przewodniczący zarządu uczestniczą w takich posiedzeniach. 3. Agencja przekazuje parlamentom narodowym swoje roczne sprawozdanie z działalności.				

Art. 113	System językowy 1. Do Agencji stosuje się rozporządzenie nr 1. 2. Bez uszczerbku dla decyzji podjętych na podstawie art. 342 TFUE, roczne sprawozdanie z działalności i program prac sporządzane są we wszystkich językach urzędowych Unii. 3. Tłumaczenia wymagane dla funkcjonowania Agencji zapewnia Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej.				
Art. 114	Przejrzystość i informowanie 1. Agencja podlega rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001 przy rozpatrywaniu wniosków o dostęp do posiadanych przez nią dokumentów. 2. Agencja informuje z własnej inicjatywy o kwestiach wchodzących w zakres jej zadań. Agencja podaje do wiadomości publicznej stosowne informacje, w tym roczne sprawozdanie z działalności, roczny program prac, kodeks postępowania, strategiczne analizy ryzyka oraz wyczerpujące informacje na temat byłych i obecnych wspólnych operacji, szybkich interwencji na granicy, projektów pilotażowych, projektów w zakresie pomocy technicznej dla państw trzecich, rozmieszczenia zespołów wspierających zarządzanie migracjami, operacji powrotowych lub interwencji powrotowych, w tym w państwach trzecich, i porozumienia robocze, a w szczególności zapewnia, z zastrzeżeniem art. 92, przekazywanie opinii publicznej oraz każdej zainteresowanej stronie w krótkim czasie obiektywnych, szczegółowych, wyczerpujących, wiarygodnych i łatwo zrozumiałych informacji dotyczących pracy Agencji. Agencja prowadzi te działania bez ujawniania informacji operacyjnych, których podanie do wiadomości publicznej zagroziłoby realizacji celu operacji. 3. Zarząd określa praktyczne warunki stosowania ust. 1 i 2. 4. Każda osoba fizyczna lub prawna może kierować do Agencji korespondencję w formie pisemnej w dowolnym				

	języku urzędowym Unii. Osoba ta ma prawo do otrzymania odpowiedzi w tym samym języku. 5. Decyzje podjęte przez Agencję zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą być powodem wniesienia skargi do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich lub stanowić przedmiot postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości, odpowiednio na podstawie art. 228 i 263 TFUE.				
Art. 115	Budżet 1. Z zastrzeżeniem innego rodzaju przychodów na dochody Agencji składają się: a) wkład Unii zapisany w budżecie ogólnym Unii Europejskiej (dział Komisji) ; b) wkład państw włączonych we wdrażanie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen, ustalony w odpowiednich porozumieniach określających wkład finansowy; c) finansowanie Unii w formie umów o przyznanie wkładu lub dotacji doraźnych zgodnie z zasadami finansowymi Agencji, o których mowa w art. 120, oraz postanowieniami stosownych instrumentów wspierających politykę Unii; d) opłaty za świadczone usługi; e) wszelkie dobrowolne wkłady państw członkowskich. 2. Na wydatki Agencji składają się ponoszone przez nią koszty administracyjne, infrastrukturalne, operacyjne i pracownicze. 3. Dyrektor wykonawczy opracowuje projekt preliminarza dochodów i wydatków Agencji na następny rok budżetowy, w tym plan zatrudnienia, i przesyła go zarządowi. 4. Dochody i wydatki wzajemnie się równoważą. 5. Zarząd, na podstawie projektu preliminarza sporządzonego przez dyrektora wykonawczego, przyjmuje wstępny projekt preliminarza dochodów i wydatków Agencji, w tym wstępny plan zatrudnienia. Zarząd przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu,				

Radzie i Komisji do dnia 31 stycznia każdego roku jako część projektu jednolitego dokumentu programowego. 6. Zarząd przekazuje Komisji ostateczny projekt preliminarza dochodów i wydatków Agencji, w tym projekt planu zatrudnienia wraz ze wstępnym programem prac do dnia 31 marca każdego roku. 7. Preliminarz przesyłany jest przez Komisję władzy budżetowej wraz z projektem budżetu ogólnego Unii Europejskiej. 8. Na podstawie preliminarza Komisja wprowadza do projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej oszacowania, które uważa za niezbędne w odniesieniu do planu zatrudnienia, oraz kwotę wkładu, która ma być ujęta w budżecie ogólnym przedkładanym przez Komisję władzy budżetowej zgodnie z art. 313 i 314 TFUE. 9. Władza budżetowa zatwierdza środki na wkład dla Agencji. 10. Władza budżetowa przyjmuje plan zatrudnienia dla Agencji. 11. Zarząd przyjmuje budżet Agencji. Staje się on ostateczny po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego Unii Europejskiej. W stosownych przypadkach budżet jest stosownie korygowany. 12. Zmian w budżecie, w tym w planie zatrudnienia, dokonuje się według tej samej procedury. 13. W przypadku przedsięwzięcia budowlanego, które może mieć znaczny wpływ na budżet Agencji, stosuje się rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/715 (47). 14. W celu finansowania uruchamiania szybkich interwencji na granicy oraz interwencji powrotowych w przyjętym przez zarząd budżecie Agencji należy uwzględnić finansową rezerwę operacyjną wynoszącą co najmniej 2 % kwoty przeznaczonej łącznie na wspólne operacje na granicy zewnętrznej i działania operacyjne w zakresie powrotów. Po zakończeniu każdego miesiąca dyrektor wykonawczy może podjąć decyzję o realokacji			
--	--	--	--

	kwoty odpowiadającej jednej dwunastej środków z tej rezerwy na inne działania operacyjne Agencji. W takim przypadku dyrektor wykonawczy informuje o tym zarząd. 15. Zobowiązania budżetowe z tytułu działań trwających dłużej niż jeden rok budżetowy można rozłożyć na kilka lat na roczne raty.				
Art. 116	Wykonanie i kontrola budżetu 1. Dyrektor wykonawczy wykonuje budżet Agencji. 2. Do dnia 1 marca roku budżetowego (rok N + 1) księgowy Agencji przekazuje wstępne sprawozdania rachunkowe za rok budżetowy (rok N) księgowemu Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu. Księgowy Komisji konsoliduje wstępne sprawozdania rachunkowe instytucji i organów zdecentralizowanych zgodnie z art. 245 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046. 3. Agencja przesyła sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami za rok N Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu do dnia 31 marca roku N + 1. 4. Księgowy Komisji przesyła wstępne sprawozdania rachunkowe Agencji za rok N, skonsolidowane ze sprawozdaniami Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu do dnia 31 marca roku N + 1. 5. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego na temat wstępnych sprawozdań rachunkowych Agencji za rok N zgodnie z art. 246 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 dyrektor wykonawczy opracowuje końcowe sprawozdania rachunkowe Agencji na własną odpowiedzialność i przesyła je zarządowi do zaopiniowania. 6. Zarząd przedstawia opinię na temat końcowych sprawozdań rachunkowych Agencji za rok N. 7. Do dnia 1 lipca roku N + 1 dyrektor wykonawczy przesyła Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu końcowe sprawozdania rachunkowe wraz z opinią Zarządu.				

	8. Końcowe sprawozdania rachunkowe za rok N są publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej do dnia 15 listopada roku N + 1. 9. Dyrektor wykonawczy przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na jego uwagi do dnia 30 września roku N + 1. Odpowiedź tę przesyła również zarządowi. 10. Dyrektor wykonawczy przesyła Parlamentowi Europejskiemu na jego wniosek wszelkie informacje niezbędne do sprawnego przeprowadzenia procedury udzielenia absolutorium za rok N zgodnie z art. 261 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046. 11. Parlament Europejski, na podstawie zalecenia Rady przyjętego kwalifikowaną większością głosów, udziela dyrektorowi wykonawczemu absolutorium z wykonania budżetu za rok N w terminie do dnia 15 maja roku N + 2.				
Art. 117	Zwalczanie nadużyć finansowych 1. W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i innych nielegalnych działań rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013 stosuje się bez ograniczeń. Agencja przystępuje do Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz niezwłocznie przyjmuje odpowiednie przepisy mające zastosowanie do wszystkich członków personelu Agencji, z wykorzystaniem wzoru określonego w załączniku do tego porozumienia. 2. Trybunał Obrachunkowy jest uprawniony do audytu, na podstawie dokumentów oraz na miejscu, wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymali od Agencji unijne środki finansowe. 3. OLAF może prowadzić dochodzenia administracyjne, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013				

	i rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub inne nielegalne działania naruszające interesy finansowe Unii, w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub umową w sprawie zamówienia finansowaną przez Agencję. 4. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) może prowadzić postępowania przygotowawcze oraz wnosić i popierać oskarżenia w sprawach nadużyć finansowych i innych nielegalnych działań naruszających interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie (UE) 2017/1371. 5. Z zastrzeżeniem ust. 1–4, w porozumieniach roboczych z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, umowach o udzielenie dotacji, decyzjach o udzieleniu dotacji i umowach w sprawie zamówienia, zawieranych lub przyjmowanych przez Agencję zamieszcza się postanowienia wyraźnie upoważniające Trybunał Obrachunkowy, OLAF i EPPO do prowadzenia takich audytów i dochodzeń, zgodnie z ich odpowiednimi uprawnieniami.				
Art. 118	Zapobieganie konfliktom interesów Agencja przyjmuje regulamin wewnętrzny wymagający, by członkowie jej organów oraz personel unikali sytuacji, które z dużym prawdopodobieństwem mogą spowodować konflikt interesów w trakcie okresu zatrudnienia lub kadencji, oraz by zgłaszali takie sytuacje. Agencja zapewnia przejrzystość w zakresie lobbingu w drodze rejestru służącego przejrzystości oraz poprzez ujawnianie wszystkich swoich spotkań z udziałem zainteresowanych stron trzecich. Rejestr służący przejrzystości obejmuje wszystkie spotkania i kontakty między zainteresowanymi stronami trzecimi a dyrektorem wykonawczym, zastępcami dyrektora wykonawczego oraz kierownikami działów w sprawach dotyczących zamówień i przetargów na usługi,				

	wyposażenie lub zewnętrzne projekty i badania. Agencja przechowuje dokumentację wszystkich spotkań członków swego personelu z zainteresowanymi stronami trzecimi w sprawach dotyczących zamówień i przetargów na usługi, wyposażenie lub zewnętrzne projekty i badania.				
Art. 119	Dochodzenia administracyjne Działania Agencji podlegają dochodzeniom prowadzonym przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich zgodnie z art. 228 TFUE.				
Art. 120	Zasady finansowe Przepisy finansowe mające zastosowanie do Agencji przyjmowane są przez zarząd po zasięgnięciu opinii Komisji. Nie odbiegają one od rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1271/2013, chyba że takie odstępstwo jest niezbędne ze względu na szczególne wymogi działalności Agencji i uzyskano wcześniejszą zgodę Komisji. W tych ramach zarząd przyjmuje szczegółowe przepisy finansowe mające zastosowanie do działalności Agencji w obszarze współpracy z państwami trzecimi w dziedzinie powrotów.				
Art. 121	Ocena 1. Z zastrzeżeniem art. 59 Komisja przeprowadza ocenę niniejszego rozporządzenia do dnia 5 grudnia 2023 r., a następnie co cztery lata. Ocena obejmuje w szczególności: a) rezultaty osiągnięte przez Agencję, mając na uwadze jej cele, mandat, zasoby i zadania; b) wpływ, skuteczność i wydajność funkcjonowania Agencji i jej metod pracy w odniesieniu do jej celów, mandatu i zadań; c) współpracę międzyagencyjną na poziomie europejskim, w tym realizację współpracy europejskiej w dziedzinie funkcji straży przybrzeżnej; d) ewentualną konieczność zmiany mandatu Agencji; e) skutki finansowe takich zmian;				

f) funkcjonowanie stałej służby, a od drugiej takiej oceny – całkowitą liczbę jej członków i jej skład; g) poziom wykształcenia i wiedzy specjalistycznej oraz poziom profesjonalizmu wśród członków stałej służby. Ocena obejmuje szczegółową analizę przestrzegania Karty oraz innego właściwego prawa Unii w ramach stosowania niniejszego rozporządzenia. 2. Ocena uwzględnia również kwestię atrakcyjności Agencji jako pracodawcy w odniesieniu do zatrudniania członków personelu statutowego w kontekście zapewnienia wysokiego poziomu kandydatów i równowagi geograficznej. 3. Dokonując oceny, Komisja zwraca się do odpowiednich zainteresowanych stron o uwagi, w tym do forum konsultacyjnego i FRA. 4. Komisja przesyła sprawozdania z oceny wraz z własnymi wnioskami dotyczącymi sprawozdań do Parlamentu Europejskiego, Rady i zarządu. Zarząd może przedstawić Komisji zalecenia co do zmian niniejszego rozporządzenia. Sprawozdania z oceny i wnioski dotyczące sprawozdań podawane są do wiadomości publicznej. Państwa członkowskie i Agencja przekazują Komisji informacje niezbędne do sporządzania sprawozdań z oceny. W razie potrzeby do sprawozdań z oceny dołącza się wnioski ustawodawcze. 5. Agencja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat funkcjonowania EUROSUR-u do dnia 1 grudnia 2021 r., a następnie będzie przedstawiać takie sprawozdania co dwa lata. Państwa członkowskie przekazują Agencji informacje niezbędne do sporządzania projektów tych sprawozdań. 6. W ramach oceny, o której mowa w ust. 1, Komisja przedstawia całościową ocenę EUROSUR-u, do której, w razie potrzeby, dołącza się odpowiednie wnioski mające na celu poprawę jego funkcjonowania. Państwa członkowskie i Agencja przekazują Komisji informacje niezbędne do przeprowadzenia całościowej oceny, o której mowa w akapicie pierwszym.			
--	--	--	--

	Dokonując całościowej oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, Komisja zwraca się do odpowiednich zainteresowanych stron o uwagi, w tym do forum konsultacyjnego i FRA.				
Art. 122	Procedura komitetowa 1. Komisję wspiera komitet („Komitet Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej”). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.				
Art. 123	Uchylenie i przepisy przejściowe 1. Rozporządzenie (UE) nr 1052/2013 traci moc, z wyjątkiem art. 9 ust. 3, 5 i 7–10 oraz art. 10 ust. 5 i 7, które tracą moc z dniem wejścia w życie aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 24 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. 2. Rozporządzenie (UE) 2016/1624 traci moc, z wyjątkiem art. 20, 30 i 31, które tracą moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r. 3. Rozmieszczenia zgodnie z art. 54–58 mają miejsce od dnia 1 stycznia 2021 r. 4. W związku z rozmieszczeniami w 2021 r. zarząd przyjmuje decyzje, o których mowa w art. 54 ust. 4 i art. 64 ust. 6, do dnia 31 marca 2020 r. 5. Na potrzeby wspierania rozwoju zasobów kadrowych w celu zabezpieczenia wkładów państw członkowskich do stałej służby, państwa członkowskie mają prawo, zgodnie z art. 61 ust. 1 lit. a), do otrzymania finansowania w roku 2020. Liczby w załączniku II dotyczące roku 2022 stanowią punkt odniesienia dla odpowiedniego finansowania w roku 2020. 6. W celu skutecznego wniesienia wkładu w postaci wymaganej liczby personelu statutowego przy pierwszych rozmieszczeniach stałej służby oraz utworzenia jednostki centralnej ETIAS, Agencja rozpoczyna niezbędne przygotowania, w tym				

	zatrudnianie i szkolenia, z dniem 4 grudnia 2019 r. oraz zgodnie z zasadami budżetowymi. 7. Do dnia 5 grudnia 2021 r. państwa członkowskie mogą przekazywać EUROSUR-owi informacje dotyczące odprawy granicznej i ochrony granicy powietrznej na zasadzie dobrowolności. 8. Odesłania do uchylonych aktów uważa się za odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia.				
Art. 124	Wejście w życie i stosowanie 1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. 2. Art. 79 stosuje się od daty skutecznego przejścia systemu, o którym mowa w tym artykule. 3. Art. 12 ust. 3, art. 70 i art. 100 ust. 5, w zakresie, w jakim dotyczą współpracy ze Zjednoczonym Królestwem, stosuje się do dnia, w którym traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z art. 50 ust. 3 TUE lub, w przypadku wejścia w życie do tego dnia umowy o wystąpieniu zawartej między Unią a Zjednoczonym Królestwem na podstawie art. 50 ust. 2 TUE, do końca okresu przejściowego określonego w tej umowie o wystąpieniu. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z traktatami.				

TYTUŁ PROJEKTU	Ustawa o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/1567 z dnia 26 października 2020 r. w sprawie wsparcia finansowego na rzecz rozwoju stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej zgodnie z art. 61 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 (Dz. Urz. UE L 358 z 28.10.2020, str. 59)

JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KO N. WD RO Ż. T/N *	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU/ PRZEPISÓW PROJEKTU	UZASADNIENIE
Art. 3	Zasady w państwach członkowskich 1. Państwa członkowskie wyznaczają jeden centralny organ krajowy odpowiedzialny za zarządzanie wsparciem finansowym zgodnie z art. 61 rozporządzenia (UE) 2019/1896. Państwo członkowskie powiadamia agencję o wyznaczonym centralnym organie krajowym przed wystąpieniem z wnioskiem o pierwszą płatność zgodnie z art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1 lub art. 15 ust. 2.	T	Art. 1 pkt 2	Art. 1. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, 646, 815, 821, 864 i 1123) wprowadza się następujące zmiany: 2) w art. 3a w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9–13 w brzmieniu: „12) pełnienie funkcji centralnego organu krajowego, o którym mowa w art. 3 decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/1567 z dnia 26 października 2020 r. w sprawie wsparcia finansowego na rzecz rozwoju stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Dz. Urz. UE L 358 z 28.10.2020, str. 59), odpowiedzialnego za zarządzanie wsparciem finansowym zgodnie z art. 61 rozporządzenia (UE) 2019/1896;”	Przepis wskazuje Komendanta Głównego Straży Granicznej jako centralny organ krajowy, o którym mowa w art. 3 decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/1567 z dnia 26 października 2020 r. w sprawie wsparcia finansowego na rzecz rozwoju stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Dz. Urz. UE L 358 z 28.10.2020, str. 59) odpowiedzialny za zarządzanie wsparciem finansowym, zgodnie z art. 61 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896. Rozporządzenie 2019/1896. Wskazane rozporządzenie ustanowiło system finansowy umożliwiający państwom członkowskim otrzymywanie rocznego finansowania przeznaczonego na wsparcie rozwoju zasobów kadrowych w celu zabezpieczenia wkładów do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Szczegółowe zasady funkcjonowania tego systemu reguluje decyzja wykonawcza Komisji 2020/1567. Obliguje ona państwa członkowskie również do wyznaczenia centralnego organu krajowego i powiadomienia Agencji Frontex przed wystąpieniem o pierwszą płatność.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI		
dla projektu ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw (UC 126)		
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 pkt 3, pkt 5 lit. d, pkt 7, 9, 11 i pkt 12 lit. b i c	Art. 1. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367 i 646) wprowadza się następujące zmiany: 3) w art. 5b w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) delegowaniem lub przedłużeniem delegowania do pełnienia służby poza granicami państwa na okres przekraczający 30 dni lub wykonywaniem zadań poza granicami państwa na okres przekraczający 30 dni, z wyłączeniem delegowania, przedłużenia delegowania lub wykonywania zadań poza granicami państwa: - do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencji Straży Granicznej, o którym mowa w art. 147c pkt 3a, - do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, o której mowa w art. 147o ust. 1, - związanego z obsługą sprzętu technicznego, udostępnianego Agencji Frontex, o której mowa w art. 147p ust. 2, - do wykonywania obowiązków służbowych na terytorium innego państwa członkowskiego UE, o których mowa w art. 147s,”;	Poprzez zmiany wprowadzane w art. 1 pkt 3 projektu – nadanie nowego brzmienia projektowanemu art. 5b pkt 3 lit. b umożliwia się zwolnienie funkcjonariuszy Straży Granicznej delegowanych do kategorii 2–4 stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, obsługi sprzętu technicznego, udostępnianego Agencji Frontex oraz do wykonywania obowiązków służbowych na terytorium innego państwa członkowskiego UE analogicznie do delegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencji Straży Granicznej, z objęcia ich przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego weryfikacją, o której mowa w art. 11a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Przedmiotowa zmiana podyktowana jest względami praktycznymi, a w szczególności brakiem możliwości realizowania obowiązku terminowego delegowania funkcjonariuszy. Ponadto, projektowane wydłużenie terminu delegowania (lub jego przedłużenia) z 14 na 30 dni dla ww. funkcjonariuszy Straży Granicznej, którzy byliby objęci zwolnieniem z weryfikacji jest uzasadnione względami organizacyjno-finansowymi. Proces uzyskania stanowiska Biura Nadzoru Wewnętrznego MSWiA, poprzedzony

	5) w art. 40: d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu: „6a. Do delegowania funkcjonariuszy w ramach działań przeprowadzanych, w tym inicjowanych, koordynowanych lub wspieranych przez Agencję Frontex, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1896, stosuje się wysokość stawek diet dziennych określonych w przepisach Unii Europejskiej, odpowiadających pełnej wysokości diet dziennych przewidzianych w przypadku podróży służbowych urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej w państwach członkowskich, w przypadku zapewnienia ich finansowania przez Agencję Frontex.”;	sprawdzeniami dokonywanymi przez Biuro Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej często się wydłuża co utrudnia proces organizacji podróży służbowej z odpowiednim wyprzedzeniem, w konsekwencji narażając formację na wyższe koszty m.in. na skutek zakupu biletów lotniczych w bardzo krótkim czasie przed rozpoczęciem podróży. Projektowane zmiany w art. 40 ust. 6a i 6b mają na celu dostosowanie uregulowań dotyczących uprawnień funkcjonariuszy delegowanych w ramach działań przeprowadzanych w tym inicjowanych, koordynowanych lub wspieranych przez Agencję Frontex, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1896, do unormowań finansowych jakie są stosowane w przypadku zabezpieczenia tych działań przez Agencję. Zmieniany przepis przewiduje, iż do rozliczania ww. delegowania funkcjonariuszy stosuje się pełną wysokość stawek dziennego utrzymania określonych w przepisach Unii Europejskiej, przewidzianych w przypadku podróży służbowych urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej w państwach członkowskich, w przypadku zapewnienia ich finansowania przez Agencję Frontex. Powyższe ma na celu przyznanie uprawnienia funkcjonariuszowi delegowanemu do pełnienia służby poza granicami państwa do ryczałtu na pokrycie kosztów wyżywienia i zakwaterowania, w miejscu pełnienia służby poza granicami państwa, w pełnej jego wysokości.
--	---	---

	7) w art. 117a ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Do zagranicznych podróży służbowych odbywanych przez funkcjonariuszy w ramach działań przeprowadzanych, w tym inicjowanych, koordynowanych lub wspieranych przez Agencję Frontex zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1896, stosuje się wysokość stawek diet dziennych określonych w przepisach Unii Europejskiej, odpowiadających pełnej wysokości diet dziennych przewidzianych w przypadku podróży służbowych urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej w państwach członkowskich, w przypadku zapewnienia ich finansowania przez Agencję Frontex.”; 9) art. 147o otrzymuje brzmienie: „Art. 147o. 4. Do funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 3, nie stosuje się przepisów art. 40 ust. 2 pkt 2 w zakresie uzyskania pisemnej zgody oraz art. 40 ust. 3 i ust. 3a.”;	Zmiany proponowane w art. 1 pkt 7 – nadanie nowego brzmienia art. 117a ust. 3 ma charakter porządkujący. Zmieniła się podstawa prawna prowadzenia działań przez Agencję Frontex. Ponadto, skrót „Agencja Frontex” został już wprowadzony w projektowanym art. 3a pkt 9. Pojęcie działań przeprowadzanych przez Agencję zostało doprecyzowane poprzez wskazanie iż są to również działania inicjowane, koordynowane lub wspierane przez Agencję. Powyższe ma na celu umożliwienie zastosowania wysokości stawek diet dziennych przewidzianych w przypadku podróży służbowych urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej w państwach członkowskich, w przypadku zapewnienia ich finansowania przez Agencję do wszystkich działań, bez względu na rolę jaką Agencja odgrywa w danym działaniu. - w art. 147o w ust. 4 stworzono normę szczególną w stosunku do art.40, polegającą na rezygnacji z wymogu pisemnej zgody wyrażanej przez funkcjonariuszy Straży Granicznej delegowanych do pełnienia służby w ramach stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej do państw trzecich. Projektowane rozwiązanie jest spowodowane koniecznością realizacji zobowiązań, jakie nakłada na państwa członkowskie rozporządzenie (UE) 2019/1896, a w szczególności art. 54–58 w zakresie zapewnienia wkładu osobowego do kategorii 2–4 stałej służby. Ww. funkcjonariuszy nie będzie
--	---	---

	11) po art. 147p dodaje się art. 147pa i art. 147pb w brzmieniu: „Art. 147pb. 1. Pracownik, o którym mowa w art. 147o oraz art. 147pa, w okresie delegowania zachowuje wynagrodzenie przysługujące mu na zajmowanym stanowisku służbowym oraz należności i świadczenia wynikające ze stosunku pracy. 2. Do pracownika Straży Granicznej delegowanego do pracy poza granicami państwa w zakresie przysługujących mu w okresie delegowania należności i świadczeń stosuje się odpowiednio przepisy art. 40 ust. 6a i 6b oraz przepisy wydane na podstawie art. 40 ust. 5. 3. Wynagrodzenie oraz należności i świadczenia wynikające ze stosunku pracy wypłaca jednostka organizacyjna Straży Granicznej zatrudniająca pracownika Straży Granicznej.”; 12) w art. 147r: b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Do delegowanych pracowników Straży Granicznej przepisy art. 147h ust. 2 i art. 147j ust. 2–2f stosuje się odpowiednio.”, c) uchyla się ust. 3.	również obowiązywać określony w ust. 3 i ust. 3a zmienianej ustawy dozwolony okres delegowania. Wart. 1 pkt 11 – dodano m.in. art. 147pb. Przepis art.147pb stanowi kompleksową regulację umożliwiającą delegowanie pracowników cywilnych Straży Granicznej do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej albo jako ekspertów krajowych lub urzędników łącznikowych do Agencji Frontex. Projektowany przepis przesądza ponadto, jakie należności i świadczenia przysługują pracownikowi Straży Granicznej w okresie delegowania oraz jaki podmiot jest właściwy do ich wypłaty. Ma to szczególne uzasadnienie w świetle postanowień decyzji nr 12/2017 Rady Zarządzającej Agencji Frontex z dnia 30 marca 2017 r. w sprawie delegowania ekspertów krajowych do Frontex, która uzależnia przyjęcie delegowanego pracownika od zobowiązania pracodawcy do kontynuowania wypłacania wynagrodzenia oraz innych należności i świadczeń w okresie oddelegowania – projektowany art. 147r ust. 2a ma na celu objęcie delegowanych pracowników Straży Granicznej przepisami art. 147h ust. 2 (należności pieniężne związane z delegowaniem) oraz art.147j ust. 2 (skierowanie na bezpłatny turnus leczniczo-profilaktyczny) analogicznie jak jest to przewidziane w art. 147r ust. 2–2f dla delegowanych funkcjonariuszy.
--	---	---

		- uchylenie art. 147r ust. 3 ma charakter porządkowy i jest konsekwencją kompleksowego uregulowania w art. 147pb delegowania pracowników Straży Granicznej.
Art. 2 pkt 1	Art. 2. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 184 oraz z 2026 r. poz. 50) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 9 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) „Granica państwa” – na granicy państwowej stanowiącej granicę wewnętrzną w rozumieniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 1, z późn. zm.²⁾), zwanego dalej „kodeksem granicznym Schengen”	Art. 2 projektu zawiera propozycje zmian do ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej. Nadanie nowego brzmienia art. 9 ust. 2 pkt 1 ma charakter porządkowy i aktualizuje odwołanie do podstawy prawnej kodeksu granicznego Schengen. Przepis ten odwołuje się obecnie do nieobowiązujących już przepisów rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1, z późn. zm.),
Art. 3 (dotyczy art. 11a ust. 3 pkt 2 lit. b ustawy o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych)	Art. 3. W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 529) w art. 11a w ust. 3 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej w związku z planowanym oddelegowaniem lub przedłużeniem oddelegowania do pełnienia służby lub wykonywaniem zadań poza granicami kraju na okres przekraczający 30 dni, z wyłączeniem przypadków oddelegowania lub przedłużenia oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa lub wykonywania zadań poza granicami państwa: – w kontyngencie policyjnym, o którym mowa w art. 145a ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji,	Art. 3 projektu zawiera propozycje zmian do ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Nadanie nowego brzmienia art. 11a ust. 3 pkt 2 lit. b ustawy o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych umożliwia zwolnienie funkcjonariuszy Straży Granicznej delegowanych do kategorii 2–4 stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, obsługi sprzętu technicznego, udostępnianego Agencji Frontex oraz do wykonywania obowiązków służbowych na

	– w kontyngencji Straży Granicznej, o którym mowa w art. 147c pkt 3a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, – do stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, o której mowa w art. 147o ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, – związanego z obsługą sprzętu technicznego, udostępnianego Agencji Frontex, o której mowa w art. 147p ust. 2 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, – do wykonywania obowiązków służbowych na terytorium innego państwa członkowskiego UE, o których mowa w art. 147s ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, – w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. f ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa, – w grupie ratowniczej, o której mowa w art. 49b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1312 i 1366 oraz z 2026 r. poz. 252, 646, 821 i 1123),”.	terytorium innego państwa członkowskiego UE analogicznie do delegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencji Straży Granicznej, z objęcia ich weryfikacją przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego. Przedmiotowa zmiana podyktowana jest względami praktycznymi, a w szczególności brakiem możliwości realizowania obowiązku terminowego delegowania funkcjonariuszy. Ponadto, projektowane wydłużenie terminu delegowania (lub jego przedłużenia) z 14 na 30 dni dla ww. funkcjonariuszy Straży Granicznej, którzy byliby objęci zwolnieniem z weryfikacji jest uzasadnione względami organizacyjno-finansowymi. Proces uzyskania stanowiska Biura Nadzoru Wewnętrznego MSWiA, poprzedzony sprawdzeniami dokonywanymi przez Biuro Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej często się wydłuża co utrudnia proces organizacji podróży służbowej z odpowiednim wyprzedzeniem, w konsekwencji narażając formację na wyższe koszty m.in. na skutek zakupu biletów lotniczych w bardzo krótkim czasie przed rozpoczęciem podróży. Delegowanie funkcjonariuszy Straży Granicznej na okres do 30 dni ma charakter szkoleniowy, operacyjny lub wynika z doraźnych potrzeb służbowych a zadania realizowane poza granicami kraju są analogiczne z tymi realizowanymi w miejscu stałego pełnienia służby. Ryzyka związane z delegowaniem za granicę jest znacząco niższe niż w przypadku delegowań długookresowych co uzasadnia wyłączenie z procedury sprawdzającej.
--	--	---

Art. 4 pkt 4, 8 i 9	Art. 4. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany: 4) w art. 66a: a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Starosta właściwy w sprawach rejestracji pojazdu lub organy, o których mowa w art. 73 ust. 3 i 3b wydają decyzję o nadaniu cech identyfikacyjnych w przypadku pojazdu.”; b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Umieszczone cechy identyfikacyjne starosta lub organy, o których mowa w art. 73 ust. 3 i 3b, wpisują w dowodzie rejestracyjnym.”; c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Organy, o których mowa w art. 73 ust. 3 i 3b wydają decyzję o wyrażeniu zgody na wykonanie i umieszczenie tabliczki znamionowej zastępczej w przypadku: 1) utraty aktualności treści tabliczki znamionowej w zakresie określenia cech identyfikacyjnych pojazdu; 2) braku, utraty lub zniszczenia tabliczki znamionowej pojazdu.”; 8) w art. 83a ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Starosta lub organy, o których mowa w art. 73 ust. 3 i 3b, mogą wyrazić zgodę na umieszczanie nadanych cech identyfikacyjnych pojazdu przez stację kontroli pojazdów.”;	Proponowana w art. 66a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym zmiana ma charakter porządkowy, zapewniający możliwość optymalnej realizacji procesów rejestracji oraz użytkowania pojazdów pozostających w dyspozycji Straży Granicznej oraz pojazdów innych służb. W aktualnym stanie prawnym w przypadku konieczności nadania cech identyfikacyjnych pojazdu lub potrzeby wykonania i umieszczenia tabliczki znamionowej zastępczej w pojazdach Straży Granicznej organy rejestrujące Straży Granicznej zmuszone są każdorazowo występować do właściwych starostów, którzy nie stanowią organów właściwych do rejestracji pojazdów służbowych formacji ze stosownymi wnioskami o wydanie decyzji o nadaniu cech identyfikacyjnych lub wykonaniu tabliczki znamionowej zastępczej pojazdu. W wyniku zmiany art. 83a ust. 7 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, będącej wynikową zmiany art. 66a ust 2 tej ustawy, organy, o których mowa w art. 73 ust. 3 i 3b (w tym organ rejestrujący Straży Granicznej), obok starosty będą uprawnione jednocześnie do wydania decyzji o nadaniu cech identyfikacyjnych oraz do wyrażania zgody na umieszczanie nadanych cech identyfikacyjnych pojazdu przez stacje kontroli pojazdów.
----------------------------	--	---

	9) w art. 86 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Do pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Ochrony Państwa, Straży Granicznej i Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanych przez Służbę Celno-Skarbową, których dotyczą warunki i tryb rejestracji określone w art. 73 ust. 3 oraz w art. 76 ust. 4 pkt 1, pojazdów Agencji Frontex, o których mowa w art. 73 ust. 3b, oraz pojazdów należących do obcych sił zbrojnych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów międzynarodowych, o których mowa w art. 73 ust. 2b, a także do pojazdów Państwowej Straży Pożarnej mają zastosowanie przepisy art. 83 ust. 1.”.	Zmiana w art. 86 ust. 1 ma na celu dodanie do zakresu przedmiotowego pojazdów Agencji Frontex, o których mowa w art. 73 ust. 3b. Pojazdy Agencji Frontex wykorzystywane do wykonywania zadań statutowych powinny być objęte przepisem art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym dotyczącym zakresu badań technicznych pojazdów przeprowadzanych odpowiednio w podstawowej albo okręgowej stacji kontroli pojazdów, tak jak pojazdy m.in. Policji czy Straży Granicznej.
--	--	---

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾
ORAZ MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków przewozu osób pojazdami Policji,
Straży Granicznej, Służby Więziennej oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej**

Na podstawie art. 63 ust. 7 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2012 r. w sprawie warunków przewozu osób pojazdami Policji, Straży Granicznej, Służby Więziennej oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej (Dz. U. poz. 1139) w tytule rozporządzenia, w § 1 i w § 2 po wyrazach „Straży Granicznej,” dodaje się wyrazy „Agencji Frontex,”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 999).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 820, 1006, 1676, 1734, 1843 i 1872 oraz z 2026 r. poz. 180, 875, 982 i 1073.

UZASADNIENIE

Przedmiotowy projekt rozporządzenia zmienia obowiązujące rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2012 r. w sprawie warunków przewozu osób pojazdami Policji, Straży Granicznej, Służby Więziennej oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej (Dz. U. poz. 1139), poprzez dodanie do zakresu podmiotowego Agencji Frontex. Projektowany akt dostosowuje ww. rozporządzenie do stanu prawnego powstałego wraz z wejściem w życie nowelizacji ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1251, z późn. zm.).

W związku z przyznaniem Agencji Frontex możliwości rejestracji pojazdów wykorzystywanych do wykonywania zadań statutowych Agencji, przez właściwy organ tej jednostki, na zasadach tożsamyh dla służb krajowych, rozszerzeniem definicji pojazdów używanych do celów specjalnych o pojazdy należące do Agencji Frontex, rozszerzeniem katalogu pojazdów uprzywilejowanych w ruchu drogowym o pojazdy należące do Agencji Frontex, w tym innymi kwestiami odnoszącymi się do pojazdów należących do Agencji Frontex na wzór regulacji dotyczących pojazdów organów ścigania, np. kwestii badań technicznych tych pojazdów, włączenie Agencji Frontex do zakresu rozporządzenia ma na celu jednoznaczne określenie, że do przewozu osób realizowanego z udziałem tej Agencji stosuje się te same warunki, jakie obowiązują Policję, Straż Graniczną, Służbę Więzienną oraz jednostki ochrony przeciwpożarowej. Zapewni to spójność regulacji oraz jednolite standardy bezpieczeństwa przewozu osób. Projektowane przepisy wpłyną pozytywnie na poziom bezpieczeństwa osób przewożonych pojazdami Agencji Frontex oraz przyczynią się do zwiększenia przejrzystości i jednolitości procedur stosowanych podczas realizacji działań operacyjnych.

Projekt rozporządzenia pozostaje w zgodzie z prawem Unii Europejskiej, w szczególności z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Projektowane regulacje nie naruszają kompetencji Agencji Frontex, a jedynie doprecyzowują warunki wykonywania działań na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Projekt nie wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa ani dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Regulacja nie nakłada nowych obowiązków na obywateli ani przedsiębiorców.

Nie ma możliwości podjęcia alternatywnych, w stosunku do projektowanego rozporządzenia, działań umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Przedmiot regulacji zawartej w projekcie nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Z tego względu projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, o którym mowa w § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt nie podlega dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, w związku z czym do projektu nie zostało załączone stanowisko koordynatora OSR w trybie § 33 ust. 2.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministra Sprawiedliwości zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków przewozu osób pojazdami Policji, Straży Granicznej, Służby Więziennej oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji (wiodące) Ministerstwo Sprawiedliwości Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Maciej Duszczyk – Podsekretarz Stanu w MSWiA Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Paweł Dąbrowski, Dyrektor Departamentu Spraw Międzynarodowych i Migracji MSWiA tel. +48 47 728 41 06, e-mail: sekretariat.dsmim@mswia.gov.pl	Data sporządzenia Kliknij tutaj, aby wprowadzić datę. Źródło: art. 63 ust. 7 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.) Nr w Wykazie prac legislacyjnych:
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Obowiązujące rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2012 r. w sprawie przewozu osób pojazdami Policji, Straży Granicznej, Służby Więziennej oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej nie obejmuje swoim zakresem Agencji Frontex. Projektowany akt dostosowuje ww. rozporządzenie do stanu prawnego powstałego wraz z wejściem w życie nowelizacji ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, która przyznała Agencji Frontex status zbliżony do krajowych służb w zakresie wykorzystywania pojazdów do celów służbowych, w tym możliwość rejestracji pojazdów, posiadanie pojazdów specjalnych i uprzywilejowanych czy stosowanie szczególnych zasad badań technicznych. Włączenie Agencji Frontex do zakresu rozporządzenia ma na celu jednoznaczne określenie, że do przewozu osób realizowanego z udziałem tej Agencji stosuje się te same warunki, jakie obowiązują Policję, Straż Graniczną, Służbę Więzienną oraz jednostki ochrony przeciwpożarowej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest nowelizacja obowiązującego rozporządzenia poprzez rozszerzenie jego zakresu podmiotowego o Agencję Frontex. Zmiana polega na dodaniu Agencji Frontex do katalogu podmiotów wymienionych w przepisach określających zakres regulacji. Zastosowanie tego rozwiązania pozwala na objęcie działalności Agencji Frontex w zakresie przewozu osób tymi samymi warunkami i standardami bezpieczeństwa, jakie obowiązują krajowe służby mundurowe, bez potrzeby tworzenia odrębnej regulacji.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia pozwoli na jednoznaczne objęcie Agencji Frontex obowiązującymi warunkami przewozu osób pojazdami służbowymi, zapewnienie jednolitych standardów bezpieczeństwa przewozu osób realizowanego przez służby krajowe oraz Agencję Frontex oraz zachowanie spójności krajowego systemu prawa w obszarze ruchu drogowego i bezpieczeństwa transportu specjalnego.

Projektowane rozwiązanie umożliwia osiągnięcie zamierzonego celu w sposób najmniej ingerujący, proporcjonalny i niewiążący się z dodatkowymi kosztami dla sektora finansów publicznych ani podmiotów prywatnych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projekt dotyczy, przede wszystkim, szczegółowych rozwiązań krajowych, brak jest zatem potrzeby dokonywania analiz porównawczych rozwiązań przyjmowanych w innych państwach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Agencja Frontex			

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania		Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa oraz budżet jednostek samorządu terytorialnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
		Skutki											
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0					
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0					
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt z uwagi na swój charakter nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.).											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu.											
	osoby z niepełnosprawnością oraz osoby starsze	Brak wpływu.											
Niemierzalne													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.											
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu													

☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz: Regulacja nie wprowadza zmian w obciążeniach regulacyjnych.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na środowisko naturalne, demografię, informatyzację, sytuację i rozwój regionalny, mienie państwowe i zdrowie.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Z dniem wejścia w życie projektowanych zmian.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na zakres projektu nie przewiduje się ewaluacji jego efektów.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRÓW: SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾, OBRONY NARODOWEJ, FINANSÓW I GOSPODARKI²⁾ ORAZ SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

zmieniające rozporządzenie w sprawie pojazdów specjalnych i używanych do celów specjalnych Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Krajowej Administracji Skarbowej, Służby Więziennej i straży pożarnej

Na podstawie art. 66 ust. 7 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Administracji, Obrony Narodowej, Finansów oraz Sprawiedliwości z dnia 22 marca 2019 r. w sprawie pojazdów specjalnych i używanych do celów specjalnych Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Krajowej Administracji Skarbowej, Służby Więziennej i straży pożarnej (Dz. U. poz. 594) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule rozporządzenia i w § 1 po wyrazach „Straży Granicznej,” dodaje się wyrazy „Agencji Frontex,”;
- 2) po rozdziale 5a dodaje się rozdział 5b w brzmieniu:

„Rozdział 5b

Warunki dodatkowe dla pojazdu samochodowego uprzywilejowanego Agencji Frontex.

§ 14b. 1. Pojazd Agencji Frontex, powinien być oznakowany:

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 999).

²⁾ Minister Finansów i Gospodarki kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów i Gospodarki (Dz. U. poz. 997).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 820, 1006, 1676, 1734, 1843 i 1872 oraz z 2026 r. poz. 180, 875, 982 i 1073.

- 1) pasem wyróżniającym barwy niebieskiej, ograniczonym w górnej i dolnej części dodatkowymi podłużnymi pasami odblaskowymi barwy białej;
- 2) odblaskowym logotypem wraz z napisem „Frontex” barwy białej umieszczonym po obu stronach pojazdu na pasie wyróżniającym;
- 3) odblaskowym logotypem wraz z napisem „Frontex” barwy białej z przodu pojazdu, z tym że logotyp umieszcza się na nieodblaskowej powierzchni maski o barwie niebieskiej; z tyłu pojazdu dopuszcza się umieszczenie dodatkowego odblaskowego napisu „Frontex” barwy białej.

2. Na pojeździe, o którym mowa w ust. 1, mogą znajdować się dodatkowe oznaczenia określające jego przynależność do określonej jednostki organizacyjnej Agencji Frontex.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia r.

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH

I ADMINISTRACJI

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

MINISTER FINANSÓW

I GOSPODARKI

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

w porozumieniu:

MINISTER INFRASTRUKTURY

UZASADNIENIE

Przedmiotowy projekt rozporządzenia zmienia obowiązujące rozporządzenie Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Administracji, Obrony Narodowej, Finansów oraz Sprawiedliwości z dnia 22 marca 2019 r. w sprawie pojazdów specjalnych i używanych do celów specjalnych Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Krajowej Administracji Skarbowej, Służby Więziennej i straży pożarnej (Dz. U. poz. 594), poprzez dodanie do zakresu podmiotowego Agencji Frontex. Projektowany akt dostosowuje ww. rozporządzenie do stanu prawnego powstałego wraz z wejściem w życie nowelizacji ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1251, z późn. zm.).

W związku z przyznaniem Agencji Frontex możliwości rejestracji pojazdów wykorzystywanych do wykonywania zadań statutowych Agencji, przez właściwy organ tej jednostki, na zasadach tożsamyh dla służb krajowych, w tym rozszerzeniem definicji pojazdów używanych do celów specjalnych o pojazdy należące do Agencji Frontex, włączenie Agencji do zakresu rozporządzenia ma na celu objęcie pojazdów Agencji Frontex wykorzystywanych do wykonywania zadań statutowych takimi samymi warunkami technicznymi pojazdów specjalnych oraz pojazdów używanych do celów specjalnych, jakie obowiązują pojazdy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Krajowej Administracji Skarbowej, Służby Więziennej i straży pożarnej.

Przedmiotowy projekt reguluje także zasady oznakowania pojazdów Agencji, w tym elementy graficzne pozwalające na jednoznaczną identyfikację pojazdu, sposób i miejsce umieszczenia pasów wyróżniających oraz logotypów, a także dopuszczenie stosowania dodatkowych oznaczeń określających przynależność organizacyjną w ramach Agencji.

Przyjęte rozwiązania zapewniają czytelność oznakowania pojazdów w ruchu drogowym oraz umożliwiają ich łatwą identyfikację przez inne organy oraz uczestników ruchu, zarówno z perspektywy bezpieczeństwa ruchu drogowego, jak i prowadzenia działań operacyjnych przez Agencję.

Projekt rozporządzenia pozostaje w zgodzie z prawem Unii Europejskiej, w szczególności z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia

13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Projektowane regulacje nie naruszają kompetencji Agencji Frontex, a jedynie doprecyzowują warunki wykonywania działań na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Projekt nie wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa ani dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Regulacja nie nakłada nowych obowiązków na obywateli ani przedsiębiorców.

Projektowane przepisy wpłyną pozytywnie na poziom bezpieczeństwa osób przewożonych pojazdami Agencji Frontex oraz przyczynią się do zwiększenia przejrzystości i jednolitości procedur stosowanych podczas realizacji działań operacyjnych.

Wejście w życie projektu nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa. Wszelkie potrzeby związane z realizacją przepisów projektowanego rozporządzenia znajdą pokrycie w środkach finansowych przeznaczanych przez Agencję Frontex.

Nie ma możliwości podjęcia alternatywnych, w stosunku do projektowanego rozporządzenia, działań umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Przedmiot regulacji zawartej w projekcie nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Z tego względu projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, o którym mowa w § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt nie podlega dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, w związku z czym do projektu nie zostało załączone stanowisko koordynatora OSR w trybie § 33 ust. 2.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Administracji, Obrony Narodowej, Finansów oraz Sprawiedliwości zmieniające rozporządzenie w sprawie pojazdów specjalnych i używanych do celów specjalnych Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Krajowej Administracji Skarbowej, Służby Więziennej i straży pożarnej Ministerstwo wiodące: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji Ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Obrony Narodowej Ministerstwo Finansów Ministerstwo Sprawiedliwości Ministerstwo Infrastruktury Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Maciej Duszczyk – Podsekretarz Stanu w MSWiA Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Paweł Dąbrowski Dyrektor Departamentu Spraw Międzynarodowych i Migracji MSWiA tel. +48 47 728 41 06, e-mail: sekretariat.dsmim@mswia.gov.pl	Data sporządzenia Kliknij tutaj, aby wprowadzić datę. Źródło: art. 66 ust. 7 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.) Nr w Wykazie prac legislacyjnych:
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przedłożony projekt ma na celu objęcie pojazdów Agencji Frontex warunkami technicznymi dotyczącymi pojazdów specjalnych i używanych do celów specjalnych. W związku z przyznaniem Agencji Frontex możliwości rejestracji pojazdów wykorzystywanych do wykonywania zadań statutowych Agencji, przez właściwy organ tej jednostki, na zasadach tożsamy dla służb krajowych, w tym rozszerzeniem definicji pojazdów używanych do celów specjalnych o pojazdy należące do Agencji Frontex, włączenie Agencji do zakresu rozporządzenia ma na celu jednoznaczne określenie, że warunki techniczne pojazdów specjalnych oraz pojazdów używanych do celów specjalnych Agencji stosuje się te same warunki, jakie obowiązują pojazdy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Krajowej Administracji Skarbowej, Służby Więziennej i straży pożarnej. Przedmiotowy projekt reguluje także zasady oznakowania pojazdów Agencji, w tym elementy graficzne pozwalające na jednoznaczną identyfikację pojazdu, sposób i miejsce umieszczenia pasów wyróżniających oraz logotypów, a także dopuszczenie stosowania dodatkowych oznaczeń określających przynależność organizacyjną w ramach Agencji.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Przedmiotowy projekt rozporządzenia zmienia obowiązujące rozporządzenie Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Administracji, Obrony Narodowej, Finansów oraz Sprawiedliwości z dnia 22 marca 2019 r. w sprawie pojazdów specjalnych i używanych do celów specjalnych Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Krajowej Administracji Skarbowej, Służby Więziennej i straży pożarnej (Dz. U. poz. 594), poprzez dodanie do zakresu podmiotowego Agencji Frontex. Projektowany akt dostosowuje ww. rozporządzenie do stanu prawnego powstałego wraz z wejściem w życie nowelizacji ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zapewniając stosowanie wobec pojazdów Agencji Frontex warunków technicznych tożsamy z warunkami obowiązującymi pojazdy specjalne polskich służb. Przyjęte rozwiązania zapewniają także czytelność oznakowania pojazdów w ruchu drogowym oraz umożliwiają ich łatwą identyfikację przez inne organy oraz uczestników ruchu, zarówno z perspektywy bezpieczeństwa ruchu drogowego, jak i prowadzenia działań operacyjnych przez Agencję.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projekt dotyczy, przede wszystkim, szczegółowych rozwiązań krajowych, brak jest zatem potrzeby dokonywania analiz porównawczych rozwiązań przyjmowanych w innych państwach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Agencja Frontex			

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa oraz budżet jednostek samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt z uwagi na swój charakter nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.).						

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu.
	osoby z niepełnosprawnością oraz osoby starsze	Brak wpływu.
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz: Regulacja nie wprowadza zmian w obciążeniach regulacyjnych.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na środowisko naturalne, demografię, informatyzację, sytuację i rozwój regionalny, mienie państwowe i zdrowie.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Z dniem wejścia w życie rozporządzenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na zakres projektu nie przewiduje się ewaluacji jego efektów.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia

**zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego sposobu oraz trybu nadawania
i umieszczania w pojazdach cech identyfikacyjnych**

Na podstawie art. 66a ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 21 października 2011 r. w sprawie szczegółowego sposobu oraz trybu nadawania i umieszczania w pojazdach cech identyfikacyjnych (Dz. U. poz. 1401) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Numer nadwozia, podwozia lub ramy umieszcza, na nadwoziu, podwoziu lub ramie oraz tabliczce znamionowej zastępczej, stacja kontroli pojazdów wskazana w decyzji starosty właściwego w sprawach rejestracji pojazdu, zgodnie z art. 83a ust. 7 ustawy albo organów, o których mowa w art. 73 ust. 3 i 3b ustawy, zwana dalej „stacją.”;

2) w § 3 ust. po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Numer nadwozia, podwozia lub ramy nadawany w drodze decyzji przez organy, o których mowa w art. 73 ust. 3 i 3b ustawy, powinien spełniać wymagania określone w załączniku nr 1 do niniejszego rozporządzenia.”;

3) po załączniku nr 1 dodaje się załącznik nr 2 w brzmieniu określonym w załączniku nr 1 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER INFRASTRUKTURY

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. poz. 2725).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 820, 1006, 1676, 1734, 1843 i 1872 oraz z 2026 r. poz. 180, 875, 982 i 1073.

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Infrastruktury
z dnia

Załącznik nr 1

**WYMAGANIA DLA NUMERU NADWOZIA, PODWOZIA LUB RAMY NADAWANEGO
W DRODZE DECYZJI PRZEZ ORGANY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 73 UST. 3 I 3B
USTAWY**

1. Numer nadwozia, podwozia lub ramy nadawany w drodze decyzji przez organy o których mowa w art. 73 ust. 3 i 3b powinien spełniać następujące wymagania:

1) Sposób tworzenia numeru nadwozia, podwozia lub ramy przedstawia poniższy schemat:

00^{I)}XXXXX^{II)}XXYY^{III)}XX^{IV)}

numer składa się z piętnastu znaków i obejmuje cztery człony gdzie:

^{I)} 00 – dwu cyfrowy kod organu nadającego cechę identyfikacyjną (np. Policja, Straż Graniczna),

^{II)} pięciocyfrowy numer porządkowy pojazdu,

^{III)} kod rozpoznawczy stacji kontroli pojazdów gdzie:

XXX – właściwy wyróżnik województwa i powiatu oznaczony według przepisów dotyczących rejestracji i oznaczania pojazdów (dwie lub odpowiednio trzy litery),

YYY – numer kolejny stacji kontroli pojazdów,

^{IV)} dwucyfrowe oznakowanie roku wydania decyzji (np. 26 dla 2026 roku);

2) powinien być umieszczony na nadwoziu, podwoziu lub ramie po prawej stronie pojazdu, a także na tabliczce znamionowej;

3) powinien zawierać się w jednym wierszu jako ciąg znaków bez przerw między członami numeru;

4) powinien być umieszczony w widocznym i łatwo dostępnym miejscu przez wybicie lub wyciśnięcie w taki sposób, aby nie uległ zatarciu lub zniszczeniu.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 21 października 2011 r. w sprawie szczegółowego sposobu oraz trybu nadawania i umieszczania w pojazdach cech identyfikacyjnych (Dz. U. nr 236, poz. 1401) został przygotowany na podstawie upoważnienia zawartego w art. 66a ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.), zwanej dalej „PRD”.

Potrzeba nowelizacji rozporządzenia dotyczącego sposobu oraz trybu nadawania i umieszczania w pojazdach cech identyfikacyjnych wynika z obecnie procedowanego przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji projektu ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw (UC126).

Projekt ten wprowadza między innymi zmiany w PRD w zakresie art. 66a ust. 2 poprzez rozszerzenie podmiotów wyznaczonych do wydania decyzji o nadaniu cech identyfikacyjnych w pojazdach – oprócz starosty właściwego w sprawach rejestracji, podmiotami uprawnionymi do wydania w takiej decyzji w określonych ustawą przypadkach będą właściwe organy następujących jednostek wskazanych w art. 73 ust. 3 i 3b PRD tj.: Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Służby Ochrony Państwa, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej oraz Agencji Frontex.

W związku z tym zachodzi konieczność uwzględnienia tych jednostek w § 3 ust. 1 ww. rozporządzenia poprzez wskazanie, iż numer nadwozia, podwozia lub ramy umieszcza, na nadwoziu, podwoziu lub ramie oraz tabliczce znamionowej zastępczej, stacja kontroli pojazdów wskazana nie tylko w decyzji starosty, ale również ww. organów, o których mowa w art. 73 ust. 3 i 3b PRD.

Ponadto w załączniku nr 1 do rozporządzenia określone zostały wymagania dla numerów nadwozia, podwozia lub ramy nadawanych w drodze decyzji przez organy, o których mowa w art. 73 ust. 3 i 3b PRD. Numer ten będzie się składał z piętnastu znaków i obejmował cztery człony gdzie: pierwszy człon to dwu cyfrowy kod organu, drugi człon to pięciocyfrowy numer porządkowy pojazdu, trzeci człon to kod rozpoznawczy stacji kontroli pojazdów, a czwarty człon to dwucyfrowe oznakowanie roku. Jednocześnie należy wskazać, że dwucyfrowy kod organu jest ustalany indywidualnie przez właściwe organy w drodze uzgodnienia z właściwymi organami.

Ze względu na charakter projektowanych zmian nie ma konieczności zamieszczenia w projekcie rozporządzenia przepisów przejściowych.

Zgodnie z § 2 projektowane rozporządzenie wejdzie w życie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Termin wejścia w życie projektowanego rozporządzenia zostanie zsynchronizowany z wejściem w życie projektowanej ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw (UC126).

Projekt aktu nie zawiera dodatkowych wymogów nakładanych na usługodawców podlegających notyfikacji, o której mowa w art. 15 ust. 7 i art. 39 ust. 5 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji zgodnie z ww. przepisami.

Projekt rozporządzenia nie podlega zaopiniowaniu przez koordynatora oceny skutków regulacji w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zgodnie z § 32 ust. 2 uchwały nr 190 z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia, o których mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Zgodnie z art. 5 i art. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej.

Stosownie do postanowień § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny z dniem skierowania projektu do konsultacji publicznych, opiniowania oraz uzgodnień.

Przedkładany projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Infrastruktury zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego sposobu oraz trybu nadawania i umieszczania w pojazdach cech identyfikacyjnych Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Infrastruktury (wiodące) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Stanisław Bukowiec, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Łukasz Mucha, Zastępca Dyrektora Departamentu Transportu Drogowego w Ministerstwie Infrastruktury, tel. 22 630 12 00, e-mail: Lukasz.Mucha@mi.gov.pl	Data sporządzenia: Źródło: art. 66a ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.). Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Infrastruktury:
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Nowelizacja rozporządzenia w sprawie szczegółowego sposobu oraz trybu nadawania i umieszczania w pojazdach cech identyfikacyjnych jest niezbędna ze względu na procedowany przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji projekt ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw (UC126). Projekt ten wprowadza między innymi zmiany w ustawie – Prawo o ruchu drogowym w zakresie art. 66a ust. 2 poprzez rozszerzenie podmiotów wyznaczonych do wydania decyzji o nadaniu cech identyfikacyjnych w pojazdach – oprócz starosty właściwego w sprawach rejestracji, podmiotami uprawnionymi do wydania w takiej decyzji w określonych ustawą przypadkach będą właściwe organy następujących jednostek wskazanych w art. 73 ust. 3 i 3b ustawy – Prawo o ruchu drogowym. W związku z tym zachodzi konieczność uwzględnienia tych jednostek w § 3 ust. 1 projektowanego rozporządzenia poprzez wskazanie, iż numer nadwozia, podwozia lub ramy umieszcza, na nadwoziu, podwoziu lub ramie oraz tabliczce znamionowej zastępczej, stacja kontroli pojazdów wskazana nie tylko w decyzji starosty, ale również ww. organów, o których mowa w art. 73 ust. 3 i 3b PRD. Ponadto w załączniku nr 1 do rozporządzenia określone zostały wymagania dla numerów nadwozia, podwozia lub ramy nadawanych w drodze decyzji przez organy, o których mowa w art. 73 ust. 3 i 3b PRD.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zmiana rozporządzenia w sprawie szczegółowego sposobu oraz trybu nadawania i umieszczania w pojazdach cech identyfikacyjnych umożliwi organom następujących jednostek wskazanych w art. 73 ust. 3 i 3b PRD tj.: Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Służby Ochrony Państwa, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej oraz Agencji Frontex, wydawanie decyzji w sprawie nadawania cech identyfikacyjnych w pojazdach.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Aktualnie brak jest zharmonizowanych na poziomie UE regulacji w zakresie sposobu oraz trybu nadawania i umieszczania w pojazdach cech identyfikacyjnych – poszczególne państwa UE mają rozwiązania krajowe w zakresie nadawania cech identyfikacyjnych. Rozwiązania przyjęte w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE, pozostają bez wpływu na projektowane rozporządzenie.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej	1	Informacja ogólnodostępna	Bezpośrednie - stosowanie przepisów dotyczących nadawania cech identyfikacyjnych
Służba Ochrony Państwa	1	Informacja ogólnodostępna	Bezpośrednie - stosowanie przepisów dotyczących nadawania cech identyfikacyjnych
Policja	1	Informacja ogólnodostępna	Bezpośrednie - stosowanie przepisów dotyczących nadawania cech identyfikacyjnych
Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego	1	Informacja ogólnodostępna	Bezpośrednie - stosowanie przepisów dotyczących nadawania cech identyfikacyjnych
Agencja Wywiadu	1	Informacja ogólnodostępna	Bezpośrednie - stosowanie przepisów dotyczących nadawania cech identyfikacyjnych
Służba Kontrwywiadu Wojskowego	1	Informacja ogólnodostępna	Bezpośrednie - stosowanie przepisów dotyczących nadawania cech identyfikacyjnych
Służba Wywiadu Wojskowego	1	Informacja ogólnodostępna	Bezpośrednie - stosowanie przepisów dotyczących nadawania cech identyfikacyjnych
Centralne Biuro Antykorupcyjne	1	Informacja ogólnodostępna	Bezpośrednie - stosowanie przepisów dotyczących nadawania cech identyfikacyjnych
Straż Graniczna	1	Informacja ogólnodostępna	Bezpośrednie - stosowanie przepisów dotyczących nadawania cech identyfikacyjnych
Krajowa Administracja Skarbowa	1	Informacja ogólnodostępna	Bezpośrednie - stosowanie przepisów dotyczących nadawania cech identyfikacyjnych
Agencja Frontex	1	Informacja ogólnodostępna	Bezpośrednie - stosowanie przepisów dotyczących

			nadawania cech identyfikacyjnych
Przedsiębiorcy prowadzący stacje kontroli pojazdów	5403	Transportowy Dozór Techniczny (na dzień 31 stycznia 2026 r.)	Bezpośrednie - stosowanie przepisów dotyczących nadawania cech identyfikacyjnych
Przedsiębiorcy prowadzący okręgowe stacje kontroli pojazdów	2499	Transportowy Dozór Techniczny (na dzień 31 stycznia 2026 r.)	Bezpośrednie - stosowanie przepisów dotyczących nadawania cech identyfikacyjnych
Diagności	Brak danych	–	Bezpośrednie - stosowanie przepisów dotyczących nadawania cech identyfikacyjnych
Starostowie	380	Główny Urząd Statystyczny	Pośrednie - nadzór nad stacjami kontroli pojazdów

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	<i>Łącznie (0-10)</i>
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa oraz budżet jednostek samorządu terytorialnego.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych i starszych												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	Brak	-	-	-	-	-	-				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak	-	-	-	-	-	-				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak	-	-	-	-	-	-				
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowane przepisy będą miały wpływ na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw w odniesieniu do przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów przez stosowanie przepisów dotyczących nadawania cech identyfikacyjnych.										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, osoby niepełnosprawne, osoby starsze	Brak wpływu.										
	osoby z niepełnosprawnością oraz osoby starsze	Brak wpływu.										
Niemierzalne												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, a także na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych i osób starszych.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: brak	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: brak	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz: Regulacja nie wprowadza zmian w obciążeniach regulacyjnych.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne: wzmocnienie gospodarki odpadami	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

w sprawie sposobu i trybu rejestracji oraz wzoru dowodu rejestracyjnego i wzorów tablic rejestracyjnych pojazdów Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej

Na podstawie art. 76 ust. 2b ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób i tryb rejestracji oraz wzór dowodu rejestracyjnego i wzory tablic rejestracyjnych pojazdów Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, zwanej dalej „Agencją Frontex”, należących do jej mienia i wykorzystywanych do wykonywania jej zadań statutowych.

§ 2. 1. Rejestracji pojazdu dokonuje Agencja Frontex na podstawie wniosku o rejestrację pojazdu, który zawiera:

- 1) nazwę organu rejestrującego pojazd;
- 2) nazwę i adres wnioskodawcy;
- 3) numer identyfikacyjny pojazdu (numer VIN albo numer nadwozia, podwozia lub ramy);
- 4) markę, typ i model pojazdu.

2. Do wniosku dołącza się tablice rejestracyjne albo tablicę rejestracyjną, jeżeli pojazd był zarejestrowany, oraz dokumenty, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 3–6a oraz ust. 1b–2a i 4 ustawy dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zwanej dalej „ustawą”.

3. W przypadku pojazdu sprowadzonego z zagranicy bez tablic rejestracyjnych lub konieczności zwrotu tych tablic do organu rejestrującego państwa, z którego pojazd został sprowadzony, do wniosku dołącza się zamiast tablic rejestracyjnych oświadczenie o sprowadzeniu pojazdu z zagranicy bez tablic rejestracyjnych lub konieczności zwrotu tych tablic do organu rejestrującego państwa, z którego pojazd został sprowadzony.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 999).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 820, 1006, 1676, 1734, 1843 i 1872 oraz z 2026 r. poz. 180, 875, 982 i 1073.

4. W przypadku rejestracji pojazdu, który nie posiada cech identyfikacyjnych nadanych i umieszczonych fabrycznie przez producenta lub w trybie określonym na podstawie przepisów art. 76 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy albo nie posiada tabliczki znamionowej, do wniosku dołącza się zaświadczenie potwierdzające nadanie i umieszczenie cech identyfikacyjnych lub wykonanie tabliczki znamionowej zastępczej.

5. Rejestracji pojazdu niezarejestrowanego jako pojazd służb dokonuje się po sprawdzeniu dokumentów przedstawionych do rejestracji zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 76 ust. 1 pkt 3 ustawy.

§ 3. Po wpisaniu pojazdu do centralnej ewidencji pojazdów wydaje się dowód rejestracyjny, którego wzór oraz sposób zabezpieczeń określa załącznik do rozporządzenia.

§ 4. 1. Wzory tablic rejestracyjnych, które zawierają wyróżnik Agencji Frontex, oraz wzory umieszczanych na nich symboli są określone w przepisach wydanych na podstawie art. 76 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy.

2. Numer rejestracyjny pojazdu składa się z wyróżnika Agencji Frontex i jednej litery ze zbioru następujących 25 liter: A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z oraz wyróżnika pojazdu.

3. Jako wyróżnik Agencji Frontex określa się litery: HF.

4. Wyróżnik pojazdu, o którym mowa w ust. 2, stanowią:

- 1) jedna litera ze zbioru liter, o których mowa w ust. 2, oraz trzy cyfry w przedziale od 001 do 999 albo
- 2) dwie cyfry w przedziale od 01 do 99 i dwie litery ze zbioru liter, o których mowa w ust. 2.

§ 5. 1. Zmiany danych zamieszczonych w dowodzie rejestracyjnym odnotowuje się w rubryce „Adnotacje urzędowe” na podstawie dokumentów określonych w art. 72 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy.

2. W przypadku zmiany cechy identyfikacyjnej pojazdu w zakresie nadwozia, podwozia lub ramy właściwy organ wydaje nowy dowód rejestracyjny.

§ 6. Tablice rejestracyjne i numery rejestracyjne pojazdów wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

w porozumieniu:

MINISTER INFRASTRUKTURY

MINISTER CYFRYZACJI

WZÓR DOWODU REJESTRACYJNEGO POJAZDÓW AGENCJI FRONTEX

[illegible]

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji
z dnia ...
(Dz. U. poz. ...)

ANOTACJE UŻYTKOWE			
☒ TERMIN BADANIA TECHNICZNEGO DATA PODPIS m.p.	☒ TERMIN BADANIA TECHNICZNEGO DATA PODPIS m.p.	☒ TERMIN BADANIA TECHNICZNEGO DATA PODPIS m.p.	☒ TERMIN BADANIA TECHNICZNEGO DATA PODPIS m.p.
☒ TERMIN BADANIA TECHNICZNEGO DATA PODPIS m.p.	☒ TERMIN BADANIA TECHNICZNEGO DATA PODPIS m.p.	☒ TERMIN BADANIA TECHNICZNEGO DATA PODPIS m.p.	☒ TERMIN BADANIA TECHNICZNEGO DATA PODPIS m.p.
☒ TERMIN BADANIA TECHNICZNEGO DATA PODPIS m.p.	☒ TERMIN BADANIA TECHNICZNEGO DATA PODPIS m.p.	☒ TERMIN BADANIA TECHNICZNEGO DATA PODPIS m.p.	☒ TERMIN BADANIA TECHNICZNEGO DATA PODPIS m.p.

A - numer rejestracyjny pojazdu, B - data pierwszej rejestracji pojazdu, C - dane posiadacza pojazdu / właściciela pojazdu, D - dane pojazdu, E - numer identyfikacyjny pojazdu, F1 - maksymalna masa całkowita, G - masa własna, H - okres ważności dowodu, I - dane dowodu rejestracyjnego, K - numer świadectwa homologacji typu pojazdu, L - liczba osi, M - maksymalna masa całkowita pojazdu, N - numer homologacji, O - numer homologacji, P1, P2, P3, P4 - doposażenia, Q - doposażenia, R - doposażenia, S - doposażenia, T - doposażenia, U - doposażenia, V - doposażenia, W - doposażenia, X - potwierdzenie przeprowadzenia badania technicznego pojazdu i daty następnego badania technicznego pojazdu.

II. Opis dowodu rejestracyjnego

A. Informacje ogólne:

1. Forma dokumentu: dokument skrzydełkowy.
2. Format dokumentu: 105 × 218 mm (po złożeniu 105 × 73 mm).
3. Podłoże: papier.

B. Wykaz zabezpieczeń przed fałszerstwem:

1. Zabezpieczenia w papierze:
 - 1) papier zabezpieczony chemicznie, niewykazujący luminescencji w promieniowaniu ultrafioletowym;
 - 2) znak wodny;
 - 3) włókna zabezpieczające widoczne wyłącznie w promieniowaniu ultrafioletowym.
2. Zabezpieczenia w druku:
 - 1) techniki druku: offset, sitodruk;
 - 2) tło giloszowe wykonane w technice druku irysowego;
 - 3) mikrodruki;
 - 4) elementy graficzne wykonane farbą irydyscentną;
 - 5) elementy graficzne wykonane farbą aktywną w promieniowaniu ultrafioletowym;
 - 6) tło giloszowe z efektem reliefu.
3. Oznaczenie indywidualne wykonane techniką druku typograficznego z zastosowaniem farby aktywnej w promieniowaniu ultrafioletowym.

C. Oznaczenia kodów zastosowanych we wzorze dowodu rejestracyjnego:

- A** numer rejestracyjny pojazdu
- B** data pierwszej rejestracji pojazdu
- C** dane dotyczące posiadacza dowodu rejestracyjnego i właściciela pojazdu obejmują wydruk następujących kodów i danych:
 - C.1.1** nazwisko lub nazwa posiadacza dowodu rejestracyjnego,
 - C.1.2** numer PESEL lub REGON,
 - C.1.3** adres posiadacza dowodu rejestracyjnego,
 - C.2.1** nazwisko lub nazwa właściciela pojazdu,
 - C.2.2** numer PESEL lub REGON,
 - C.2.3** adres właściciela pojazdu
- D** dane dotyczące pojazdu obejmują wydruk następujących kodów i danych:
 - D.1** marka pojazdu,
 - D.2** typ pojazdu:
 - wariant, jeżeli występuje,
 - wersja, jeżeli występuje,
 - D.3** model pojazdu
- E** numer identyfikacyjny pojazdu (numer VIN albo numer nadwozia, podwozia lub ramy)
- F.1** maksymalna masa całkowita pojazdu z wyłączeniem motocykli i motorowerów (w kg)
- F.2** dopuszczalna masa całkowita pojazdu (w kg)
- F.3** dopuszczalna masa całkowita zespołu pojazdów (w kg)
- G** masa własna pojazdu; w przypadku pojazdu ciągnącego innego niż pojazd kategorii M1 masa własna pojazdu obejmuje urządzenie sprzęgające (w kg)
- H** okres ważności dowodu, jeżeli występuje takie ograniczenie
- I** data wydania dowodu rejestracyjnego
- J** kategoria pojazdu
- K** numer świadectwa homologacji typu pojazdu, jeżeli występuje
- L** liczba osi

- O.1** maksymalna masa całkowita przyczepy z hamulcem (w kg)
- O.2** maksymalna masa całkowita przyczepy bez hamulca (w kg)
- P.1** pojemność silnika (w cm³)
- P.2** maksymalna moc netto silnika (w kW)
- P.3** rodzaj paliwa lub źródła mocy
- Q** stosunek mocy do masy własnej (w kW/kg); dotyczy motocykli i motorowerów
- S.1** liczba miejsc siedzących włącznie z siedzeniem kierowcy
- S.2** liczba miejsc stojących, jeżeli występują
- X** potwierdzenie przeprowadzenia badania technicznego pojazdu i daty następnego badania technicznego pojazdu w rubryce dowodu rejestracyjnego "TERMIN BADANIA TECHNICZNEGO".

UZASADNIENIE

Potrzeba wydania rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie sposobu i trybu rejestracji oraz wzoru dowodu rejestracyjnego i wzorów tablic rejestracyjnych pojazdów Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, wynika z wejścia w życie nowelizacji ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1251, z późn. zm.), która przyznaje Agencji Frontex możliwość rejestracji pojazdów należących do jej mienia i wykorzystywanych do wykonywania jej zadań statutowych, przez właściwy organ tej jednostki, na zasadach tożsamyh dla służb krajowych, rozszerza definicję pojazdów używanych do celów specjalnych o pojazdy należące do Agencji Frontex, rozszerza katalog pojazdów uprzywilejowanych w ruchu drogowym o pojazdy Agencji Frontex, w tym reguluje inne kwestiami odnoszące się do pojazdów Agencji Frontex na wzór regulacji dotyczących pojazdów organów ścigania, np. kwestię badań technicznych tych pojazdów.

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 4 pkt 6 lit. a ustawy zmieniającej, która wprowadza zmianę do art. 76 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym. Przepis tworzy delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych, do określenia w drodze rozporządzenia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz ministrem właściwym do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, sposobu i trybu rejestracji oraz wzoru dowodu rejestracyjnego i wzorów tablic rejestracyjnych pojazdów należących do mienia Agencji Frontex i wykorzystywanych do wykonywania jej zadań statutowych. Regulacja ta ma zapewnić jednolite, klarowne i spójne zasady identyfikacji pojazdów Agencji w ruchu drogowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także umożliwić ich prawidłowe ujęcie w Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców (CEPiK).

W projekcie określono zakres danych niezbędnych do rejestracji, a także wykaz dokumentów wymaganych ustawą – Prawo o ruchu drogowym, w tym zasady dotyczące pojazdów sprowadzonych z zagranicy oraz pojazdów pozbawionych cech identyfikacyjnych nadanych przez producenta. Celem tych przepisów jest zapewnienie poprawności procedur rejestracyjnych oraz usunięcie wątpliwości dotyczących nietypowych stanów faktycznych, w szczególności mogących wystąpić w odniesieniu do pojazdów operacyjnych Agencji.

Projekt rozporządzenia określa wzór dowodu rejestracyjnego oraz przewiduje, że wydawany on będzie po wpisaniu pojazdu do centralnej ewidencji pojazdów. Wprowadzono również szczegółowe zasady dotyczące oznaczania tablic rejestracyjnych, w tym wyróżnik „HF”, umożliwiający jednoznaczną identyfikację pojazdów Agencji Frontex w ruchu drogowym.

Przewidziano ponadto procedury odnoszące się do zmian danych w dowodzie rejestracyjnym oraz wskazano przypadki, w których konieczne jest wydanie nowego dokumentu. Uregulowano również kwestię zachowania ważności tablic i numerów rejestracyjnych wydanych na podstawie dotychczasowych przepisów, co ma na celu zapewnienie ciągłości prawnej i organizacyjnej oraz uniknięcie konieczności dokonywania wymian tablic bez uzasadnionej potrzeby.

Projekt rozporządzenia pozostaje w pełni zgodny z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r., które ustanawia Europejską Straż Graniczną i Przybrzeżną oraz określa jej strukturę i zadania. Wprowadzenie niniejszej regulacji jest jednym z instrumentów zapewniających sprawne i efektywne funkcjonowanie Agencji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Wejście w życie projektu nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa. Wszelkie potrzeby związane z realizacją przepisów projektowanego rozporządzenia znajdą pokrycie w środkach finansowych przeznaczanych przez Agencję Frontex.

Nie ma możliwości podjęcia alternatywnych, w stosunku do projektowanego rozporządzenia, działań umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Przedmiot regulacji zawartej w projekcie nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Z tego względu projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, o którym mowa w § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt nie podlega dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, w związku z czym do projektu nie zostało załączone stanowisko koordynatora OSR w trybie § 33 ust. 2.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie sposobu i trybu rejestracji oraz wzoru dowodu rejestracyjnego i wzorów tablic rejestracyjnych pojazdów Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej	Data sporządzenia Kliknij tutaj, aby wprowadzić datę.
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji (wiodące) Ministerstwo Infrastruktury Ministerstwo Cyfryzacji	Źródło: art. 76 ust. 2b ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.)
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Maciej Duszczyk – Podsekretarz Stanu w MSWiA	Nr w Wykazie prac legislacyjnych:
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Paweł Dąbrowski, Dyrektor Departamentu Spraw Międzynarodowych i Migracji MSWiA tel. +48 47 728 41 06, e-mail: sekretariat.dsmim@mswia.gov.pl	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Potrzeba wydania rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie sposobu i trybu rejestracji oraz wzoru dowodu rejestracyjnego i wzorów tablic rejestracyjnych pojazdów Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej wynika z wejścia w życie nowelizacji ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym. Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 4 pkt 6 lit. a ustawy zmieniającej, która wprowadza zmianę do art. 76 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

Przepis tworzy delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych, do określenia w drodze rozporządzenia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz ministrem właściwym do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, sposobu i trybu rejestracji oraz wzoru dowodu rejestracyjnego i wzorów tablic rejestracyjnych pojazdów Agencji Frontex należących do jej mienia i wykorzystywanych do wykonywania jej zadań statutowych. Regulacja ta ma zapewnić jednolite, klarowne i spójne zasady identyfikacji pojazdów Agencji w ruchu drogowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także umożliwić ich prawidłowe ujęcie w Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców (CEPiK).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest wydanie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie sposobu i trybu rejestracji oraz wzoru dowodu rejestracyjnego i wzorów tablic rejestracyjnych pojazdów Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej.

W projekcie określono zakres danych niezbędnych do rejestracji, a także wykaz dokumentów wymaganych ustawą – Prawo o ruchu drogowym – w tym zasady dotyczące pojazdów sprowadzonych z zagranicy oraz pojazdów pozbawionych cech identyfikacyjnych nadanych przez producenta. Celem tych przepisów jest zapewnienie poprawności procedur rejestracyjnych oraz usunięcie wątpliwości dotyczących nietypowych stanów faktycznych, w szczególności mogących wystąpić w odniesieniu do pojazdów operacyjnych Agencji.

Projekt rozporządzenia określa wzór dowodu rejestracyjnego oraz przewiduje, że wydawany on będzie po wpisaniu pojazdu do centralnej ewidencji pojazdów. Wprowadzono również szczegółowe zasady dotyczące oznaczania tablic rejestracyjnych, w tym wyróżnik „HF”, umożliwiający jednoznaczną identyfikację pojazdów Agencji Frontex w ruchu drogowym.

Przewidziano ponadto procedury odnoszące się do zmian danych w dowodzie rejestracyjnym oraz wskazano przypadki, w których konieczne jest wydanie nowego dokumentu. Uregulowano również kwestię zachowania ważności tablic i numerów rejestracyjnych wydanych na podstawie dotychczasowych przepisów, co ma na celu zapewnienie ciągłości prawnej i organizacyjnej oraz uniknięcie konieczności dokonywania wymian tablic bez uzasadnionej potrzeby.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projekt dotyczy, przede wszystkim, szczegółowych rozwiązań krajowych, brak jest zatem potrzeby dokonywania analiz porównawczych rozwiązań przyjmowanych w innych państwach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
-------	----------	---------------	---------------

Administrator Centralnej Ewidencji Pojazdów – minister właściwy do spraw informatyzacji	1	Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym	Dostosowanie systemu Centralnej Ewidencji Pojazdów Służbowych
Agencja Frontex			

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa oraz budżet jednostek samorządu terytorialnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt z uwagi na swój charakter nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do						

		przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.).	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu.	
	osoby z niepełnosprawnością oraz osoby starsze	Brak wpływu.	
Niemierzalne			
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu			
☒ nie dotyczy			
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz: Regulacja nie wprowadza zmian w obciążeniach regulacyjnych.			
9. Wpływ na rynek pracy			
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe		☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na środowisko naturalne, demografię, informatyzację, sytuację i rozwój regionalny, mienie państwowe i zdrowie.		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Z dniem wejścia w życie projektowanych zmian.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Ze względu na zakres projektu nie przewiduje się ewaluacji jego efektów.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			
Brak.			

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾,
MINISTRA FINANSÓW I GOSPODARKI²⁾ ORAZ MINISTRA
OBRONY NARODOWEJ

z dnia

zmieniające rozporządzenie w sprawie badań technicznych pojazdów służb

Na podstawie art. 86 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministra Finansów oraz Ministra Obrony Narodowej z dnia 7 marca 2019 r. w sprawie badań technicznych pojazdów służb (Dz. U. poz. 448) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1, w § 4 w pkt 3 i w § 8 w pkt 1 w po wyrazach „Straży Granicznej,” dodaje się wyrazy „Agencji Frontex,”;
- 2) w § 3 po pkt 11 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:
„12) jednostka organizacyjna Agencji Frontex właściwa w sprawach logistyki – w odniesieniu do stacji kontroli pojazdów zlokalizowanych w obiektach Agencji Frontex”;
- 3) w § 7:
 - a) w ust. 1 po wyrazach „Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej” dodaje się wyrazy „, Agencji Frontex”,
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Badania techniczne pojazdów Agencji Frontex wyłączonych z użytkowania na okres dłuższy niż 12 miesięcy, lecz nie dłuższy niż 61 miesięcy, i poddanych zabiegom konserwacyjnym przeprowadza się bezpośrednio przed

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 999).

²⁾ Minister Finansów i Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów i Gospodarki (Dz. U. poz. 997).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 820, 1006, 1676, 1734, 1843 i 1872 oraz z 2026 r. poz. 180, 875, 982 i 1073.

rozpoczęciem okresu wyłączenia z użytkowania, zwanego dalej „okresem przechowywania”. Badanie techniczne przeprowadza się także przed kolejnym okresem przechowywania, po upływie wcześniej wyznaczonego okresu przechowywania.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Termin następnego badania technicznego pojazdu, o którym mowa w ust. 2a, określa uprawniony diagnosta na podstawie wyciągu z decyzji kierownika jednostki organizacyjnej Agencji Frontex właściwej w sprawach logistyki, w którym określono planowany termin okresu przechowywania. Datę kolejnego badania technicznego wyznacza się z uwzględnieniem trzydziestodniowego okresu od dnia zakończenia planowanego okresu przechowywania.”;

4) w załączniku nr 3 do rozporządzenia w pkt 1 po wyrazach „Straży Granicznej,” dodaje się wyrazy „Agencji Frontex,”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH

I ADMINISTRACJI

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

MINISTER FINANSÓW

I GOSPODARKI

w porozumieniu:

MINISTER INFRASTRUKTURY

UZASADNIENIE

Przedmiotowy projekt rozporządzenia zmienia rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministra Finansów oraz Ministra Obrony Narodowej z dnia 7 marca 2019 r. w sprawie badań technicznych pojazdów służb (Dz. U. poz. 448). Zasadniczym celem projektu jest dostosowanie przepisów wykonawczych do aktualnego stanu prawnego ukształtowanego w wyniku nowelizacji ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, przyznającej Agencji Frontex możliwość rejestracji pojazdów wykorzystywanych do wykonywania zadań statutowych Agencji, przez właściwy organ tej jednostki na zasadach tożsamyh dla służb krajowych, rozszerzającej definicję pojazdów używanych do celów specjalnych o pojazdy należące do Agencji Frontex, rozszerzającej katalog pojazdów uprzywilejowanych w ruchu drogowym o pojazdy należące do Agencji Frontex oraz regulującej inne kwestie dotyczące badań technicznych tych pojazdów, na zasadach tożsamyh dla służb krajowych.

Projektowane rozporządzenie wprowadza Agencję Frontex do katalogu służb objętych regulacją dotyczącą badań technicznych pojazdów, zrównując ją w tym zakresie z innymi służbami państwowymi, takimi jak Policja, Straż Graniczna czy Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej. Zmiany polegają w szczególności na:

- uwzględnieniu Agencji Frontex w przepisach określających zakres podmiotowy rozporządzenia,
- wskazaniu jednostki organizacyjnej Agencji Frontex właściwej w sprawach logistyki jako organu właściwego w odniesieniu do stacji kontroli pojazdów zlokalizowanych w obiektach Agencji,
- uregulowaniu zasad przeprowadzania badań technicznych pojazdów Agencji Frontex wyłączonych z użytkowania na dłuższy okres,
- dostosowaniu przepisów załącznika nr 3 będącego wzorem upoważnienia do przeprowadzenia badań technicznych pojazdów, do rozszerzonego zakresu podmiotowego rozporządzenia.

Projekt precyzuje także szczególne zasady przeprowadzania badań technicznych pojazdów czasowo wyłączonych z użytkowania, w tym pojazdów przechowywanych przez okres dłuższy niż 12 miesięcy, a także reguluje sytuacje, w których badania techniczne mogą być wykonywane w stacjach kontroli pojazdów nieposiadających upoważnienia

lub w stacjach właściwych dla innych służb. Rozwiązania te mają na celu zapewnienie ciągłości działań operacyjnych Agencji Frontex przy zachowaniu wymaganego poziomu bezpieczeństwa i rzetelności badań.

Projektowane przepisy mają charakter porządkujący i doprecyzowujący. Nie wprowadzają nowych obowiązków materialnych ani proceduralnych w stosunku do obywateli lub przedsiębiorców, a jedynie usuwają lukę regulacyjną w odniesieniu do Agencji Frontex.

Projekt rozporządzenia pozostaje w zgodzie z prawem Unii Europejskiej, w szczególności z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Projektowane regulacje nie naruszają kompetencji Agencji Frontex, a jedynie doprecyzowują warunki wykonywania działań na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Wejście w życie projektu nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa. Wszelkie potrzeby związane z realizacją przepisów projektowanego rozporządzenia znajdą pokrycie w środkach finansowych przeznaczanych przez Agencję Frontex.

Nie ma możliwości podjęcia alternatywnych, w stosunku do projektowanego rozporządzenia, działań umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Przedmiot regulacji zawartej w projekcie nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Z tego względu projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, o którym mowa w § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt nie podlega dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, w związku z czym do projektu nie zostało załączone stanowisko koordynatora OSR w trybie § 33 ust. 2.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministra Finansów i Gospodarki oraz Ministra Obrony Narodowej zmieniające rozporządzenie w sprawie badań technicznych pojazdów służb Ministerstwo wiodące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji Ministerstwa współpracujące Ministerstwo Obrony Narodowej Ministerstwo Finansów Ministerstwo Infrastruktury Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Maciej Duszczyk – Podsekretarz Stanu w MSWiA Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Paweł Dąbrowski, Dyrektor Departamentu Spraw Międzynarodowych i Migracji MSWiA tel. +48 47 728 41 06, e-mail: sekretariat.dsmim@mswia.gov.pl	Data sporządzenia Kliknij tutaj, aby wprowadzić datę. Źródło: art. 86 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.) Nr w Wykazie prac legislacyjnych:
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przedmiotowy projekt rozporządzenia zmienia rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministra Finansów oraz Ministra Obrony Narodowej z dnia 7 marca 2019 r. w sprawie badań technicznych pojazdów służb (Dz. U. poz. 448). Zasadniczym celem projektu jest dostosowanie przepisów wykonawczych do aktualnego stanu prawnego ukształtowanego w wyniku nowelizacji ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, związanych z przyznaniem Agencji Frontex możliwości rejestracji pojazdów wykorzystywanych do wykonywania zadań statutowych Agencji, przez właściwy organ tej jednostki, na zasadach tożsamyh dla służb krajowych, rozszerzeniem definicji pojazdów używanych do celów specjalnych o pojazdy Agencji Frontex, rozszerzeniem katalogu pojazdów uprzywilejowanych w ruchu drogowym o pojazdy Agencji, w tym innymi kwestii dotyczących badań technicznych tych pojazdów, na zasadach tożsamyh dla służb krajowych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie wprowadza Agencję Frontex do katalogu służb objętych regulacją dotyczącą badań technicznych pojazdów, zrównując ją w tym zakresie z innymi służbami państwowymi, takimi jak Policja, Straż Graniczna czy Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej. Zmiany polegają w szczególności na:

- uwzględnieniu Agencji Frontex w przepisach określających zakres podmiotowy rozporządzenia,
- wskazaniu jednostki organizacyjnej Agencji Frontex właściwej w sprawach logistyki jako organu właściwego w odniesieniu do stacji kontroli pojazdów zlokalizowanych w obiektach Agencji,
- uregulowaniu zasad przeprowadzania badań technicznych pojazdów Agencji Frontex wyłączonych z użytkowania na dłuższy okres,
- dostosowaniu przepisów załącznika nr 3 do rozszerzonego zakresu podmiotowego rozporządzenia.

Projekt precyzuje także szczególne zasady przeprowadzania badań technicznych pojazdów czasowo wyłączonych z użytkowania, w tym pojazdów przechowywanych przez okres dłuższy niż 12 miesięcy, a także reguluje sytuacje, w których badania techniczne mogą być wykonywane w stacjach kontroli pojazdów nieposiadających upoważnienia lub w stacjach właściwych dla innych służb. Rozwiązania te mają na celu zapewnienie ciągłości działań operacyjnych Agencji Frontex przy zachowaniu wymaganego poziomu bezpieczeństwa i rzetelności badań.

Projektowane przepisy mają charakter porządkujący i doprecyzowujący. Nie wprowadzają nowych obowiązków materialnych ani proceduralnych w stosunku do obywateli lub przedsiębiorców, a jedynie usuwają lukę regulacyjną w odniesieniu do Agencji Frontex.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projekt dotyczy, przede wszystkim, szczegółowych rozwiązań krajowych, brak jest zatem potrzeby dokonywania analiz porównawczych rozwiązań przyjmowanych w innych państwach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
-------	----------	---------------	---------------

Agencja Frontex			
-----------------	--	--	--

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. 404) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa oraz budżet jednostek samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt z uwagi na swój charakter nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.).						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu.						

	osoby z niepełnosprawnością oraz osoby starsze	Brak wpływu.
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz: Regulacja nie wprowadza zmian w obciążeniach regulacyjnych.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na środowisko naturalne, demografię, informatyzację, sytuację i rozwój regionalny, mienie państwowe i zdrowie.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Z dniem wejścia w życie projektowanych zmian.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na zakres projektu nie przewiduje się ewaluacji jego efektów.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		



Minister Spraw Zagranicznych

DPUE.950.439.2025 / 9

AW

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Dot.: RM-0610-143-26 z 11.09.2026 r.

Pani Joanna Knapińska
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z wyrazami szacunku

z up. Ignacy Niemczycki
Sekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pan Marcin Kierwiński
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji